

நாட்டார் வாழ்க்காற்றியல்

- ஓர் அறிமுகம்

கலாநிதி
கி. விசாகரூபன்

மலர் பதிப்பகம்

நாட்டார் வழக்காற்றியல் : ஓர் அறிமுகம்

கலாநிதி கீ.வெ.வெ.வி.வி.வி. வி.வி.வி.வி.வி.வி.

B.A. (Hons.), M.Phil. (Tamil), Ph.D. (Thanjavur)

P.G. Dip. in Journalism and Mass Communication (Madurai)

P.G. Dip. in Temple Arts (Kanyakumari)

பி.எஸ். கீ.வெ.வெ.வி.வி.வி.வி.வி.வி.

கலாநிதி கீ.வெ.வெ.வி.வி.வி.வி.வி.வி.

Donated in memory of late
Professor Dr. N. VELMURUGU
(Thanjavur)

நாட்டார் வழக்காற்றியல் :
ஓர் அறிமுகம்

மலர் 1-வது பதிப்பு

50/5, மதுரை நகரம்

கந்தசுந்தரம் பதிப்பகம்

மதுரை

: செயற்கூலகக்ஷம நூபுநாவு
வகவுறுக நூ

நாட்டார் வழக்காற்றியல் : ஓர் அறிமுகம்

கலாநிதி கிருஷ்ணபிள்ளை விசாகரூபன்

B.A. (Hons.), M.Phil. (Jaffna), Ph.D. (Thanjavour)
P.G. Dip. in Journalism and Mass Communication (Madurai)

P.G. Dip. in Temple Arts (Karaikkudi)

சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர், தமிழ்த்துறை
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம், இலங்கை

Donated in memory of late
Professor Dr. N. VELMURUGU
(University of Peradeniya)

மலர் பதிப்பகம்

56/5, மணல்தறை ஒழுங்கை
கந்தர்மடம், யாழ்ப்பாணம்
இலங்கை

2
300

தலைப்பு : நாட்டார் வழக்காற்றியல் - ஓர் அறிமுகம்
ஆசிரியர் : கலாநிதி கிருஷ்ணபிள்ளை விசாகரூபன்
உரிமை : திருமதி மைதிலி விசாகரூபன் ©
பதிப்பு : முதல் பதிப்பு - 2004
வெளியீடு : மலர் பதிப்பகம்
56/5, மணல்தறை ஒழுங்கை
கந்தர்மடம், யாழ்ப்பாணம்
இலங்கை
அச்சு : குமரன் அச்சகம்
201, டாம் வீதி, கொழும்பு 12
தொலைபேசி: 2421388

Title : An Introduction to Folklore
Author : Dr. Krishnapillai Visakaruban
Copy right : Mrs. Maithili Visakraruban ©
Edition : First - 2004
Published by : **Malar Pathippakam**
56/5, Manaltharai Lane
Kandarmadam, Jaffna
Sri Lanka
Printed by : **Kumaran Press (Pvt) Ltd.**
201, Dam Street
Colombo 12.
Tel. 2421388
Price : 300/=

ISBN 955 - 1071 - 00 - X

அணிந்துரை

“நாட்டார் வழக்காற்றியல் அறிமுகம்” என்னும் நூல் கலாநிதி கி. விசாகரூபன் அவர்களின் முதல் நூலாகும். இத்துறையில் கடந்த பதினைந்து ஆண்டுகளாக அவருக்கு கலைசார்ந்த ஈடுபாடும் நிறைந்த பட்டறிவும் வாய்த்துள்ளன. அவற்றுக்கும் மேலாக தஞ்சைப் பல்கலைக்கழகத்திலும் மற்றும் தமிழகத்துப் பல்கலைக்கழகங்களிலுமுள்ள நாட்டார் வழக்காற்றியல் அறிஞர்களுடன் தொடர்பும் அவர்களுடனான கருத்துப் பரிமாற்றங்களும் கொண்டிருப்பவர். இத்துறையில் செம்மையாக ஆய்வு மேற்கொண்டு கலாநிதிப் பட்டமும் பெற்றவர். நன்னூலார் கூறுவது போன்று நூலாசிரியனுக்குரிய அனைத்துத் தகுதிப்பாடுகளுமுடைய கலாநிதி விசாகரூபன் அவர்களுடைய இந்நூல் முழுமை பெற்றுக் காணப்படுதல் இயல்பானதே.

இந்நூலிலே அவர் படித்த துறைசார்ந்த பல்வேறு நூல்களின் பரப்பளவும், எடுத்த விடயத்தினைப் பற்றிய ஆய்வு நோக்குகளும், ஆராய்ந்து கண்டவற்றை வகைதுறையாகவும் விளக்கமாகவும் தந்திருக்கும் மாண்பும் விதந்தோதத்தக்கன. ஈழத்திலே நாட்டார் வழக்காற்றியல் துறையில் முதற் கலாநிதிப்பட்டம் 1977இல் பெற்றவன் என்ற அடிப்படையில், எனது முதல் மாணாக்கனாகிய விசாகரூபன் இந்த ஆய்வியல் துறையைச் செம்மையாக வழிநடத்திச் செல்வதை அறிந்து நான் பெரிதும் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன். “நாட்டார் வழக்காற்றியல்” ஆய்வாளர்களாகத் தமிழகத்துக் கலாநிதிகள் நா. வானமாமலை, ஆறு. இராமநாதன், சு. சண்முக சுந்தரம், சு. சக்திவேல், தே. லார்து, தமிழண்ணல், ஆறு. அழகப்பன் முதலியோரின் பெயர்வரிசை இடம்பெறுவதுபோன்று, ஈழத்திலே கலாநிதிகள் இ. பாலசுந்தரம், சி. மௌனகுரு, கி. விசாகரூபன் என்போரது பெயர்கள் என்றும் நிலைத்திருக்கும்.

ஈழத்தமிழரின் தாயக அடையாளங்கள் பண்பாட்டுப் பரிமாணங்கள் என்பன அழிக்கப்பட்டு வரும் இக்காலகட்டத்தில் தமிழரின் இன அடையாளம், பண்பாட்டு அடையாளம், என்பவற்றின் ஆணிவேர்களைக் கண்டறியப் பக்கத்துணையாக அமையும் நாட்டார் வழக்காற்றியல் ஆய்வுகள் பல்கலைக்கழகங்களிலே முதன்மைப்படுத்தப்பட வேண்டும். அண்மையிலே வெளிவந்த “ஈழத்து இடப் பெயராய்வு - யாழ்ப்பாண மாவட்டம்” என்ற நூலைப் படிப்போர் இத்தகைய ஆய்வுகள் தமிழர் தாயகப் பரப்பு அனைத்திலும் உடனடியாக மேற்கொள்ளப்பட வேண்டியது

காலத்தின் தேவை என்பதை உணர்ந்து கொள்வர். கலாநிதி விசாகரூபன் அவர்களது மேற்பார்வையில் இத்துறை வளர்த்தெடுக்கப்பட வேண்டும் என வாழ்த்துகிறேன்.

ஆரியவழிப்பட்ட பண்பாட்டு ஊடுருவல்களால் அடைந்த அவலங்கள் அகற்றப்பட வேண்டுமாயின் தமிழரின் பண்பாட்டு மூலங்களும் அவற்றின் தனியியல்புகளும் அறியப்பட வேண்டும். விசாகரூபன் அவர்களின் இந்நூலில் அதற்குரிய வழிகாட்டல் நெறிகள் காணப்படுகின்றன. நாட்டார் வழக்கியலின் இன்றியமையாமை உணரப்பட வேண்டும். இத்துறை விடயங்கள் பழைமையின் எச்சங்கள் என்ற அறியாமை இருள் அகல வேண்டும். நாட்டார் வழக்காறுகள் காலத்தின் இயல்புக்கமைய தம்மைத் தகுதிப்படுத்திக்கொள்ளும் தன்மையன என்பதையும், அவை நிகழ்காலத்தின் இருப்புக்களாக உள்ளன என்பதையும் உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும். நாட்டுப்புறத் தெய்வங்கள் நாட்டுப்புற நம்பிக்கைகள், நாட்டுப்புற மருத்துவம், இடப்பெயர்கள், நாட்டார் கலைகள் என்பன இவ்வகையில் ஆழ்ந்த ஆய்வுப் பொருள்களாகின்றன. இவ்வகையில் விசாகரூபனின் இந்நூல் இத்துறையில் ஈடுபடுவோருக்குரிய சிறந்ததொரு வழிகாட்டி நூலாக மட்டுமன்றி, இத்துறைப் பாடநூலாகவும் அமையும் தகுதி பெற்றுள்ளது. கலாநிதி கி. விசாகரூபன் அவர்கள் இத்துறையில் ஆய்வு செய்து மேலும் பல நூல்கள் வெளியிட வேண்டும் என வாழ்த்துகின்றேன்.

பேரா. இளையதம்பி பாலசுந்தரம்

ரொறன்றோ,
கனடா.

முன்னாள் தமிழ்ப் பேராசிரியர்,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

முன்னுரை

நாட்டார் வழக்காற்றியல் (Folklore) இன்று அனைத்துலகக் கல்விப்புலமாக (International Discipline) வளர்ச்சி கண்டுள்ளது. நாட்டார் வழக்காறுகளை இனங்காணுதல் (Identification), அவற்றை விளக்கியுரைத்தல் (Interpretation) முதலான செயற்பாடுகள் உலகெங்கும் மிக்க ஆர்வத்துடன் நிகழ்ந்து வருகின்றன. நாட்டார் மரபுகளைப் பேணுவது, பாதுகாத்து வைப்பது முதலான செயற்பாடுகளுக்கு அப்பால் அவற்றைப் பல்வேறு வகையான கோட்பாடுகளின் அடிப்படையில் ஆய்வு செய்ய வேண்டியதன் அவசியமும் அண்மைக் காலங்களில் உணரப்பட்டு வருகின்றது.

தமிழர் நாட்டார் வழக்காற்றியல் குறித்த கவனிப்புக்கள் மற்றும் தொகுப்பு முயற்சிகள், ஆங்கிலேயரின் வருகையுடனேயே ஆரம்பித்ததாகக் கருதலாம். 1990களில் தமிழகம் மற்றும் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகங்களின் தமிழ் மற்றும் மொழி பண்பாட்டுத் துறைகளின் பாடவிதானங்களிலே "நாட்டார் வழக்காற்றியல்" இடம்பெறத் தொடங்கியதும் அது தொடர்பான புலமைச் சிரத்தைகள் அதிகரிக்கத் தொடங்கின. பல்கலைக்கழகங்களில் பாடப் பொருளாய், ஆய்வுப் பொருளாய் உள்வாங்கப்பட்ட நாட்டார் வழக்காற்றியல் பலருடைய விருப்புக்குரிய ஆய்வுப் புலமாக மேற்கிளம்பியது. இந்நிலையில் தமிழர் நாட்டார் வழக்காற்றியல் குறித்துப் பல்வேறு வகையான ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. நாட்டார் வழக்காற்றியலின் புதிய பரிணாமங்களை வெளிப்படுத்துவனவாக தமிழகத்திலும் இலங்கையிலிருந்தும் இத்துறை குறித்த நூல்கள் வெளிவரத் தொடங்கின. இவற்றுட் சில அடிப்படை நூல்களாகவும் வேறுசில நாட்டார் வழக்காற்றியலின் பல்வேறு கூறுகளைச் சார்ந்தனவாகவும் அமைந்திருந்தன.

இலங்கையைப் பொறுத்தவரை தமிழகத்துடன் ஒப்பிடும்பொழுது நாட்டார் வழக்காற்றியல் குறித்த நூல்கள் பெரிதும் வெளிவரவில்லை என்றே கூறலாம். நாட்டார் வழக்காற்றியலின் சிற்சில கூறுகள் தொடர்பாகத் தனித்த ஆய்வு நூல்கள் சில அவ்வப்போது வெளிவந்துள்ளன. பல்கலைக்கழக நிலையில் இவ்வாறான ஆய்வுகளைப் பல்வேறு முனைகளில் மேற்கொண்ட முன்னோடி ஆய்வாளராக பேராசிரியர் கலாநிதி இ. பாலசுந்தரம் அவர்களையே குறிப்பாகச் சுட்ட முடிகின்றது. நாட்டார் பாடல், நாட்டுப்புற மருத்துவம், நாட்டார் இசை, நாட்டார் அரங்கு, இடப்பெயர்

ஆய்வு முதலானவை தொடர்பாக இவர் மேற்கொண்ட ஆய்வுகள் இலங்கை அறிஞர்களால் மாத்திரமல்லாது தமிழகத்து அறிஞர்களாலும் விதந்துரைக்கப்பட்டனவாக அமைந்திருந்தன.

நாட்டார் வழக்காற்றியலைப் பொதுநிலையில் அறிமுகம் செய்வதாக இந்நூல் அமைந்துள்ளது. நாட்டார் வழக்காற்றியல் முதல் பெயராய்வு வரை பத்து இயல்களில் இந்நூலின் விடயப்பரப்புக்கள் அணுகப்பட்டுள்ளன. நாட்டார் வழக்காற்றியலைத் தமிழில் அறிமுகம் செய்கின்ற நூல்களிலிருந்து சற்று மாறுபட்டதாக இந்நூல் அமைந்துள்ளதனை இதன் வாசகர்கள் உணர்ந்து கொள்வர். நாட்டார் வழக்காற்றியல் என்ற பயில்துறையினுள் அடங்குகின்ற அனைத்து விடயங்களையும் இந்நூல் அறிமுகப்படுத்தி நிற்கவில்லை. அடிப்படையான கூறுகள் சிலபற்றியே இங்கே அறிமுகம் செய்யப்பட்டுள்ளது. இதன் அடுத்த பதிப்பில் மேலும் சில கூறுகள் சேர்க்கப்படலாம்.

கலாநிதிப் படத்திற்காகத் தமிழகத்தில் தங்கி ஆராய்ச்சி மேற்கொண்டிருந்த காலப்பகுதியில் இந்நூலாக்க முயற்சிக்கான தரவுகள் பலவற்றையும் சென்னைப் பல்கலைக்கழகம், மதுரை காமராஜர் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், கேரளப் பல்கலைக்கழகம், பாளையங்கோட்டை புனித சவேரியார் கல்லூரி, தஞ்சை சரஸ்வதி மஹால் முதலானவற்றின் நூல் நிலையங்களில் திரட்டிக் கொள்ளும் அரிய வாய்ப்பினைப் பெற்றுக் கொள்ள முடிந்தது. கூடவே தமிழகத்தின் புகழ் பூத்த நாட்டார் வழக்காற்றியல் அறிஞர்களான பேராசிரியர்கள் சு. சக்திவேல், ஆறு. இராமநாதன், ஆ. சண்முகம்பிள்ளை, தே. லூர்து, பக்தவத்சல பாரதி, திருமதி. இ. சாந்தி, திருமதி. சரஸ்வதி வேணுகோபால், இ. முத்தையா, பிலவேந்திரன் முதலானோர்களை நேரில் கண்டு கலந்துரையாடக்கூடிய வாய்ப்பும் அவர்களால் நடத்தப்பட்ட கருத்தரங்குகளில் பங்குபற்றக் கூடிய வாய்ப்பும் எனக்குக் கிட்டியது. மேற்குறித்த வாய்ப்புக்கள் நூலாக்க முயற்சியில் எனக்கிருந்த ஐயங்கள் பலவற்றையும் விடுவிப்பனவாக அமைந்தன.

நாட்டார் வழக்காற்றியல் என்ற கல்விப்புலத்தில் என்னை ஈடுபாடு கொள்ளச் செய்தவர் எனது அன்புக்கும் பெருமதிப்பிற்குமுரிய 'குரு' பேராசிரியர் கலாநிதி இ. பாலசுந்தரம் அவர்கள். நாட்டார் வழக்காற்றியலின் அடிப்படைகளை - அவற்றின் ஆழ அகலங்களுடன் எனக்குக் கற்பித்த பேராசிரியர், இத்துறையில் நான் குறிப்பிடத்தக்க ஆய்வாளனாக விளங்க வேண்டும் என்பதில் கண்ணுங் கருத்துமாக இருந்து வருபவர். பல்கலைக்கழகத்தில் பயின்ற காலத்தில் அறிவுடன் தன்னம்பிக்கை, விடாமுயற்சி, அஞ்சாமை, நேரம் தவறாமை முதலான இன்னோரன்ன அரிய பண்புகளைப் பேராசிரியரிடத்துக் கற்றுக் கொள்ள முடிந்தது. பேராசிரியரின் அணிந்துரை இந்நூலுக்கு மேலும் அணிசேர்ப்பதாக அமைந்துள்ளது. பன்முக ஆளுமை கொண்ட எனது பேராசிரியருக்கு இந்நூலைக் கையுறையாகப் படைப்பதில் பெருமை அடைகின்றேன்.

இந்நூலாக்க முயற்சியில் என்னைப் பெரிதும் ஊக்கி நின்ற தஞ்சை தமிழ்ப் பல்கலைக்கழக இலக்கியத்துறையின் முன்னாள் தலைவர், பேராசிரியர் முனைவர் கு. வெ. பாலசுப்பிரமணியம், பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி, பேராசிரியர். அ. சண்முகதாஸ், கலாநிதி எஸ். சிவலிங்கராஜா, கலாநிதி மா. வேதநாதன்....

இந்நூலின் கையெழுத்துப் பிரதியை எழுதியும் மெய்ப்புப் பார்த்தும் உதவிய அன்புக்குரிய மாணவர்களான மு. கஜேந்தி, யோ. சங்கீதா, ஸ்ரீ. பிரேமலா, பி. ஜெனீற்றா, ந. சத்தியவேந்தன், த. லெட்சுமணன்....

இந்நூலை அழகுற அச்சிட்டு உதவிய குமரன் பதிப்பக உரிமையாளரும் எனது நண்பருமான க. குமரன்.....

இவர்கள் எல்லோரும் நெஞ்சார்ந்த நன்றிக்குரியவர்கள்.

கலாநிதி கிருஷ்ணபிள்ளை விசாகரூபன்

பொருளடக்கம்

பக்கம்

அணிந்துரை

vi

முன்னுரை

viii

1. நாட்டார் வழக்காற்றியல்

i

2. நாட்டார் வழக்காற்றியல் வகைப்பாடு

10

3. கள ஆய்வு

17

4. வாய்மொழி வழக்காறுகள்

36

5. நாட்டுப்புற நம்பிக்கைகள்

72

6. நாட்டுப்புறச் சமயம்

82

7. நாட்டுப்புற மருத்துவம்

93

8. நாட்டுப்புறக் கலைகள்

107

9. நாட்டுப்புற விளையாட்டு

119

10. பெயராய்வு

129

துணைநூற் பட்டியல்

148

சுட்டி

163

நாட்டார் வழக்காற்றியல் (Folklore)

“நாட்டார் வழக்காற்றியல்” என்ற சொற்றொடர் குறித்து நிற்கும் பொருண்மை குறித்து மேலைத்தேய கீழைத்தேய அறிஞர்கள் பலரும் பல்வேறு விளக்கங்களை முன்வைத்துள்ளனர்.

நாட்டார் வழக்காற்றியலைக் கோட்பாட்டு நிலையில் விளக்குவதில் அறிவியல் வளர்ச்சி, பண்பாட்டுச் சூழல் அமைவுகள், தனிப்பட்ட விருப்பு வெறுப்புக்கள் முதலானவை கணிசமான செல்வாக்கைச் செலுத்தி வருகின்றன. காலம், இடம், சூழல், என்பன மாற்றமுறும் வேளைகளிலெல்லாம் கோட்பாட்டு நிலையிலான விளக்கங்களும் மாறுபட்டுச் செல்கின்ற நிலையினையும் காணக்கூடியதாக உள்ளது.

ஆங்கில மரபில் நாட்டார் வழக்காற்றியல் என்ற சொற்றொடரைக் குறிப்பதாக ‘Folklore’ என்ற கூட்டுச் சொல் (compound word) பயன்பாட்டில் இருந்து வருகிறது. இச்சொற்றொடரை 1846 இல் வில்லியம் ஜான்தாமஸ் என்ற அறிஞர் உருவாக்கினார். கி.பி. 1846 இல் எத்தீனியம் பத்திரிகைக்கு எழுதிய கடிதத்தில் ‘Folklore’ என்ற சொற்றொடரைக் குறிப்பிட்டு எழுதினார். ஐந்து ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் ‘The Dialect and Folklore of Northan ptanshie John Steinbug’ என்ற நூலில் இச்சொல் முதன் முதலில் பயன்படுத்தப்பட்டது.¹

வில்லியம் ஜான் தாமஸ் இச் சொல்லை உருவாக்குவதற்கு முன்பு இப்புலமைத்துறையைக் குறிக்க Popular antiquities (பொதுமக்கள் சார்ந்த மரபு முறைகள்) Remains (எஞ்சியவை), Traditional creation (மரபு வழிப்பட்ட படைப்புக்கள்), Common mythology (பொதுப்புராணவியல்), Popular literature

(மக்கள் இலக்கியம்) முதலான பல்வேறு சொற்றொடர்கள் பயன்பாட்டில் இருந்து வந்தமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இவற்றின் பொருட் புலப்பாட்டுப் போதாமையினால் “Folklore” என்ற புதிய சொற்றொடரை உருவாக்க காரணமாக அமைந்தன. ஆயினும் மேலைத்தேய நாடுகள் சில தத்தம் பண்பாட்டுத் தன்மைகளுக்கு ஏற்பத் தனித்தனியான சொற்றொடர்களை உருவாக்கிப் பயன்பாட்டில் வைத்துள்ளன.

நாட்டார் வழக்காற்றியலைக் குறிக்க ஜெர்மனியர்கள் “Volkskunde Folkminne” என்றும், ஸ்வீடன் நாட்டினர் ‘Folk minne’ என்றும், அமெரிக்க எஸ்பியோனிக் நாட்டினர் ‘Popular aniquities’ என்றும், பிரெஞ்சு நாட்டினர் ‘Lefolk lore’ என்றும், இத்தாலி நாட்டினர் ‘Ilfolklor’ என்றும், ஸ்பானிஷ் நாட்டினர் ‘Elfolklor’ என்றும், ருஷ்ய நாட்டினர் ‘Lefolklore’ என்றும் பல்வேறு பொருண்மைகளில் மேற்படி சொற்றொடர்களைக் கையாண்டு வருகின்றனர்.²

வெவ்வேறு நாட்டினர் வெவ்வேறு சொற்றொடர்களைப் பயன்படுத்தினாலும், அவற்றுக்கெல்லாம் அடிப்படையாக அமைந்தது. ‘Folk lore’ என்ற சொற்றொடரே எனலாம். இச்சொற்றொடர் ஒரு காலத்தில் வழக்காறுகளை மட்டும் குறிப்பதாகப் பயின்று வந்தது. ஆனால், காலப் போக்கில் வழக்காறுகளைப் பற்றிய புலமைத்துறையினையும் குறிக்கும் சொற்றொடராகப் பொருள் மாற்றம் பெற்றது.

ஆங்கிலத்தில் ‘Folk’ என்ற சொல்லுக்கு மக்கள்,நாடு, இனம், என்ற பொருண்மைகள் குறிக்கப்படுகின்றன. ‘Lore’ என்பது வழக்காறு, மரபுச் செய்தித்தொகுதி முதலான பொருண்மைகளில் சுட்டப்படுகிறது. மக்கள், நாடு, இனம், என்ற இம் மூன்றும் மண்ணும் மரபும் சார்ந்த பழைமையைச் சுட்டும் நோக்கிலேயே இங்கு குறிக்கப் பெற்றுள்ளன.

சென்னைப்பல்கலைக்கழக ஆங்கில தமிழ்ப் பேரகராதி,

Folk dance - மக்கள் நடனம்

Folk etymology - கல்விமுறைச் சொல்லாராய்ச்சி பாமர மக்களிடையே வழங்கும் சொல் விளக்கக் கோட்பாடு

Folklore - மக்கள் மரபாராய்ச்சி. மக்கள் மரபு வழிப் பழக்கவழக்கக் கோட்பாட்டுத் தொகுதி

Folk moot - ஆங்கில மக்களின் பழைய சட்டசபை

Folks - மக்கள், மக்கள் வகுப்பினர்.

2. அகத்தியலிங்கம் ச. (க.ஆ.), “நாட்டுப்புறவியல்” நாட்டுப்புறவியல், 1. 1 & 2, 1983 : ப. 2.

Folk song - மக்கள் பாடல், நாட்டுப்புறப்பாட்டு

Folk tale - மக்கள் கதை, பழங்கதை
எனக் குறிக்கக் காணலாம்.³

எனவே, மரபு இயைந்த பழைமையையும், மண் சார்ந்ததும், அயல் தன்மை ஊடுருவப்படாததுமான ஒரு பழங் குடியின் வழக்காற்று வாழ்க்கை இயலைச் (Indigenous) சித்திரிப்பதாக “நாட்டார் வழக்காற்றியல்” என்னும் பெயர் உருக்கொண்டுள்ளது எனக் கருதலாம்.

நாட்டார் வழக்காற்றியல் வரையறைகள்

“நாட்டார் வழக்காற்றியல்” என்பதற்கு அறிஞர்கள் பலரும் அதன் புறப்பண்புகளை (External criteria) வைத்துக்கொண்டு வரையறை செய்ய முற்பட்டுள்ளனர். இப்புலமைத்துறையுள் உள்ளடங்கும் விடயங்கள் குறித்து அறிஞர்களிடையே பல்வேறு கருத்தாக்கங்களைப் பார்க்க முடிகிறது.

வில்லியம் ஜான் தாமஸ் முதன் முதலில் நாட்டார் வழக்காற்றியல் குறித்து கருதிய போது பழக்க வழக்கங்கள், நடத்தை முறைகள், சடங்குகள், மூடப்பழக்க வழக்கங்கள், கதைப்பாடல்கள், பழமொழிகள் போன்றவற்றையே குறித்தார். அதாவது பழங்காலப் பண்பாட்டின் எச்சமே (cultural survival) நாட்டார் வழக்காற்றியல் என்பதே இவரது கருத்தாக இருந்தது.

19 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் “நாட்டார் வழக்காற்றியல்” என்ற ஆய்வுப்புலத்தில் பெரும் மாற்றங்கள் நிகழ்ந்தன. பரிணாம வளர்ச்சிக் கோட்பாடு இம் மாற்றங்களில் பிரதான பங்கை எடுத்துக் கொண்டது. இந்நிலையில் நாட்டார் வழக்காற்றியல் ஒரு அறிவியல் கற்கையாக வரையறுக்கப்பட்டது. இ. பி. டைலர் (E.B.Tylor) மற்றும் அவரது மாணவர்கள் இவ்விடயத்தில் பிரதான பங்காற்றினார்கள்.⁴ வரலாற்றில் மனித நாகரிகம் என்பது விலங்காண்டிநிலை, காட்டாண்டிநிலை போன்ற பரிணாமவியல் நிலைகளைக் கடந்து வந்ததாக டைலர் கருதினார். இக்கருத்து நிலையானது புதிய மேலதிகமான கோட்பாட்டு விளக்கங்களையும், மாதிரிகளையும் தந்தது.

நாட்டார் வழக்காற்றியலை வகைப்படுத்துவதில் இங்கிலாந்து, அமெரிக்கா, முதலான நாடுகளைச் சார்ந்த அறிஞர்களிடையே பலத்த கருத்து முரண்பாடுகள் நிலவிய காலப்பகுதியில் மரியாலீச் (Marialeach) என்பவர் நாட்டார் வழக்காற்றியலுக்கான அகராதி ஒன்றினை வடிவமைத்தார். அந்த அகராதியில் நாட்டார் வழக்காற்றியல் குறித்த இருபத்தொரு

3. English - Tamil Dictionary, p. 401.

4. வார்து எஸ். டி., நாட்டுப்புறவியல் கோட்பாட்டுப் பார்வைகள், ப.13.

வரையறைகளை ஒருசேரத் தொகுத்தளித்தார். இவ்வரையறைகள் ஆய்வாளர்களிடையே புதுவிதமான குழப்பங்களை ஏற்படுத்தின. அக்குழப்பம் இன்று வரை தொடருவதாகவே உள்ளமை குறிக்கத்தக்கதாகும்.

“நாட்டார் வழக்காற்றியல்” குறித்து அகராதிகளும், அறிஞர்களும் தருகின்ற விளக்கங்கள் சிலவற்றை இவ்விடத்தில் தருதல் பொருத்தமாகும்.

பிரிட்டானிக்கா கலைக்களஞ்சியம்.

கல்லாத சமூகங்கள் அனுபவத்தால் ஆய்ந்து பெற்ற கல்வியைக் குறிப்பதே நாட்டார் வழக்காற்றியல் ஆகும். இக்கல்வியறிவு ஆதி அல்லது விவசாயச் சமூகத்தின் இலக்கியம், சாதனம், கலாசாரம் மற்றும் பழக்க வழக்கங்கள் ஆகியவற்றின் முழு மொத்தச் சாரமாய் வாய்ச்சொல், உதாரணம், போலச் செய்தல் மூலம் கையளிக்கப்பட்டு ஒப்படைக்கப்படுவது நாட்டார் வழக்காற்றியல்.⁵

என நாட்டார் வழக்காற்றியலுக்கு விளக்கம் தருகிறது.

நாட்டுப்புற மக்களின் மரபு வழிப்பட்ட கலைகளையும், நம்பிக்கைகளையும் வாய்மொழி இலக்கியங்களையும், புராணங்களையும், பழக்க வழக்கங்களையும் ஆய்வது நாட்டார் வழக்காற்றியல்⁶

என உலகக் கலைக்களஞ்சியம் நாட்டார் வழக்காற்றியலுக்கு விளக்கம் தருகிறது.

அறிஞர் போக்ஸ் (Boggs).

புராதனமாகவோ நாகரிகம் வாய்ந்ததாகவோ வரலாற்றில் இருந்து வருகிற ஒரு சமூகப்பகுதி அல்லது உறவுக் குழுக்கள் அல்லது பழங்குடி மக்கள் அல்லது ஒரு இனம் அல்லது ஒரு நாட்டு மக்களின் வழக்காற்றுத் தொகுதியை நாட்டார் வழக்காற்றியல்.⁷

எனக் குறிப்பிடுகிறார்.

மரபு வழியாக வழங்கப்படும் வழக்காறுகள் ஒரு தலைமுறையினரிடமிருந்து மற்றொரு தலைமுறையினருக்குப் புரவுவதே நாட்டார் வழக்காற்றியல்⁸

என ஆர்ச்சர் ரெய்லர் (Archer Taylor) கருதுகிறார்.

5. New Encyclopaedia Britanica (micro) Vol.4; p. 211.

6. The New World Encyclopaedia, Vol. 6, p. 924.

7. Standard Dictionary of Folk lore, Mythology and Legend: p. 398.

8. வாழ்வியல் களஞ்சியம், தொகுதி, 11, ப. 377.

எழுத்து வழக்கற்ற வாய்மொழி சார்ந்த பண்பாடு தான் நாட்டார் வழக்காற்றியல் என போர்ட்கின் குறிப்பிடுவர்.⁹

மக்களின் நம்பிக்கைகள், பழக்கவழக்கங்கள் புராணக்கதைகள், மரபுக்கதைகள் முதலான மக்களின்பண்பாட்டியலை ஆராயும் இயல் நாட்டார் வழக்காற்றியல்.¹⁰

என தியோடர் கசுட்டெர் (Theoder H. Gaster) குறிப்பிடுவர்.

ஜோன்ஸ் பால்ஸ்,

நாட்டார் வழக்காற்றியல் பழங்கால, தற்கால மக்களின் மரபு வழிப்பட்ட படைப்புத் தொகுதிகளைக் கொண்டிருக்கிறது. இவற்றை ஒலிகளையும் வார்த்தைகளையும், யாப்பிலும், உரைநடையிலும் பயன்படுத்துவன் மூலம் பெற்றுக் கொள்ளலாம். இது நாட்டுப்புற நம்பிக்கைகளையும், மூட நம்பிக்கைகளையும், பழக்கவழக்கங்களையும், நடனங்களையும், கூத்துக்களையும் கொண்டமைகிறது. இவை பரம்பரை பரம்பரையாக மரபு வழியாக உண்டாக்கப்பட்ட ஆக்கங்கள் (Creations)¹¹

என நாட்டார் வழக்காற்றியலை வரையறை செய்கிறார்.

புராண மரபுக்கதைகள், கதைகள், பழமொழிகள் விடுகதைகள், பாடல்கள், கலையின் பாற்பட்ட கூறுகள் என்பனவற்றை நாட்டார் வழக்காற்றியல் சுட்டி நிற்பது¹²

என வில்லியம் பாஸ்கம் குறிப்பிடுவார்.

இவை எல்லாம் பேச்சு வழக்கில் அமைந்து இருக்கும். இலக்கியத்தைப் போல நாட்டுப்புற இயலும் கலைவடிவம் கொண்டது. ஆடல், இசை, ஓவியம், கைத்தொழில் முதலானவற்றோடு நாட்டுப்புற இயல் தொடர்புடையது. ஆயினும் வெளிப்படுத்தும் வடிவமுறையில் இது வேறுபட்டிருக்கும்.

பரம்பரை பரம்பரையாக மரபு வழி உருவாக்கப்பட்ட ஆக்கங்கள் எனவும், எழுத்துருவமில்லாத மொழிகளைக் கொண்ட மக்களிடையே காணப்படும் அனைத்தையும் இதில் உள்ளடக்கலாம் எனவும்,¹³ குடிமக்கள்

9. சக்திவேல். சு, நாட்டுப்புற இயல் ஆய்வு, ப. 19.

10. வாழ்வியல் களஞ்சியம், தொகுதி 16, ப. 377.

11. *Standard Dictionary of folklore, mythology and legend*: p. 398.

12. *Ibid*; p. 398.

13. *Ibid*, p. 398.

இடையே காணப்படும் கலாசாரத்தின் பகுதி எனவும்¹⁴ பழைமையான நம்பிக்கைகள் பழக்கவழக்கங்கள் பண்பாட்டுச் சின்னங்கள்¹⁵ எனவும் நாட்டார் வழக்காற்றியலுக்குப் பலவாறு வரையறை தரப்படுகிறது.

நாட்டார் வழக்காற்றியல் என்றபுலமைத்துறை நாட்டுப்புற இலக்கியம், கலை என்பவற்றுக்கும் மேலாக நாட்டுப்புற நம்பிக்கை, நாட்டுப்புற ஆடல், ஓவியம், பொருள்சார் பண்பாடு (Material culture) முதலானவற்றையும் ஆராயும் என டான்யோடர் (Donyodar) குறிப்பிடுகிறார்.¹⁶

“நாட்டார் வழக்காற்றியல்” என்பது, “நாகரிக வளர்ச்சி பெற்ற மக்களிடையே நிலவும் பண்டைய நம்பிக்கைகள், வழக்கங்கள் பற்றிய அறிவியல்.”¹⁷

என இசுரீபன் விளக்கம் தருவார்.

சார்லஸ் பிலான்சிஸ் போட்டர், நாட்டார் வழக்காற்றியல் என்பது,

உயிரோடுள்ள புதைவடிவம் (Fossil) அது மரணமடைய மறுப்பது மனிதச் சமுதாயத்தின் இலட்சக்கணக்கான ஆண்டு வாழ்வின் அனுபவங்களின், பண்பாட்டின், அறிவியலின் வடிவங்கள்.¹⁸

என வரையறை செய்கிறார்.

நாட்டுப்புற மக்களின் பழக்கவழக்கங்களையும், பண்பாடுகளையும், நம்பிக்கைகளையும், மரபுகள், பாடல், கதை, பழமொழி, விடுகதை, மந்திரதந்திரங்கள் ஆகியனவற்றைக் குறிப்பதே நாட்டார் வழக்காற்றியல் என மரியாலீச் (Maria Leach) குறிப்பிடுவார்.¹⁹

மக்களது பழக்கவழக்கங்கள், நம்பிக்கைகள், சடங்குகள் ஆகியவற்றில் காணப்படும் பதிவு பெறாத மரபுகளை ஆராயும் அறிவியலே நாட்டார் வழக்காற்றியல்²⁰ என்பது குரோகன் என்பவர் கருத்தாக உள்ளது.

நாட்டார் வழக்காற்றியல் குறித்து விளக்கும் சான் ஹெரால்டு பிருண்வார்ட் (John Harold Brunward) அதற்கு ஐந்து வகையான முக்கிய பண்புகளை முதன்மைப்படுத்துகிறார். அவையாவன:

14. Ibid, p. 399.

15. Ibid, p. 398.

16. Don Yoder; 'Folklife', American folklore, p. 54.

17. வாழ்வியல் களஞ்சியம், தொகுதி 11, ப. 377.

18. சண்முகசுந்தரம். சு., நாட்டுப்புற இயல், ப. 16.

19. சக்திவேல். சு., நாட்டுப்புற இயல் ஆய்வு, ப. 23.

20. சக்திவேல். சு., நாட்டுப்புற இயல் ஆய்வு, ப. 22.

1. வாய்மொழியாகப் பரவல் (Oral)
2. மரபு வழிப்படுதல் (Traditional)
3. பல்வேறு வடிவங்களாகத் திரிபடைதல்
(Existing in different versions)
4. ஆசிரியர் இல்லாமை (Usually Anonymous)
5. ஒருவித வாய்ப்பாட்டுக்குள் அடங்குதல்
(Tends to be come formalized)²¹

தமிழ் நாட்டார் வழக்காற்றியல் குறித்து ஆராய்ந்து வருபவர்களான சு. சக்திவேல், சு. சண்முகசுந்தரம் முதலானோர் நாட்டுப்புற மக்களின் பழக்க வழக்கங்கள், பண்பாடுகள், நம்பிக்கைகள், இலக்கியங்கள் முதலானவற்றை ஆராயும் இயலாக நாட்டார் வழக்காற்றியலைக் குறிக்கின்றார்கள்.²²

நாட்டார் வழக்காற்றியல் கிராமப்புறக்கலை என்பதாக மட்டுமிராது முதலாளியத்துக்கு முந்தைய சமூக அமைப்புக்கள் எல்லாவற்றிலும் உருவெடுத்த அம்சங்களின் தொகுப்பு என கோ. கேசவன் விளக்கம் தருகிறார்.²³

ஆராய்ச்சிக்குரிய கதை, பாடல், விடுகதை, பழக்கவழக்கங்கள் முதலானவற்றைக் குறிப்பதோடு அவற்றை ஆராயும் இயலையும் நாட்டார் வழக்காற்றியல் குறித்து நிற்பதாக ச. அகத்தியலிங்கம் கருதுகிறார்.²⁴

நாட்டார் வழக்காறுகள் குறித்து தே. லூர்து தரும் விளக்கம் வருமாறு:

நாட்டார் வழக்காறுகள் ஒரு குழுவினரால் ஒரு பண்பாட்டினரால் பகிர்ந்து கொள்ளப்படுவன. அவர்களால் கருத்துப் புலப்படுத்தம் செய்யப்பயன்படுத்தப்படுவன. அவை சமூகத்தைச் சார்ந்தன. சமூகச் சூழல்களில் வெளிப்படுத்தப்படுவன. சமூகச் சூழலுக்கும் நாட்டார் வழக்காறுகளுக்குமிடையே உள்ள உறவைக் கொண்டு பார்க்கும்போது அவை கட்டுடைமைகளாம். அதாவது நாட்டார் வழக்காறுகள் மக்களின் கல்வி அறிவாகும். குழுவினர் அனைவராலும் பகிர்ந்து கொள்ளப்படுவது வழக்காறு என்று சொல்லும்போது இக்கருத்து நடைமுறை ரீதியாகவும் கோட்பாட்டு ரீதியாகவும் பல்வேறு அளவுகளில் கட்டுடைமையாக அமைகிறது.²⁵

21. Jan Harold Burnward, *The study of American Folk lore*, p. 4.

22. சக்திவேல். சு. நாட்டுப்புற இயல் ஆய்வு, ப. 1.

சண்முக சுந்தரம் சு., நாட்டுப்புற இயல், ப. 13.

23. கேசவன் கோ. நாட்டுப்புற இயல் ஒரு விளக்கம், ப. 8.

24. அகத்தியலிங்கம் ச., நாட்டுப்புறவியல், 1. ப.7.

25. லூர்து தே., நாட்டார் வழக்காற்றியல் : சில அடிப்படைகள், பக். 26-27.

ஆறு. இராமநாதன் தருகின்ற வரையறை பின்வருமாறு அமைகிறது.

ஒரு மக்கள் குழுவினரிடையே வழங்கிவரும் அல்லது வழங்கி வந்த பாடல்கள், கதைகள், தொன்மங்கள் பழமொழிகள், புதிர்கள், நகைப்புக்கள் முதலான இலக்கியங்கள், கரகாட்டம், காவடியாட்டம், தெருக்கூத்து முதலான நிகழ்த்துக் கலைகள், ஓவியம், மரச்சிற்பம், சதைச்சிற்பம் முதலான பொருட்கலைகள், பாய்முடைதல், பொம்மை செய்தல் முதலான கைவினைப் பொருட்கள், வழிபாடு, நம்பிக்கைகள், மந்திரச் சடங்குகள் உள்ளிட்ட சமயப் பழக்கவழக்கங்கள், வானியல், வானிலையியல், நிலவியல், கடலியல், வேளாண்மை, கட்டிடம் கட்டுதல், படகுகள் கட்டுதல், மருத்துவம் முதலான அறிவியல் போன்ற வழக்காறுகளை முறைப்படி சேகரித்து வகைப்படுத்தி, அறிவியல் பூர்வமாக ஆராயும், ஆய்வுத் துறையை நாட்டுப்புறவியல் துறை எனலாம்.²⁶

இந்த வழக்காறுகள் மரபு வழிப்பட்டதாகவும் இருக்கலாம். மரபைப் பின்பற்றி புதிதாகத் தோன்றியதாகவும் இருக்கலாம். வழக்கில் இருந்ததாகவோ இருப்பதாகவோ இருக்கலாம். ஆனால் அந்த வழக்காறுகள் ஒன்றுக்கு மேற்பட்டவடிவத்தை (Version) கொண்டதாக இருக்க வேண்டும் என்பது அவசியம்.

1965 இல் ஆலன்டண்டிஸ் என்ற அமெரிக்க நாட்டுப் புறவியல் அறிஞர் நாட்டுப்புற வழக்காறுகளுக்கு ஒரு புதிய வரையறையைக் கொடுத்தார். 'Folklore' என்ற கூட்டுச் சொல்லை 'Folk' என்றும் 'Lore' என்றும் உடைத்து வரையறை செய்ய முயன்றார். ஆலன்டண்டிஸ் தரும் நாட்டார் வழக்காற்றியல் வடிவங்கள் பற்றிய பட்டியல் இப்புலமைத்துறையுள் உள்ளடங்கும் செய்திகள் பற்றி பெருமளவு தெளிவுறுத்துவதாக அமைகிறது. பட்டியல் வருமாறு:

புராணக்கதைகள், பழமரபுக்கதைகள், நாட்டார் கதைகள், நகைப்புக்கள், பழமொழிகள், விடுகதைகள், இன்னிசை உச்சாடனங்கள், மந்திரங்கள், வாழ்த்துக்கள், சாபங்கள், சபதங்கள், வசவுகள், எதிருரைகள், இடித்துரைகள், நையாண்டிகள், பாராட்டுக்கள், நாப்புரட்டுக்கள், வரவேற்புரைகள், விடைபெறும் வாய்பாடுகள், நாட்டார் ஆடைகள், நாட்டார் நடனம், நாட்டார் நாடகம், நாட்டார்கலை, நாட்டார் நம்பிக்கை (அல்லது மூட நம்பிக்கை) நாட்டார் மருத்துவம், நாட்டார் இசைக் கருவிகளின் வழிஇசை, நாட்டார் பாடல்கள் (தாலாட்டுக்கள், கதைப் பாடல்கள்) நாட்டார் பேச்சு(குறுமொழிகள்) நாட்டார் உவமைகள், நாட்டார் உருவகங்கள், பெயர்கள் (பட்டப்பெயர், இடப்பெயர்கள்) வாய்மொழிக் காப்பியங்களிலிருந்து கையெழுத்துப் புத்தகக்

26. இராமநாதன் ஆறு., நாட்டுப்புற இயல் ஆய்வுகள், ப. 19.

கவிதை வரையிலும் உள்ளவைகளும். கல்லறை வாசகங்களும், கழிவறைப் பாட்டுக்களும் (பொதுக்குளியலறைச் சுவர்களில் காணப்படும் எழுத்துக்கள் இவை) வெற்று வேடிக்கைப் பாட்டும், பந்தடி ஒலிப்பாடல்களும், கயிறு குதிப்பாடல்களும், கைநகக் கால்நக ஒலிப்பாடல்களும், கால் தூக்கி ஆட்டும் பாடல்களும், குழந்தைகளை முழங்காலில் வைத்துத் தூக்கித் தூக்கிப் போட்டுப் பாடும் ஒலிப்பாடல்களும், எண்ணிக்கை ஒலிப்பாடல்களும், குழந்தை ஒலிப்பாடல்களும் எல்லாம் நாட்டார் பாடல்களுள் அடங்கும். விளையாட்டுக்களும், சைகைகளும், குறியீடுகளும், செபங்களும், நடைமுறை நகைப்புக்களும், நாட்டார் சொற்பிறப்பியல்களும், உணவுப் பட்டியல்களும், மெத்தை உருவரைகளும், வீடுகளும், களஞ்சியங்களும், வேலிகளின் வகைகளும், கூவிவிற்போர் குரல் ஒலிகளும், விலங்குகளை அழைப்பதற்கு அல்லது கட்டளையிடுவதற்காகப் பயன்படுத்தப்படும் மரபொலிகளும், நினைவில் நிறுத்தும் வழிமுறைகள், கடித உறை முத்திரைகள், தும்மிய பின் பயன்டுத்தும் மரபுச் சொற்கள், திருவிழாக்கள், சிறப்பு மிகு நாட்கள் ஆகியவை நாட்டார் வழக்காறுகளுள் அடங்கும்.²⁷

மேலே சுட்டிய பட்டியலுக்குள் அனைத்து வழக்காறுகளும் உள்ளடங்கியுள்ளதாகக் கருதமுடியாது. இவையும் இவையொத்த பிற கூறுகளும் நாட்டார் வழக்காற்றியல் சார்ந்தன என்றே கொள்ள வேண்டும். இவ்வழக்காறுகளையும் இவை பற்றிய கல்வியையும் “நாட்டார் வழக்காற்றியல்” எனக் கருதலாம். மரபு வழிப்பட்டு நினைவாற்றல் மற்றும், வழக்கம் முதலானவற்றால் பரப்புதல்; (Transmission) செய்யப்படுகின்ற நாட்டார் வழக்காற்றியற் கூறுகளை அல்லது வடிவங்களை முழுமையாக ஆராயும் வரை நாட்டார் வழக்காற்றியல் என்ற புலமைத்துறை பற்றி முழுமையாக விளக்க முடியாது என்ற கருத்து ஏற்றுக் கொள்ளத்தக்க ஒன்றேயாம்.

27. லூர்து. தே., நாட்டார் வழக்காற்றியல்: சில அடிப்படைகள், பக். 19- 20.

நாட்டார் வழக்காற்றியல் வகைப்பாடு (Classification of Folklore)

சேகரித்தல் (Collection), வகைப்படுத்துதல் (Classification), ஆய்வு செய்தல் (Analysis) ஆகிய இச்செயற்பாடுகள் நாட்டார் வழக்காற்றியல் ஆய்வுப் படிமுறையில் முக்கியமான விடயங்களாகக் காணப்படுகின்றன. இம் மூன்று செயற்பாடுகளும் தம்மளவிலே தன்னிச்சையானவை என்றாலும் அடிப்படையில் இவை ஒன்றை ஒன்று சார்ந்தவையாகக் காணப்படும் தன்மையை அவதானிக்கலாம். முழுமையான ஆய்வுக்கு வகைப்படுத்தலின் பங்கு கணிசமான ஒன்றாகும்.

சேகரித்தல், தொகுத்தல், வகைப்படுத்தல் முதலான செயற்பாடுகளை ஒருவரே மேற்கொள்ள வேண்டிய அவசியப்பாடு இப்போது இல்லை எனலாம். பல்வேறு நோக்கங்களின் அடிப்படையில் தனி மனிதர்களாலும், நிறுவனங்களாலும் பல்வேறு வகையான நாட்டார் வழக்காற்றியல் வகைமைக் கூறுகள் சேகரிக்கப்பட்டுத் தொகுக்கப்பட்டு வருகின்றன. வகைப்படுத்தலில் ஈடுபடுபவர்கள் சேகரிப்பில் பங்கு கொள்ள வேண்டிய அவசியமும் காணப்படவில்லை. தரவுகளைச் சேகரிப்போன் அவற்றை ஏன் சேகரிக்கின்றோம் என்ற நோக்கு இல்லாமலேயே செயற்படக்கூடிய சூழ்நிலை உருவாகி வருகிறது. பிற அறிவியல் துறைகளைப் போலவே நாட்டார் வழக்காற்றியல் துறையிலும் இவ்வாறான பணிப்பகிர்வுகள் வெகு வேகமாக நுழைந்து விட்டன.

சேகரித்தல், வகைப்படுத்தல் என்பன அறிவியல் பூர்வமாகவுள்ள எந்த ஒரு ஆய்வுக்கும் பயன்படுவனவாகவும் அமைந்திருக்க வேண்டியதன் அவசியத்தை அறிஞர்கள் முனைப்புறுத்தி வருகின்றனர். நாட்டுப்புற வழக்காற்று வகைமை என்ற கருத்தாக்கம் இன்றைக்கு வலுவிழந்து விட்டது.

நாட்டுப்புற வழக்காறுகளை வகைமையின் கீழ் வகைப்படுத்துவதில் பல்வேறுபட்ட விவாதங்கள் ஆய்வுலகில் காணப்படுகின்றன.¹

ஒரு நாட்டுப்புற வழக்காற்று வடிவம் பல் வகைமைகளில் உள்ளடங்குவதற்கான ஏது நிலைகள் உள்ளன. இதற்கான காரணம் வகைப்பாட்டின் போது வெவ்வேறான அளவு கோல்களைப் பிரயோகிப்பது தான் எனக் கூறலாம். ஒரு வகைப்பாடு அனைத்தையும் உள்ளவாங்கியதாக இருக்க வேண்டும் என்றால் வழக்காறு ஒன்றின் எல்லாவிதமான குணாம்சங்களையும் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். இவ்வாறு கருத்தில் கொள்ளுகின்ற போது வகைப்பாடு மிகவும் நுட்பமாகவும் அனைத்தையும் உள்ளடக்கியதாகவும் அமையக்கூடும்.

வகைப்படுத்தல் (classification) என்பது ஒரே மாதிரியாக இருப்பவற்றை இனங்கண்டு ஒன்றாக்குவதான செயற்பாட்டைக் குறித்து நிற்கிறது. இச்செயற்பாடு குறித்து பிராப் (Propp) தருகின்ற விளக்கம் இவ்விடத்தில் அவசியமாகிறது.

எல்லா ஆய்வுக்கும் அடிப்படை வகைப்படுத்துதலாகும். ஆனால் வகைப்படுத்தலும் சில முதல் நிலை ஆராய்ச்சிக்குப் பின்னரே நடைபெற வேண்டும். சிலர் வகைப்படுத்திக் கொண்டு தம்முடைய ஆய்வு ஆதார மூலங்களை அவற்றிற்குள் திணிக்க முயலுகின்றனர். வகைப்படுத்தல் புறப்பண்புகளைக் கொண்டமையாது சான்று மூலங்களின் உட்பண்புகளைக் கொண்டே அமைய வேண்டும்.²

நாட்டார் வழக்காற்றியல் என்ற புலமைத்துறையுள் உள்ளடங்கும் இயல்கள் குறித்து பல்வேறு விதமான வகைப்பாடுகள் முன் வைக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றின் சிலவற்றை இவ்விடத்தில் தருதல் பொருத்தமாகும்.

நாட்டார் வழக்காற்றியல் அகராதி இப்புலமைத்துறையுள் உள்ளடங்கும் கூறுகளைப் பதினைந்து வகைகளாகப் பாகுபாடு செய்கிறது.³

அவையாவன:

1. பாடல்கள்	2. கதைகள்
3. ஆடல்கள்	4. கூத்துக்கள்
5. பழமொழிகள்	6. விடுகதைகள்
7. கதைப்பாடல்கள்	8. விளையாட்டுக்கள்
9. தேவதைகள்	10. நம்பிக்கைகள்

1. Ben - Amos , Dan (Ed); *Folklore Genres*.

2. மேற்கோள் : லூர்து தே., நாட்டார் வழக்காற்றியல் : சில அடிப்படைகள், ப. 43.

3. *The Standard Dictionary of folklore, mythology and legend*; p. 1138.

11. பழக்கவழக்கங்கள்

12. கைவினைக் கலைகள்

13. நடை, உடை, பாவனைகள்

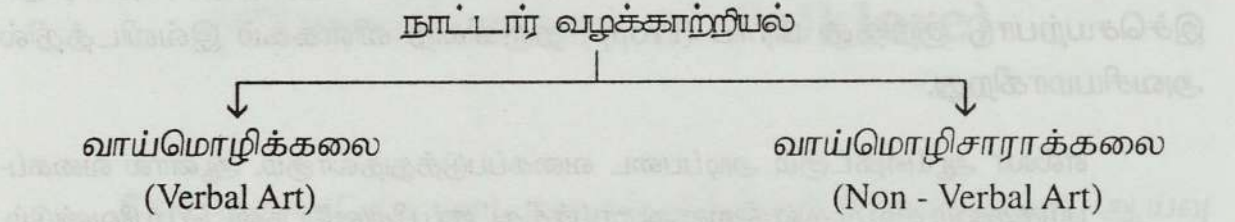
14. சடங்குகள்

15. புராண இதிகாசங்கள்

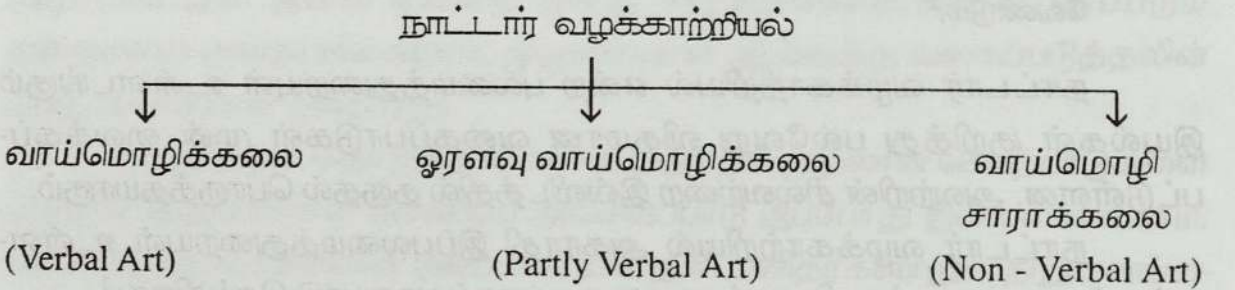
மேற்படி பட்டியலுள் அடங்காத சிலவற்றையும் சேர்த்துக் கொள்ளலாம் என இந்த அகராதி குறிப்பிடுவது கருதத்தக்கது.

மேலைத்தேய அறிஞர்களின் பல்வேறு வகைப்பட்டதான வரையறைகளை சு. சக்திவேல் வருமாறு நிரற்படுத்துகிறார்.⁴

வில்லியம் பாஸ்கம் (William Bascom. R) வகைப்பாடு வருமாறு அமைகிறது.

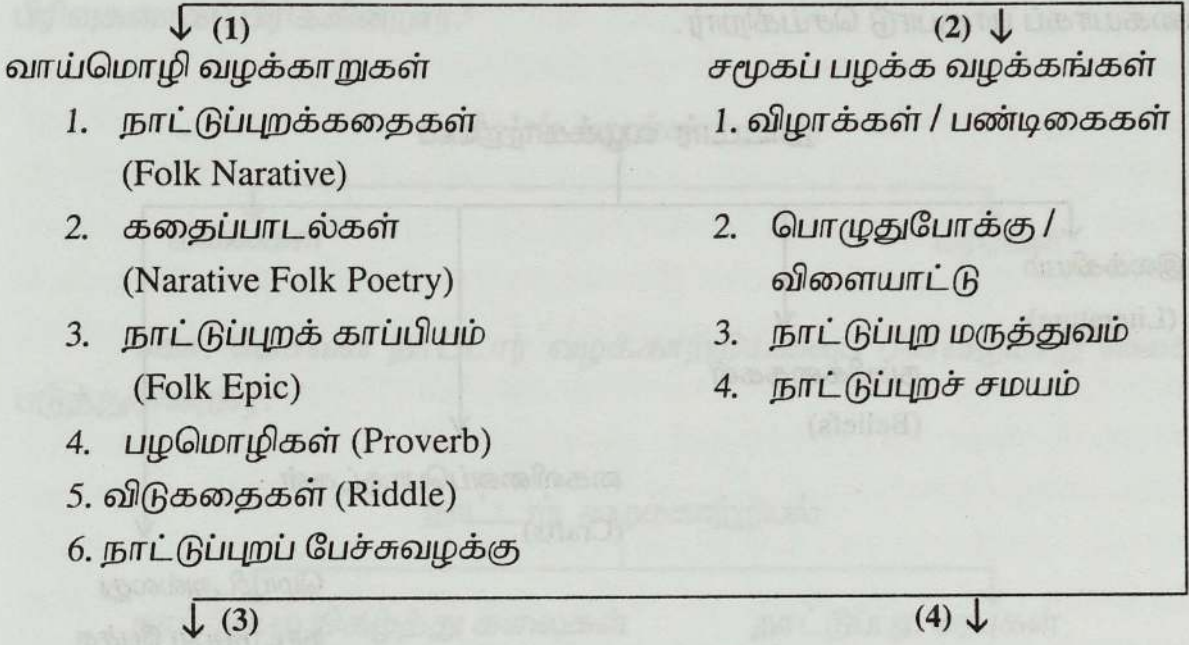
பிருண் வார்ட் (Brunward) மூன்று பெரும் பிரிவாக வகைப்பாடு செய்கிறார்.

ரிச்சார்ட்டோர்சன் (Richard Dorson) நான்கு பெரும் பிரிவுகளாகவும் அவற்றின் உள்ளே சிறுசிறு உட்பகுப்புக்களாகவும் நாட்டார் வழக்காற்றியலை வகுத்துள்ளார். வகைப்பாட்டின் விளக்கம் வருமாறு:

4. சக்திவேல். சு., நாட்டுப்புற இயல் ஆய்வு, பக். 24 - 25.

நாட்டார் வழக்காற்றியல்

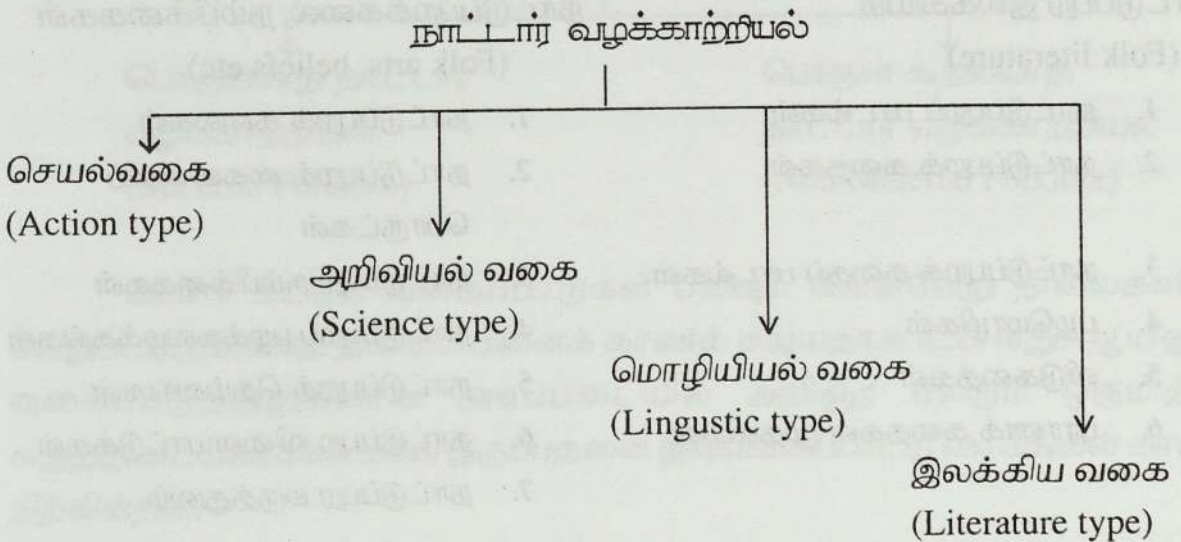
பொருள்சார் பண்பாடு

நாட்டுப்புற நிகழ்த்து கலைகள்

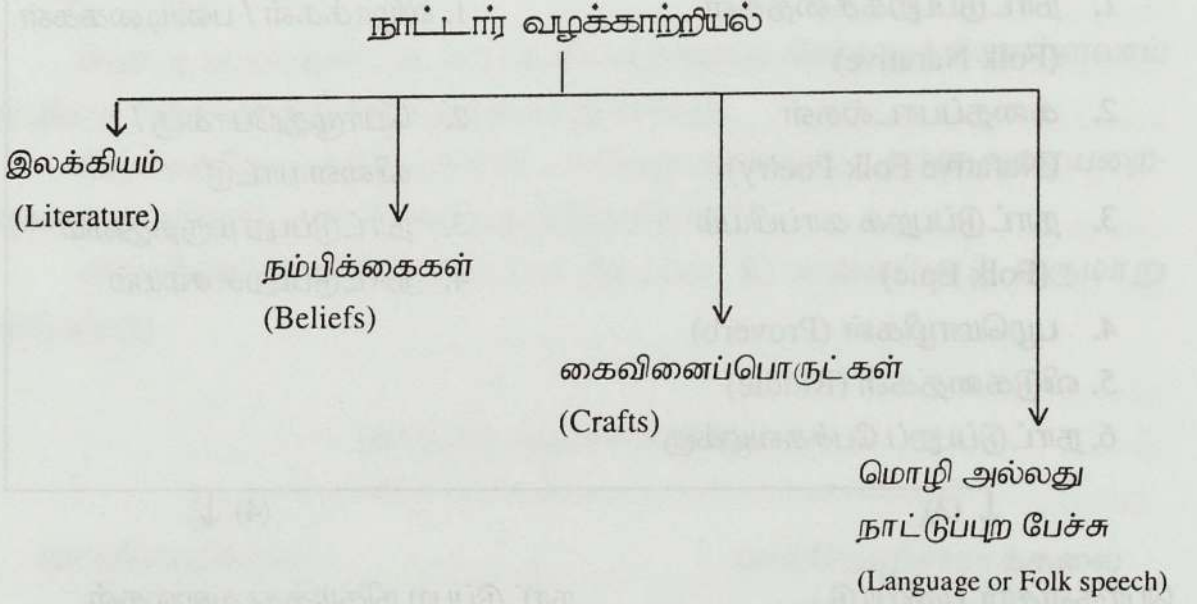
1. நாட்டுப்புறக் கைவினைப் பொருட்கள்
2. நாட்டுப்புறக் கலைகள்
3. நாட்டுப்புறக் கட்டடக்கலை
4. நாட்டுப்புற ஆடைகள்
5. நாட்டுப்புற உணவு முறைகள்

1. நாட்டுப்புற நாடகம்
2. நாட்டுப்புற இசை

போக்ஸ் (Boggs) என்பவர் நான்கு வகைகளாக வகைப்பாடு செய்கிறார்.

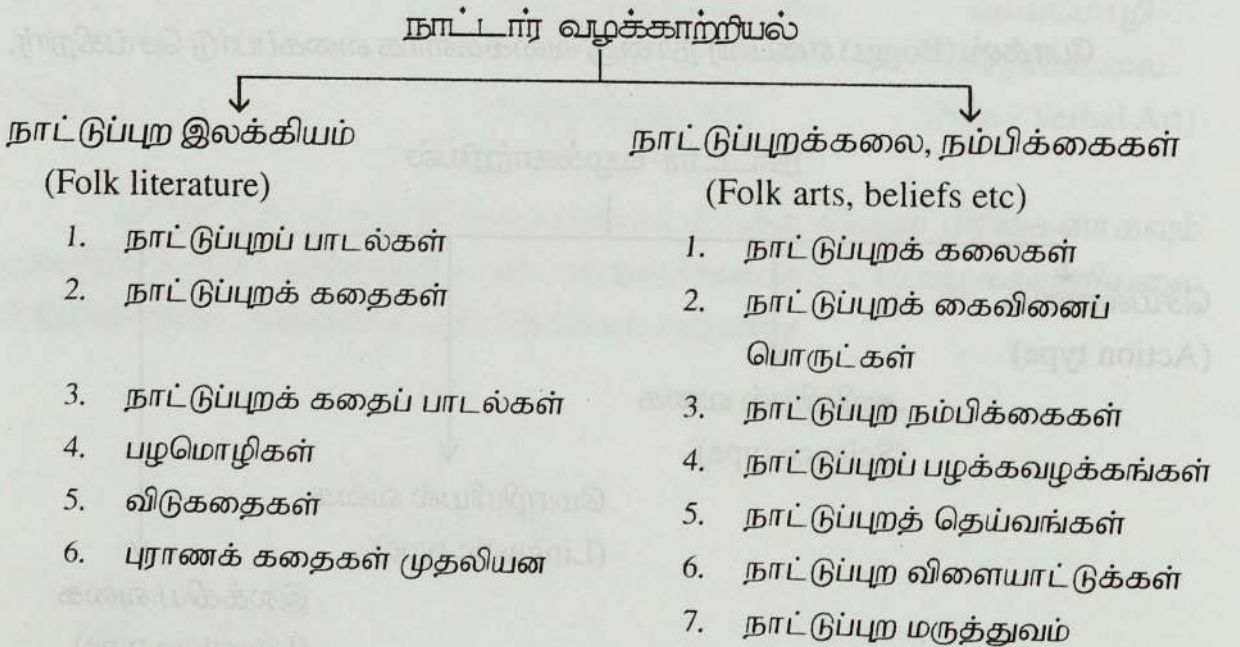

பிரான்சிஸ் லீஉட்லி (Francis le utley) என்பவர் பின்வரும் நான்கு வகையாகப் பாகுபாடு செய்கிறார்.

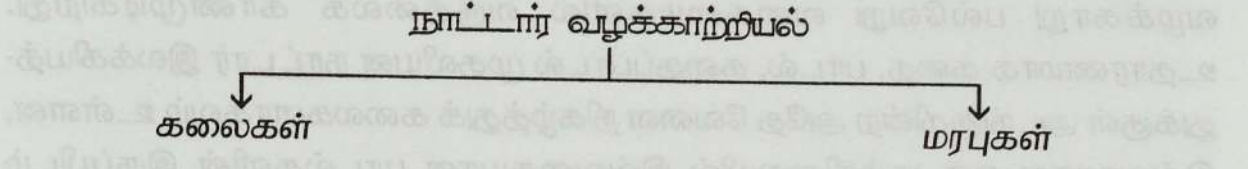
தமிழ் மரபிலும் நாட்டார் வழக்காற்றியல் வகைப்பாடு குறித்துப் பலரும் சிந்தித்துள்ளனர். சு. சக்திவேல் நாட்டார் வழக்காற்றியலை இரண்டு பெரும் பிரிவுகளாகப் பிரித்து அவற்றின் உட்பிரிவுகளாகப் பதின்மூன்று விடயங்களைக் குறிப்பிடுகிறார்.⁵

வகைப்பாடு பின்வருமாறு:

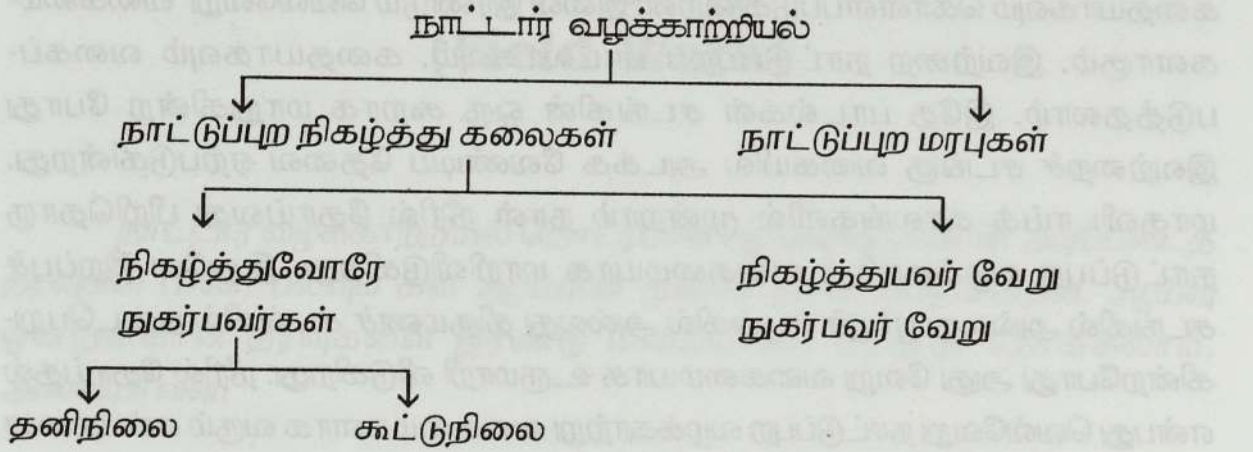

5. சக்திவேல் . சு., நாட்டுப்புற இயல் ஆய்வு, ப. 24.

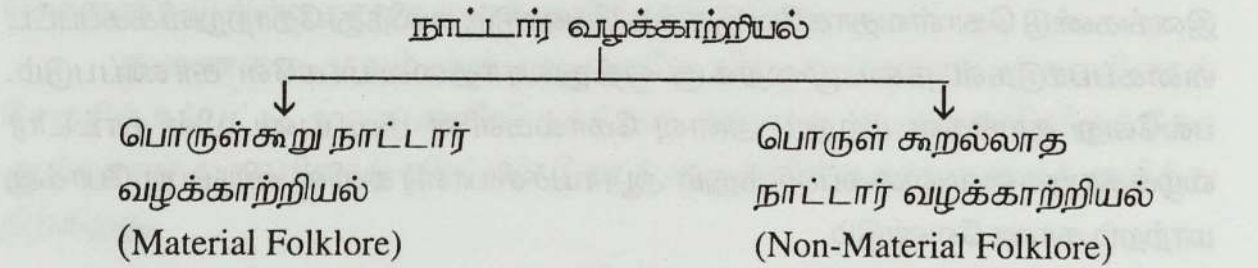
சு. சண்முகசுந்தரம் நாட்டார் வழக்காற்றியலை இரண்டு பெரும் பிரிவுகளாகப் பிரிக்கின்றார்.⁶

கோ. கேசவன் நாட்டார் வழக்காற்றியலைப் பின்வருமாறு வகைப்படுத்துகின்றார்.⁷

நாட்டார் வழக்காற்றியல் அறிஞர்கள் சிலர் நாட்டார் வழக்காற்றியலைப் பின்வரும் இரண்டு பிரிவுகளாக வகைப்படுத்துகின்றனர்.

மேலே சுட்டிய வகைப்பாடுகள் பலவும் வெவ்வேறு நிலைகளில் வேறுபட்டிருக்கின்ற தன்மையினைக் காணக் கூடியதாக உள்ளது. ஆயினும் வகைப்படுத்தலுக்கான அடிப்படையில் அறிஞர் பலரும் ஒருமித்த கருத்துடையவர்களாகவே இருப்பதனை இவ்வகைப்பாட்டு வடிவங்கள் காட்டி நிற்கின்றன.

6. சண்முகசுந்தரம். சு., நாட்டுப்புற இயல், ப. 22.

7. கேசவன். கோ., நாட்டுப்புறவியல் கட்டுரைகள், ப. 41.

வகைப்பாடுகள் நாட்டார் வழக்காற்றியல் என்ற புலமைத்துறையில் எதிர்காலத்தில் மேற்கொள்ளப்படும் ஆய்வுகளுக்கும் பொருந்துவதாக அமைதல் வேண்டும். வகைப்பாடுகளை நுணித்து நோக்குகின்ற போது ஒரு வழக்காறு பல்வேறு வகைமைகளில் வருதலைக் காணமுடிகிறது. உதாரணமாக கதை, பாடல், கதைப்பாடல் முதலியன நாட்டார் இலக்கியத்துக்குள் அடங்குகின்ற அதே வேளை நிகழ்த்துக் கலைகளாகவும் உள்ளன. இவ்வாறான ஒரு சூழ்நிலையில் இவ்வகையான பாடல்களின் இருப்பிடம் சிக்கலுக்குரியதாகிறது. சனிக்கிழமைகளில் நீரில் தோய்தல் (தலைக் குளிப்பு) ஈழத்தமிழர்களின் பொதுவான வாழ்வியல் நடைமுறையாக உள்ளது. உரை நடையுடன் கூடிய நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் கதைப் பாடலாகவும், பாட்டுக் கதையாகவும் கொள்ளப்படுகின்றன. இவை இரண்டும் வெவ்வேறு வகைமைகளாகும். இவற்றை நாட்டுப்புறப் பாடலாகவும், கதையாகவும் வகைப்படுத்தலாம். இதே பாடல்கள் சடங்கின் ஒரு கூறாக மாறுகின்ற போது இவற்றைச் சடங்கு வகையில் அடக்க வேண்டிய தேவை ஏற்படுகின்றது. மாதவிடாய்க் காலங்களில் மூன்றாம் நாள் நீரில் தோய்வது பிறிதொரு நாட்டுப்புற வழக்காற்று வகைமையாக மாறிவிடுகிறது. இதுவே இறப்புச் சடங்கில் அல்லது பூப்புச் சடங்கில் அல்லது திருமணச் சடங்கில் நடைபெறுகின்றபோது அது வேறு வகைமையாக உருமாறி விடுகிறது. நீரில் தோய்தல் என்பது வெவ்வேறு நாட்டுப்புற வழக்காற்று வகைமைகளாக வரும் என்பதனை விளங்கிக் கொள்ள வேண்டும்.

நாட்டார் வழக்காற்றியல் என்பது ஒரு குழுவினரின் தனித்துவத்தைக் கண்டு பிடிக்கும் முயற்சியாக உருமாற்றம் பெற்றுள்ளது. எந்த ஒரு நாட்டார் வழக்காற்றியல் வகைப்பாட்டின் பிரதான நோக்கமும் மண் சார்ந்த கூறுகளை இனங்கண்டு கொள்வதாகவே இருக்க வேண்டும். வலிந்து தோற்றுவிக்கப்பட்ட வகைப்பாடுகள் நடைமுறைக்கு ஒத்துவராதவையாகவே காணப்படும். பல்வேறு தரங்கள் மற்றும் அளவு கோல்களின் அடிப்படையில் நாட்டார் வழக்காறுகளை வகைப்படுத்தும் ஆராய்ச்சியாளர்களின் விருப்பப் போக்கு மாற்றம் காண வேண்டும்.

3

களஆய்வு (Field Work)

நாட்டார் வழக்காற்றியல் தொடர்பான ஆய்வுகளுக்கான அடிப்படைத் தரவுகள் (Data) பலவும் கள ஆய்வின் மூலமே திரட்டப்படுகின்றன. ஆய்வு ஒன்றுக்கான தரவுகளை இரண்டு வகையாகப் பிரித்து நோக்கலாம். அவையாவன:

அ. முதன்மை மூலம் (Primary Source)

ஆ. துணைமை மூலம் (Secondary Source)

முதன்மை மூலம் என்பது ஆய்வாளரினால் களஆய்வின் மூலம் திரட்டிக் கொள்ளப்படுகின்ற தரவுகளைக் குறித்து நிற்கிறது.

துணைமை மூலம் என்பது ஏலவே பிற ஆய்வாளர் ஒருவரினால் சேகரிக்கப்பட்ட மூலங்களிலிருந்தோ அல்லது ஆய்வுகளிலிருந்தோ ஆய்வாளர் ஒருவரினால் திரட்டிக் கொள்ளப்படுகின்ற தரவுகளைக் குறித்து நிற்கிறது.

கள ஆய்வு அல்லது களப்பணி என்பது ஆய்வாளர் ஒருவர் தனக்குத் தேவையான தரவுகளை தகவலாளர்களிடம் பதிலாளரை அனுப்பாது தானே நேரடியாகச் சென்று அவர்களுடன் தொடர்பினை ஏற்படுத்தி உரையாடுதல் செய்து தனக்குத் தேவையான தரவுகளைச் சேகரித்துக் கொள்வதான செயற்பாட்டைக் குறித்து நிற்கிறது.

நாட்டார் வழக்காற்றியல் (Folklore), சமூகவியல் (Sociology), பண்பாட்டு மானிடவியல் (Cultural Anthropology), இனக்குழுவியல் (Ethnology), இனவரைவியல் (Ethnography), மானிட மொழியியல் (Anthropolinguistics), இனமொழியியல் (Ethnolinguistics) முதலான ஆய்வறிவுத் துறைகள் கள ஆய்வுடன் தொடர்புடைய (Field-oriented subjects) துறைகளாகும். சில ஆய்வுப்

புலங்களில் ஆய்வுகளை மேற்கொள்ள ஆய்வு கூடங்கள், இயந்திரங்கள், பிறதுணைப் பொருட்கள் இவையே போதுமானவையாக அமைந்து விடுவதுண்டு. கள ஆய்வுக்கான தேவை சில வகை ஆய்வுப் புலங்களில் காணப்படுவதில்லை.

கள ஆய்வை மேற்கொள்ளாமலேயே குறிப்பிட்ட இடத்தைப் பற்றியும், குறிப்பிட்ட மக்களைப் பற்றியும் அறிந்தவர்களிடமும், கட்டுரை நூல்கள் வாயிலாகவும் தகவல்களைத் திரட்டலாம். ஆயினும் குறித்த தகவலாளிகள் தரும் தகவல்களும் நூல்கள், ஆய்வேடுகள், கட்டுரைகள் தரும் தகவல்களும் நம்பகமானவையாக இருக்க வேண்டும். மேற்படி மூலங்கள் வாயிலாகக் கிடைக்கும் தரவுகள் முழுமையாக இருக்கலாம். ஓரளவு முழுமையாக இருக்கலாம். அல்லது முற்றிலுமே தவறானவையாகக் கூட இருக்கலாம். ஆய்வாளர் நேரடியாகச் சென்று தரவுகளைப் பரீட்சித்துச் சரிபார்க்கும் வரை ஆய்வுத்தரவுகள் தொடர்பான நம்பகத் தன்மை பிரச்சினைக்குரியதாகவே இருக்கும். மூன்றாம் நிலைப்பட்ட தரவுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு வடிவமைக்கப்படும் ஆய்வுகள் பலவீனமானவையாகவே காணப்படும். தவறான முடிவுகளை நோக்கி ஆய்வுகளை நகர்த்துவதில் மூன்றாம் நிலைத்தரவுகள் முன்னிலை வகிக்கலாம். இவ்வாறான சூழ்நிலைகளில் ஆய்வாளனுக்குக் கைகொடுத்து உதவுவது கள ஆய்வே எனக் கூறலாம்.

பல்வேறு வகைப்பட்ட மூலங்களிலிருந்து கிடைக்கப் பெறும் தரவுகளைச் சரிபார்த்துப் பதிவு செய்வதற்கான வாய்ப்பு நிலையினைக் களப்பணி மூலம் ஆய்வாளன் பெற்றுக் கொள்கிறான். சந்தேகமானவற்றைத் திரும்பத் திரும்பக் கேட்டு உறுதி செய்வதற்கும், விளக்கம் பெற வேண்டிய விடயங்களை விவாதித்துச் சரி பார்ப்பதற்குமான வாய்ப்பு நிலைகளும் கள ஆய்வில் நிறையவே உள்ளன என்பதனை ஆய்வாளன் மறந்துவிடக் கூடாது. அறிவியல் பூர்வமான ஆய்வொன்றுக்குப் பின்பதாக களப்பணியின் பங்கு கணிசமான ஒன்றாகும்.

களப்பணியின் மூலம் கிடைக்கின்ற பிறிதொரு நன்மையாக உற்று நோக்கும் (Observation) வாய்ப்பு நிலையைக் குறிப்பிடலாம். நாட்டார் வழக்காற்றியல் போன்ற ஆய்வறிவுத்துறைகளுக்கான தரவு திரட்டற் செயற்பாட்டில் உற்று நோக்கல் முறையின் முக்கியத்துவம் கணிசமான ஒன்றாகும். உற்று நோக்கல் முறைமூலம் தகவலாளிகள் அறியாமலேயே பல்வேறு விடயங்களைக் கண்டறிந்து கொள்வதற்கான சந்தர்ப்பம் கிடைக்கின்றது.

களஆய்வுக்கு முன்புதான செயற்பாடுகள்

களஆய்வுக்குச் செல்ல முன்பு ஆய்வுச் சிக்கல் (Problem Statement), ஆய்வுக் கருதுகோள் (Hypothesis), சேகரிக்கப்பட வேண்டிய தரவுகள், வினாப்பட்டியல் தயாரித்தல் ஆய்வுக்கான களம், கள ஆய்வுக்கான கால எல்லை முதலானவற்றை வரையறுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

கள ஆய்வுக்குச் செல்ல முன்பு குறித்த ஆய்வுத்துறை தொடர்பாக அதுவரை காலமும் வெளிவந்துள்ள நூல்கள், கட்டுரைகள் முதலானவற்றை முறையாகக் கற்றறிதல் வேண்டும். ஆய்வுக்குத் தெரிவு செய்யப்பட்டுள்ள இடம், இடத்தின் புவியியல் அமைப்பு, குறித்த இடத்தின் காலநிலை, பண்பாட்டுச் சூழல், தேசிய வட்டார வரலாறுகள், மக்கள் தொகை, பல்வகைச் சமூகப் பிரிவுகள், வாழ்வியல் ஒழுக்கலாறுகள் முதலான பல்வேறு விடயங்களைப் பற்றியும் அறிந்திருந்தாலேயே களஆய்வு வெற்றிகரமாகவும் பயனுள்ளதாகவும் அமையும்.

ஆய்வுக்குத் தெரிவு செய்யப்பட்டுள்ள இடத்தை மையமாகக் கொண்டு பிறர் மேற்கொண்ட களஆய்வுத் தரவுகள் இருக்குமாயின் அவற்றையும் ஆய்வாளன் பார்வையிடல் வேண்டும். தரவு சேகரித்தல் முயற்சியில் ஆய்வாளன் எதிர்கொள்ள வேண்டிய பல்வேறு சிக்கல்களை இதன் மூலம் தவிர்த்துக் கொள்ளலாம்.

சேகரிப்புத் திட்டங்கள்

தரவு சேகரித்தற் திட்டங்களைத் திட்டத்தின் அளவு, தன்மை, நேரம் முதலானவற்றின் அடிப்படையில் நான்கு வகைகளாகப் பாகுபடுத்தலாம்.¹

- அ. பரப்பாய்வுத் திட்டம் (Survey Projects)
- ஆ. ஆழ்ந்த ஆய்வுத்திட்டம் (Depth Projects)
- இ. உள்ளூர்த் திட்டம் அல்லது சுற்றுப்புறத் திட்டம் (Local Projects)
- ஈ. எதிர்பாராச் சேகரிப்பு

ஆய்வுக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பகுதிகளில் கிடைக்கும் தரவுகளைத் தனித்தனியே வகைப்படுத்திச் சேகரிப்பதான செயற்பாட்டைப் பரப்பாய்வுத் திட்டம் குறித்து நிற்கிறது.

1. லூர்து தே., நாட்டார் வழக்காற்றியல் : கள ஆய்வு, பக். 94-97.

ஆழ்ந்த ஆய்வுத் திட்டத்தில் குறிப்பிட்ட ஒரு மனிதன், ஓரினம், ஒரு இடம், ஒரு குழு முதலானவற்றுக்கிடையில் வழக்கில் இருக்கின்ற அனைத்து வழக்காறுகளும் தொகுக்கப்படும்.

ஒரு ஆய்வாளன் தன்னைச் சூழவுள்ள குடும்பத்தினர், உறவினர், தனது கிராமத்தினர் முதலானோரிடையே வழக்கில் இருந்து வருகின்ற நாட்டார் வழக்காறுகளைச் சேகரிப்பதனை உள்ளூர்த் திட்டம் அல்லது சுற்றப்புறத் திட்டம் எனக் குறிப்பிடலாம்.

ஆய்வாளன் எதிர்பார்க்காத நிலையில் நாட்டார் வழக்காறுகளைத் திரட்டிக்கொள்ள பதிவு செய்து கொள்ள ஏற்படுகின்ற வாய்ப்பு நிலையினை எதிர்பாராச் சேகரிப்புக் குறித்து நிற்கின்றது.

தகவலாளியைத் தேர்ந்தெடுத்தல்

ஆய்வுக்கு வேண்டிய தரவுகளைப் பெற்றுக் கொள்ளக் கூடிய தகவலாளிகளைத் தேர்ந்தெடுப்பது (sampling) கள ஆய்வின் பிரதான செயற்பாடாக அமையும். பொருத்தமான தகவலாளிகள் கிடைக்காது விடின் ஆய்வுக்கு வேண்டிய தரவுகளைத் திரட்டிக் கொள்வதில் சிக்கல் ஏற்படும்.

சமுதாயம் ஒன்று அதன் அதிகார அடுக்கமைவில் பல்வேறு சமூகப் பிரிவுகளையும் கொண்டிருத்தல் வழமையான அம்சமாகும். இவ்வாறான ஒரு நிலையில் குறித்த சமுதாயத்தில் உள்ள அனைத்துச் சமூகப் பிரிவு மக்களையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தக் கூடியதாக, அல்லது திருப்திப்படுத்தக் கூடியதாகத் தகவலாளர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பது அவசியமாகிறது. வெற்றிகரமான கள ஆய்வுக்கு இவ்வாறான பிரதிநிதித்துவம் (Representation) மிக மிக அவசியமாகும். இதன் மூலம் தகவலாளிகளின் தேர்ந்தெடுப்பில் ஒருவித சமநிலை (Balance) பேண முடியும். எனவே குறித்த சமுதாயப் பின்னணி (Social background) பற்றிய தெளிவு ஆய்வாளனுக்கு அவசியமாகிறது.

சிலவகைச் சமூகங்களிலே கற்றோர், கல்லாதோருக்கிடையே பெரிய இடைவெளிகள் காணப்படலாம். அவற்றைச் சீர்செய்ய வேண்டிய பொறுப்பும் ஆய்வாளனுக்கே உரியதாகிறது.

தகவலாளி ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுப்பதில் செல்வாக்குச் செலுத்தும் பிறிதொரு காரணி தகவலாளியின் கருத்துப் பரிமாற்றத் திறனும், (Communicative competence) ஆய்வாளர் தகவலாளியோடு ஏற்படுத்திக் கொள்ளும் தொடர்பும் (Rapport) ஆகும். தகவலாளிக்கும் கள ஆய்வு மேற்கொண்டுள்ளவருக்குமிடையே ஏற்படுத்திக் கொள்ளப்படும் சமூகமான உறவிலேயே தகவல் சேகரிப்பின் வெற்றி தங்கியுள்ளது எனக் கூறலாம்.

தகவலாளர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும் முறைக்கு மாதிரித் தேர்ந்தெடுப்பு (Sampling) என்று பெயர். கள ஆய்வு ஒன்றுக்கு ஆண்-பெண் (பால்);

முதுமை-இளமை (வயது); உயர்கல்வி-இடைநிலைக்கல்வி-தொடக்கக்கல்வி (கல்வி நிலை); உயர்வருவாய்-கீழ்வருவாய் (பொருளாதாரம்); அலுவலக வேலை-பிறவேலை (தொழில்); மேல்சாதி-கீழ்சாதி (சாதி) முதலான பல்வேறு வகைப்பட்ட சமுதாய மாறிகள் தேவைப்படுகின்றன. மக்கள் தொகை எண்ணிக்கையும் மாதிரித் தேர்ந்தெடுப்பில் முக்கியத்துவம் பெறும்.²

முன்னோடி ஆய்வின் முக்கியத்துவம்

ஆய்வு ஒன்றினைச் செயற்படுத்து முன்பதாக மேற்கொள்ளப்படும் சிறிய அளவிலான (Pilot study) ஆய்வினை முன்னோடி ஆய்வு எனக் குறிப்பிடலாம். முன்னோடி ஆய்வின் பயனாக ஆய்வுப் பரப்பில் உள்ளடங்க வேண்டிய அனைத்து விடயங்களையும் கண்டறிந்து கொள்ள முடியும்.

கள ஆய்வில் பயன்படுத்தவுள்ள வினாப்பட்டியல், மாதிரி அணுகு-முறைகள் முதலானவற்றைப் பரீட்சித்துப் பார்க்கக் கூடிய வாய்ப்பு நிலையினை முன்னோடி ஆய்வு ஆய்வாளனுக்கு வழங்குகிறது. இதன் மூலம் கள ஆய்வுச் செயற்பாடுகளில் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டிய மாற்றங்களை, சேர்க்கைகளை இலகுவாகத் திட்டமிட்டு வடிவமைத்துக் கொள்ளமுடியும். குறிப்பாக வினாக்களின் தன்மை, எளிமை போன்றவை தகவலாளிகளின் தகுதிகள் பற்றிய மதிப்பீடுகள் முதலானவற்றை முன்னோடி ஆய்வுகள் வெளிக்-கொணரும் இந்த நிலையில் தகவல் பெறுவதான முயற்சியில் அனுசரிக்கப்பட வேண்டிய முறைகளைத் தேவைக்கு ஏற்ப மாற்றி அமைக்க முடியும்.

எடுத்துக் காட்டாக தகவல்களைத் தருவோரின் தொழில், மனப்பாங்கு, பதில் சொல்லும் முறை முதலானவை உத்தேச வினாப்பட்டியலில் மாறுதல்களை ஏற்படுத்தலாம். நேர்காணல் (Interview) முறை எல்லா இடங்களிலும் பயன் தராது போகலாம்.

தகவல் சேகரிக்கும் நேரம்

கள ஆய்வுப் பணியில் ஈடுபட்டுள்ள ஆய்வாளன் அப்பணிக்குப் பொருத்தமான நேரத்தினை முன்கூட்டியே நன்கு திட்டமிட்டுக் கொள்ள வேண்டும். தகவலாளர்கள் அவரவர் தொழில்களில் முனைப்புடன் ஈடுபட்டிருக்கும் நேரத்தில் அவர்களிடம் தகவல் பெறுவதோ, நேர்காணல் செய்வதோ, விளக்கம் பெறுவதோ அசாத்தியமானதும் ஆத்திரமூட்டுவதுமான விடயங்களாக அமைந்துவிடும். ஓய்வு நேரம் அல்லது பணிகள் இல்லாத நேரம் என்பது ஆய்வுக்குப் பொருத்தமானதாக அமையலாம்.

2. கருணாகரன் கி., பாக்கியலட்சுமி. இரா., நாட்டுப்புறவியலாய்வு நெறிமுறைகள், ப. 179.

சிலர் காலை நேரத்தை விரும்பக்கூடும். சிலர் மாலை வேளைகளை விரும்பக்கூடும். தகவலாளிகளின் தனிமைக்கு (Privacy) குந்தகம் விளைவிக்காது நடந்து கொள்வதும் இவ்விடத்தில் கவனத்திற் கொள்ளப்பட வேண்டிய ஒன்றாகிறது. வெற்றிகரமான தரவுத் திரட்டுகைக்கு எந்த நேரம் பொருத்தமானது என்பதைச் சூழ்நிலைக்கு ஏற்றவாறு ஆய்வாளனே தீர்மானித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

களஆய்வுப் பணியாளரின் நடத்தை

கள ஆய்வாளருக்கும் தகவலாளிகளுக்குமிடையிலான உறவு என்பது தரவுத் திரட்டற் செயற்பாட்டில் கணிசமான பாதிப்பை ஏற்படுத்தவல்லது. எனவே, கள ஆய்வாளர் தனது பண்பு மிகுந்த நடத்தையால் களத்திலுள்ளோரின் நம்பிக்கையினைப் பெறவேண்டும். களஆய்வில் இடத்துக்கு இடம் சூழ்நிலைகள் மாறும். ஒரு தகவலாளியைப் போல பிறிதொரு தகவலாளி இருக்க மாட்டார். ஒரு சேகரிப்பாளன் போல மற்றொரு சேகரிப்பாளன் இருக்கமாட்டான். எனவே இடம், தன்மை முதலானவை நோக்கி ஆய்வாளன் தனது நிலைப்பாடுகளை மாற்றிக் கொள்ள வேண்டும்.

தகவலாளிகளின் ஆளுமை, ஆய்வாளனது ஆளுமை என்பன இவ்விடத்தில் பிரதானமானவை. களத்தில் உள்ள மக்களுடன் மக்களாகப் பழகாதல்: அவர்களுள் வேற்றுமை பாராட்டாதிருத்தல்: நடையுடை பாவனைகளில் களத்தில் உள்ள மக்களுடன் முரண்படாதிருத்தல் முதலானவற்றைக் களஆய்வுப் பணியில் ஈடுபட்டிருப்பவர் கட்டாயமாகப் பின்பற்றுதல் வேண்டும். அத்துடன் பல்வேறு வகைப்பட்ட குணாம்சங்களைக் கொண்டுள்ள தகவலாளருடன் பழகுகின்றபோது பொறுமை காத்தல்; அவர்களின் நம்பிக்கைக்குரியவராகப் பழகாதல்; முடிந்தால் கள ஆய்வுக் காலத்தில் ஆய்வுப் பிரதேசத்தில் நடைபெறுகின்ற விழாக்கள், சடங்குகளில் தாமும் ஒருவராகப் பங்கு பற்றுதல்; குறித்த சமுதாயத்தில் மதிப்புடையோர்களாகக் கருதப்படுபவர்களுடன் (மருத்துவர்/ஆசிரியர்/கிராமஅலுவலர்/சமூகப் பணியாளர்) நட்பினை ஏற்படுத்திக் கொள்ளல், முதலானவையும் வெற்றிகரமான தரவுத் திரட்டுகைக்கு அடிப்படைகளாக அமைய வல்லனவாகும்.

கள ஆய்வுக்குரிய மக்களுக்குச் சந்தேகம் ஏற்படாத வகையில் கள ஆய்வுக்கான நோக்கத்தினை எளிமையாகப் புரிய வைப்பதும் முக்கியமான ஒரு விடயமாகும். தகவலாளிகளின் ஒத்துழைப்பை முழுமையாகத் தம்பால் ஈர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமாயின் குடும்பத்தினருடன் ஆய்வுப்பணிக்குச் செல்வதும் பயனுள்ளதாக அமையலாம்.

களப்பணியாளன் மேல் கொண்டுள்ள அதீத நம்பிக்கை காரணமாக தகவலாளி ஒருவன் தன்னுடைய சமூகத்திலே வழக்கில் உள்ள வெளிப்படுத்த

விரும்பாத சில வகை வழக்காறுகளை அல்லது ஆய்வுப் பிரதேச மக்களிடையே உணர்ச்சியை ஏற்படுத்தக்கூடிய சிலவகை வழக்காறுகளை விளக்கத்திற்காக வெளிப்படுத்தக்கூடும். இவ்வாறான சூழ்நிலைகளில் ஆய்வாளன் தன்னுடைய நாணயத்தை முழுவதுமாக வெளிப்படுத்த வேண்டும். தகவலாளிகள் தம்மை இனங்காட்ட விரும்பாத பட்சத்தில் எந்த ஒரு சூழ்நிலையிலும் அவர்களுடைய விபரங்களை வெளிப்படுத்தக்கூடாது.

ஆய்வுப் பிரதேசத்தில் உள்ள தகவலாளர்களுடனான உறவில் எந்த ஒரு சூழ்நிலையிலும் விரிசல் ஏற்படாதவாறு பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். ஆய்வுப் பிரதேசத்திற்குத் தான் ஒரு அந்நியன் என்ற உணர்வை ஏற்படுத்திக் கொள்ளாதவாறு நடந்து கொள்ளுதல் மிகமிக அவசியமான ஒன்றாகும்.

களஆய்வுக்குச் செல்வோர் தம்முடன் வைத்திருக்க வேண்டிய அவசியமான பொருட்கள்

கள ஆய்வில் ஈடுபட்டுள்ள ஒருவர் சிலவகைப் பொருட்களைக் கட்டாயமாகத் தம்முடன் வைத்திருத்தல் வேண்டும். போதுமான எழுதுபொருட்கள், எழுதுபொருட்களில் பற்றாக்குறை ஏற்படின் குறிப்பிட்ட சிலவற்றை ஆய்வுப் பிரதேசத்தில் பெறுவது சிரமமாக இருக்கலாம்.

தரவுகளைத் துல்லியமாகப் பதிவு செய்வதற்குத் தேவையான பதிவு கருவிகள், பதிவு நாடாக்கள், பதிவு கருவிகளைத் தீர்மானிக்கும் போது ஆய்வுப் பிரதேசத்தில் மின்சார வசதி உண்டா என்பதனையும் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். மின்சாரம் இல்லாத இடத்து அதற்கான மாற்று வழி குறித்துச் சிந்திக்க வேண்டும்.

தரவு சேகரிப்பு முறைகள்

நாட்டார் வழக்காறுகளை முழுமையாகத் திரட்டிக் கொள்வதற்கு பல்வேறு வகையான முறைகள் வழக்கில் இருந்து வருகின்றன. ஆயினும் பின்வரும் மூன்று முறைகளே அவற்றுள் பிரதானமானவையாகவும் வினைத்திறன் மிகுந்தவையாகவும் கொள்ளப்படுகின்றன. அவையாவன:

அ. உற்று நோக்கல் முறை அல்லது கவனிப்பு முறை
(Observation Method)

ஆ. செவ்வி முறை அல்லது பேட்டிமுறை (Interview Method)

இ. வினாப்பட்டியல் முறை (Schedule)

கள ஆய்வாளன் ஆய்வுப் பிரதேசத்தின் இயல்புக்கேற்ப மேற்குறித்த மூன்று முறைகளில் ஒன்றைப் பயன்படுத்தலாம். அல்லது மூன்று முறைகளையுமே கலந்து பயன்படுத்தலாம். சிலவகை வழக்காறுகளைத் திரட்ட கவனிப்பு முறை உதவலாம். சிலவகை வழக்காறுகளைத் திரட்ட பேட்டிமுறை உதவலாம். வழக்காறுகளுக்கேற்ப திரட்டும் முறைகளில் மாற்றங்களை ஏற்படுத்தலாம்.

உற்று நோக்கல் முறை அல்லது கவனிப்பு முறை (Observation Method)

தரவு சேகரிப்புக்கான இலக்கை மனதில் வைத்துக் கொண்டு வழக்காறு ஒன்று நிகழ்த்தப்படுகையில் அதன் மீது தனது கவனத்தைக் குவித்து வைத்து நுணுக்கமாக அவதானித்து அந்த அவதானிப்பினூடே தான் கண்டவற்றை, உணர்ந்து கொண்டவற்றை விளக்குவதான நடைமுறையினை உற்று நோக்கல் முறை குறித்து நிற்கின்றது. இவ்வாறான ஒரு செயற்பாட்டில் பார்த்தல், கேட்டல், நுகர்தல், சுவைத்தல் முதலான அனைத்துப் புலனுணர்வுகளும் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன.

உற்று நோக்கல் முறையினை இரண்டு வகைகளாகப் பாகுபடுத்தலாம். அவையாவன,

அ. பங்குகொள்ளும் உற்று நோக்கல்
(Participant Observation)

ஆ. பங்கு பெறா உற்று நோக்கல்
(Non- Participant Observation)

நாட்டார் வழக்காறு தொடர்பான நிகழ்த்துதல்களில், விவாதங்களில் களஆய்வாளன் தானும் முழுமையாகப் பங்கேற்று அதனூடே வழக்காறுகளைத் தொகுப்பதனை பங்குபெறும் உற்று நோக்கல் முறை குறித்து நிற்கிறது. சில வகையான வழக்காறுகளைத் தொகுப்பதற்கு இம்முறை உதவலாம். ஆயினும் இவ்வாறான உற்று நோக்கல் முறையினைக் கடைப்பிடிக்கும் ஆய்வாளனுக்குப் பல்வேறு வகையான ஆற்றல்கள் ஒருங்கே அமைந்திருக்க வேண்டும். ஆற்றுகை நடந்து கொண்டிருக்கும் போது குறிப்பெடுக்கவோ, ஒளி, ஒலிப் பதிவுகளை மேற்கொள்ளவோ சாத்தியப்பாடு இல்லாத இம்முறையில் கள ஆய்வாளனுக்கு நினைவாற்றல், அவதானிப்புத் திறன் முதலான தகைமைகள் சிறப்பாக வேண்டப்படும்.

நாட்டார் வழக்காறு தொடர்பான நிகழ்த்துதல்களை, விவாதங்களை அவற்றுக்கே உரித்தான இயற்கையான போக்கில் (Naturalness) விட்டு விட்டு

கள ஆய்வாளன் பார்வையாளர்களோடு தானும் ஒரு பார்வையாளனாகப் பங்கெடுத்து நிகழ்த்துதல்களை உற்று நோக்குவதனைப் "பங்கு பெறா உற்று நோக்கல்" குறித்து நிற்கிறது.

பங்கு பெறும் உற்று நோக்கல் முறையில் ஆய்வாளன் தானும் ஒருவனாகப் பங்கேற்கும்போதும், பங்கு பெறா உற்று நோக்கல் முறையில் ஆய்வாளன் குறிப்பெடுக்கும் போதோ, நவீன கருவிகளை இயக்கிப் பதிவு செய்யும்போதோ நிகழ்த்துதல்கள் அவற்றின் இயற்கையான தடத்திலிருந்து விலகி விடுவதற்கான சந்தர்ப்பங்கள் நிறையவே உள்ளன. இவ்வாறான சந்தர்ப்பங்களை ஆய்வாளன் திட்டமிட்டுத் தவிர்த்துக் கொள்ளல்வேண்டும்.

செவ்விமுறை அல்லது பேட்டிமுறை (Interview Method)

நாட்டார் வழக்காறுகளைச் சேகரிக்கும் முயற்சிகளில் ஈடுபடுவோர் பெருமளவில் கடைப்பிடிக்கும் முறை செவ்விமுறையாகும். பேட்டியின் மூலம் தொகுக்கப்படும் செய்திகளில் தகவலாளி (சொல்லுநன்) அறிந்தவை; நம்புபவை; எதிர்பார்ப்பவை; உணர்பவை; விரும்புபவை; செய்தவை; செய்பவை போன்றனவும் இவை எல்லாவற்றுக்குமான காரணங்களும் விளக்கங்களும் அடங்கும் என பேட்டிமுறையின் சிறப்புக் குறித்து தே. லூர்து குறிப்பிடுவது கருதத்தக்கதாகும்.³

நாட்டார் வழக்காறுகளைச் சேகரித்தல், வழக்காறுகள் பற்றிய கருத்துக்களை அறிதல் முதலானவற்றுக்கு இவ்வகைச் சேகரிப்பு முறையே உகந்ததாகும். இதழியல் துறையில் பெருமளவுக்குக் கையாளப்பட்டு வந்த இம்முறை அண்மைக்காலங்களில் நாட்டார் வழக்காறுகளைச் சேகரிக்கும் செயற்பாடுகளிலும் முக்கியத்துவம் பெற்று வருகிறது.

செவ்வி என்பது செவ்வி செய்பவருக்கும் செவ்வி தருபவர்க்குமான வெறும் இருவழித் தொடர்பாடல் (Two way Communication) என்றாலும் இச் செவ்வி முறையில் பின்பற்றப்படும் சைகைகள், பார்வைகள், மெய்ப்பாடுகள், பேச்சில் நிறுத்தங்கள் ஆகியனவும் கருத்துக்களையும் உணர்வுகளையும் வெளிப்படுத்துவதில் பெரும் பங்கு வகிக்கின்றன.

3. லூர்து தே., நாட்டார் வழக்காற்றியல் : கள ஆய்வு, ப. 120.

செவ்வி முறையினை (Interview Methods) ஐந்து வகையாகப் பாகுபடுத்தி நோக்கலாம். அவை வருமாறு.

1. கட்டமைப்புப்பேட்டி அல்லது முறைப்படுத்தப்பட்ட பேட்டி (Structured Interview)
2. கட்டமைப்பில்லாப் பேட்டி அல்லது சுற்றிவளைத்துப் பேட்டி காணுதல் (Unstructured Interview or Non-directive Interview Method)
3. ஒருமுகப்படுத்தும் பேட்டி (Focussed Interview)
4. பன்முறை நிகழும் பேட்டி (Repeated Interview)
5. ஆழ்ந்த பேட்டி (Depth Interview)

கட்டமைப்புப் பேட்டிமுறையில் கள ஆய்வாளன், தகவலாளியிடமிருந்து திரட்டப்பட வேண்டிய வழக்காறுகள் குறித்து முன்பதாகவே முறையாகத் திட்டமிடுகிறான். தகவலாளியுடன் கதைக்க வேண்டிய விடயங்களை முன் ஏற்பாடாகவே சிந்தித்து விடுதல் இதன் சிறப்பம்சமாகும். கள ஆய்வாளனுக்கும் தகவலாளிக்குமிடையிலான உறவு சுமுகமான நிலையில் இருந்தாலே இவ்வகைப் பேட்டிமுறை பயனுள்ளதாக அமையும். தகவலாளி தரும் செய்திகள் தொடர்பாக ஆய்வாளனுக்கு எழும் எந்த ஒரு உணர்வலைகளும் தகவலாளியைப் பாதித்து விடும் என்பதால் கள ஆய்வாளர் மிக அவதானமாக இருத்தல் வேண்டும். இப்பேட்டி முறையில் நெகிழ்வுத்தன்மை (Flexibility) இருந்தாலொழிய, பேட்டி அதற்குரிய சரியான இலக்கை நிறைவு செய்ய மாட்டாது.

கள ஆய்வாளரும், தகவலாளியும் சாதாரணமாக உரையாடுவதனைக் கட்டமைப்பில்லாப் பேட்டி முறை குறித்து நிற்கிறது. தகவலாளியுடன் பல்வேறு விடயங்களைப் பற்றிக் கதைப்பதனூடே தகவலாளியைத் தனது ஆய்வுத் தலைப்பை நோக்கி ஈர்த்து விடுதல் இதன் அடிப்படையாகும். ஆய்வாளனது இலக்கிற்குள் தகவலாளி உள்வாங்கப்பட்டதும் ஆய்வாளன் தகவலாளியின் ஆர்வத்தைத் தூண்டப் பல்வேறு வழிமுறைகளை இவ்வகைப் பேட்டியில் கையாள்வான். தகவலாளிகள் வெளிப்படுத்த விரும்பாத பல்வேறு விடயங்கள் குறித்தும் அவர்கள் அறியாமலேயே தகவல்களைத் தருவதற்கான வாய்ப்புக்கள் இவ்வகைப் பேட்டி முறையில் நிறைய உள்ளன.

ஒரு முகப்படுத்தும் பேட்டி முறையில் களஆய்வாளனுக்குத் தேவைப்படும் விடயங்கள் மீது தகவலாளியின் கவனம் குவிக் கப்படுகிறது. நேரடியாகவே குறித்த தரவுகள் தொடர்பான விடயங்கள் பற்றி ஆய்வாளன் அறிய முற்படுதலை இம்முறையில் காணலாம்.

தகவலாளியிடமிருந்து திரட்டிக் கொள்ளப்படும் தரவுகளைச் சரிபார்த்துக் கொள்வதற்காகவும், மேலதிகமான சில விளக்கங்களைப் பெற்றுக் கொள்வதற்காகவும் மீண்டும் மீண்டும் பேட்டிகள் நிகழ்த்தப்படலாம்.

ஆழ்ந்த பேட்டி முறையில் மனம் எவ்விதமான கட்டுப்பாடுகளும் இயல்பாக உரிமையோடு வெளிப்படுகின்றது. இது ஒரு வகை உளவியல் முறையாகும். இவ்வகைப் பேட்டி முறையில் செவ்வி தருபவரின் உள்மனத்தை அறிவதற்குரிய உத்திகளையும் செயல்முறைகளையும் செவ்வி காண்பவர் அறிந்திருக்க வேண்டும்.

செவ்வீக்கான சூழல்

பேட்டி முறையில் தரவுகளைத் தொகுப்பதான செயற்பாட்டில் அதற்கான சூழல்கள் மிகவும் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. தகவலாளன் சோர்ந்து விடாதிருக்கும் பொருட்டுக் களஆய்வாளன் பல்வேறு உத்திகளைக் கையாள வேண்டும்.

தகவலாளியை நோக்கி இடைவிடாது வினாக்களைத் தொடுத்து அதன்மூலம் அவனுக்கு உடல், உளச் சோர்வுகளை உண்டு பண்ணாதவாறு பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

தகவலாளியின் ஈடுபாடு ஆர்வம் முதலான விடயங்களைக் கருத்திற் கொண்டு அதற்கமைய தகவலாளியை ஆய்வாளன் பயன்படுத்த வேண்டும்.

முதன்மை வினாக்களை அண்டியதாகத் துணை வினாக்களைத் தொடுத்தல்; உதாரணமாகச் சில விடயங்களைக் குறிப்பிட்டுப் பார்த்தல்; வினாக்களுக்கு விடையிறுப்பதில் தகவலாளி சிரமப்படுகையில் அவனுக்குச் சில குறிப்புகளைக் (clues) கொடுத்தல் முதலான செயற்பாடுகள் பேட்டிமுறைத் தரவுச் சேகரிப்பின் பண்பையும் பயனையும் கூட்டும்.

சில வகையான சூழல்களில் குறிப்பாகத் தனது மதிப்புக்குரியவர் முன்பாக சிலவகையான வழக்காறுகள் குறித்த செய்திகளைத் தகவலாளி வெளியிட விரும்பமாட்டான். இவ்வாறான சந்தர்ப்பங்களில் தகவலாளிக்குப் பாதகமில்லாத சூழலை ஆய்வாளன் உருவாக்கித் தரவேண்டும். ஆய்வாளன், தகவலாளியின் செய்திகளில் காட்டும் ஈடுபாடு, ஆர்வம், விருப்பம் முதலானவை தகவலாளியை வெகுவாகத் தூண்டும்.

வினைத்திறன்மிக்க செவ்விக்கான உத்திகள்

செவ்வியொன்றை வினைத்திறன் மிக்கதாக அமைக்க வேண்டுமாயின் அதற்குப் பல்வேறு வகையான உத்திகளைத் திட்டமிட்டுப் பயன்படுத்துதல் வேண்டும். அவற்றுட் சில வருமாறு :

1. செவ்விகளைச் செய்பவரிடம் அதற்கான இசைவு, இடம், நேரம் ஆகியவற்றை உறுதிப்படுத்திக் கொள்தல்.
2. செவ்வி காணச்செல்பவருடன் வருவோர், அவர் பங்கு குறித்துத் திட்டமிட்டுக் கொள்தல்.
3. என்ன தேவை என்பதனைத் தெளிவாகத் தீர்மானித்துக் கொள்தல்.
4. வினாக்களுக்கு முன்பதாகச் செவ்வி காணப்பட வேண்டிய விடயங்கள் குறித்து முடிந்த அளவு போதுமான விவரங்களைத் திரட்டிக் கொள்தல்.
5. ஏலவே திரட்டிய விவரங்களின் பின்னணியில் மேற்கிளம்புகின்ற சந்தேகங்களைத் தீர்த்துக் கொள்வதற்குச் செவ்வியைப் பொருத்தமுறப் பயன்படுத்துதல்.
6. செவ்வியின் போது ஏலவே தீர்மானித்துள்ள நீண்ட வினாக்களுடன் முக்கிய விடயம் தொடர்பான சிறுசிறு வினாக்களையும் எழுப்புதல்.
7. வினாக்கள், ஐயங்கள் தொடர்பான சுருக்கக் குறிப்புக்களை அல்லது சொற்களை (Key words) தயாராக வைத்துக் கொள்தல்.
8. வினாக்களில் செவ்வி காண்பவரின் சொந்த அறிவு, ஞானம், அபிப்பிராயம் என்பன வெளிப்படாதபடி பார்த்துக்கொள்தல்.
9. செவ்வி காணும்போது உடல் அசைவுகளின் மூலமும் (Body Language) செவ்வி காணப்படுபவருடனான தொடர்பை வைத்திருத்தல்.
10. செவ்வி தருபவரின் கருத்துக்களைக் கவனமாகச் செவிமடுத்தல்.

11. செவ்வி தருபவர் பதிலளிப்பதற்கான போதிய கால அவகாசத்தை வழங்குதல்.
12. தேவை அடிப்படையில் இடைமறித்து வினாக்களைத் தொடுத்தல்.
13. செவ்வி காணும் முறையைச் செவ்வி தருபவரின் விருப்புக்கேற்ப மாற்றிக்கொள்தல்.
14. செவ்வி தருபவரையும் வினாக்கள் தொடுக்கத் தூண்டுதல்.
15. அதிகாரம் நிறைந்த தொனியில் உரையாடுதலைத் தவிர்த்தல்.
16. இணக்கமான மனப்பாங்கை (Cordial admosphere) செவ்வி முழுவதும் கடைப்பிடித்தல்.⁴

செவ்வி காணும்போது பின்பற்றப்பட வேண்டிய உத்திமுறைகளை அறிஞர் கு.வெ. பாலசுப்பிரமணியன் என்பவர் செவ்வி காண்பதற்கு முன் செய்யத்தக்கன, செவ்விப்போது பின்பற்றத்தக்கன, செவ்விப்பின் பின் மேற்கொள்ளத்தக்கன என மூன்று வகையாகப் பிரித்து விரிவாக விளக்கம் தருகிறார்.

செவ்விக்கான உத்திகளை ஆங்கிலத்தில் பின்வருமாறு நிரல் படுத்திக் குறிப்பிடலாம்.

Interview Key Words

Decision	(தீர்மானித்துக் கொள்ளுதல்)
Research	(ஆராய்ச்சி நோக்கு)
Background	(பின்னணியை அறிந்துகொள்ளுதல்)
Greet	(வாழ்த்துதல், தட்டிக்கொடுத்தல்)
5 W' S and H	(என்ன, ஏன், எப்படி, எப்போது, எங்கே, யாரால்)
Listen	(பொறுமையாகக் கேட்டல்)
Watch	(அவதானித்தல்)
Key Words	(தூண்டும் சொற்களைப் பயன்படுத்துதல்)
Body Language	(உடல்மொழியைப் பயன்படுத்துதல்)

4. பாலசுப்பிரமணியன். கு.வெ., ஆய்வியல் நெறிகள், பக். 142-143.

Interrubtion (தேவைக்கேற்ப குறுக்கீடு செய்தல்)

Challeng (செவ்வியைச் சவாலாக எடுத்தல்)

End (முடிவு செய்தல்)

வினாப்பட்டியல் முறை (Schedule)

நாட்டார் வழக்காறுகளைத் திரட்டிக் கொள்வதான செயற்பாட்டில் வினாப்பட்டியல் முறையும் முக்கியத்தவம் பெறுகின்றது. தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தகவலாளர்களிடம் கேட்டு அறிந்து கொள்ளும் வகையில் பல்வேறு வகையான வினாக்கள் இப்பட்டியலில் இடம் பெறுதல் வழமையாகும்.

கள ஆய்வுச் செயற்பாட்டில் வினாப்பட்டியல் (Schedule) வினாநிரல் (Questionnaire) ஆகிய இரண்டு முறைகள் பயன்பாட்டிலிருந்து வருகின்றன. இவை இரண்டும் ஒரு பொருள் குறித்த சொற்களைப் போலக் கையாளப் பெறினும் இவற்றுக்கிடையே வேறுபாடு உண்டு. இது குறித்து அறிஞர் கு.வெ. பாலசுப்பிரமணியன் விரிவாக விளக்கியுள்ளார்.

“வினாநிரல் என்பது தகவலாளியிடமிருந்து செய்தி பெறுவதற்காகத் தயாரிக்கப்பட்ட வினாக்களின் தொகுப்பாகும். இவற்றுக்குரிய விடைகளைத் தகவலாளி வாய்மொழியாற் சொல்லலாம் அல்லது வினாநிரலில் அவரே எழுதியும் கொடுக்கலாம். எழுத்தறிவு இல்லாதவர்களிடமிருந்து வாய்மொழியாகவும் எழுத்தறிவு உடையவர்களிடமிருந்து எழுதியும் இவ்விடைகளைப் பெறக்கூடும். ‘பட்டியல்’ என்பது தகவலாளி நிரப்புவதன்று, நேர்காணல் மேற்கொள்பவர் தகவலாளியை நேரில் கண்டு அவரோடமர்ந்து உரையாடி வினாக்களைக் கேட்டுப்பதிவு செய்து கொள்ளும்முறை பட்டியலுக்குரியதாகும். வினாநிரல் அஞ்சலில் அனுப்பி விடைபெறலாம். பட்டியல் நேரில் கண்டே விடை பெறக் கூடியது.”⁵

வினாப்பட்டியல் தேவைக்கு ஏற்ப வேறுபட்டதாக அமைந்து காணப்படும். பேட்டிமுறையில் தகவலாளர்களிடம் தரவுகளைத் திரட்டும்போது ஒரு வகையாகவும், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தகவலாளிகளிடம் தரவுகளைத் திரட்டும் போது ஒரு வகையாகவும் இப்பட்டியல் தயாரிக்கப்படும்.

5. பாலசுப்பிரமணியன். கு.வெ., ஆய்வியல் நெறிகள், ப. 155.

வினாப்பட்டியலைப் பொதுவாக மூன்று வகையாகப் பாகுபாடு செய்யலாம். அவை வருமாறு :

அ. உற்று நோக்கி நிரப்பும் வினாப்பட்டியல்
(Observation Schedule)

ஆ. ஆவண வினாப்பட்டியல்
(Document Schedule)

இ. மதிப்பீட்டு வினாப்பட்டியல்
(Evaluation Schedule)

மேலே குறிப்பிட்ட மூன்ற வினாப்பட்டியல் வகைகளையும் வெவ்வேறு வகையான வழக்காறுகளைத் திரட்டும்போது தேர்ந்தெடுத்துப் பயன்படுத்தலாம்.

வாழ்க்கைச் சுழற்சிச் சடங்குகள், பழக்கவழக்கங்கள் முதலான வழக்காறுகளைச் சேகரித்துக் கொள்ள உற்று நோக்கல் வினாப்பட்டியல் பெரிதும் துணைபுரியும்.

வரலாறு, ஆவணங்கள் முதலானவை பிரதான மூலங்களாக அமையும் போது அவற்றிலிருந்து தரவுகளைத் திரட்டிக் கொள்ள ஆவண வினாப்பட்டியல் பொருத்தமாக அமையும். மக்கள் தொகைக் கணிப்பு; கருத்துக் கணிப்பு முதலான விடயங்களை மதிப்பீட்டு முறை வினாப்பட்டியல் மூலம் மேற்கொள்ளலாம்.

வினாப்பட்டியல்கள் பொதுவாக இரண்டு வகையாக அமைக்கப்படும். முதலாவது வகையில் தகவலாளிகளைப் பற்றிய அடிப்படைச் செய்திகள் (Basic information) இடம் பெற்றிருக்கும். கள ஆய்வாளனுக்குத் தேவையான தரவுகளைப் பெறுவதற்கு ஏற்ற வகையில் வினாப்பட்டியலின் இரண்டாவது வகை அமைந்து காணப்படும். இரண்டாவது பகுதியில் இடம் பெறும் வினாக்கள் வழக்காறுகளின் தன்மைக்கேற்பப் பல்வேறு உட்பிரிவுகள் கொண்டதாக அமைக்கப்படும்.

வினாப்பட்டியலை விநியோகித்துக் களஆய்வில் ஈடுபடும் சூழ்நிலையில் தேவைக்கு ஏற்ப வினாக்களைச் சுருக்குதல், அதிகரித்தல், நீக்குதல் முதலான பல்வேறு மாற்றங்களைச் செய்ய வேண்டி ஏற்படலாம். இவ்வாறான மாற்றங்களைச் செய்யும் போது களஆய்வாளன் அதுபற்றிய போதுமான குறிப்புக்களை இறுதி செய்யப்பட்ட வினாப்பட்டியலில் குறிப்பிடல் வேண்டும்.⁶

6. Freedhar. M. V; Dua. H. R. & Rajashree Subbayya K.S; *Questionnaire Bank for socio-linguistic Surveys in India*, pp. 57-67.

நேர்காணல் முறையில் பயன்படுத்தப்படும் வினாப்பட்டியலில் வினாக்களுக்கான விடைகளைக் குறித்துக் கொள்வதற்கான வெற்றிடம் அமைந்திருக்காது. வினாப்பட்டியல் முறையில் பயன்படுத்தப்படும் வினாப் பட்டியல்களில் தகவலாளிகளே தரவுகளைக் குறித்துக் கொள்வதற்கு வசதியாக வெற்றிடங்கள் ஏற்படுத்தித் தரப்படும்.

தகவலாளியின் தகைமைகளுக்கு ஏற்ப வினாப்பட்டியலுடன் விளக்கப் படங்கள், மாதிரி வினாவிடைகள் முதலியன இணைத்து வழங்கப்படும். நிறைவான தகவல்களைப் பெற இவ்வாறான அணுகுமுறைகள் கள ஆய்வாளனுக்குக் கைகொடுக்கலாம். வினாப்பட்டியல் மூலம் வெளிக் கொணரப்படும் வழக்காறுகளைப் பதிவு செய்வதற்கு தேவைக்கு ஏற்ப ஒலி, ஒளிப்பதிவுக் கருவிகளையோ, பிற கருவிகளையோ பயன்படுத்தலாம்.

வினாப்பட்டியல் (வகை மாதிரி)

வினாப்பட்டியலின் முதலாவது பகுதியில் இடம் பெறும் விடயங்கள் சில வருமாறு:

தகவலாளியைப் பற்றிய வினாக்கள்.

1. தகவலாளியின் பெயர்
2. பால்
3. வயது
4. திருமணமானவரா
5. இருப்பிடம்
6. கல்வித் தகுதி
7. மதம்
8. சமூகப் பிரிவு
9. மாவட்டம்
10. வேலை
11. தாய்மொழி
12. பிறமொழி தொடர்பான தகைமைகள்.

முதலான சிலவகை வினாக்களினூடே தகவலாளியைப் பற்றிய அடிப்படைத் தரவுகள் பலவும் திரட்டப்படும்.

வினாப்பட்டியல் (வகை மாதிரி)

வினாப்பட்டியலின் இரண்டாவது பகுதியில் கள ஆய்வாளனுக்கு வேண்டிய தரவுகளைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கு ஏதுவாக வினாக்கள் அமைந்திருக்கும்.

ஆய்வாளனுக்கு பழமொழி தொடர்பான தரவுகள் தேவைப்படுமிடத்து வினாப்பட்டியல் வருமாறு அமையலாம்:

பழமொழி

1. உங்கள் வீடு, ஊர், சமூகப்பிரிவில் பழமொழிகள் பயன்பாட்டில் உள்ளனவா.
2. எவ்வெவ் வகையான பழமொழிகள் பயில் நிலையில் உள்ளன.
3. இவ்வாறான பழமொழிகளைப் பயன்படுத்துவோர் யார் (ஆண், பெண்)
4. எந்த வயதில் உள்ளோர் பழமொழிகளை அதிகம் பயன்படுத்துகின்றனர்.
5. எந்தத் தொழிலில் இவ்வாறான பழமொழிகள் அதிகம் வெளி வருகின்றன.
6. எந்தச் சமுதாயத்தில் பழமொழிகள் அதிகம் பயன்பாட்டில் உள்ளன.
7. எவ்வகையான சூழல்களில் பழமொழிகள் வெளிப்படுகின்றன.
8. பழமொழிகளின் பயன்பாட்டு முக்கியத்துவம் என்ன; எந்தச் சூழலில் யாருக்கு இவை பயன்படுகின்றன.
9. பழமொழியை எவ்வாறு சொல்கிறார்கள்.
10. பழமொழியை ஆற்றுகை செய்வதற்கான கால அளவு என்ன.
11. பழமொழிகளின் உள்ளீடுகள் எவ்வாறானவையாக உள்ளன.
12. பழமொழிகளை யாரிடம் தெரிந்து கொண்டீர்கள்.
13. பழமொழிகளில் உள்ள வகைகள் குறித்து அறிவீர்களா.
14. பழமொழிகளை மக்கள் பயன்படுத்துவதில் ஆர்வம் கொண்டுள்ளார்களா.
15. பழமொழிகளை உதிர்ப்பவர்களில் அதிக ஈடுபாடு உள்ளவர்கள் யார்.

இவ்வாறு ஆய்வுப் பொருளை நோக்கிய பல்வேறு வினாக்களை வினாப்பட்டியலின் இரண்டாவது பகுதி கொண்டு இருக்கும்.

சேகரிப்புச் சூழல்

நாட்டார் வழக்காறுகளைத் திரட்டுவதான செயற்பாட்டில் சூழல்கள் மிகவும் முக்கியத்துவமுடையனவாக உள்ளன. சூழல்கள் (Contexts) பொருந்தி வரும் போது நாட்டார் வழக்காறுகளைத் திரட்டிக் கொள்வதும் சுலபமாகி விடுகிறது.

தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தகவலாளியிடமிருந்து வழக்காறுகளை வெளிக்கொணர்வது என்பது எல்லா நேரங்களிலும் சாத்தியமானதாக இருப்பதில்லை. இவ்வாறான வழக்காறுகளைச் சேகரிக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டுள்ள ஆய்வாளன் அதற்குப் பல்வேறு உத்திகளைக் கையாள வேண்டும். குறித்த வழக்காறுகளை எவ்வகையான சூழலில் தொகுக்கலாம் என்பதனைக் கள ஆய்வாளன் முடிவு செய்ய வேண்டும்.

சூழல்களை ஆய்வாளர்கள் பிரதானமாக மூன்று வகையாகப் பாகுபடுத்துகின்றனர்.⁷

அவையாவன:

அ. இயற்கைச் சூழல்

(Natural Contexts)

ஆ. செயற்கைச் சூழல்

(Artificial Contexts)

இ. தூண்டப்பட்ட அல்லது தோற்றுவிக்கப்பட்ட இயற்கைச் சூழல்

(Induced Natural - Contexts)

நாட்டார் வழக்காறுகளை அவை வழங்குகின்ற இயற்கையான சூழல்களில் திரட்டிக் கொள்வதே மிகப் பொருத்தமான அணுகுமுறை என்ற கருத்து நிலவுகிறது. ஆயினும் எல்லா வகையான வழக்காறுகளையும் இவ்வாறான ஒரு சூழலில் திரட்டிக் கொள்வது என்பது ஆய்வாளனுக்கு சாத்தியமில்லாத ஒன்றாகவே அமைந்து விடுகிறது. இயற்கைச் சூழலை நெகிழ்வற்ற சூழல் (Highly formal contexts); அரை நெகிழ்வுச் சூழல் (Semi formal contexts); நெகிழ்வுச் சூழல் (Non-formal contexts) என ஆய்வாளர் பாகுபடுத்திக் கொள்வர்.

7. லார்து தே., நாட்டார் வழக்காற்றியல் : கள ஆய்வு, பக். 112-116.

சக்திவேல். சு., நாட்டுப்புற இயல் ஆய்வு, ப. 348.

தகவலாளி, சேகரிப்பாளனது பிரசன்னத்தை அறியாத நிலையில் தன்போக்கில் வழக்காறுகளை நிகழ்த்துவதற்கான வாய்ப்பு நிலை இயற்கைச் சூழலில் காணப்படுவதால் இம்முறை மிகுந்த பயனுள்ள ஒன்றாகக் கருதப்படுகிறது. பலர் பங்குபெறுவதான வழக்காறுகளை செயற்கையாக உருவாக்குதல் என்பது எளிதான விடயமல்ல என்பதனை இவ்விடத்தில் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

வழக்காறு ஒன்றினைச் செயற்கையாக அமைக்கப்பட்ட சூழலில் திரட்டிக் கொள்வதனை செயற்கைச் சூழல் குறித்து நிற்கிறது. செயற்கைச் சூழல் தொகுப்பினை இயன்ற வரை இயல்பாகவும், இயற்கையாகவும் அமையும் படி பார்த்துக் கொள்ளல் நன்று.

அரைநெகிழ்வுச் சூழல்களைச் சார்ந்த வழக்காறுகளைத் தொகுக்க சில இயற்கைச் சூழல்களைப் பங்குபற்றுவோருக்குத் தெரியாத வண்ணம் தூண்டி விடுவதனைத் தூண்டப்பட்ட இயற்கைச் சூழல் குறித்து நிற்கிறது. இவ்வாறான ஒரு சூழலில் கள ஆய்வாளர் பார்வையாளருள் ஒருவராக இருந்து வழக்காறுகளைத் தொகுக்க வேண்டும்.⁸

களஆய்வின்போது பல்வேறு வழிகள் மூலமும் திரட்டப்பட்ட தரவுகளை (Data) பகுப்பாய்வின் தேவைக்கு அமைவாக ஒழுங்குபடுத்துதல் (Processing) மிகமிக அவசியமான ஒரு செயற்பாடாகும். ஆய்வினை அடுத்த படிமுறைக்கு எடுத்துச் செல்ல இது பெரிதும் உதவும். இன்றைய ஆய்வு முயற்சிகளில் தரவுகளைத் தொகுப்பதிலும் வகைப்படுத்துவதிலும் களஆய்வுத் திறன், புள்ளியியல் திறன் மற்றும் கணினியைக் கையாளும் திறன் முதலியன மிகுந்த செல்வாக்கினைச் செலுத்தி வருவதனைக் காண முடிகிறது.

களஆய்வின் மூலம் திரட்டப்பட்டு வகைப்பாடு செய்யப்பட்டுள்ள தரவுகளை (Data) ஆய்வாளர், தன்னுடைய கருதுகோளுக்கு (Hypotheses) அமைவான ஆராய்ச்சி அணுகுமுறை (Research methodology) மூலம் பகுப்பாய்வுக்கு (Analysis) உட்படுத்திக் கொள்வார்.

8. லூர்து தே., நாட்டார் வழக்காற்றியல் : களஆய்வு, ப. 115.

4

வாய்மொழி வழக்காறுகள் (Verbal Arts)

நாட்டார் வழக்காற்றியல் கூறுகளில் வாய்மொழி வழக்காறுகள் மிகுந்த செல்வாக்குடையனவாகக் காணப்படுகின்றன. இவை எழுத்தறிவில்லாத கிராமப்புற உழைக்கும் மக்களின் கூட்டுப்படைப்பாக உள்ளன. ஆங்கில மரபில் இதனை 'Verbal Art' என அழைப்பர்.

வழக்காறு ஒன்றை, அஃது உருவாக்கப்படும் முறை (Composition), நிகழ்த்தப்படும் முறை, பரப்பப்படும் முறை (Transmission) ஆகியனவற்றைக் கருத்திற் கொண்டு வாய்மொழி சார்ந்தது என வரையறுத்துக் கொள்ளலாம்.

வாய்மொழி வழக்காறுகளுக்கு ஐந்து பிரதான பண்புகள் பொருந்தி வரும் என ஜான் ஹெரால்டு பிருண்வார்ட் குறிப்பிடுகிறார்.

அவையாவன :

1. வாய் மொழியாகப் பரவுவது (It is oral).
2. மரபு வழிப்பட்டது (It is Traditional).
3. பல்வேறு வடிவங்களாகத் திரிபடைதல் (It exists in different versions).
4. ஆசிரியர் இன்மை (It is usually anonymous).
5. ஒருவித வாய்ப்பாட்டுக்குள் அடங்குவது (It tends to become formalized).¹

1. மேற்கோள், சக்திவேல். சு, நாட்டுப்புற இயல் ஆய்வு, பக். 16 - 17.

வாய் மொழி வழக்காறுகள் என்ற புலமைப் பரப்புக்குள்,

பாடல்கள்

பழமொழிகள்

கதைப் பாடல்கள்

கதைகள்

விடுகதைகள்

புராணங்கள்

முதலானவை உள்ளடங்குகின்றன. வாய்மொழி வழக்காறுகள் ஒவ்வொன்றுக்கும் தனித்தன்மைகள் வாய்ந்த இயல்புகள் உள்ளன. நடையியல் வெளிப்பாடு, சமூகவியல் கூறுகள் முதலானவை பண்பாட்டுக்குப் பண்பாடு வேறுபட்டதாக அமைந்து காணப்படும்.²

நாட்டுப்புறப் பாடல்கள்

வாழ்க்கை நிகழ்ச்சிகளையும் அவற்றினால் ஏற்படும் உணர்ச்சிகளையும் கல்வியறிவில்லாத பாமரமக்கள் தமக்கு இயற்கையாக அமைந்த திறமையாலும், பயிற்சியாலும், மரபு வழிப்பட்ட இசையமைப்புக்களுடன் பாடுவர். அத்தகைய பழமை வாய்ந்த இசை மரபுப் பாடல்களே நாட்டுப்புறப்பாடல்கள் எனப்படும். இப்பாடல்கள் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் பாடப்படுபவையாகும்.

நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் தனிமனிதன் அல்லது சமூகத்தின் அனுபவங்களையும் உணர்ச்சிகளையும் வெளிப்படுத்துவனவாகவும் குறிப்பிட்ட பிரதேசத்துப் பண்பாட்டு வழக்காறுகளை உள்வாங்கியனவாகவும் காணப்படுகின்றன. கடுமையான இசை நுணுக்கங்களற்ற எளிதான ஓசை அமைப்பினைப் பின்பற்றிப் பாடப்படுதல் இவற்றின் சிறப்பியல்புகளில் ஒன்றாகும். பாடல்களின் ஓசை, எளிமை என்பன பாடுவோரையும் கேட்போரையும் ஒருங்கே வசப்படுத்துவதோடு பாடற் பொருளமைப்பையும் எளிதில் விளங்கிக் கொள்ளத் துணைபுரிகின்றன.

நாட்டுப்புறப் பாடல்கள், நிகழ்ச்சிகளின் அல்லது நம்பிக்கைகளின் எதிர்விளைவாகவும் மனிதத் தேவையின் நிமித்தம் ஏற்படும் உணர்ச்சிகளின் வெளிப்பாடாகவும் அமைவதால் ஆற்றலும் உயிர்த்துடிப்பும் கொண்டு விளங்குகின்றன.³

2. லூர்து. தே, நாட்டார் வழக்காற்றியல் : சில அடிப்படைகள், ப. 153.

3. Bowra. C. M, *Primitive Songs*, P. 88.

நாட்டுப்புறப்பாடல் எனும் வழக்கு

தமிழ் மரபில் நாட்டுப்புறப் பாடல்களை நாட்டார் பாடல், நாட்டுப்புறப் பாடல், நாடோடிப் பாடல், வாய்மொழிப் பாடல், பாமரர் பாடல், பரம்பரைப் பாடல், கிராமியப் பாடல், கல்லாதார் பாடல், மக்கள் பாடல், ஏட்டில் எழுதாக் கவிதை, மலையருவி, காட்டுப்பூக்கள், வனமலர், காற்றிலே மிதந்த கவிதை, இயற்கைப் பாட்டு, கர்ணபரம்பரைப் பாட்டு முதலான பல்வேறு சொற்றொடர்களால் வழங்கும் மரபு காணப்படுகிறது.

நாட்டுப்புறப்பாடலின் வகைப்பாடு (Classification of Folk Song)

நாட்டுப்புறப் பாடல்களைச் சேகரித்து வகைப்படுத்தும் முயற்சிகள் கடந்த இரு நூற்றாண்டு காலமாக நடைபெற்று வந்த போதிலும் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியிலேயே தான் ஆய்வியல் அடிப்படையில் வகைப்படுத்தல்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இவ்வாறான முயற்சிகளின் முன்னோடிகளாக மேலை நாட்டு அறிஞர்களைக் குறிப்பிடலாம்.⁴ அனைத்துலகுக்கும் பொருந்தக் கூடிய வகையில் நாட்டுப்புறப் பாடல்களை வகைப்படுத்தும் முயற்சிகள் இன்னும் முற்றுப் பெறவில்லை என்றே கூறலாம்.

நாட்டுப்புறப் பாடல்களை அவற்றின் வடிவம், பொருள், தனியியல்புகள், அவை வழங்கும் சூழல் முதலான பல்வேறு அளவு கோல்களைக் கொண்டு வகைப்படுத்தும் முயற்சிகள் உலகில் பல்வேறு நாடுகளிலும் மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்துள்ளமை கருதத்தக்கதாகும்.

உலக இலக்கியங்களை ஆராய்ந்த சாட்விக் தம்பதிகள், பாடல்களை அவற்றின் பொருள், வடிவம், தனியியல்புகளைக் கொண்டு வகைப்படுத்தலை மேற்கொண்டனர்.⁵

பொட்கின் என்பவர் நாட்டுப்புறப் பாடல்களை,

1. இசைப் பாடல்கள்
2. கதைப் பாடல்கள்
3. நாடகப் பாடல்கள்⁶

என மூன்று வகைகளாகப் பாகுபாடு செய்தார்.

4. *Encyclopaedia of world Arts*, Vol. 5, PP. 456-457.

5. Chadwick. H. M and Chadwick. N. K. ,*The growth of literature*, Vol. III. P XVII.

6. *Coller's Encyclopaedia*, Vol. 7, P. 614.

பாடுவோர் தம் இயல்புகளைக் கொண்டு நாட்டுப்புறப் பாடல்களை,

1. ஆண்கள் பாடுபவை
2. பெண்கள் பாடுபவை
3. இருபாலாரும் சேர்ந்து பாடுபவை

என வகைப்படுத்தும் மரபும் காணப்படுகிறது.

பௌரா என்பவர் நாட்டுப்புறப் பாடல்களை,

1. இயற்கைப் பாடல்கள்
2. காதற் பாடல்கள்
3. மணவாழ்த்துப் பாடல்கள்
4. தாலாட்டுப் பாடல்கள்
5. தொழிற் பாடல்கள்
6. விழாப் பாடல்கள்

என ஆறு வகையாகவும்

மரியாலீச் என்பவர்;

1. உணர்ச்சிப் பாடல்கள்
2. வாழ்வியல் பாடல்கள்
3. வாழ்வின் முக்கிய நிகழ்ச்சிப் பாடல்கள்
4. குழந்தைப் பாடல்கள்
5. சமயப் பாடல்கள்⁷

என ஐந்து வகையாகவும் வகைப்படுத்துகின்றனர்.

கி. வ. ஜகந்நாதன் நாட்டுப்புறப்பாடல்களை;

1. தெம்மாங்கு
2. தங்கரத்தினமே
3. ராஜாத்தி

7. சக்திவேல். சு. நாட்டுப்புறஇயல் ஆய்வு, V. 32.

4. ஆண் - பெண் சம்பாஷணை
5. தொழிலாளர் பாடல்
6. கள்ளர் பாடல்
7. குடும்பப் பாடல்
8. தாலாட்டு
9. சிறுவர் உலகம்
10. புலம்பல்
11. கும்மி
12. தெய்வம்
13. பல கதம்பம்⁸

எனப் பலவகையாகப் பாகுபாடு செய்துள்ளார்.

நா. வானமாமலை என்பவர் நாட்டுப்புறப் பாடலைப் பொருள் அடிப்படையில்;

1. தெய்வங்கள்
2. மழையும் பஞ்சமும்
3. தாலாட்டு
4. விளையாட்டு
5. காதல்
6. திருமணம்
7. குடும்பம்
8. சமூகம்
9. உறவும் தொழிலும்
10. ஒப்பாரி⁹

என வகைப்படுத்துகிறார்.

8. ஜகந்நாதன். கி. வா. மலையருவி, பக் 32-65.

9. வானமாமலை. நா. தமிழர் நாட்டுப் பாமர்பாடல்கள்.

சு. சண்முகசுந்தரம் நாட்டுப்புறப் பாடல்களை;

1. தாலாட்டு
2. குழந்தை
3. தொழில்
4. காதல்
5. மண வாழ்த்து
6. பக்தி
7. ஒப்பாரி
8. ஆட்டம்
9. கதை¹⁰

என ஒன்பது வகையாக வகைப்படுத்துகிறார்.

இ. பாலசுந்தரம் நாட்டுப்புறப் பாடல்களைப் பயன்பாட்டின் அடிப்படையில்,

1. தாலாட்டுப் பாடல்கள்
2. சிறுவர் விளையாட்டுப் பாடல்கள்
3. தொழிற் பாடல்கள்
4. காதற் பாடல்கள்
5. வழிபாட்டுப் பாடல்கள்
6. கதை - கூத்துப் பாடல்கள்
7. ஒப்பாரிப் பாடல்கள்¹¹

என ஏழு வகையாகப் பாகுபடுத்துகின்றார்.

சு. சக்திவேல் ஆறு. இராமநாதன் ஆகியோர் பாடல்களை அவை வழங்கும் சூழலை (contexts) அடிப்படையாகக் கொண்டு பின்வருமாறு வகைப்படுத்துகின்றனர்.

10. சண்முகசுந்தரம். சு. தமிழில் நாட்டுப்புறப் பாடல்கள்.

11. பாலசுந்தரம். இ. சூழ்த்து நாட்டார் பாடல்கள் : ஆய்வும் மதிப்பீடும், ப. 54.

சு. சக்திவேல் வகைப்பாடு,

1. தாலாட்டுப் பாடல்கள்
2. குழந்தைப் பாடல்கள்
3. காதற் பாடல்கள்
4. தொழிற் பாடல்கள்
5. கொண்டாட்டப் பாடல்கள்
6. பக்திப் பாடல்கள்
7. ஒப்பாரிப் பாடல்கள்
8. பல்பொருள் குறித்த பாடல்கள்¹²

என எட்டு வகையாகப் பாகுபடுத்தியுள்ளார்.

ஆறு. இராமநாதனின் வகைப்பாடு வருமாறு,

1. தாலாட்டு
2. குழந்தை
3. விளையாட்டு
4. தொழில்
5. வழிபாடு
6. கொண்டாட்டம்
7. இரத்தல்
8. இழத்தல்¹³

என எட்டு வகையாகப் பாகுபாடு செய்கிறார்.

நாட்டுப்புறப்பாடல்களின் வகைப்பாடுகளை ஒட்டுமொத்தமாக நோக்குகின்ற போது நாட்டுப்புறப் பாடல்களை வகைப்படுத்துவதான முயற்சியில் மு. அருணாசலம், கி. வா. ஜகந்நாதன், அன்னகாமு, நா. வானமாமலை, கிருட்டினசாமி, ம. வரதராசன், வளவன் போன்றோர் ஒரு

12. சக்திவேல். சு. (பதி. ஆ): நாட்டுப்புறவியல் - ஓர் அறிமுகம், ப. 28.

13. இராமநாதன் ஆறு. நாட்டுப்புறவியல் ஆய்வுகள், பக். 77 - 82

வகையாகவும்; சு. சண்முகசுந்தரம். ஆறு இராமநாதன் சு. சக்திவேல் இ. பாலசுந்தரம் முதலானோர் பிறிதொரு வகையாகவும் தொழிற்பட்டுள்ளமையினைக் காணமுடிகிறது.

மேலே சுட்டியோர்தம் வகைப்பாடுகளுக்கான அடிப்படைகளைப் பிரதானமாக மூன்று வகைக்குள் அடக்கிக் குறிப்பிடலாம். அவையாவன.

1. பாடல்களைத் தனித்தனியே பெயர் சுட்டிய நிலை
2. பல்வேறு அளவுகோல்களைக் கொண்ட நிலை
3. ஒரே அளவு கோல்களைக் கொண்ட நிலை

என்பவையே அவையாகும். நாட்டுப்புறப் பாடல்களை அவை வழங்கும் குழல்களை (contexts) அடிப்படையாகக் கொண்டு வகைப்படுத்துவதே பொருத்தமானதாகவும் பெரும்பான்மையானோரால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டதாகவும் அமைந்து காணப்படுதல் இவ்விடத்தில் குறிப்பிடுதற்குரியதாகும்.

தாலாட்டுப் பாடல்

நாட்டுப் புறத் தாய்மார், தம் குழந்தைகளை அணைத்து அமைதியை நிலைநாட்டி நித்திரையாக்கும் பொருட்டு மரபு வழியாகப் பாடிவரும் இசைப்பாடல்களைத் “தாலாட்டு” என வழங்குவர். தாலாட்டு என்பது தால் + ஆட்டு என்னும் இரு சொற்களினால் ஆக்கம் பெற்றதாகும். “தாலு” என்பது நாவினைக் குறிக்கும் வடமொழிப் பதம்.¹⁴ எனவே நாவினை ஆட்டிப் பாடும் பாட்டைத் தாலாட்டு எனக் கூறுவர். சிலர் இதனைப் பொருந்தாச் சொற்பிறப்பியல் (Folk etymology) எனக் குறிப்பிடுவர். தால் என்பதே தாலாட்டைக் குறித்தது என்றும் பின்னர் “ஆட்டு” என்னும் சொல்லும் இணைந்து தாலாட்டாகியது என்றும் கூறுவர்.¹⁵

தாலாட்டுப் பாடலின் அடியளவு

நீலாம்பரி இராகத்திலே அமையும் தாலாட்டுப் பாடல்களுக்கு அடிவரையறை இல்லை என்றே கூறலாம். தாயின் மன நிலைக்கு ஏற்பவும், குழந்தையின் உறக்க நிலைக்கு ஏற்பவும் இப்பாடல்கள் நீண்டதாகவும் சுருங்கியதாகவும் அமைதல் மரபாக உள்ளது.

14. Tamil Lexicon, Vol. III, Part - I, P. 1849.

15. பாலசுந்தரம். இ. ஈழத்து நாட்டார் பாடல்கள் : ஆய்வும் மதிப்பீடும், ப. 54.

பாடுவோர்

குழந்தைக்கு முதன்முதலில் புலனாகும் உணர்வுகளில் கூர்மையானதும், ஆழமானதும், குறிப்பானதும் செவியுணர்வே. தாயையும் பிறரையும் அவரவர் குரலைக் கொண்டே குழந்தை வேறுபடுத்துகிறது. இதனால் தான் குழந்தையை அமைதிப்படுத்த விரும்பியோர் முதலில் குரலைப் பயன்படுத்தினர்.¹⁶ இவ்வாறு பயன்படுத்துவோரில் தாயே முதன்மையிடம் பெறுகிறாள். இவளுக்கு அடுத்த நிலையில் தாயின் சகோதரிகள், பாட்டிமார், தாதிப் பெண் முதலானோர் இடம் பெறுவர்.

கேட்போர்

குழந்தைக்காகப் பாடப்படும் தாலாட்டைக் குழந்தை மட்டுமே கேட்பதாகச் சொல்ல முடியாது. பாடல்களைக் கேட்போர் காட்சி வடிவமாகவும், கருத்து வடிவமாகவும் தோற்றம் அளிக்கின்றனர். பிறருக்குத் தெரியப்படுத்த வேண்டியவற்றை, தான்பட்ட, படுகின்ற இன்னல்களை வெளியிடத் தாலாட்டை ஒரு ஊடகமாகப் (Media) பல்வேறு தாய்மாரும் பயன்படுத்துகின்றனர்.

பொருண்மை

தாலாட்டுப் பாடல்களின் பொருண்மையினைக் குழந்தை பற்றியன, குழந்தைக்குரிய கருவிகள் பற்றியன, குழந்தையின் உறவினரைப் பற்றியன என மூன்று வகையாகப் பாகுபடுத்தலாம்.

குழந்தைப்பாடல்கள்

குழந்தைகளுக்காகக் குழந்தையும் பிறரும் பாடுகின்ற பாடல்களைக் குழந்தைப் பாடல்கள் என்று குறிப்பிடலாம். ஏறக்குறைய ஐந்து வயதுக்கும் பத்து வயதுக்கும் இடைப்பட்ட பகுதி குழந்தைப் பாடல்களுக்குரிய காலப்பகுதியாகும். குழந்தைகளுக்காகப் பிறர் பாடுவர் என்னும் நிலையில், தாய், தந்தை, சகோதரி, பாட்டி முதலானோர் முறையே முக்கியத்துவம் பெறுவர்.

குழந்தைப்பாடல்களில் பொருளுடைய பாடல்களைக் காண முடியாது.¹⁷ ஓசை நிறைவுள்ள பாடல்களே அதிகமுள்ளதாக சு. சக்திவேல் குறிப்பிடுவர்.

16. Bowra, C.M., *Primitive songs*, P. 5

17. சக்திவேல். சு. நாட்டுப்புற இயல் ஆய்வு, ப. 47.

இப்பாடல்கள் எளிதாகப் புரிந்து கொள்ளும் வகையில் வட்டார வழக்குச் சொற்களைக் கொண்டு எளிமையாக அமைந்திருக்கும்.

சு. சண்முகசுந்தரம் குழந்தைப் பாடல்களை,

1. ஆண் குழந்தைப் பாடல்கள்
2. பெண் குழந்தைப் பாடல்கள்
3. இருவரும் இணைந்து பாடும் பாடல்கள்
4. இருவரில் யார் வேண்டுமானாலும் பாடும் பாடல்கள்¹⁸

என நான்கு வகையாகப் பாகுபாடு செய்கிறார்.

தி. நடராசன் குழந்தைப் பாடல்களை,

1. விளையாட்டின் பொழுது பாடப்படும் பாடல்கள்
2. ஓய்வான போது பாடும் பாடல்கள்¹⁹

என இரண்டு வகையாகப் பாகுபாடு செய்கிறார்.

குழந்தையின் வளர்ச்சி நிலைக்கு ஏற்ப பாடல்களின் பொருண்மை மாறுபடும். இயற்கைகளும் அவற்றின் செயற்பாடுகளும் சிறுவர் விளையாட்டுக்களும் இப்பாடல்களின் பொருண்மையில் பிரதான இடம் பெறுபவையாகும். பொதுவாகக் குழந்தைப் பாடல்களை,

1. நாப்பயிற்சிப் பாடல்கள்
2. எண்ணுப் பயிற்சிப் பாடல்கள்
3. அறிவு வளர்ச்சிப் பாடல்கள்
4. நீதிப் பாடல்கள்
5. பக்திப் பாடல்கள்
6. பறவை, மிருகங்களைப் பற்றிய பாடல்கள்
7. விழாக்காலப் பாடல்கள்
8. வேடிக்கைப் பாடல்கள்
9. வினா - விடைப் பாடல்கள்
10. விளையாட்டுப் பாடல்கள்

எனப் பத்து வகையாகப் பிரித்துப் பார்ப்பதே பெரும்பான்மை வழக்காக உள்ளது.

18. சண்முகசுந்தரம். சு, தமிழில் நாட்டுப்புறப் பாடல்கள், பக். 86 - 87.

19. நடராசன். தி. நாட்டுப்புறச் சிறுவர் பாடல்கள், பக். III - IV.

காதற்பாடல்கள்

பருவமடைந்த ஆணும் பெண்ணும் ஒன்றாகச் சேர வேண்டும் என்ற உணர்ச்சியால் உந்தப்பட்டு, காதலுணர்ச்சி மேலிடப் பாடும் பாடல்களைக் காதற்பாடல்கள் என அழைப்பர். இவ்வுணர்ச்சி இயல்பான ஒன்றாகும்.

செவ்வியல் இலக்கிய மரபில் இடம் பெறும் தோழி, செவிலி, பாங்கன் ஆகியோருக்குக் காதற் பாடல்களில் இடம் இல்லை. யாரும் அறியாவண்ணம் காதலனும் காதலியும் இரவிலோ, பகலிலோ சந்தித்து உரையாடும் வழக்கத்தைக் காதற்பாடல்களிலே பரக்கக் காணலாம். சங்க அகப் பாடல்களைப் புரிந்து கொள்வதில் காதற் பாடல்களின் முக்கியத்துவம் பற்றித் தமிழண்ணல் விரிவாக விளக்கிக் கூறுவார்.²⁰

காதற் பாடல்களைக் காதலன், காதலி, காதலர் அல்லாதோர் என மூவகையினரும் பாடுவர். தொழிற்களங்களிலோ, வண்டிப் பயணத்தின் போதோ, தனிமையிலோ, காதற் பாடல்களைப் பாடும் போது பாடுவோரது சுய சிந்தனைகளும், உணர்வுகளும் கலந்தே காணப்படும். வண்டி ஓட்டிச் செல்வோர் இரவு நேரத்தில் நித்திரை விழிப்புக்காகவும். பொழுது போக்கிற்காகவும் காதற் பாடல்களைப் பாடும் வழக்கமுடையவர்கள். இவர்கள் பாவனை செய்து பாடுவர். இவர் தம் பாடல்களில் இணைவிழைச்சுத் தன்மை சூழலுக்கு ஏற்ப மிகுந்திருக்கும்.²¹

காதற்பாடல்களின் பொருண்மை

காதற் பாடல்களின் பொருண்மை, பிரிவு ஆற்றாமை, தோல்வி தரும் வேதனை, பகற்குறி, இரவுக்குறிகள், ஊடல், குடும்ப வாழ்க்கை என விரிந்து சென்றாலும் உறவில் இன்பம் காண்பதும் பிரிவில் வேதனை அடைவதுமே இவ்வகைப்பாடல்களின் பெரும்பான்மையான பொருண்மைகளாக உள்ளன.

தொழிற்பாடல்கள்

தொழிலின் சுமையையும், களைப்பையும் போக்கவும், தமது உள் உணர்ச்சிகளுக்கு வடிகால் தேடியும் தொழில் புரிவோர் பாடும் பாடல்களைத் "தொழிற்பாடல்" என அழைப்பர். இப்பாடல்களை ஒரு வகையான கூட்டுப் படைப்பாகப் பாடுதல் மரபாக உள்ளது. தமிழ் மரபில் இப்பாடல்களை ஏலோலங்கிடிப்பாட்டு, தில்லாங்கிடிப்பாட்டு, தெம்மாங்குப்பாட்டு, வண்டிக்-காரன் பாட்டு முதலான சொல்லாட்சிகளால் வழங்குவர்.

20. தமிழண்ணல் (இராம. பெரிய கருப்பன்), காதல் வாழ்வு, ப. 17.

21. பாலசுந்தரம். இ., ஈழத்து நாட்டார் பாடல்கள் : ஆய்வும் மதிப்பீடும், ப. 192.

தொழில் புரிவோர் வேலையைத் தொடங்கி, அதில் தம்மை மறந்து வேலை செய்யும் போது பாடத் தொடங்குகின்றனர். சில வகையான பாடல்களை குறிப்பாகப் பொலிப்பாடல், தோணிதள்ளும் பாடல் முதலானவற்றை அவ்வேலையைத் தொடங்கும் போதே பாடுகின்றனர்.

தொழிலாளர்களுக்குப் பாடலோசை ஊக்க சக்தியாக அமைவது போன்றே கால் நடைகளுக்கும் பாடலோசையானது நீண்ட நேரம் சுறுசுறுப்பாகத் தொழிற்படக்கூடிய ஆற்றலை அளிக்க வல்லது என்பதையும் கிராமிய மக்கள் உணர்ந்திருந்தனர். அதனாலே தான் கால் நடைகளால் வயலுமும் போதும், சூடுமிதிக்கும் போதும், வண்டிப் பயணத்தின் போதும் பொருத்தமான பாடல்களைப் பாடிக் கால்நடைகளை உற்சாகமூட்டி வந்துள்ளனர்.²²

தொழிற்பாடல்களின் பொருண்மை

தொழிற்பாடல்களில் பல்வேறு வகையான பொருண்மைகள் அமைந்து காணப்படும். தொழிலாளர்கள், பாசம், அன்பு, உழைப்பில் ஆர்வம், தீமையில் வெறுப்பு, வழிபாடு, புராண இதிகாசக் கதைக் குறிப்புக்கள் முதலானவற்றுடன் தத்தமது தனிப்பட்ட இன்பதுன்பங்களையும் தொழிற்பாடல்களின் பொருண்மைகளாக அமைத்து விடுவதனை நோக்க முடிகிறது.

பாடல் வகைப்பாடு

தொழிற்பாடல்களை, ஏற்றப்பாட்டு, படகுக்காரன் பாட்டு, ஏர்ப்பாட்டு, அருவி வெட்டுப்பாட்டு, காவற்பரண்பாட்டு, நெல் குற்றும் பாட்டு என பலவாறாக வகைப்படுத்துவர்.

கொண்டாட்டப்பாடல்கள்

மனித வாழ்வில் மேற்கொள்ளப்படுகின்ற பல்வேறுவிதமான கொண்டாட்டங்களின் போதும் பாடப்படுகின்ற பாடல்களைக் "கொண்டாட்டப் பாடல்கள்" என அழைப்பர். இவ்வாறான பாடல்களை,

அ. அகப் பாடல்

ஆ. புறப் பாடல்

என இரண்டு வகையாகப் பாகுபடுத்தும் வழக்கம் காணப்படுகிறது. பலரும் கலந்து ஆடும் ஆடல்களான கும்மி, கோலாட்டம் ஆகியவற்றின் போது பாடப்படும் பாடல்களைப் புறப்பாடல் என்றும் சமூகத்திலுள்ள பலரும்

22. பாலசுந்தரம். இ., சமூத்து நாட்டார் பாடல்கள் : ஆய்வும் மதிப்பீடும், ப. 139.

இணைந்து குழுவாகப் பூப்புச்சடங்கு, திருமணம், ஊஞ்சல், வளைகாப்பு, நலுங்கு முதலான சடங்குகளில் பாடுவனவற்றை அகப்பாடல் எனவும் குறிப்பர்.

பக்திப்பாடல்கள்

தெய்வ வழிபாட்டுக்குக் காரணம் எதிரிகளைப் பற்றிய அச்ச உணர்வே என்பர்.²³ இயற்கைச் சக்திகளின் இயக்கங்களுக்கு விளக்கத்தைக் கண்டு கொள்ள முடியாத மனிதன், அவற்றை வழிபடுவதன் மூலம் வசப்படுத்த எண்ணினான். அச்சம், போராட்டம் நன்றியுணர்வு ஆகியவற்றால் தெய்வச் சிந்தனை தோன்றியது.²⁴ இந்நிலையில் நிலவு, சூரியன், மழை, பாம்பு, பசு, வேம்பு, அரசு முதலானவற்றையும் வேதமரபு சாராத சிறு தெய்வங்களையும் வேதமரபு சார்ந்த பெருந் தெய்வங்களையும் வழிபாடாற்றத் தொடங்கினான். இவ்வழிபாடுகளின் போது பாடப்படும் பாடல்களைப் பக்திப் பாடல்கள் எனக் குறிப்பிடுவர்.

ஒப்பாரிப்பாடல்கள்

ஒப்புச் சொல்லி அழுகின்ற பாடல்களை ஒப்பாரிப் பாடல்கள் என அழைப்பர். மரணம் எய்தியவர்களை நினைந்து இப்பாடல்கள் பாடப்படுகின்றன. மரணத்தைச் சந்தித்தவருக்கும் ஒப்பாரி பாடுவோருக்கும் ஏனையோருக்கும் உள்ள பாசத்தின் தொனியே இப்பாடல்களின் பொருண்மையாக அமையும். இவற்றுடன் சமுதாய பிரச்சினைகளும், சம்பிருதாயங்களும் சிறுபான்மையாக கலந்துவரும்.

தமிழ் மரபில் ஒப்பாரியைப் பிலாக்கணம் பிணக்கானம், கையறுநிலை, புலம்பல், இரங்கற்பா, சாவுப்பாட்டு, இழவுப்பாட்டு எனப் பலவாறாகக் குறிப்பிடும் வழக்கம் காணப்படுகிறது.

ஒப்பாரியைப் பெரிதும் பெண்களே பாடுவர். கணவன், பெற்றோர், உடன் பிறந்தோர் உறவினர் முதலானோர்க்காக இவர்கள் ஒப்பாரி பாடுவது வழக்கமாகும். ஒப்பாரிப் பாடல்களில் அவலச்சுவை மிகுந்திருக்கும். இறந்தவரின் பெருமை, குணநலன், பிறரால் மதிக்கப்படும் தன்மை முதலான விடயங்களை ஒருவித இராகத்துடன் பாடுவர். கிராமப் புறப் பெண்கள் தமது சோகத்தை, துன்பத்தைப் பிறருடன் பகிர்ந்து கொள்ளும் ஒரு வடிகாலாக ஒப்பாரியைப் பயன்படுத்துகின்றனர்.

23. Kosambi. D. D. *The Culture and Civilization of Ancient India* (Festivals in Historical Culture), P. 31.

24. எஸ்ஜியார், திருநெல்வேலியில் சிறுதெய்வ வழிபாடு, ப. 8.

ஒப்பாரி பாடுவதன் மூலம் இறந்தவரின் ஆத்மா சாந்தி பெறும் என்றும் அல்லாவிடில் அது துன்பமுறும் என்றும் மறுவுலகப் பிரயாணத்துக்கு ஒப்பாரி துணைபரியும் என்றும் கிராமப் புற மக்கள் பெரிதும் நம்புகின்றனர்.

கதைப்பாடல்

நாட்டுப்புறப் பாடலின் தன்மைகளுடைய எளிய பாடல்களால் ஒரு கதையை உருவாக்கிச் செவிக்கு இனிமையாகவும் மனதுக்கு மகிழ்ச்சியாய் அமையவும் பாடிக் களிப்பது கதைப்பாடல் எனப்படும்.²⁵ கதையினைத் தழுவிய இப்பாடலை ஆங்கில மரபில் '(Ballad)' என்ற சொல்லால் அழைக்கும் வழக்கம் உள்ளது.²⁶ கதைப்பாடல்களை வாய்மொழிக் காப்பியமாக மேலைத் தேசத்தவர் கருதுவர். முற்காலத்தில் இவை கிராமிய நடனங்களுடனேயே இணைந்திருந்தமையை வரலாற்றுப் போக்கில் உணர முடிகிறது. "Ballare" என்ற இலத்தீன் சொல்லுக்கு நடனம் என்னும் பொருள் உண்டு என்பதும் கருதத்தக்கதாகும்.

கதைப் பாடல்கள் வரலாறுகள் அல்ல. அவை வீரகாவியங்கள் மனிதப்பண்பின் உயர்ந்த அம்சங்களைப் பேணுபவை, சமூகச் சீரகேடுகளைக் கேலி செய்பவை, இவற்றைக் கற்பனையால் உருவான நாட்டார் பாடல் என்று கொள்ள வேண்டும் என நா. வானமாமலை குறிப்பிடுவார்.²⁷ இவ்வாறான கதைகளைக் கேட்கும் ஆவல் என்பது மனிதனுக்குள்ள இயல்பான தன்மைகளில் ஒன்றாகும். குறிப்பாகச் சிறுவர்களும் சிறப்பாகப் பெண்களும் இத்தகைய ஆவல் மிக்கவர்களாக இனங்காணப்பட்டுள்ளனர். எதிர்பார்ப்புணர்வும் (Expectations) வீர உணர்வும் (Valour or Adventure) மிக்க கதைகளுக்கு மிகுந்த செல்வாக்கு இருந்தது.²⁸

ஐரோப்பிய மரபில் கி.பி. பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டிலேயே கதைப் பாடல்கள் வழக்கில் இருந்தமைக்குச் சான்றுகள் உள்ளன. யூதாசு என்னும் நாட்டுப்புறப் பாடலே ஆங்கில மொழியின் தொன்மையான கதைப் பாடலாகக் கருதப்படுகிறது. இங்கிலாந்தில் கி. பி. 1765 ஆம் ஆண்டு தோமஸ் பெர்ஸி என்னும் பாதிரியார் தொகுத்த பாடல்களே பெரும் கதைப்பாடல்கள் ஆகும். ஆயினும் தேனிச நாட்டில் கி.பி. பதினாறாம் நூற்றாண்டில் கதைப் பாடல்களை வரன்முறையாகத் தொகுக்கும் முயற்சிகள் நடைபெற்றன.

25. பெருமாள் அ. நா. தமிழில் கதைப்பாடல், ப. 3.

26. The World Book Encyclopaedia, vol II, P. 34.

27. வானமாமலை நா. ஐவர் ராசாக்கள் கதை, ப. 21.

28. பெருமாள் அ. நா. நாட்டுப்புறவியல் சிந்தனைகள், ப. 17.

இசுகாட்லாந்து நாட்டில் வழக்கில் இருந்த கதைப் பாடல்களை "சர்வால்ட்டர் இசுகாட்டு" எனும் நாவலாசிரியர் தொகுத்தார். இத் தொகுதியினை 1802 இல் அவர் வெளியிட்டார். ஆங்கில நாட்டிலும் இசுகாட்லாந்திலும் வழக்கில் இருந்த மிகச் சிறந்த நாட்டுப் பாடல்களை ஆர்வார்டு பல்கலைக் கழகப் பேராசிரியர் எப். சே. சைல்டு என்பவர் பாடபேதங்களைக் கவனத்திற் கொண்டு ஒரே நூலாக ஒழுங்குபடுத்தி கி. பி 1898 ஆம் ஆண்டு வெளியிட்டார். மேலைத்தேசத்துக் கதைப் பாடல்களை வரலாறு, வீரம், அன்பு ஆகிய பல்வேறு தலைப்புக்களில் பிரித்து நோக்குவர்.²⁹

கதைப்பாடல்களின் இயல்புகள்

நாட்டுப்புற இலக்கியத்திற்குரிய அனைத்து இயல்புகளும் கதைப் பாடல்களுக்கும் பொருந்துவனவாகும். காலதேச வர்த்தமானங்களுக்கு அமைய இத்தகைய கதைப்பாடல்களின் பண்புகள் சில மாறுபட்டு, அமைந்து காணப்பட்டாலும் சிற்சில பண்புகள் உலகம் முழுவதிலுமுள்ள கதைப் பாடல்களின் பொதுவான பண்புகளாகவும் அடிப்படைகளாகவும் அமைந்து உள்ளன.

மேனாட்டு மரபில் கதைப்பாடல்கள் எனப்படுபவை பாடல் அமைப்பும் கதையமைப்பும் சேர்ந்த கலவையாகவே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. கதைப் பாடல்களில் கதைக்கருவும், நாடக உத்தியும் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கும். சிறு சிறு பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு முதலடி திரும்பத் திரும்ப வரும் உத்தி கையாளப்பட்டிருக்கும். இப்பாடல்களை இசையோடு பாடிக் கொண்டே ஆடுவர். மேலும் நாடகம் போல் பாத்திரங்கள், பின்னணி நிகழ்ச்சிப்போக்குப் போன்றவை அமைந்து பேச்சு மொழியில் பாடப்படும். இவர்கள் தங்கள் பாடல்களுக்கு 'Folk ballad', 'Folk song' எனப் பெயரிட்டு உள்ளனர்.³⁰

நாட்டார் வழக்காற்றியல் அகராதியில் "மக் எட்வர் லீச்" என்பவர் கதைப்பாடல்களின் இயல்புகள் சிலவற்றைப் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார்.

1. கதைப்பாடல்கள் எடுத்துரைக்கப்படுவது.
2. பாட்டாகப் பாடப்படுவது.
3. உள்ளடக்கத்தாலும் நடையாலும் பெயராலும் மக்களுக்கேயுரியது.
4. கதைப்பாடல் தனிச் சம்பவத்தைப் பிரதிபலிப்பது.

29. வாழ்வியற் களஞ்சியம், தொகுதி 6, ப. 662.

30. Encyclopaedia, Britanica, Vol. 7, P. 457.

5. தற்சார்பற்றது.

6. கதையின் நிகழ்ச்சிப்போக்கு உரையாடலாலும், சம்பவங்களாலும் விரைவாக நிகழும்.³¹

கதைப்பாடல்கள் அசாதாரண மக்களின் வீரதீரச் செயல்களைப் பற்றி வாய்ப்பாட்டு நடையிலும் அழகுறுத்தப்பட்ட நடையிலும் பேசும் என்பார் ஸ்டுவர்ட் பிளாக்பான்.³²

கதைப்பாடல்கள் இடப்பாடானவை. சில இலக்கிய வகைகள் பெரும்பான்மையான மக்களுக்கு இன்பத்தை அளிப்பவை, வியப்பு, காதல், கொலை போன்றவற்றைப் பொருளாகக் கொண்ட இக்கதைகள், கவிதை, நடையினின்றும் வேறுபட்ட ஒரு கூர்மையான நடையில் சொல்லப்படுவன. அவற்றின் ஆசிரியர் குறித்தும், வரையறை, வகைப்பாடு குறித்தும் சிக்கல் எழுகின்றது. மேலும் கதைப்பாடல் புதிராக அமைகின்றது. வாய்மொழியாகப் பரப்பப்படுவதே கதைப்பாடல் என டேவிற்புக்கன் குறிப்பிடுவது கருத்ததக்கது.³³

குறிப்பிட்டதொரு பண்பாட்டில் குறிப்பிட்டதொரு சூழலில் வாய்மொழியாக ஒரு பாடகனோ ஒரு குழுவினரோ சேர்ந்து நாட்டார்முன் எடுத்துரைத்து இசையுடன் நிகழ்ந்தும் அல்லது நிகழ்த்திய ஒரு கதை தழுவிய பாடல், கதைப்பாடல் என்பார் நா. இராமச்சந்திரன்.

கதைப்பாடல்களின் பாடுபொருள்

கதைப்பாடல்களின் பாடுபொருள் பலவகைப்பட்டதாக அமைந்து காணப்படுகிறது. வரலாற்றுப் பாத்திரங்களின் வீரதீரச் செயல்கள், வரலாற்று நிகழ்வு, ஒரு ஊரில் நடந்த காதல்கதை, பெண் மறுப்புப்போர், பிறன்மனை நயத்தலால் ஏற்படும் இன்னல்கள், நிலவுடமையாளர்க்கும் உழைப்பாளர்க்கும் இடையேயான தகராறுகள், பூதங்களுக்கிடையே நடந்த போர்கள் முதலானவை பாடுபொருட்பட்டியலில் முதன்மையிடம் வகிப்பனவாக உள்ளன. பொதுவாக நோக்கின் மேலலத்தேய மரபில் வழக்கில் உள்ள கதைப்பாடல்கள் பலவும் அசாதாரண மக்களின் வீரதீரச் செயல்களை முனைப்புறுத்திக் கூறும் தன்மையிலேயே அமைந்திருப்பதை அறிஞர்கள் விளக்கியுள்ளனர்.

31. Standard Dictionary of Folk Lore, Mythology and Legend, p. 106.

32. மேற்கோள். லூர்து. தே. நாட்டார் வழக்காற்றியல் : சில அடிப்படைகள், ப. 194.

33. மேற்கோள். சக்திவேல். சு. நாட்டுப்புற இயல் ஆய்வு, ப. 84.

தமிழ் மரபில் கதைப் பாடல்களில் கணிசமானவை மகாபாரதத்தையும் இராமாயணத்தையும் தழுவித் தோற்றம் பெற்றவையாகவே காணப்படுகின்றன. வீரமும், வரலாறும் இவ்வாறான கதைப்பாடல்களின் பிரதான உள்ளீடுகளாக அமைந்துள்ளன.

புராண இதிகாசங்களில் வரும் மாந்தர்களின் பெயர்களை மட்டும் எடுத்துக் கொண்டு மூலக் கதையுடன் தொடர்புறா வண்ணம் உருவாக்கப்பட்ட கதைப்பாடல்களும் தமிழில் உள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

கதைப்பாடல்களின் அமைப்பு

இப்பாடல்கள் முறையே காப்பு, குருவணக்கம் வரலாறு, வாழி என்று அமையும் நான்கு பகுதிகளைக் கொண்டனவாக அமைந்திருக்கும்.

கதைப்பாடல்களின் வகைப்பாடு

நாட்டார் கதைப்பாடல்களை அவற்றின் பெயர், உள்ளார்ந்த பண்பு, இசை முதலான பண்புகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு பலரும் வகைப்படுத்தியுள்ளனர்.

பெலிக்ஸ் ஓய்னாஸ் என்பவர் கதைப்பாடல்களை,

1. மந்திரக்கதைப்பாடல்கள்
2. வீரக்கதைப்பாடல்கள்
3. காதற்கதைப்பாடல்கள்
4. வரலாற்றுக்கதைப்பாடல்கள்³⁴

என நான்கு வகைகளாக வகைப்பாடு செய்கிறார்.

நா. வானமாமலை என்பவர் நாட்டார் கதைப்பாடலை,

1. தெய்வீகக்கதைப்பாடல்
2. புராணக்கதைப்பாடல்
3. சமூகக்கதைப்பாடல்
4. வரலாற்றுக்கதைப்பாடல்³⁵

என நான்கு வகையாக வகைப்படுத்தியுள்ளார்.

34. சக்திவேல். சு, நாட்டுப்புற இயல் ஆய்வு, ப. 93.

35. வானமாமலை. நா. ஐவர் ராசாக்கள் கதை, ப. 21.

அன்னகாழு என்பவர் நாட்டார் கதைப்பாடலை,

1. சரித்திர சம்பந்தமானவை
2. புராண சம்பந்தமானவை
3. வீரச்செயல்கள் சம்பந்தமானவை
4. காதல் கதைகள் சம்பந்தமானவை.³⁶

என வகைப்படுத்துகிறார்.

மு. அருணாசலம் நாட்டார் கதைப் பாடல்களை,

1. புத்தார்வம்
2. வரலாறு
3. புராணம்
4. சமூகம்
5. தத்துவம்
6. இன்பியல்
7. சமணம்
8. முஸ்லிம்
9. கிறிஸ்தவம்³⁷

என ஒன்பது வகையாகப் பாகுபடுத்துகிறார்.

சு. சக்திவேல் நாட்டார் கதைப்பாடல்களை,

1. புராண இதிகாசக் கதைப்பாடல்
2. வரலாற்றுக் கதைப்பாடல்
3. சமூகக் கதைப்பாடல்³⁸

என மூன்று வகையாக வகைப்படுத்துகிறார்.

36. அன்னகாழு, ஏட்டில் எழுதாக்கவிதை, ப. 202.

37. Arunasalam. M., Ballad Poetry.

38. சக்திவேல். சு.நாட்டுப்புற இயல் ஆய்வு, ப. 95.

கோ. கேசவன் நாட்டார் கதைப்பாடல்களை,

1. புராணக் கதைப்பாடல்
2. புராணச் சார்புக் கதைப்பாடல்
3. புத்தார்வக்கற்பனைக் கதைப்பாடல்
4. தெய்வப்புனைக் கதைப்பாடல்
5. சமூகக்கதைப்பாடல்
6. வரலாற்றுக்கதைப்பாடல்
7. இலக்கியப் புனைக் கதைப்பாடல்³⁹

என ஏழு வகையாக வகைப்படுத்துகிறார்.

அ. நா. பெருமாள் என்பவர் கதைப்பாடல்களை அவற்றின் பொருள் அடிப்படையில்,

1. புராணக் கதைகள்
2. புராணப் புனைவுக் கதைகள்
3. நாட்டுப்புறத் தெய்வக் கதைகள்
4. வீரவுணர்வுக் கதைகள்
5. வரலாற்றுக் கதைகள்
6. சமூக உணர்வுக் கதைகள்
7. அறவுணர்வுக் கதைகள்⁴⁰

என ஏழு வகையாகப் பாகுபாடு செய்துள்ளார்.

விடுகதை

வாய்மொழி இலக்கிய வகைகளில் விடுகதையும் ஒன்றாகும். புதிர்மைப் பண்பு இதன் அடிப்படையாகும். விடுகதை என்பது விடுவிக்கப்பட வேண்டியது. பெயருக்கு ஏற்ப அதில் புதிரும் அடங்கியிருக்கிறது. அதைக் கண்டுபிடிக்கும் முயற்சி சிந்தனைக்கு ஒரு பயிற்சி. அறிவுக்கு உரைகல்லாகவும் சிந்தனைக்குத் தூண்டுகோலாகவும் விடுகதை உள்ளது.

39. கேசவன். கோ. நாட்டுப்புறவியல் கட்டுரைகள், பக். 59-60.

40. பெருமாள் அ. நா., நாட்டுப்புறவியல் சிந்தனைகள், ப. 24.

விரிந்துபரந்த வானத்தைக் கண்ட அந்தக் காலத்து மனிதன் அதை “ஊருக்கெல்லாம் ஒரே துப்பட்டி” என்று கூறிவியப்படைந்தான். சூரியனையும் ஊருக்கெல்லாம் ஒரே விளக்கு” என்றான். இரவிலே தென்பட்ட விண்மீன்கள் பகலிலே மறையவும் “பொரி பொரித்தேன் பொழுது விடிந்தால் காணவில்லை” என்று வருந்துகிறான். தன்னைச் சுற்றி வளரும்தாவரங்களைப் பார்த்ததும் “உயரக் கிளையில் உரல் கட்டித் தொங்குது” எனப் பலாவுக்கும், “கண்டு காய் காய்க்கும் காணாமல் பூப்பூக்கும்” என அத்திக்கும், “பரட்டைத் தலைப் பெண்ணுக்குப் பவளம் போல்மகள்” என்று இலந்தைக்கும், “சின்னக் கிணற்றில் கிண்ணம் தண்ணீர்” என்று இளநீருக்கும், “மாடுகிடக்குது கயிறு மேயுது” என்று பூசணிக்கும் விடுகதை புனைகிறான்.

ஆதிமனிதனுக்கு இயற்கை புதிராக இருந்தது. அதன் விந்தைகளைக் கண்டறியத் துடிக்கிறான். இயற்கைக் காட்சிகளின் ஒருமைப்பாடும் முரண்பாடும் அவனைச் சிந்திக்க வைத்தன. ஆகவே விடுகதை பெரும்பாலும் இயற்கையோடு ஒட்டியே தோற்றம் பெற்றது.⁴¹

எனக் கலைக் களஞ்சியம் விடுகதையின் தோற்றம் பற்றி விளக்குகிறது.

கிறிஸ்தவர்களின் சமயப்புனித நூலான பழைய ஏற்பாட்டிலும் (Old Testament) இஸ்லாம் வேத நூலான குரானிலும், இந்தியாவின் வேத உபநிடதங்களிலும் புதிர்கள் பயின்று வந்துள்ளமை பற்றி அறிஞர்கள் விளக்கியுள்ளனர்.⁴²

உலகின் பண்டைப்பண்பாட்டு மொழிகளான இலத்தீன் (Latin), கிரேக்கம் (Greek) போன்ற மொழிகளில் அமைந்துள்ள விடுகதைப் பொருள்கள் மக்களின் அறிவு வளர்ச்சித் தன்மைகளை வெளிக்காட்டுவனவாக உள்ளன.⁴³ ஆங்கிலத்தில் “ரிடில்” (Riddle) என்றும், செர்மானியில் “ராட்செல்” (Ratsel) கிரேக்கத்தில் “எனிகமா” (Enigma) என்றும், ஆப்பிரிக்காவில் “அலு” (Alo) என்றும் விடுகதைகள் பலவாறாக அழைக்கப்படுகின்றன. தமிழின் தொன்மையான இலக்கண நூலான தொல்காப்பியத்தில் “பிசி” என்ற சொல்லினால் விடுகதையினைக் குறிப்பிடும் தொல்காப்பியர், பிறிதொரு நூற்பாவில் அதன் வகைப்பாட்டினையும் குறித்துள்ளார்.⁴⁴

41. கலைக் களஞ்சியம், தொகுதி 9, பக். 318-319.

42. இராமநாதன், ஆறு. (க. ஆ.), ‘புதிர்கள்’ (விடுகதைகள்) சக்திவேல். சு. (பதி.ஆ) நாட்டுப்புறவியல் - ஓர் அறிமுகம், ப. 135.

43. சுப்பிரமணியன் ச. வே., தமிழில் விடுகதைகள், ப. XI.

44. தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம் நூற்பா, 384, 478.

மேலை நாட்டில் விடுகதைகளைச் சேகரிக்கும் பணிகள் கி. பி. பதினான்காம் நூற்றாண்டுகளில் ஆரம்பித்தன. இந்தியாவில் தமிழ், தெலுங்கு, கன்னடம், மலையாளம், சமஸ்கிருதம், மராத்தி, வங்கமொழி, குஜராத்தி, இராஜஸ்தான், அஸ்ஸாமி எனப் பல்வேறு மொழிபேசும் சமூகத்தினரிடையேயும் விடுகதைகள் வழக்கில் இருந்து வருகின்றன.

விடுகதைகளுக்குப் பொதுவாக இரண்டு செயற்பாடுகள் (Functions) உள்ளன. விடுகதை விடுபவரின் அகம் (Ego) வளர்கிறது; அத்துடன் ஓர் ஆர்வத்திலிருந்து விடுதலை (Anxiety) கிடைக்கிறது. மூன்றாவது நிலையில் சிறியோருக்கும் பெரியோருக்குமிடையில் விடுகதையால் தொடர்பு ஏற்படுகிறது எனலாம்.

விடுகதையின் வகைகள்

பிரிட்டானிக்கா கலைக்களஞ்சியம் விடுகதைகளைப் பிரதானமாக இரண்டு வகைகளாகப் பாகுபாடு செய்கிறது. அவையாவன,

1. விளக்க விடுகதைகள் (Descriptive riddles).

2. நகை வினாக்கள் (Witty Questions).⁴⁵

மரியாலீச் என்பவர் விடுகதைகளை,

1. உண்மை விடுகதைகள்

2. வினாவிடுகதைகள்⁴⁶

என இரண்டு வகையாக வகைப்படுத்துகிறார்.

ஆலன் டண்டிஸ் என்பவர் விடுகதைகளை,

1. விளக்கவியல் விடுகதை

2. வேடிக்கையான வினாக்கள்

3. மெய்யறிவு வினாக்கள்

4. புதிர்

5. போலியான வினாக்கள்⁴⁷

என ஐந்து வகையாகப் பாகுபாடு செய்கிறார்.

45. *Encyclopaedia Britannica*, (micro) vol. VIII. P. 576.

46. *Standard Dictionary of Folk Lore, Mythology and Legend*, P. 502.

47. மேற்கோள், சண்முகசுந்தரம். சு. நாட்டுப்புற இயல். ப. 245.

தே. லூர்து விடுகதைகளை அமைப்பியல் அடிப்படையில்,

1. இலக்கண அடிப்படை சார்ந்த விடுகதைகள் (Grammatically base riddles)
2. உருவக அடிப்படை சார்ந்த விடுகதைகள் (Metahorical base riddles) ⁴⁸

என இரண்டு வகையாகப் பாகுபடுத்துகிறார்.

விடுகதைகளைப் பண்பு அடிப்படையில் ஆறு. இராமநாதன்,

1. நாட்டுப்புற விடுகதை
2. இலக்கிய விடுகதை ⁴⁹

என இரண்டு வகையாகவும்

ச. வே. சுப்பிரமணியன்,

1. நாட்டுப்புற விடுகதை (Folk riddle)
2. இலக்கிய விடுகதை (Literary riddle)

என இரண்டு வகையாகவும், இவரே விடுகதைகளைப் பயன் அடிப்படையில்,

1. நகைப்பு விடுகதைகள்
2. விளக்க விடுகதைகள்
3. கொண்டாட்ட விடுகதைகள்
4. பொழுது போக்கு விடுகதைகள் ⁵⁰

என நான்கு வகையாகவும் பாகுபாடு செய்கிறார்.

விடுகதை பயின்றுவரும் சூழல்

ஒப்பீட்டு நிலையில் கிராமப்புறங்களிலே விடுகதைகள் மிகுதியாகப் பயின்று வருவதனை நோக்கலாம். சிறுவர், சிறுமியர், வயதானோர் எனப் பல திறத்தினரும் ஒன்று கூடுகின்ற சூழல்களில் இவை பெரிதும் வழங்குகின்றன.

48. லூர்து. தே. நாட்டார் வழக்காறுகள், ப. 59.

49. இராமநாதன். ஆறு, தமிழில் புதிர்கள் - ஓர் ஆய்வு, ப. 68.

50. சுப்பிரமணியன். ச. வே. தமிழில் விடுகதைகள், ப. XXI.

இத்தகைய சந்தர்ப்பங்கள் விளையாட்டிடங்களாகவோ, பாடசாலைகளாகவோ அமையலாம். கடினமான விடுகதைகளுக்குப் பெரியவர்கள் விளக்கம் கூறி விடை தருவர்.

சடங்குகளில் குறிப்பாகத் திருமணச் சடங்குகளிலும், கல்வித் துறையில் மாணவர்களைச் சோதிக்கும் நடைமுறைகளிலும் முகமன் கூறுகையிலும் பொழுது போக்குகளிலும் எனப் பல்வேறு சூழ்நிலைகளில் புதிர்கள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

வினா விடுப்பவன் விடையை மனதில் வைத்துக் கொண்டு விடை கொடுப்பவனைத் திண்டாடச் செய்து, அவனடையும் திண்டாட்டத்தைக் கண்டு மகிழ்ச்சியுறுதலே விடுகதை போடுதலின் பிரதான நோக்கமாகும். இவற்றின் மூலம் வட்டார வழக்குகள், மக்களின் பழக்க வழக்கங்கள், நம்பிக்கைகள், காலமாறுதல்களின் சாயல்கள் உள்ளிட்ட பல்வேறு அம்சங்களையும் இனங்கண்டு கொள்ளமுடியும். அதற்கு ஏற்ப இயற்கைப் பொருட்கள், விலங்குகள், பறவைகள், தாவரங்கள், உடல் உறுப்புக்கள், உணவுப் பொருட்கள், பண்டபாத்திரங்கள், அணிகலன்கள், வாகனங்கள், தத்துவம், அறிவியல், புராணம், இதிகாசம் முதலான பல்பொருள்களையும் இவ் விடுகதைகள் கருப்பொருட்களாகக் கொண்டமையும்.

பழமொழி

வாய்மொழி வழக்காறு சார்ந்த இலக்கிய வடிவங்களில் பழமொழியும் மிகுந்த செல்வாக்கு உடைய ஒன்றாகும். வழக்கு மொழியில் வாழ்வியலுக்குப் பொருத்தமாகத் தொன்று தொட்டே பொருளைச் சுருங்கிய சொற்களில் செவிக்கு இனிமையாகக் கூறி விளங்கவைக்கும் பெருவழக்குத் தொடர்களைப் பழமொழி எனலாம்.

ஐரோப்பியர், ஆபிரிக்கர், அமெரிக்கர், பழங்குடிகள் ஆகிய ஒசியானிய மக்கள் முதலாக உலகின் பல்வேறு இன மக்களிடமும் பழமொழிகள் சிறப்பாகப் பயின்று வருகின்றன. பழமொழியின் மிகு பழந்தொகுப்பு ஒன்று விவிலிய நூலில் இடம் பெற்றுள்ளமை கருதத்தக்கதாகும்.⁵¹ பன்நாட்டுப் பழமொழிகள் அவ்வந்நாட்டுக்கேயுரிய இலக்கியம், சமயம், மரபுகள் முதலான அனைத்து விடயங்களையும் உள்வாங்கியனவாக அமைந்து காணப்படுகின்றன.

51. கலைக்களஞ்சியம், தொகுதி 10, ப. 367.

பழமொழியின் வரையறை

வாழ்வை ஊன்றிக் கவனித்து உணர்ந்த உண்மைகளின் துணுக்குகளே பழமொழிகள் என ஆங்கில அகராதி பழமொழிக்கு விளக்கம் தருகிறது.⁵²

“பழமொழி” என்ற சொல்லே பழமொழி என்பதன் மிகச்சிறந்த வரையறையாக அமைகிறது என்பார் ஜான் லாசரஸ்.⁵³

“பழமொழி” என்பது உலகுக்கு உணர்த்தும் உண்மையை ஒரு சிறிய வாக்கியத்தின் மூலம் சுருக்கிக் கூறுவதாகும். அந்தப் பழமொழி முழுமையாக இல்லாவிடினும் அதை விளக்கிக் கூறும் போது முழுக்கருத்தும் வெளிப்படக் கூடிய வாய்ப்புள்ளது என்பார் துர்க்கா பகவத்.⁵⁴

“பழமொழி” என்பதற்கு எளிதில் கவனிக்கக் கூடிய, சேகரிக்கக் கூடிய தொன்மை வாய்ந்த கருத்து⁵⁵ என ரிச்சர்டு டார்சனும், பழைய மொழியே பழமொழி, பழமொழிகள் பழைமையும் எளிமையும் இனிமையும் நிறைந்தவை. பழமொழிகளைக் கொண்டு மக்களின் பண்பாட்டையும் நாகரிகத்தையும் அறியலாம் என கிருட்டினா சஞ்சீவியும் கருத்துக் கூறுவர்.⁵⁶

தமிழின் தொன்மையான இலக்கண நூலாகிய தொல்காப்பியம், நுட்பம், சுருக்கம், விளக்கம், எளிமை ஆகிய நான்கு இலக்கணங்களும் வாய்க்கப் பெற்றுக் குறிப்பிட்ட பொருளை உணர்த்தவல்லது பழமொழி எனக் குறிப்பிடுகிறது.⁵⁷

மேலே சுட்டிய வரையறைகளின் வழி வாழ்வின் அனுபவப் பிழிவுகளான பழமொழிகளுக்குச் சுருக்கம், தெளிவு, பொருத்தம் முதலான பண்புகள் இன்றியமையாதன என்பதனை உணரலாம்.

பழமொழியின் இயல்புகள்

பழமொழியானது தன்னளவில் பல்வேறு இயல்புகளைக் கொண்டுள்ள ஒரு வாய்மொழி வழக்காற்று வடிவமாகும்.

ஆர். சி. ட்ரென்ச் (R. C. Trench) என்பவர் பழமொழிகளுக்குப் பின்வரும் ஐந்து இயல்புகளை முதன்மைப்படுத்துகிறார். அவையாவன:

52. Oxford Advanced Learners Dictionary of Current English P. 684.

53. லார்து. தே., நாட்டார் வழக்காறுகள். ப. 3.

54. Durga Bhagwat, An out line of Indian Folk Lore. P. 46.

55. Richard.M. Dorson, Folk Lore and Folk Life - An Introduction, P. 117.

56. கலைக்களஞ்சியம், தொகுதி, 10, ப. 366.

57. தொல்.பொருள், செய்யுளியல், நூற்பா 479.

1. பழமொழி ஒரே மூச்சில் சொல்லக்கூடியதாக இருக்க வேண்டும்.
2. சுருக்கம் அதன் மூலப்பண்பாகும்.
3. சிறந்த பொருள் தருவதாகச் செறிவு இருத்தல் வேண்டும்.
4. காரசாரமாகக் கூர்மையுடன் இருத்தல் வேண்டும்.
5. மக்களால் நன்கு ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு அன்றாட வாழ்க்கையில் எல்லோராலும் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டுப் பயன்படுத்தப்படல் வேண்டும்.⁵⁸

ஆர். சி. ட்ரென்ச் குறிப்பிடும் இயல்புகளை ஏற்றுக்கொள்ளும் தே. லூர்து, மேலும் சில பண்புகளை அவற்றுடன் இணைக்க வேண்டும் என்கிறார். அவையாவன:

1. கோட்பாட்டளவில் காண்கையில் ஒரு பழமொழியில் இரு சொற்கள் இருந்தே தீரும். ஒரு சொல்லில் பழமொழி அமையாது. ஆனால் ஒரு சொல்லைக் கொண்டமையும் வழக்காறுகள் உண்டு. எனினும் அவற்றைப் பழமொழி என்று கூறுவதில்லை.
2. பழமொழிகள் வாய்மொழி இலக்கிய வழக்காறுகளில் நிலைத்த தொடர் அமைப்புடையனவாகும்.
3. பழமொழி உரைநடை சார்ந்தது. எனினும் கவிதைக்குரிய எதுகை, மோனை, முரண்தொடை போன்ற ஒலிநயங்களைப் பழமொழியிலும் காணலாம்.
4. பழமொழிகள் பிறிதுமொழி அணிகளைப் போலக் கருதிய பொருளை மறைத்து ஒன்று சொல்லி மற்றொன்றை விளக்குவனவாக அமையும்.
5. பழமொழி அது வழங்கும் இயற்கைச் சூழலைப் பொறுத்தே பழமொழி யாகும்.
6. பழமொழி உருவகமாகவும் அமையும்.
7. பழமொழி உவமைப்பண்பு கொண்டது. ஆனால் உவமைகள் எல்லாம் பழமொழிகள் அல்ல.
8. பழமொழி நேர்பொருள் உணர்த்தும்.
9. பழமொழி தற்சார்பற்றது.

58. லூர்து. தே., நாட்டார் வழக்காறுகள். ப. 3.

10. வாழ்க்கை அனுபவத்திலிருந்து சிக்கலைத் தீர்க்க உதவுவது பழமொழி.
11. சில பழமொழிகள் சில கதைகளைப் பிழிந்தெடுத்த சாறுபோல அமைகின்றன.⁵⁹

தே. லூர்து குறிப்பிடும் மேற்குறித்த இயல்புகளுடன் பின்வரும் பண்புகளையும் இணைத்துக் கொள்ளலாம். அவையாவன:

12. மக்களின் வாழ்க்கை அனுபவக் கூறே பழமொழியில் உருப்பெறும்.
13. பழமொழி தனக்குரிய கருத்துப் புலப்பாட்டை ஒரு கவிதைத் தன்மையோடு வெளிப்படுத்துவது.
14. பழமொழி பண்பாட்டுப் பயிற்சி: மொழி ஆளுமை என்ற இரண்டின் சின்னமாகும்.

பழமொழிகள் சங்கேத மொழி (Code word) போன்றன. அவற்றின் மொழி நடை தந்தி மொழி நடை (Telegraphic Pattera) யைச் சார்ந்ததாகும். மிகப் பெரிய செய்தியை உள்வாங்கிய சிறிய வடிவமாகப் பழமொழி அமைந்துள்ளது.

பழமொழியின் அமைப்பு

பழமொழியின் அமைப்புப் பற்றிக் குறிப்பிடும் ஆலன் டண்டிஸ் (Alan Dundes), விளக்கக் கூறு (Descriptive element) உள்ள பழமொழி ஒன்றுக்குத் தலைப்பும் (Topic) முடிபுரையும் (Comment) முக்கியமான கூறுகள் என்கிறார்.⁶⁰

பழமொழிகள் எனப்படுபவை மிகக் குறைந்த சொற்கூறுகளைக் கொண்டவை. ஒருவரி் இரண்டு வரியிலேயே பெரும்பாலும் அமைந்திருக்கும் இச் சொற்கூறுகள் சேர்ந்து ஒரு தனிவடிவமே கிடைக்கிறது. இதனைப் படைக்கின்ற மனித சமுதாயம் பழமொழிகளைக் குறைந்த, குறிப்பிட்ட வடிவத்திலேயே அமைகின்றது என்பார் லெவிஸ்ட்ராஸ்.⁶¹

உவமையாகவும் பழமொழி அமையலாம். ஆனால் எல்லா உவமைகளும் பழமொழிகள் அல்ல. “போல”, “மாதிரி” என்ற உவமை உருபுகள் கொண்ட உவமைகள் பழமொழிகள் போல அமைவதுண்டு. உவம வாக்கியங்கள் மக்கள் வழக்கில் பன்முறை பயின்று வருவதால் இவற்றைப் பழமொழிகள் என்கிறோம். ஒரு மொழிக்குரிய மக்கள் பழமொழிகளை

59. லூர்து. தே., நாட்டார் வழக்காறுகள், பக். 6-7.

60. லூர்து. தே., நாட்டார் வழக்காறுகள், ப. 11.

61. கருணாகரன். கி., பாக்கியலட்சுமி. இரா, நாட்டுப்புறவியலாய்வு நெறிமுறைகள், ப.

மிகுதியாகப் படைக்காமல் உவமைத் தொடர்களாகவே தங்கள் கருத்துக்களை வெளியிட்டுள்ளனர் என்றால் அதனை அந்த மக்களின் தனிச்சிறப்பாகக் கருதிக் கொள்ளலாம்.

ஒரு வாக்கியம் பழமொழியா இல்லையா என்பதனை அது நாள் வழக்கில் மக்களால் பயன்படுத்தப்படும் இயற்கையான சூழலைக் கொண்டே வரையறுக்க முடியும். சூழலினின்றும் நீக்கிப்பார்ப்பின் அதுவெறும் வாக்கியமாகவே தோன்றும்.

பழமொழியின் கருப்பொருள்

பழமொழிகள் சமூகத்தின் பல்வேறு நடைமுறைகளையும் கருப்பொருளாகக் கொண்டமைபவை. குறிப்பிட்ட விடயங்களைத் தான் பேசவேண்டும் என்ற எந்தவொரு வரையறைகளுக்குள்ளும் பழமொழிகள் கட்டப்படுவதில்லை. நாட்டுப்புற மக்களின் ஆழ்ந்த அறிவைப் பிரதிபலிக்கும் இப்பழமொழிகள், அவர்களுடைய அன்றாட வாழ்க்கையில் நிகழும் பல்வேறு நிகழ்ச்சிகளையும் தமது கருப்பொருட்களாகக் கொண்டமைபவையாக உள்ளன.

பொது நிலையில் பழமொழியின் கருப்பொருள்களை மக்கள் இனம் (Human beings), விலங்கினம், மரம், செடி, கொடி இனம், பண்பாடு, பல்பொருள் என ஐந்து வகையாகப் பிரித்து அவற்றின் உட்பிரிவுகளாக இயற்கை, மனித உலகம், விலங்குகளும் பறவைகளும், மரம், செடி கொடிகள், குடும்பம், சாதி, வேளாண்மை, கல்வி, பொருளாதாரம், தத்துவம், தெய்வம், மாதம், கிழமை, நம்பிக்கை, பழக்கவழக்கம், வானிலை, பல்பொருள் என பலவற்றைக் குறிப்பிடுவர்.⁶²

பழமொழியின் வகைப்பாடு

இயல்புத் தன்மையாகவும், உவமைத் தன்மையாகவும், உருவகத் தன்மையாகவும் காணப்படும் பழமொழிகளை அவற்றின்,

1. அளவு
2. பொருள்
3. அகரவரிசை
4. அமைப்பியல்
5. பயன்

முதலான பல்வேறு அடிப்படைகளைக் கொண்டு வகைப்பாடு செய்யலாம்.

62. சக்திவேல். சு., நாட்டுப்புற இயல் ஆய்வு, பக். 115.-119.

சுமித் என்பவர் பழமொழிகளை,

1. உவமைத்தன்மையன
2. கேலித்தன்மையன
3. சிலேடைத்தன்மையன
4. மரபுத்தொடர்கள்
5. சொற்றொடர்கள்
6. விடுகதைத் தன்மையன
7. ஒலி இயைபின்⁶³

என ஏழு வகையாக வகைப்பாடு செய்கிறார்.

ஆப்ரஹாம் என்பவர் பழமொழிகளை,

1. நேர்சம மதிப்பு
2. எதிர்மறை சமமதிப்பு
3. நேரடிக் காரண காரியத் தொடர்பு
4. எதிரிடைக் காரண காரியத் தொடர்பு⁶⁴

என நான்கு வகையாக வகைப்பாடு செய்கிறார்.

பிரௌனே (B.Browne) என்பவர் பழமொழிகளை,

1. இலக்கியப் பழமொழி (Literary)
2. இலக்கியமில்லாப் பழமொழி (Non literary)⁶⁵

அல்லது மரபுப் பழமொழி என இரண்டு வகையாக வகைப்பாடு செய்கிறார்.

தே. லூர்து என்பவர் பழமொழிகளை அமைப்பியல் நோக்கில்,

1. முரணற்ற பழமொழிகள் (Non-Oppositional Proverbs)
2. முரணுடைய பழமொழிகள் (Oppositional Proverbs)

63. சக்திவேல். சு., நாட்டுப்புற இயல் ஆய்வு, ப. 108.

64. சக்திவேல். சு., நாட்டுப்புற இயல் ஆய்வு, ப. 108.

65. சக்திவேல். சு., நாட்டுப்புற இயல் ஆய்வு, ப. 108.

3. முரணுடைய முரணற்ற கூறுகளைக் கொண்ட பழமொழிகள் (Proverbs with non-oppositional and oppositional features)⁶⁶

என மூன்று வகையாகப் பாகுபாடு செய்கிறார்.

க. சாந்தி என்பவர் பழமொழிகளை,

1. எழுத்துமுறை
2. பேச்சுமுறை

என இரண்டு வகையாகப் பாகுபடுத்தி, பேச்சுமுறைப் பழமொழிகளை உருவ அடிப்படையில் அமைந்தது, பொருள் அடிப்படையில் அமைந்தது என இரண்டு பிரிவாகவும் வகைப்பாடு செய்கிறார்.⁶⁷

சு. சக்திவேல் என்பவர் பழமொழிகளை,

1. அளவு அடிப்படை (Size Basis)
2. பொருள் அடிப்படை (Subject Basis)
3. அகரவரிசை அடிப்படை (Alphabetical Basis)
4. அமைப்பியல் அடிப்படை (Structural Basis)
5. பயன் அடிப்படை (Functional Basis)

என ஐந்து வகையாக வகைப்பாடு செய்துள்ளார்.⁶⁸

பழமொழியின் பயன்பாடு

பழமொழிகள் உலகின் பல்வேறு சமூகத்தினரிடையேயும் வழக்கத்திலிருந்து வருகின்றன. நாகரிகத்தில் முன்னேறிய மக்களிடம் மட்டுமன்றி பழங்குடிகள், இனக்குழுவினர் மத்தியிலும் பழமொழிகளின் பயன்பாடு மிக அதிகமாகக் காணப்படுகிறது.

பழமொழிகளின் பயன்பாடு என்பது உலகளாவிய நிலையில் ஒரே தன்மையுடையதாகவே அமைந்துள்ளது கருதத்தக்கதாகும். கண்டித்தல், ஒத்துக் கொள்ளுதல், வசை கூறுதல், முறையிடுதல், உண்மையுரைத்தல், கட்டளையிடுதல், மறுத்தல், உடன்படுத்தல், எச்சரித்தல், மேற்கோள்காட்டி

66. லூர்து. தே., நாட்டார் வழக்காறுகள், ப. 12.

67. சக்திவேல். சு., (பதி. ஆ), நாட்டுப்புறவியல் - ஓர் அறிமுகம், ப. 109.

68. சக்திவேல். சு., (பதி. ஆ), நாட்டுப்புறவியல் - ஓர் அறிமுகம், ப. 109.

வாதிடல் முதலான பல்வேறு நடைமுறைகளில் பழமொழிகளை நாட்டுப்புற மக்கள் பயன்படுத்தி வருகின்றனர்.

ஒவ்வொரு பழமொழிக்கும் பின்புலமாக ஒரு நிகழ்வு உண்டு. அந்நிகழ்வே அப்பழமொழியின் தோற்றக் காரணியாகும். மனித அனுபவம், நாட்டுப்புறக் கதைகள், நாட்டுப்புற நம்பிக்கைகள், புகழ் பெற்ற சமயப் புராணங்கள், சமயச் சிந்தனைகள், பழக்கவழக்கங்கள், காப்பியங்கள் முதலானவை பழமொழிகளின் தோற்றக் காரணிகளில் குறிப்பிடத்தக்கன ஆகும்.

நாட்டார் கதை

நாட்டுப்புற மக்களிடையே உரைநடை வடிவில் (Tale) வழங்கிவரும் கதையினை நாட்டார் கதை என்று குறிப்பிடுவர். சென்னைத் தமிழ்ப் பேரகராதி “கதை” என்ற சொல்லுக்கு,

1. பெரிய சரிதம்
2. இதிகாச புராணங்கள்
3. பெருங்கதை
4. பொய் வார்த்தை
5. விசித்திரக் கதை
6. கட்டுக்கதை
7. சொல்
8. விதம்
9. சம்பாஷணை⁶⁹

ஆகிய ஒன்பது பொருண்மைகளைப் பட்டியலிடுகிறது.

பிரிட்டானிக்கா கலைக்களஞ்சியம் நாட்டார் கதை குறித்துப் பின்வருமாறு விளக்கம் தருகிறது.

உரைநடையிலான கதை மரபார்ந்த பொருளடக்கத்தோடு வாய் வழியாகப் பற்பல தலைமுறைகளால் கையளிக்கப்பட்டு ஒப்படைக்கப்படுவது நாட்டுப்புறக் கதையாகும். இக்கதைகள் புராணிக (Myths) அம்சங்களைக் கொண்டும், அடுத்தடுத்துச் சமயக் கருத்துக்கள் வருதலைத் தவிர்த்தும் அமையலாம்.

69. Tamil Lexicon, vol II. P. 714.

இவை ஒரு கலாசாரத்தில் இருந்து பிறிதொரு கலாசாரத்திற்கும் எழுதப்பட்ட இலக்கியத்தின் உள்ளேயும் வெளியேயும் பயணம் கொண்டு வருவன.⁷⁰

நாட்டார் கதைகள் நாட்டுப்புற மக்களின் படைப்புத் திறனைப் புலப்படுத்துவன. இக்கதைகள் காலத்துக்குக் காலம் சூழலுக்கு ஏற்ப மாறுபட்டு வரும் தன்மை கொண்டனவாகவும் உள்ளன.

நாட்டார் கதைகளின் தோற்றம்

கதைகள் முதன் முதலில் எப்போது தோன்றின என்று கூறுவது கடினம். ஆதிமனிதன் காட்டில் வேட்டையாடச் சென்று திரும்பியவுடன் தன் அனுபவங்களை மற்றவர்களுக்குச் சொன்னதிலேயே கதையின் தொடக்கத்தினைக் காணலாம்.⁷¹

கதை கூறும் வழக்கம் தொன்றுதொட்டே இருந்திருக்க வேண்டும். மனித மனத்தை மகிழ்ச்சி செய்வதற்காக மனிதனின் வாழ்வியல் அடிப்படையில் கதைகள் அமைக்கப்படுகின்றன. மனித இனம் தன் வாழ்வைப் பற்றி நினைக்கத் தொடங்கிய போதே கதை கூறும் வழக்கம் ஏற்பட்டிருக்க வேண்டும். தொடக்க நிலையில் கதைகள் விதிமுறைகள் இன்றி ஏதோ ஓர் அளவில் நிகழ்ச்சிகளைத் தொகுத்துக் கூறுவதாக இருந்திருக்க வேண்டும். காலம் கடக்கக் கடக்க அறிவு நிலையிலும், சிந்தனைச் சீர்மையிலும், கற்பனை ஆற்றலிலும் வளர்ந்திருப்பான் என்பது தெளிவு. அத்தகைய வளர்ச்சிக்குத் தக்கவாறு கதை கூறும் திறமை வளர்ந்திருக்கும் என்று நம்பலாம். தான் கூறும் கதையைப் பிறர் எவ்வாறு ஏற்றுக் கொள்கிறார்கள் என்பதைக் கண்டு மேலும் சில உத்திகளைப் புகுத்திக் கதைகளை ஒழுங்காகவும் சிறப்பாகவும் கூற முயன்றிருக்கலாம். பன்னெடுங்கால வளர்ச்சியாக இன்றைய கதை கூறும் முறையைக் காணலாம்.⁷²

என அ. நா. பெருமாள் குறிப்பிடுவது கருதத்தக்கதாகும்.

நாட்டார் கதைகளின் தோற்றத்திற்கான காரணங்களைப் பலவாறு கூறுவர். அச்ச உணர்வு, இயற்கை நிகழ்ச்சிகளுக்குக் காரணம் காணும் முயற்சி, வாழ்வியலின் குறிப்பிடத்தக்க சில நிகழ்ச்சிகளால் மக்கள் மனத்தில்

70. *Encyclopaedia Britanica* (micro) vol. 4. PP 211-212.

71. கலைக்களஞ்சியம், தொகுதி 3, ப. 184.

72. பெருமாள் அ. நா., தமிழில் கதைப்பாடல், பக். 5-6.

நேர்ந்த பாதிப்பு, உயர்வு தாழ்வு மனப்பான்மை, அறமுரைத்தல் முதலாகப் பல்வேறு காரணங்கள் குறிப்பிடப்படுகின்றன.⁷³ கதைகள் என்பன பண்டை மக்கள் உலகத்தைப் பற்றியும், பிற உயிர்களைப் பற்றியும், சமயத்தைப் பற்றியும் கற்பனையாய்ப் புனைந்து உரைத்தவைகளாகும் எனப் பொதுவாகக் கூறலாம்.⁷⁴

நாட்டார் கதைகளின் பொருண்மை

நாட்டுப்புறக் கதைகளின் பொருண்மை பரந்துபட்டதாகும்.

1. காதல்	8. பொறாமை
2. ஒழுக்கம்	9. மன உணர்வு
3. விருப்பு	10. கூடா நடப்பு
4. வெறுப்பு	11. மந்திரம்
5. துன்பம்	12. விவேகம்
6. சாதிப்பூசல்	13. நீதி
7. முட்டாள்தனம்	14. கடவுளர்

முதலானவையாக இவற்றின் பொருண்மை பண்பாட்டுக்குப் பண்பாடு விரிந்து செல்லும் தன்மையினை அவதானிக்கலாம்.

நாட்டார் கதைகளின் நோக்கம்

நாட்டுப்புற மக்கள் பல்வேறு நோக்கங்களுக்காகக் கதைகளைப் பயன்படுத்தி வருகின்றனர். நம்பிக்கைகளே கதைகளாகப் பெருமளவில் வெளிப்படுகின்றன எனக் கருத இடமுண்டு. இன்னது தான் நோக்கம் என்று இனங்கண்டு சுட்ட முடியாதபடி பொது நோக்கில் கதைகள் கூறப்படுகின்றன. கிராமப்புற மக்களின் தன்னம்பிக்கை, மேம்பாடு, நல்லொழுக்கம், நினைவாற்றல், படைப்புத்திறன், உணர்ச்சியின் வடிகால், அறிவுரை கூறுதல், பண்பாட்டுக் கூறுகளை மீட்டுருவாக்கம் செய்தல் முதலானவை இக் கதைகளின் பயில் நிலையின் பிரதான நோக்கங்களாக உள்ளன.

73. சத்தியமூர்த்தி அ. ம., தமிழ் நாட்டுப்புறக் கதைகள், பக். 21-23.

74. கலைக்களங்கியம், தொகுதி 3, ப. 184.

நாட்டார் கதைகளின் வகைப்பாடு

நாட்டுப்புறவியலாளர் பலரும் நாட்டார் கதைகளை வகைப்படுத்தும் முயற்சியில் ஈடுபட்டுள்ளனர். இவர்களிற் பலரும்,

1. கதைப் பொருள்
2. கதைப் பாத்திரங்கள்
3. கதை கூறுவோர்
4. கதை கூறும் காலம்

முதலான மேற்குறித்த பண்புகளை நாட்டார் கதைகளின் வகைப்படுத்தலுக்கான அடிப்படைகளாகக் கொண்டுள்ளனர்.

வில்லியம் பாஸ்கம் (William Bascom) என்பவர் நாட்டார் கதைகளை,

1. புராணக் கதை (Myth)
2. பழமரபுக் கதை (Legend)
3. நாட்டுப்புறக் கதை (Folk tale)⁷⁵

என மூன்று வகையாக வகைப்படுத்துகிறார்.

ஆன்ட்டி ஆர்னி (Antti Aarne) என்பவர் நாட்டார் கதைகளை,

1. விலங்குக் கதைகள்
2. சாதாரண கதைகள்
3. நகைச்சுவை மற்றும் துணுக்குக் கதைகள்
4. வாய்பாட்டுக் கதைகள்
5. வகைப்படுத்தப்படாத கதைகள்⁷⁶

என ஐந்து வகையாக வகைப்பாடு செய்கிறார்.

75. லூர்து. தே., நாட்டார் வழக்காறுகள், பக். 143-145.

76. சக்திவேல். சு. (பதி. ஆ.), நாட்டுப்புறவியல் - ஓர் அறிமுகம், பக். 62-63.

பிரிட்டானிக்கா கலைக்களஞ்சியம் நாட்டார் கதைகளை,

1. புராணக் கதை (Myth)
2. பழங்கதை (Legend)
3. நாட்டுப்புறக் கதை (Popular tale) ⁷⁷

என மூன்று வகையாகக் குறிப்பிடுகிறது.

தமிழ் மரபிலும் நாட்டார் கதைகளை வகைப்படுத்தும் முயற்சியில் அறிஞர் பலரும் ஈடுபாடு காட்டியுள்ளதனை அவதானிக்க முடிகிறது.

சு. சண்முகசுந்தரம் நாட்டார் கதைகளை,

1. மனிதக் கதைகள்
2. மிருகக் கதைகள்
3. மந்திரக் கதைகள் ⁷⁸

என மூன்று வகையாகப் பாகுபாடு செய்கிறார்.

தே. லூர்து நாட்டார் கதைகளை,

1. தோற்றம் பற்றிய பழமரபுக் கதைகள்
2. வரலாற்றுப் பழமரபுக் கதைகள்
3. இடப்பெயர் சார்ந்த பழமரபுக் கதைகள்
4. உள்ளூர்ப் பழமரபுக் கதைகள்
5. தேசியத் தலைவர்கள்
6. போர்கள்
7. அறிவுகள் குறித்த பழமரபுக் கதைகள்
8. பேய்கள் நடமாடும் இடங்கள்
9. சமயப் பழமரபுக் கதைகள் ⁷⁹

என ஒன்பது வகையாகப் பிரித்துப் பேசுகிறார்.

77. Encyclopaedia Britanina, Vol. P. 519.

78. சண்முகசுந்தரம் சு., நாட்டுப் புறஇயல், ப. 174.

79. லூர்து. தே., நாட்டார் வழக்காற்றியல் — களஆய்வு, பக். 49-55.

சு. சக்திவேல் நாட்டார் கதைகளை,

1. மனிதக் கதைகள்
2. மிருகக் கதைகள்
3. மந்திர தந்திரக் கதைகள்
4. தெய்வக் கதைகள்
5. இதிகாச புராணக் கதைகள்
6. பல்பொருள் பற்றிய கதைகள்⁸⁰

என ஆறு வகையாகப் பாகுபாடு செய்கிறார். இவரே நாட்டார் கதைகளை அவை சொல்லப்படும் நேரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு,

1. நொடிக்கதை
2. சிறுகதை
3. நெடுங்கதை
4. கிளைக்கதை

என நான்கு வகையாகவும் பாகுபாடு செய்வதும் கருதத்தக்கதாகும்.

புராணங்கள்

“புராணம்” என்பது பழைமை, தொன்மை என்ற பொருண்மைகளில் தமிழில் வழங்கி வரக் காணலாம். சென்னைத் தமிழ்ப் பேரகராதி,

பழைமை, பழங்கதை, அறுபத்து நான்கு கலையுள் ஒன்றும் வியாசமுனிவரால் இயற்றப்பட்டதும், சருக்கம், பிரதிசருக்கம் வமிசானுசரிதம், வமிசம், மன்வந்தரம் ஆகியவற்றைப் பற்றிக் கூறுவதான பழைய நூல்வகை⁸¹

எனப் புராணத்திற்கு விளக்கம் தருகிறது.

எது தொன்றதொட்டு இன்று வரைக்கும் பரவி இருக்கின்றதோ அதுவே புராணம் என்று வாயு புராணம் கூறுகிறது. அதர்வண வேதகாலத்திலே புராண நூல்கள் சிறந்த இலக்கியங்களாகக் கருதப்பட்டன. “புராணம்” என்ற சொல் உபநிடதங்களிலும், சாஸ்திரங்களிலும் காணப்படுகிறது. மகாபாரதத்தில்

80. சக்திவேல். சு., நாட்டுப்புற இயல் ஆய்வு, ப. 25.

81. Tamil Lexicon, Vol. P. 2772.

“புராணம்” என்ற சொல் உண்டு. கி. மு நான்காம் நூற்றாண்டில் கௌடில்யர், தமது அர்த்த சாஸ்திரத்தில் அரச குமாரர்கள் முக்கியமாகக் கற்க வேண்டிய நூல்களில் புராணமும் ஒன்று எனக் குறிப்பிடுகிறார். வேதகாலத்திற்கு முன்பே புராணங்கள் பழைய கதைகளாக இருந்தன. நூல்களாக இருக்கவில்லை எனக் கருதப்படுகிறது.⁸²

ஆங்கில மரபில் புராணக் கதையை ‘Myth’ என்றும், புராணவியலை ‘Mythology’ என்றும் வழங்குவர். ‘Myth’ என்ற சொல் மூன்று வகையான பொருண்மைகளில் பயின்று வருகிறது அவையாவன, மிகப் பழங்காலத்தில் பாரம்பரியமான கதைத் தொடர்களைக் குறிப்பதும், உலகத்திலுள்ள உயிர்களுக்கேற்ப உலகம் ஏன் இவ்வாறு இயங்குகிறது என்பதும், மனித வாழ்வை அமைப்பதற்குத் தேவையான நியதிகளின் ஆதாரங்கள் ஆகியவற்றின் அடிப்படைக் கோட்பாடுகளை விளக்குவதும் ஆகும்.⁸³ புராணம் பற்றி விளக்கும் ஆலன் டண்டிஸ்,

“உலகம்” எப்படி உருவானது மனிதன் தற்போதைய வடிவில் எப்படி வந்து சேர்ந்தான் என்பனவற்றை விளக்குவதற்காகப் புனிதமாக எடுத்துரைக்கப்படும் ஒன்று புராணம்⁸⁴

எனக் குறிப்பிடுகிறார்.

கீழ்த்திசை மொழியறிஞரான மாக்ஸ் முல்லர், புராணக் கதைகளின் தோற்றத்துக்குக் காரணம் மொழியின் நோய் (The malady of language or the disease of language) என்கிறார். இக்கருத்தினை அறிஞர் பலரும் ஏற்றுக் கொள்கின்றனர்.⁸⁵

‘Myth’ என்ற சொல்லுக்கு அறிஞர் பலரும் விளக்கம் தந்துள்ளனர். Myth, Legend, Folktale இம்மூன்று சொற்களுக்குமிடையே மிகமிக நுண்ணிதான பொருள் வேறுபாடு அமைந்திருக்கும். ஒரு சமூகத்திலிருந்து மற்றொரு சமூகத்திற்குப் பரவிச் செல்லும்போது ஒரு புராணம் அல்லது பழமரபுக் கதை, அச் சமூகத்தினரால் நம்பப்படாமல் ஏற்றுக் கொள்ளப்படலாம். இவ்வாறாக அது கடன் வாங்கும் சமூகத்தில் ஒரு நாட்டார் கதையாகலாம். இதற்கு மறுதலையாகவும் அமையலாம். ஒரே விதமான கதையின் வகை மாதிரியான ஒன்று ஒரு சமூகத்தில் நாட்டார் கதையாகவும் அமையக் கூடும் தன்மை பற்றி தே. லூர்து விளக்கமாகக் குறிப்பிடுவது கருதத் தக்கதாகும்.⁸⁶

82. கலைக்களஞ்சியம், தொகுதி. 7. ப. 436.

83. Oxford Advanced learner's Dictionary, P. 770.

84. லூர்து. தே., நாட்டார் வழக்காறுகள், ப. 136.

85. லூர்து. தே., நாட்டார் வழக்காற்றியல் : சில அடிப்படைகள், ப. 60.

86. லூர்து. தே., நாட்டார் வழக்காறுகள், பக். 145 - 146.

நாட்டுப்புற நம்பிக்கைகள் (Folk beliefs)

நாட்டார் வழக்காற்றியல் கல்விப் புலத்தில் நம்பிக்கைகள் (Beliefs) முக்கியத்துவம் பெறுவனவாகக் காணப்படுகின்றன. "நாட்டார் நம்பிக்கை" என்பது நாட்டார் வழக்காற்றியலின் பொதுக்கூறு (Common Denominator) என்ற கருத்தும் உண்டு. ஒரு சமூகத்தின் பண்பாட்டு வேர்களை இனங்கண்டு சுட்டத்தக்க வல்லமை அச்சமூகத்து மக்களால் புரக்கப்படும் நம்பிக்கைகளுக்குரிய தனித்துவமான அம்சமாகும். இவை தனிமனித நம்பிக்கை (Individual Belief), சமூக நம்பிக்கை (Social Belief) என இருவகையாகக் காணப்படுகின்றன. இவ்வாறான நம்பிக்கைகள், தலைமுறை தலைமுறையாக மரபு வழியாகக் கையாளப்பட்டு வருவதனைக் காணக் கூடியதாக உள்ளது. நம்பிக்கைகள் சமூகத்தின் இருத்தலுக்கும் இயங்கலுக்கும் அடிப்படைகளாக அமைந்துள்ளன.

நம்பிக்கை : சொற்பொருள் விளக்கம்

தமிழின் தொன்மையான இலக்கண நூலாகிய தொல்காப்பியத்தில் "நம்பு" என்ற சொல் "விருப்பம்" என்ற பொருளில் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது.¹ ஆயினும் சங்க இலக்கியத்தில் "நம்பிக்கை" என்ற சொல் நம்பிக்கையைச் சுட்டவே பயன்பட்டுள்ளமையினைக் காணலாம்.²

1. தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், நூற்பா. 329.

2. நற்றிணை 175: 7 - 8, 327: 1 - 3.

சென்னைத் தமிழ்ப் பேரகராதி “நம்பிக்கை” என்ற சொல்லுக்கு,

1. விசுவாசம்
2. ஆணை
3. நம்பியொப்புவிக்கப்பட்டது
4. உண்மை³

என்ற நான்கு பொருள்களைத் தருகிறது.

வாழ்வியற் களஞ்சியம் “நம்பிக்கை” பற்றிக் குறிப்பிடுகையில்,

நம்பிக்கையானது மக்களுடைய உள் உணர்ச்சிகளின் வெளிப்பாடாகும். இது ஒரு செயலின் காரணம் அல்லது சூழ்நிலைக்குரிய பின்விளைவுகளைக் கொண்டதாகவும் மரபுவழியாகச் சந்ததி பின் சந்ததியினரால் கடைப்பிடிக்கும் ஒரு வழக்கமாகவும் உள்ளது.⁴

எனக் குறிப்பிடுகின்றது.

மதுரைத் தமிழ்ப் பேரகராதி “நம்பிக்கை” என்பதற்கு சத்தியம், நிசம், உறுதிப்பாடு⁵ எனப் பொருள் தருகிறது.

ஆங்கில மரபில் “நம்பிக்கை” என்ற சொல்லைக் குறிப்பதற்கு ‘Belief’ எனும் சொல் பயன்பாட்டில் உள்ளது. பிரிட்டானிக்கா கலைக்களஞ்சியம்,

உண்மைக்கு ஈடாகத் தேவைப்படும் முழு ஆய்வுணர்வுக்குரிய அறிவு இல்லாத நிலையில் ஆய்வுப் பொருளை நோக்கிய ஏற்பு அல்லது இசைவுக்கான மனப்பான்மையே நம்பிக்கை⁶

எனப் பொருள் தருகிறது.

அமெரிக்கக் கலைக்களஞ்சியம் நம்பிக்கை பற்றிக் குறிப்பிடுகையில்,

ஒரு பிரச்சினையின் மூலமாக நாம் தெரிந்து கொள்ளும் உண்மையை விரும்பி ஏற்றுக் கொள்ளுதலே பொதுவாக “நம்பிக்கை” எனப்படும். ஆனால், நுட்பமாகவும் சமயரீதியாகவும் பார்க்கும் போது ஒரு தனிமனிதனது மனத்திண்மையையும் விருப்பத்தையும் பொறுத்தே இது அமையும்⁷

எனக் குறிப்பிடுகிறது.

3. Tamil Lexicon, Vol. IV, p. 2155.

4. வாழ்வியற்களஞ்சியம், தொகுதி II, ப. 220.

5. மதுரைத் தமிழ்ப் பேரகராதி, பாகம் 2, ப. 10

6. The New Encyclopaedia Britannica (micro) Vol. I, p. 946.

7. Encyclopaedia of Americana. Vol. III, p. 469.

மேலும், அறிவின் அடிப்படையிலோ அல்லது இரண்டின் அடிப்படையிலோ ஒரு கூற்று, ஒரு நிலை, ஒரு முறை, ஒரு மனிதன் போன்றவற்றின் மேல் கொள்ளும் கடப்பாட்டு நிலையே நம்பிக்கை என்றும் இது ஊகத்துக்கு மேற்பட்டது, அறிவுக்குக் கீழ்ப்பட்டது என்றும் குறிப்பிடுகின்றது.

சமூகவியல் கலைக்களஞ்சியம் நம்பிக்கை குறித்துப் பின்வருமாறு விளக்கம் தருகின்றது:

தனிமனித உணர்வினால் தோன்றிய நம்பிக்கைகள் காலப் போக்கில் கூட்டு வாழ்வினை மேற்கொண்ட மக்கள் குழுவால் ஏற்றுக்கொள்ளப் பெற்று மரபுவழி நம்பிக்கைகளாக நிலைகொள்ளத் தொடங்கின. நம்பிக்கைகளே வாழ்க்கையின் உயிர்நாடி என்பதனை பெரும்பான்மையான மக்கள் குழு உணர்ந்திருந்தது.⁸

நம்பிக்கை குறித்தும் அதன் ஊற்றுக்கள் குறித்தும் ஆய்வாளர்கள் பலரும் பல்வேறு கருத்துக்களை முன்வைக்கின்றனர்.

"நம்பிக்கை" குறித்து விளக்கம் தரும் தமிழவன்,

தன்னுடைய சொந்தக் குணத்தை ஒரு சமூகம் மாற்றும் போது அல்லது இழக்கும் போது அவற்றுக்கு ஏற்ப முன்பே அமைந்திருந்த நடைமுறைகள், நம்பிக்கைகளாக எஞ்சுகின்றன.⁹

என்கிறார்.

நாட்டார் நம்பிக்கைகள் எல்லோரிடமும் உள்ளன. அவை படிப்பதற்குச் சுவையானவை. ஆய்வதற்குக் கடினமானவை. நம்பிக்கையை நாம் கண்ணால் பார்க்க முடியாது¹⁰

என்கிறார் தே. லூர்து.

நம்பிக்கைக்கு விளக்கம் தரும் க. காந்தி,

இயற்கையின் புதிரான செயல்களை உணர இயலாதபோதும், மனித வாழ்வில் நிகழும் ஊறுகளுக்குக் காரணம் கற்பிக்க இயலாத நிலையிலும் மனிதமனம் சிலவற்றைப் படைத்துக் காரணங் கற்பித்துக் கொள்கிறது. அவை நம்பிக்கைகளாக உருப்பெறுகின்றன¹¹

என்கிறார்.

8. Encyclopaedia of Social Science. Vol. I, p. 502.

9. தமிழவன், நாட்டுப்புற நம்பிக்கைகள், ப. 6.

10. லூர்து தே., நாட்டார் வழக்காற்றியல் - கள ஆய்வு, ப. 55.

11. காந்தி க., தமிழர் பழக்கவழக்கங்களும், நம்பிக்கைகளும், ப. 103.

வாழ்வில் தமக்கு ஏற்படும் பல்வேறு அனுபவங்களினால் இவற்றைச் செய்தல் தகும். இவற்றைச் செய்தல் தகாது என்று பலகாலத்திற்கும் முன்னே பிரித்து வைத்த செய்திகள் எல்லாம் காலப் போக்கில் காரணம் அறியாமலேயே நம்பிக்கைகளாகவும் பழக்க வழக்கங்களாகவும் மாறுகின்றன என்கிறார் வி. சரஸ்வதி.¹²

அறிவு நிலைக்கு அப்பாற்பட்ட எண்ணங்களான நம்பிக்கைகள் மக்களால் உருவாக்கப்பட்டு அம்மக்கள் சமூகத்தால் பாதுகாக்கப்படுகின்றன¹³ என சு. சக்திவேலும்; நம்பிக்கை என்பது மக்களால் நம்பப்படும் அனைத்து எண்ணங்களும் கருத்துக்களும் ஆகும் என க. சாந்தியும் நம்பிக்கைக்கு விளக்கம் தருகின்றனர்.¹⁴

நம்பிக்கையின் தோற்றம்

மனிதன் எப்போது தோன்றினானோ அப்போதே நம்பிக்கையும் தோற்றம் கொண்டுவிட்டது எனக் கருதலாம். மனிதனின் தன்னல உணர்வும் சமுதாய உணர்வும் நம்பிக்கைகளை வளர்த்தெடுக்கும் காரணிகளாக உள்ளன. “நம்பிக்கை” என்பது ஒன்றின் உண்மைத் தன்மையை ஏற்றுக் கொள்வதாகும்.

நம்பிக்கையின் அடிப்படை அகமனம் (Sub conscious) எனலாம். இதனால் தான் நம்பிக்கைகளைப் பொதுவாக “உள உருவாக்கம்” (Mental creation) எனக் குறிப்பிடுவர்.¹⁵ இவை ஒவ்வொருவரின் உளவியல் உணர்வுகளாலும் வாழ்ந்து வருகின்றன.

மனித மனத்தின் விழைவால் நம்பிக்கை தோன்றுகிறது. மனிதன் அச்சத்தின் காரணமாக இயற்கையின் தோற்றத்தினையும் செயற்பாடுகளையும் தனது வாழ்வியல் நடப்புக்களோடு இயைத்து நோக்கிய நிலையில் நம்பிக்கைகள் தோற்றம் கொண்டன. இவற்றுடன் நன்மை விளைய வேண்டும் என்ற மனிதனின் விருப்பமும் இணைந்து கொண்டதால் நம்பிக்கையின் எல்லை விரிவடைந்தது.¹⁶

12. சரசுவதி வி., நாட்டுப்புறப் பாடல்களில் சமூக ஒப்பாய்வு, ப. 152.

13. சக்திவேல் சு., நாட்டுப்புற இயல் ஆய்வு, ப. 188.

14. சாந்தி, க., (க.ஆ.), ‘மூட நம்பிக்கைகள் பற்றிய ஆய்வு முறைகள்,’ நாட்டுப்புறவியல் ஆய்வு முறைகள், ப. 408.

15. James Bassett. Patt, *The Psycology of Religious Belief*, p. 32.

16. காந்தி க., தமிழர் பழக்கவழக்கங்களும், நம்பிக்கைகளும், பக். 103 - 104.

ஆதிவாசி நிலையிலிருந்து மனிதன் நாகரிகம் அடைந்தாலும் ஆதிவாசி மனநிலை அவனை விட்டுப் போய்விடாது. பழங்கால மனிதன் அவனைச் சுற்றி நடப்பனவற்றுக்கு விளக்கம் சொல்ல இயலாதிருந்தான். ஏன் மழை பொழிகிறது? ஏன் இடி இடிக்கிறது? என்றெல்லாம் அவனுக்குச் சரியான காரணம் தெரியவில்லை. தன்னுடைய அறிவுக்கு எட்டிய காரணங்களை அவன் சொல்ல ஆரம்பித்தான். இந்த முடிவுகளைச் சமூகம் அங்கீகரித்தது. காலப் போக்கில் இவை நம்பிக்கைகளாக நிலைபெற்றன.¹⁷

இயற்கையோடு இயைந்த மனிதன் இயற்கையையும் தன் உறவாகக் கொள்கிறான். உரிமை கொள்கிறான். காற்று, மழை, தீ, தண்ணீர், மரம், செடி, விலங்கு முதலிய அனைத்தையும் உயிருள்ளவையாகக் கருதினான். அவற்றுக்கும் சினம், மகிழ்ச்சி, துன்பம் ஆகியன இருப்பதாக எண்ணினான். அவற்றுக்குத் தன்னால் ஊறு விளைந்தால் அவையும் ஊறு விளைவிக்கும் என்றும், அவற்றுக்குத் தன்னால் நிறைவு கிட்டினால் அவை தமக்கும் நன்மை தரும் என்றும் நம்பினான். அந்த நம்புதலின் முடிவாக அச்ச நம்பிக்கையும், மகிழ்வு நம்பிக்கையும் இயற்கை ஆற்றல்கள் மீது அவனுக்கு ஏற்பட்டன.¹⁸

எனத் தாயம்மாள் அறவாணன் குறிப்பிடுவது நம்பிக்கைகளின் தோற்றத்துக்கான பின்னணிகளை எளிதாக விளக்கி நிற்கிறது.

மனிதனிடம் நம்பிக்கைகள் தோன்றுவதற்குப் பலவகையான காரணங்கள் உள்ளன எனக் குறிப்பிடும் தமிழவன், அவற்றுள் பிரதானமானவையாக மூவகைக் காரணங்களைக் குறிப்பிடுவார். செய்வினை எனப்படும் மந்திரம் (magic), நாட்டுப்புற மருத்துவம் (folk medicine), விலக்குகள் (Taboos) என்பவையே அவையாகும்.¹⁹ இச் செய்வினை, மருத்துவம், விலக்கு ஆகியவற்றின் ஆதிக்கம் குறைந்தபோது அவை பற்றிய நம்பிக்கைகள் நாட்டுப்புற நம்பிக்கைகளாகின்றன என்பர்.

மேலே தரப்பட்ட கருத்துக்களை முறைப்படுத்திப் பார்க்கும் போது நம்பிக்கைகளின் தோற்றத்துக்கான காரணிகளாக மனித மனதில் உருவாகும் அச்சம், மனிதனின் அவா அல்லது விருப்பம், மனிதனின் அறியாமை, மனிதன் எதையும் அறிவு கொண்டு ஆராயாமல் அப்படியே பின்பற்றும் போக்கு, மனிதனின் தன்னலப் பாதுகாப்புணர்வு முதலானவற்றைக் குறிப்பிட முடிகிறது.

17. தமிழவன், நாட்டுப்புற நம்பிக்கைகள், ப. 5.

18. தாயம்மாள் அறவாணன், திராவிட ஆப்பிரிக்க ஒப்பீடு, ப. 92.

19. தமிழவன், நாட்டுப்புற நம்பிக்கைகள், ப. 5.

நம்பிக்கையின் வகைப்பாடு

நம்பிக்கைகளை அவற்றின் இயல்பு நோக்கிப் பலவாறாக வகைப்படுத்தும் பண்பு காணப்படுகிறது. பொதுவாக காரணகாரியத் தொடர்புகளுக்கு உட்பட்டுச் சான்றுகளுடன் நிறுவ முடிந்தவற்றை “நம்பிக்கை” (Belief) என்றும், அவ்வாறல்லாதவற்றை “மூட நம்பிக்கை” (Superstition) என்றும் இருபாற்படுத்திப் பார்க்கும் தன்மை மேலோங்கி நிற்பதனைப் பார்க்க முடிகிறது. மூட நம்பிக்கை என்பதற்கு ஆங்கிலக் கலைக் களஞ்சியம் பகுத்தறிவற்ற நம்பிக்கை, அரை நம்பிக்கை என விளக்கம் தருகிறது.²⁰

ஆலன் டண்டிஸ் (Alan Dundes) நம்பிக்கைகளை,

1. சகுன நம்பிக்கைகள்
2. தந்திர நம்பிக்கைகள்
3. சகுனப் பரிகார நம்பிக்கைகள்²¹

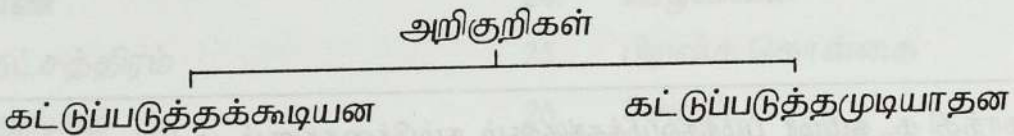
என மூன்று வகையாகப் பாகுபாடு செய்வார். இம்மூவகைப் பகுப்புக்களுள்ளும் மனித வாழ்வில் கடைப்பிடிக்கப்படுகின்ற நம்பிக்கைகள் அனைத்தையும் இவர் உள்ளடக்கிக் கூறுகிறார்.

அலெக்சாண்டர் கிராப்பே (Alexander krappe) “நாட்டுப்புறவியலின் அறிவியல்” (The science of folklore) என்ற தனது நூலில் நம்பிக்கைகளை,

1. மதம்	7. மாதங்கள்
2. விலங்கு	8. வாரங்கள்
3. பறவை	9. நாள்
4. வானவியல்	10. இறப்பு
5. மனித உடல் உறுப்பு	11. கனவு ²²
6. குழந்தை	

எனப் பலவகையாகப் பாகுபடுத்தியுள்ளார்.

அறிஞர் பக்கெட் (Puckett) என்பவர் நம்பிக்கைகளை,

என இருவகையாகப் பாகுபாடு செய்கிறார்.²³

20. Encyclopaedia Britanica. Vol. 21.

21. வாழ்வியற்களஞ்சியம், தொகுதி 11, ப. 221.

22. வாழ்வியற்களஞ்சியம், தொகுதி 11, ப. 221.

23. சக்திவேல், சு. (பதி.ஆ.சி.) நாட்டுப்புறவியல் - ஓர் அறிமுகம், ப. 161.

க. காந்தி நம்பிக்கைகளை,

1. காரண காரியத்தோடு நிலவும் நம்பிக்கைகள்.
2. காரணகாரியத்தோடு நிறுவப்படாத நம்பிக்கைகள்.

என இரண்டு வகையாகப் பிரித்துப் பேசுகிறார்.²⁴ காரணகாரியத்தோடு நிறுவப்படாத நம்பிக்கைகளை மூடநம்பிக்கைகளாகக் கருதும் நிலைப்பாடு தெளிவாகக் காணப்படுகிறது.

எந்த ஒரு நம்பிக்கையினையும் எளிதில் மூடநம்பிக்கை எனத் தள்ளிவிட முடியாது. அறிவு வளர்ச்சியின் காரணமாக அன்றைய சமுதாயத்தின் பெரும்பாலான நம்பிக்கைகள் இன்று மூடநம்பிக்கைகளாகக் கருதப்படுகின்றன. அதேபோல் மூடநம்பிக்கைகளாகக் கருதப்பட்டவை இன்றைய அறிவியல் ஆய்வின் வாயிலாக நம்பிக்கைகளாக மாறியுள்ளன. நம்பிக்கைக்குக் காரணம் காணுதல் இலகுவன்று எனக் க. கைலாசபதி குறிப்பிடுவது கருதத்தக்கதாகும்.²⁵

வில் டூரான்ட் (Will Durant) கிரேக்கச் சமூகத்தில் நிலவிய மூட நம்பிக்கைகள் பற்றி விரிவாக எடுத்துக் கூறியுள்ளார். குறிப்பாக மாந்திரீகம், ஆவிகளின் செயற்பாடு, அவற்றினால் உண்டாகும் தீமைகள், நல்ல தீய சகுனங்கள், அவற்றுக்கான பரிகாரங்கள் தொடர்பாகக் கிரேக்க மன்னர்கள் கொண்டிருந்த நம்பிக்கைகள் அறிவியலின் எல்லையைச் சார்ந்திருந்தனவாகக் குறிப்பிடுவது நோக்கத் தக்கதாகும்.²⁶

அறியாமையால் எழும் நம்பிக்கைகளை மூட நம்பிக்கைகள் எனக் குறிப்பிடும் கலைக் களஞ்சியம் சிந்திக்க வேண்டிய முறையில் சிந்தித்துப் பார்க்காத போதே இவை தோற்றம் பெறுவதாகக் குறிப்பிடுகிறது.²⁷ மூட நம்பிக்கை என்பது மக்களின் அறிவு வளர்ச்சியை ஒட்டியே அமையும். அது மக்களின் அறியாமையின் அளவினை வெளிப்படுத்தும் எனக் கருதலாம்.

உளவியலாளர் மூட நம்பிக்கை என்பது மனிதனின் மனநலத்திற்கும், சமுதாயத்தின் கட்டுக்கோப்புக்கும் இன்றியமையாத ஒன்றாகக் குறிப்பிடுவதும் இங்கு கருதத்தக்கதாகும்.²⁸

24. காந்தி க., தமிழர் பழக்கவழக்கங்களும் நம்பிக்கைகளும், ப. 107.

25. கைலாசபதி, க., பண்டைத் தமிழர் வாழ்வும் வழிபாடும், ப. 44.

26. Will Durant, *The Life of Greece*, Vol. II, pp. 195 - 197.

27. கலைக்களஞ்சியம், தொகுதி 8, பக். 466 - 467.

28. காந்தி க., தமிழர் பழக்கவழக்கங்களும் நம்பிக்கைகளும், ப. 107.

சமூக நிகழ்வில் “மூட நம்பிக்கை” என்பது நிலையாக இருந்து வந்துள்ளது. பல நாற்றாண்டுகளைக் கடந்து பல நாடுகளைக் கடந்து இது தொடர்ந்து இருந்து வருவதாக மனித நாகரிகங்களை ஆராய்ந்தவர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர்.²⁹

தென்னிந்திய மக்களிடையே குறிப்பாகத் தமிழ் மக்களிடையே பயில் நிலையில் உள்ள நாட்டுப்புற நம்பிக்கைகளைப் பொருள் அடிப்படையில் பலரும் பலவாறாக வகைப்படுத்தியுள்ளனர்.

தென்னிந்திய மக்களிடையே காணப்படும் நம்பிக்கைகளை ஜாவரே கௌடா (Javere Gowda) என்பவர்,

1. சமயம்	6. இயற்கை
2. புராணம்	7. விலங்கு
3. வீடு (பிறப்பு, இறப்பு, திருமணம், விருந்து)	8. மந்திரம்
4. மருத்துவம்	9. ஜோதிடம்
5. தொழில்	10. கண்ணேறு ³⁰

எனப்பல வகையாகப் பாகுபடுத்தியுள்ளார்.

சு. சக்திவேல் நாட்டுப்புற நம்பிக்கைகளை,

1. குழந்தை	15. திசை
2. பருவமடைதல்	16. கோலம்
3. திருமணம்	17. விலக்கு
4. கார்ப்பிணிப் பெண்	18. கடவுள்
5. வேளாண்மை	19. நோய்
6. மழை	20. வீடு
7. விலங்கு	21. உணவு
8. பறவை	22. மரணம்
9. விருந்தினர்	23. பயணம்
10. எண்	24. ஊழ்வினை
11. நட்சத்திரம்	25. பிறவிக் கொள்கை
12. அங்கம்	26. சோதிடம்
13. மச்சம்	27. கனவு
14. கிழமை	28. சகுனம்

29. Will Durant, *The Life of Greece*, Vol. II, pp. 195 - 197.

30. Javare Gowda, D., *Folk beliefs in Southern India*, pp. 382 - 383.

29. மந்திரம்	30. இயற்கை உற்பாதச் சடங்கு
31. வழக்கங்கள்	32. பல்பொருள் ³¹

எனப் பல்வேறு பிரிவுகளாக வகைப்படுத்துகிறார்.

சு. சண்முகசுந்தரம் நாட்டுப்புற நம்பிக்கைகளை,

1. உணவு	6. கனவு
2. உடை	7. வழிபாடு
3. குழந்தை	8. பெண்கள்
4. திருமணம்	9. இறப்பு
5. குணங்கள்	10. நாள் ³²

எனப் பத்து வகையாகப் பாகுபாடு செய்கிறார்.

க. சாந்தி என்பவர் நம்பிக்கைகளை,

1. மதம்	7. மனித உடல்
2. மரம், செடி, கொடி	8. நாள்
3. விலங்கு	9. வாரம்
4. பறவை	10. காலம்
5. குழந்தை	11. கனவு
6. வான் பொருள்	12. பல்வகை ³³

எனப் பலவாறாக வகைப்படுத்துகிறார். இவரே பழக்கவழக்கங்களின் அடிப்படையில் நம்பிக்கைகளைப் பின்வருமாறு பகுத்துக் கூறியுள்ளார்:

1. குழந்தைப் பிறப்பின் அடிப்படையில் எழுந்த நம்பிக்கைகள்.
2. பெண்கள் பருவநிலை அடையும் நேரத்தின் அடிப்படையில் எழுந்த நம்பிக்கைகள்.
3. திருமணத்தின்போது நிகழும் சடங்குகளின் அடிப்படையில் எழுந்த நம்பிக்கைகள்.

31. சக்திவேல் சு., நாட்டுப்புற இயல் ஆய்வு, ப. 19.

32. சண்முகசுந்தரம் சு., நாட்டுப்புற இயல், பக். 155 - 157.

33. சாந்தி, க. (க. ஆ.), மூட நம்பிக்கைகள் பற்றிய ஆய்வு முறைகள், ப. 413.

4. முதல் பிரசவத்தின் அடிப்படையில் எழுந்த நம்பிக்கைகள்.

5. இறப்பின் அடிப்படையில் எழுந்த நம்பிக்கைகள்.³⁴

முத்து சண்முகம் என்பவர் நம்பிக்கைகளை வாழ்வியல் (The life cycle), குழந்தைகள் (children), வீட்டு வாழ்க்கை (The house hold), வழிபாடு (worship), ஓய்வு (rest) முதலாகப் பத்து வகையாக வகைப்படுத்துகிறார்.³⁵

சா. வளவன் நம்பிக்கைகளை,

1. சமயம்	7. மரணம்
2. விலங்கு	8. கனவு
3. பறவை	9. திசை
4. குழந்தை	10. நாள்
5. உடம்பு	11. விண்ணுலகம் ³⁶
6. நடத்தை	

என வகைப்பாடு செய்கிறார்.

நம்பிக்கைகளின் வகைப்பாட்டினைப் பொறுத்த வரையில் நம்பிக்கை, மூட நம்பிக்கை என்றவாறாக வகைப்பாடு செய்வது பொருத்தமான ஒன்றாகத் தெரியவில்லை. ஒரு சமுதாயத்தின் நம்பிக்கை மற்றொரு சமுதாயத்தில் மூட நம்பிக்கையாகத் தென்படலாம். அதேபோல ஒரு சமுதாயத்தின் மூட நம்பிக்கை மற்றொரு சமுதாயத்தில் நம்பிக்கையாகக் காட்சி தரலாம். எனவே, நம்பிக்கைகளை அறிவியல் சார்ந்த நம்பிக்கைகள், அறிவியல் சாரா நம்பிக்கைகள் என வகைப்படுத்துவதே பொருத்தமான அணுகுமுறையாகத் தெரிகிறது.

34. சாந்தி, க., நாட்டுப்புறவியல் ஓர் அறிமுகம், சக்திவேல், சு. (பதி. ஆசி.), ப. 156.

35. Shanmugampillai and Erica A. E., *Folk beliefs of the Tamils*.

36. வளவன் சா. நாட்டுப்புறவியல் கட்டுரைகள், ப. 129.

நாட்டுப்புறச் சமயம் (Folk Religion)

மனிதனது வாழ்வில் இடம் பெறும் சமூக நிறுவனங்களில் (Social Institutions) சமயமும் ஒன்றாகும். ஒரு சமூகத்தின் குறிப்பிட்ட வரலாற்றுச் சூழல்களில் சமயமானது ஒரு தீர்க்கமான பங்கினை வகிக்கின்றது.¹

சிறு தெய்வங்களைப் பற்றியோ, கிராமத்தெய்வங்களைப் பற்றியோ, அல்லது பொதுவாக உயிர்ப்பலி படைக்கப்படுகின்ற தெய்வங்களைப் பற்றியோ ஆராய்கின்ற இயலை நாட்டுப்புறத் தெய்வங்கள் எனக் குறிப்பிடலாம்.²

சமயம் என்பது புனிதமான ஒன்றைப் (Sacred Thing) பற்றிய நம்பிக்கைகளும், செயல்முறைகளும் அடங்கிய ஓர் ஒழுங்கமைந்த முறை எனலாம்.³

வழிபாட்டின் நோக்கம்

தெய்வ வழிபாடுகளை அல்லது ஆசாரங்களைக் (Observances) கடைப்பிடித்தால் மனிதர்கள் சில குறிப்பிட்ட நன்மைகளை அடைய முடியும் என்று எல்லா வரலாற்றுக்கால கட்டங்களையும் சேர்ந்த மக்கள் நம்பி வந்துள்ளனர்.⁴

-
1. சிவ சுப்பிரமணியன் ஆ., பண்பாட்டு வேர்களைத் தேடி, ப. 59.
 2. எவலின் மாசிலாமணி மேயர், (க. ஆ) நாட்டுப்புறச் சமய ஆய்வு நெறிமுறைகள், இராமநாதன் ஆறு. (பதி.ஆ.), நாட்டுப்புறவியல் ஆய்வு முறைகள், ப. 229.
 3. Emile Durkheim, *The Elementary forms of Religious life*, p. 62.
 4. லார்து தே., ஐயனார் வழிபாடு — சமூக உறவும் மோதலும், நாட்டார் வழக்காற்றியல், தொகுதி 1 : எண் 1, 2, ப. 87.

இயற்கையிடமும் மரணத்துக்குப் பின்வரும் நிலைமையிடமும் மனிதன் கொண்ட அச்சமே வழிபாட்டுக்குக் காரணம் என சிக்மண்ட் பிராய்டு குறிப்பிடுகிறார்.⁵

இறைத்தொழுகையும், பல்வேறு நம்பிக்கைகளும், சடங்குகளும், அச்சச்செயல்களும் சமய உருவாக்கத்துக்குக் காரணம் என்று கு. வெ. பாலசுப்பிரமணியனும்.⁶ தெய்வ வழிபாட்டுக்குக் காரணம் எதிரிகளைப் பற்றிய அச்ச உணர்வே என டி. கோசாம்பியும்⁷ சமய உருவாக்கம் பற்றிய சிக்மண்ட் பிராய்டின் கருத்தினை வழிமொழிகின்றனர்.

உடல் நலம் வேண்டியும், நோயற்ற நீண்டவாழ்வு பெறுவதற்காகவும் வம்சாவழி நிலைத்திருக்க வேண்டியும், செல்வவளம் வேண்டியும், மீண்டும் பிறவாமல் இருக்க வேண்டியும் இன்னும் பல்வேறு நோக்கிலும், வழிபாடுகள் நிகழ்த்தப்பட்டன.

இயற்கையின் இயக்க விதிகளைப் புரிந்து கொள்ள இயலாத ஆதி மனிதன் இயற்கையைக் கட்டுப்படுத்தவும், அதனிடமிருந்து சில பயன்களைப் பெற்றுக் கொள்ளவும் மேற்கொண்ட முயற்சிகளே வழிபாட்டு நடைமுறையின் தோற்றத்துக்குக் காரணம் எனலாம். மரணத்துக்குப் பின்னர் வரும் நிலை குறித்த அச்சம் இவ்வழிபாட்டை மேலும் ஊக்குவித்தது.

இயற்கை வழிபாடு

ஆதிகாலத்தில் மக்கள் இயற்கையோடு இயைந்த வாழ்க்கை நடத்தினர். இயற்கையின் சீற்றங்களினால் அவர்கள் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டனர். புயல், பெருமழை, நில அதிர்ச்சி, முதலான இயற்கை அனர்த்தங்களிலிருந்து தப்பிப்பிழைக்க எண்ணி அவற்றையே தமது வழிபடு கடவுள்களாக நிலையுயர்த்திக் கொண்டனர்.

சூரியன், நிலவு, விண்மீன் ஐம்பெரும் பூதங்கள், ஆறு, கடல் என இயற்கை வழிபாட்டுப் பொருட்பட்டியல் நீண்டு சென்றது. இவ்வாறான சக்திகளை வழிபட்டால் அவை தமக்கு நன்மை செய்யும் என்றும் நம்பினர். இயற்கையால் நன்மை விளைந்தபோது அவை தமது வேண்டுகலுக்குச் செவி சாய்த்து விட்டதாக எண்ணி அவற்றுக்கு விழா எடுத்து நன்றி செலுத்தினர். இவ்வாறான ஒரு மரபில் வந்த இயற்கை வழிபாடே உலகின் தொன்மையான வழிபாடாகக் காணப்படுகின்றது.⁸

5. கலைக்களஞ்சியம். தொகுதி 8, ப. 448.

6. பாலசுப்பிரமணியன். கு. வெ., சங்க இலக்கியத்தில் சமூக அமைப்புக்கள், ப. 188.

7. Kosambi D.D. *The culture and civilization of Ancient India*. (Festivals in historical Culture) p. 31.

8. Sanker Sen Gupta; *Folklore of Bengal*, p. 85.

இவ்வழிபாட்டின் தொடர்ச்சியாகப் பாம்பு வழிபாடும், மரவழிபாடும் தோன்றின. பாம்பு வழிபாடு குறித்த செய்திகளை பல்வேறு வகையான இலக்கியங்களிலும் பிறசான்றுகளிலும் முறைப்படுத்திப் பார்க்க முடிகிறது.

தமிழின் தொன்மையான இலக்கண நூலாகிய தொல்காப்பியம்,

கொடிநிலை கந்தழி வள்ளி என்ற
வடுநீங்கு சிறப்பின் முதலன மூன்றாம்
கடவுள் வாழ்த்தொடு கண்ணிய வருமே⁹

எனக் குறிப்பிடுவதன் மூலம் ஆதித்தமிழரும் இயற்கை வழிபாட்டினை மேற்கொண்டிருந்தமையினை உறுதி செய்துள்ளது. தமிழின் தொன்மையான காப்பியங்களில் ஒன்றான சிலப்பதிகாரத்தில் ஞாயிறு வழிபாட்டைப் பற்றிய செய்தி கிடைக்கிறது.

ஆவி வழிபாடும் முன்னோர் வழிபாடும்

ஆவிகளை வழிபடும் வழக்கம் (Animism worship) மிகத் தொன்மையான ஒன்றாகும். சமயத்தின் தொடக்கமே ஆவி வழிபாட்டின் நம்பிக்கையில் இருந்து தான் முளைவிட்டதாகக் கருதுவர்.

இயற்கைச் சக்திகளான நெருப்பு, இடி, பெருமழை, நில அதிர்ச்சி, உலகில் ஏற்படும் நோய்கள் முதலானவற்றுக்கும் ஏனைய தீமை பயக்கும் நிகழ்வுகளுக்கும் இறந்து போன முன்னோர்களே காரணம் என்று கருதத் தலைப்பட்ட மனிதன் முன்னோரை வழிபாடு செய்து சாந்திப்படுத்த முனைந்தான்.¹⁰ இந்நிலையில் ஆவியுலக வழிபாடு (Animism) தோற்றம் பெற்றது எனக் கருதலாம்.

ஆவிகளின் சீற்றத்தினால் தனக்குப் பாதிப்பு ஏற்படாது இருக்க வேண்டி ஆவிகளை வழிபாடாற்றத் தொடங்கிய மனிதன் தனது ஒவ்வொரு அசைவுகளையும் ஆவிகளே நெறிப்படுத்திக் கட்டுப்படுத்துவதாகவும் நம்பினான்.

இறந்து பட்ட முன்னோர்களைத் தெய்வமாகக் கருதி வழிபடும் வழக்கத்தினைப் (Ancostor Worship) பல்வேறு இனமக்களும் கொண்டுள்ளனர். ஒருவர் இறந்த பின்பும் குறித்த குடும்பத்துடன் தொடர்பில் இருப்பார், நன்மை செய்வார், என்ற நம்பிக்கையே இவ்வழிபாட்டின் அடிப்படை எனலாம்.

ஆவிகளின் செயற்பாடுகள் குறித்துச் சங்க இலக்கியங்கள் உள்ளிட்ட பழந்தமிழ் இலக்கியங்கள் விரிவாகப் பேசுகின்றன. இவை அருஞ் செயல் புரிந்து இறந்த அல்லது அகால மரணமடைந்த முன்னோர்களை அவர்கள்

9. தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், நூற்பா. 85.

10. நடராஜன், தி. (பதி.ஆ.), வன்னியடி மறவன் கதை, ப. 16.

வழிவந்த குடும்பத்தினர் தெய்வமாகக் கருதி வழிபட்டமை பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றன. ஒரு வகையான குல தெய்வ வழிபாடாக இதனைக் கருதலாம்.

இறந்தவர்களுக்குச் செய்யப்படுகின்ற எட்டாம் நாட்செலவு, முப்பத்தோராம் நாள் சடங்கு, ஆண்டுத் திவசம், ஆடி அமாவாசை நோன்பு, பூரணை நோன்பு முதலானவையும் தைப்பொங்கல், வருடப்பிறப்பு, தீபாவளி, முதலான விசேட வைபவங்களை அண்டி மேற்கொள்ளப்படுகின்ற படையல்களும் இவ்வழிபாட்டின் எச்சங்களாக தமிழர்களிடையே வழக்கில் உள்ளன.

குலக்குறி வழிபாடு

குலக்குறி வழிபாடும் தொன்மையான ஒரு வழிபாடாகவே இருந்து வந்துள்ளது. கலவையான பொருளாதார வாழ்வை நடாத்தும் வேளாண்மைச் சமுதாயத்தில் இவ்வழிபாடு சிறந்து விளங்கியிருக்கிறது. சமூகத்தின் இயக்கம் பற்றிய அறியாமையும் இவ் வழிபாட்டுக்குக் காரணம் என்பர்.

“குலக்குறியம்” (Totem) என்பது ஒரு மந்திர சமய ஒழுங்கமைப்பு முறையாகும். பல்வேறு சூழல்களிலும், பல்வேறு வடிவங்களிலும் குலக்குறியம் வெளிப்படும். ஒவ்வொரு குலமும் (clan) ஏதாவது ஒரு இயற்கைப் பொருளுடன் மரம் அல்லது மிருகத்துடன் தன்னைத் தொடர்புபடுத்திக் கொண்டது. இவ்வாறு தொடர்புபடுத்தப்பட்ட பொருட்கள் குறித்த குலத்தின் குலமரபுச் சின்னங்களாக அமையும். குலங்கள் ஒவ்வொன்றும் தமது குலமரபுச் சின்னங்களிலிருந்தே தாம் உற்பவிக்கப்பட்டதாகக் கருதிக் கொண்டன.

பண்டைய எகிப்தியரைப் போலவே அக்காலத் தமிழரும் தோற்றங்களை (Totem) நம்பினர். மரம், விலங்கு, ஊர்வன மற்றும் இயற்கைப் பொருட்கள் போன்றவற்றில் கடவுள் தோற்றம் உண்டு என நம்பி அவற்றை வழிபட்டமை குறித்து ந. சுப்பிரமணியன் குறிப்பிட்டுள்ளார்.¹¹ கொங்கு நாட்டில் குலக்குறியைக் “சூட்டம்” என்று அழைப்பர். கொங்கு நாட்டில் காடை விநாயகர் கோவில் இருப்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.¹²

குலமரபுச் சின்னங்களாகக் கருதும் பொருட்களை உண்பதையோ, சேதப்படுத்துவதையோ குறித்த குலங்கள் தடைசெய்து வந்துள்ளன. தங்கள் குலத்தைப் பாதுகாக்கும் வலிமை மிகுந்த சக்திகளாகவே குலமரபுச் சின்னங்களை அவை கருதி வந்துள்ளன. இவ்வழிபாடு புராதன சமயத்தின் அடிப்படைகளில் முக்கியத்துவமான ஒன்றாகும்.

11. சுப்பிரமணியன் ந., சங்ககால வாழ்வியல், ப. 421.

12. சக்திவேல். சு., நாட்டுப்புற இயல் ஆய்வு, ப. 224.

புனிதப்போலி வழிபாடு

புனிதப் போலிகளை (Fatishim) வழிபடும் நடைமுறையும் பழமையான வழிபாட்டு முறைகளில் ஒன்றாக உள்ளது. புலத்திறம் ஏற்காப் பொருளிடம் கொண்ட ஈடுபாட்டின் காரணமாக இப்பொருட்களை வழிபடுவது போலியுரு வழிபாடாகும். இதனைப் "புனிதப் பொருள் வழிபாடு" என்றும் அழைப்பர்.

போலிஉரு வழிபாடு, விலக்கு (Taboo), குலக்குறிவழிபாடு இவை மூன்றும் ஒன்றுக்கொன்று தொடர்புடையவை. போலியுருக்களில் அதீத ஆற்றல் இருப்பதாக நம்புவதனையே மந்திரசமய நம்பிக்கையின் அடிப்படை எனலாம்.¹³

ஆதிகால மக்கள் சில வகையான பொருட்களில் கடவுள் உறைவதாக நம்பி அவற்றை வழிபட்டு வந்தனர். இப்பொருட்களில் சில ஆற்றல்கள் இருப்பதாகவும், அவை தீமையை விலக்கி நன்மையை அளிப்பன என்றும் அவர்கள் கருதினர். மந்திரவாதிகள் இப்பொருட்களைத் தீமை விளைத்தற்குப் பயன்படுத்தினர். உலகளாவிய நிலையில் இவ்வழிபாடு வியாபகம் பெற்றிருந்தது.

கிறிஸ்தவர்கள், விலங்குகள், கொம்புகள், நகரங்கள், விலங்குத் தோல்கள், ஆமை ஓடுகள், கனிமலர்கள், வேட்டைக்கருவிகள், புனிதப் பாறைகள், சிலுவைகள், படிமங்கள், மரங்கள் முதலானவற்றைப் புனிதப் போலிகளாகக் கருதி வழிபாடாற்றி வந்துள்ளனர். இன்றும் இவ்வாறான வழக்கத்தினை மேற்கொண்டு வருகின்றமையும் கருதத்தக்கதாகும்.

சிந்து வெளிக் காலத்தொல்தமிழர் நாகரிகத்திலே தகடுகள், தாயத்துக்கள், அரசமரம், மற்றும் இதரமரங்கள் எருது, யானை முதலான புனிதப் போலிகள் வணக்கத்தில் இருந்தமை பற்றி அறிஞர்கள் விளக்கியுள்ளனர்.¹⁴ சிந்து வெளிக்கால நாகரிகம் திராவிடர்க்கேயுரியது என்பது பற்றி விளக்கமாக எடுத்துக் கூறும் கு. வெ. பாலசுப்பிரமணியன், இக்காலப் பகுதியில் இயற்கை வழிபாடு, கருமக்கோட்பாடு முதலானவை வழக்கில் இருந்தமை பற்றியும் சிந்துவெளி எச்சங்கள், மரத் தொகுதிகள் பலவற்றைப் புனிதப் போலிகளாகக் குறித்து நிற்பது பற்றியும் விளக்கி, அதனுடைய தொடர்ச்சியாகவே சங்க இலக்கிய வழக்குகள் அமைந்துள்ளன எனவும் குறிப்பிடுகின்றார்.¹⁵ இதிலிருந்து பண்டைக்காலம் முதலே புனிதப் போலிகளை வணங்கும் மரபு தமிழரிடையே வழக்கில் இருந்தமை புலனாகிறது.

13. ஞானசேகரன். தே., நாட்டார் சமயம் தோற்றமும் வளர்ச்சியும், ப. 109.

14. இராமநாதன். பி., சிந்து வெளித் தொல்தமிழர் நாகரிகம், ப. 55.

15. பாலசுப்பிரமணியன். கு.வெ, சங்க இலக்கியத்தில் கலையும் கலைக்கோட்பாடும், பக். 33 - 34

தமிழ் மக்கள் செம்பு அல்லது இரும்பினால் அல்லது வேறு உலோகங்களினால் செய்யப்பட்டதாயத்துக்கள் மந்திரித்த நூல்கள் முதலானவற்றைக் கட்டிக் கொள்வதும் புலி, நரி முதலான விலங்குகளின் எச்சங்களை அணிந்து கொள்வதும் இவ்வாறான வழிபாட்டின் தொடர்ச்சியே எனலாம். சங்ககால மக்களிடையே வழக்கில் இருந்த “ஐம்படைத்தாலி” அணியும் நடைமுறையும் இங்கு ஒப்ப நோக்கத்தக்கதாகும்.

சிறுதெய்வ, பெருந்தெய்வ வழிபாடுகள்

தெய்வ வழிபாட்டினைப் பொதுவாகச் சிறுதெய்வவழிபாடு; பெருந்தெய்வ வழிபாடு என இரண்டு வகையாகப் பிரித்துப் பார்க்கும் நடைமுறை வழக்கில் உள்ளது.

மந்திரம், இயற்கை வழிபாடு, ஆவி வழிபாடு, குலக்குறி வழிபாடு, புனிதப் போலி வழிபாடு முதலானவை படிப்படியாக மாற்றம் அடைந்து சிறு தெய்வ, பெருந்தெய்வ வழிபாடாக உருமாறிய தெனலாம்.

சிறு தெய்வங்கள், சிறுமரபு (Little tradition) நிலையிலிருந்து பெருமரபு (Great tradition) நிலைக்கு மாறிவருவதனை இன்றும் காணக்கூடியதாக உள்ளது.

பிரிட்டானிக்கா கலைக்களஞ்சியம் மரபு பற்றிக் குறிக்கையில் “Great tradition’, Little tradition’ என இரண்டு வகையான மரபுகள் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றது.¹⁶

“பெருமரபு” என்பது தொன்மை நிலை, இலக்கியச் செம்மை போன்றவற்றின் அடிப்படையிலும், சிறுமரபு என்பது மக்களுடைய பல்வேறு நம்பிக்கைகள், சடங்குகள், சிறுதெய்வ வழிபாட்டு முறைகள், சமயநிலைகள் பின்பற்றும் நம்பமுடியாத நிகழ்ச்சிகள் ஆகியவற்றின் அடிப்படையிலும் அமைவதாகக் கருதுவர்.¹⁷

இதே கருத்தினை முன்வைக்கும் இரா. பாலசுப்பிரமணியன்,

சிறுதெய்வம், பெருந்தெய்வம் என்ற பாகுபாட்டில் சிறுமை, பெருமை, என்ற பொருள்களுக்கு இடம் இல்லை. சமய வளர்ச்சியில் சிறு தெய்வ வழிபாடு ஒரு படிநிலையாகும். இதன் வளர்ச்சிகள் காலப்போக்கில் பெருந்தெய்வ மரபுடன் இணைந்து வருவதை நடைமுறைச் சமுதாயத்தில் காணலாம். கிராமியத்

16. *Encyclopaedia Britanica* (Micro); Vol. IV; p. 703.

Encyclopaedia Britanica (Micro); Vol. VI, p. 269.

17. கருணாகரன் கி., பாக்கியலட்சுமி. இரா., நாட்டுப்புறவியலாய்வு நெறிமுறைகள், பக். 37- 38.

தெய்வங்களுக்கு மனிதனைப் போலவே கோபங்கள், எண்ணங்கள், ஆசைகள், இருக்கக்கூடும் என நம்புவது மன்னியல்பு சார்புக்கொள்கையின் ஒரு படி நிலையாகும்.¹⁸

எனக் குறிப்பிடுகின்றார்.

மேலே சுட்டிய இருவகை வழிபாட்டு மரபுகள் குறித்தும் அவற்றிடையே காணப்படும் அடிப்படையான வேறுபாடுகள் குறித்தும் இவ்விடத்தில் நோக்குவது பொருத்தமானதாகும்.

பெருந்தெய்வங்கள் வேதக் கடவுளர் நெறியோடு தொடர்புடையனவாகச் சித்திரிக்கப்படுகின்றன. சிறு தெய்வங்களுக்கு இவ்வாறான சித்திரிப்புக்கிடையாது. முழு முதற்கடவுளாக அமையும் தன்மை பெருந்தெய்வங்களுக்கே உரியதாக உள்ளது. பெருந்தெய்வங்களுக்குப் பூசை, திருவிழாக்கள், செய்வதில் சில திட்டவட்டமான வரையறைகள் உள்ளன.

சிறு தெய்வ வழிபாட்டில் இவ்வித வரையறைகள் எதுவுமில்லை. உயர் பாரம்பரியத்தில் கடவுளின் உருவம் மனிதனைப் போன்ற உருவத்தில் அமைந்திருக்கும். நாட்டுப்புறச் சமயமரபில் கடவுளர் சிலைகள் அபூர்வமாகக் காணப்படும். கோவில்கள் பொதுவாகச் சிலைகள் இன்றி வெறுமையாகவே இருக்கும். சில இடங்களில் கல்தூணோ, மண்தூணோ ஆகிய உருவமற்ற குறியீடுகள் (uniconnical) இருக்கும். இவை இணைந்து ஒரு தொகுதியாகவே காணப்படும்.

நாட்டுப்புறச் சமய மரபில் கடவுள், மனிதரில் வெளிப்பட்டுத் தோன்றுவார், பேசுவார், என்பது பிரதான விடயமாகும். குருக்களும் இவ்வித வழிபாட்டு மரபில் கிடையாது. வழிபாடுகளும், திருவிழாக்களும், பெரும்பாலும் இடுக்கண் நேர்ந்தவிடத்தே மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. ஆடு, மாடு, கோழி, பன்றி, எருமை முதலான விலங்குகளை எழுதாத விதிகளுக்கு ஏற்ப விதம் விதமாகப் பலியிடும் வழக்கமும் இம் மரபில் உண்டு. காணிக்கை செலுத்துதல், அங்கமளித்தல், காவடி, கரகம், பால்குடம், மொட்டையடித்தல், மிருகங்களை நேர்ந்துவிடுதல், உடுக்கடிப்பாடல், தெருக்கூத்து, கூத்து, முடிப்புரைப்பாட்டு முதலான சடங்குகளும் இவ்வழிபாட்டுக்கே உரியவைகளாகும்.

திருநீறு, குங்குமம், பூ, துளசி, மண், வேப்பிலை, பொங்கல், முதலியன பிரசாதங்களாக வழங்கப்படுதல் மரபாகக் காணப்படுகிறது.

கிராமப்புறத் தெய்வங்கள், துன்பம் தருவன என்ற நம்பிக்கை பரவலாகக்காணப்படுகின்றது. இத்தகைய தெய்வங்களின் உறைவிடம், உயர் பாரம்பரியத்தெய்வங்களின் உறைவிடமாகிய மேலுலகத்தில் இல்லாது பூவுலகத்தில் இருப்பதாகக் கருதுவதும் இவ்விடத்தில் கருதத்தக்கதாகும்.

18. பாலசுப்பிரமணியன். இரா., நாட்டுப்புற வாழ்வியல், பக். 42- 43.

இ. முத்தையா, நாட்டுப்புறத் தெய்வங்களுக்கும் மக்களுக்கு-
மிடையிலான நெருக்கமான பிணைப்பினைப் பின்வருமாறு சுட்டுகிறார்:

நாட்டுப்புறச் சமய மரபு வைதிக சமயத்தைப் போலக் கடவுளை மையமாகக் கொண்டதாக இல்லாமல் மனிதனை மையமாகக் கொண்டதாக விளங்குகிறது. மேலும் நாட்டுப்புற வழிபாட்டு முறைகள் வீடு பேற்றை அல்லது மோட்சத்தை நோக்கமாகக் கொண்டவையாக இல்லாமல் இப்பூவுலக வாழ்க்கையினை நோக்கமாகக் கொண்டவை. வைதிக சமயத்தில் தெய்வத்திற்கும் மனிதனுக்கும் உள்ள இடைவெளி அதிகமாக இருக்க, நாட்டுப்புறச் சமயத்தில் மனிதர் தெய்வத்தைக் கட்டளையிடுகின்ற அளவுக்கு நெருக்கமான உறவு உடையவராக இருக்கிறார். மழையின்றி வறட்சியால் மக்கள் துன்பம் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கும் போது அத்துன்பத்தைத் தெய்வமும் உணர்ந்து மழையைப் பெய்விக்க வேண்டும் என்பதற்காகப் பிள்ளையார் தெய்வத்தின் மீது மிளகாயை அரைத்துப் பூசுவதையும், மழைபெய்து மக்களின் எரிச்சல் தணிந்த பின்னர் பிள்ளையாரின் உடம்பு எரிச்சலைத் தணிப்பதையும் நாட்டுப்புற வழிபாட்டில் தான் காணமுடியும்.

மனிதருடைய உளவியல் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்காகத் தெய்வத்தோடு நேரடியாகப் பேசித் தம்முடைய மன உணர்வுகளைப் பகிர்ந்து கொள்ளும் பொருட்டு மனித உடலில் தெய்வத்தை இறக்குகின்ற “உத்திமுறை” நாட்டுப்புறச் சமயத்திலேயே காணப்படுகிறது.¹⁹

தமிழ் மக்களிடையே பல்வேறு வகையான நாட்டுப்புறத் தெய்வங்கள் வழிபாட்டில் உள்ளன. ஐயனார், காத்தவராயன், நாகதம்பிரான், அண்ணமார், வதனமார், பிறத்தி சங்கிலி, நரசிங்கர், வீரபத்திரர், வயிரவர், முனியப்பர், கறுப்பசாமி, மாடாசாமி, விறுமர், பூதவராயசாமி, அனுமார், கல்லெறிமாடன், சுடலைமாடன், முதலான ஆண் தெய்வங்களும்; முத்துமாரி, முக்கண்ணி, பச்சையம்மன், கண்ணகையம்மன் பேய்ச்சியம்மன், பிடாரியம்மன், காளி, நாச்சிமார், திரௌபதி, கொத்தியம்மன் முதலான பெண் தெய்வங்களும் வழிபாட்டு மரபில் காணப்படுகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

கோவில் அமைப்பு

நாட்டுப்புறத் தெய்வங்களுக்கான கோவில்கள் மிகவும் எளிமையாகவே காணப்படுதல் வழக்கமாகும். ஊரின் மத்தியில், எல்லையில், ஒதுக்குப் புறங்களில், வயற்காடுகளில், நெடுஞ்சாலை ஓரங்களில் இந்த ஆலயங்கள் அமைந்திருத்தல் பெரும்பான்மை வழக்காக உள்ளது.

19. முத்தையா. இ., நாட்டுப்புறப்பண்பாட்டு மரபு மாற்று மரபு, பக். 44-45.

இக்கோவில்கள் அமைந்துள்ள இடங்களிற் பலவும் காவல் செய்யப்பட வேண்டிய இடங்களாக உள்ளமையினையும் இவ்விடத்தில் கவனித்தல் வேண்டும். காவல் தெய்வங்களாகக் கருதப்படும் நாட்டுப்புறத் தெய்வங்கள், பல்வகை ஆபத்துக்களும் நிறைந்த இவ்விடங்களில் நிலை கொண்டிருப்பதன் காரணம் இதுவே எனலாம்.

சிறுகுடில்கள், மண்ணினாலான மேடைகள், ஆல், அரசு, வேம்பு, முதலான மரங்களின் அடிவாரங்கள் முதலானவையாக இக்கோவில்கள் காட்சி தருகின்றன. இக்கோவில்களின் எளிமைத் தன்மையினை மாற்றுவதனை அடியவர்கள் பெரிதும் விரும்பாத நிலையே தொடர்கிறது. விழாக் காலங்களில் பக்தர்களின் வருகைக்கேற்ப ஓலைகளிலான பந்தல்களை அமைப்பர். கோவில்களைச் சுற்றி வேலியடைக்கும் வழக்கம் பெரிதும் இல்லை என்றே குறிப்பிடலாம்.

நாட்டுப்புற வழிபாட்டு மரபுகள்

நாட்டுப்புற வழிபாட்டில் பல்வேறு வகையான மரபுகள் காணப்படுகின்றன. ஆண்டுப் பொங்கலுக்கு வேண்டிய பல்வேறு வகையான பூசைப் பொருட்களையும் ஊர்வலமாக எடுத்துச் செல்லும் நடைமுறையான "மடைப்பண்டம் எடுத்தல்", பொங்கலுக்குரிய பொருட்களை முறைப்படுத்திப் பரவும் நடைமுறையான "மடைபரவுதல்" இதனை உள்மடை, வெளிமடை என இரு வேறுபடுத்திப்பரவுவர்; பொங்கலுக்குரிய பாணையினை பூசாரி எறிந்து ஏந்தும் நிகழ்வான "தூளிபிடித்தல்", பொங்கல் நிகழ்வில் பரிகலத் தெய்வங்கள் எதுவிதமான இடையூறினையும் மேற்கொள்வதனைத் தடுக்கும் நடைமுறையான "பரிகலம் அழைத்தல்" இதனைப் பூசாரியே மேற்கொள்வது நடைமுறையாக உள்ளது. பொங்கல் நிறைவடைந்த பின்பு பொங்கலுடன் பிற படையற் பொருட்களையும் சேர்த்து கோவிலுக்கு அப்பாற்சென்று படைத்து விட்டுத் திரும்பும் நடைமுறையான "வழி விடுதல்" (வெட்டுதற் சடங்கு) முழு ஆண்டுக்குமான பாதுகாப்பையும் இச்சடங்குமுறையின் மூலம் ஏற்பாடு செய்து கொள்வது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இவை பிரதானமான விடயங்களாக அமைந்து காணப்படுகின்றன.

பூசாரியின் மீதோ அல்லது அடியவர்கள் மீதோ கடவுள் வந்து ஆட்கொள்ளும் நடைமுறையான "சாமியாடுதல்" அல்லது கலையாடுதல், உருஆடுதல், அடியவர் குறைகளைக் கேட்டு அக்குறைகளுக்குத் தீர்வு மற்றும் பரிகாரங்களைக் குறிப்பிடும் நடைமுறையான குறிசொல்லுதல், தீய சக்திகளிடமிருந்து அடியவரைக் காத்துக் கொள்ளும் பொருட்டு மேற்கொள்ளப்படும் சடங்கு நடைமுறையான நூல்கட்டுதல், தாயத்துக் கட்டுதல், விலங்கு எச்சங்களைக் கட்டிக்கொள்ளுதல், (நரி, புலி, முதலானவற்றின் என்பு

எச்சங்கள்), தீய ஆவிகளினால் பீடிக்கப்பட்டோரின் பிணி தீர்த்தலாகிய பேய்க்குப் பார்த்தல் அல்லது ஆவியோட்டுதல், தண்ணீரில் மந்திரித்துக் கொடுத்தல், சங்கு புதைத்தல், நேர்ச்சையின் பொருட்டுத் தீமிதித்தல், வெம்மை, வறுமை, மற்றும் பல்வேறு வகைப் பிணிகளைப் போக்கும் பொருட்டு மேற் கொள்ளப்படுகின்ற “குளிர்த்தி போடுதல்”, “காச நேர்ந்து கட்டுதல்”, “கால்நடைகளை நேர்ந்து விடுதல்” முதலான சடங்கு நடைமுறைகளும் இவ்வழிபாட்டில் குறிப்பிட்டுப் பேசத்தக்க விடயங்களாகும்.

நாட்டுப்புறத் தெய்வங்களின் வகைப்பாடு

தமிழ் மக்களிடையே வழக்கில் உள்ள நாட்டுப்புறத் தெய்வங்களை ஆய்வு நோக்கில் பலவாறாக வகைப்படுத்தும் பண்பு காணப்படுகின்றது.

துளசி இராமசாமி என்பவர் நாட்டுப்புறத் தெய்வங்களை,

1. ஊர்த்தெய்வங்கள்
2. இனத்தெய்வங்கள்
3. குலதெய்வங்கள்
4. மாலைத்தெய்வங்கள்
5. சமாதித் தெய்வங்கள்
6. துணைத்தெய்வங்கள்²⁰

என ஆறுவகையாக வகைப்படுத்துகிறார்.

சு. சக்திவேல் நாட்டுப்புறத் தெய்வங்களை,

1. ஆண் தெய்வங்கள்
2. பெண் தெய்வங்கள்
3. குல தெய்வங்கள்
4. சாதித் தெய்வங்கள்
5. ஊர்த்தெய்வங்கள்²¹

என ஐந்து வகையாக வகைப்பாடு செய்கிறார்.

20. துளசி இராமசாமி., நெல்லை மாவட்ட நாட்டுப்புறத் தெய்வங்கள், ப. 158.

21. சக்திவேல், சு., நாட்டுப்புற இயல் ஆய்வு, ப. 229.

நாட்டுப்புறத் தெய்வ வழிபாட்டின் நிலைத்தலுக்கான காரணங்கள்

நாட்டுப்புறத் தெய்வவழிபாட்டின் இருத்தலுக்குப் பல்வேறு வகையான காரணங்களைக் கற்பிக்க முடிகின்றது. அவை வருமாறு,

1. அச்ச உணர்வு
2. வாழ்வில் செழிப்பை நாடுதல்
3. இயற்கைச் சீற்றங்களைத் தணித்தல்
4. இயற்கை வசதிகளைப் பெருக்கிக் கொள்தல்
5. நோய் நொடிகளிலிருந்து விடுபடுதல்.
6. சமூகமாற்ற விளைவு
7. குலமரபு பேணப்படுதல்
8. நம்பிக்கை
9. சமரச மனப்பாங்கு
10. ஒன்று கூடுதல்

முதலானவை அவற்றுள் குறிப்பிடத்தக்கவையாகும்.

சமூகமாற்றம்நாட்டுப்புறத் தெய்வ வழிபாட்டை மிக வேகமாக உருமாற்றி வருகிறது. நாட்டுப்புற வழிபாட்டு மரபுகள் படிப்படியாக இந்து சமயத்தில் ஈர்க்கப்பட்டு வருவதனைக் காணக் கூடியதாக உள்ளது, பெருந்தெய்வ மரபு என்பது நாட்டுப்புறச் சமயம், வரையறுக்கப்பட்ட உயர் இந்து சமயம் ஆகிய இரு துருவங்களுக்குமிடையே இயங்கும் ஒரு தொடர்ச்சி (Conjinnam) எனக் கொள்ளலாம்.

நாட்டுப்புற மருத்துவம் (Folk Medicine)

அறிவியல் அடிப்படைகள் எதுவுமின்றிச் சில குறிப்பிட்ட சமூகப் பிரிவினராலோ, மரபுவழி மருத்துவராலோ, பூசாரிகளாலோ, பொது மக்களாலோ பரம்பரை பரம்பரையாகப் பின்பற்றப்படும் மருத்துவத்தைப் பொதுவாக “நாட்டுப்புற மருத்துவம்” எனக் குறிப்பிடுவர்.

ஒவ்வொரு மனித சமூகமும் தனக்கென்று ஒரு மருத்துவமுறையை உருவாக்கிக் கொள்ளும், இத்தகைய மருத்துவங்கள் அவர்களின் உடல் நலத்தை உயர்த்துவதற்காக சமூக நிறுவனங்கள் மற்றும் அவர்களது பண்பாட்டு மரபுகளின் அடிப்படையில் எழுந்தவையாகும்.

விஞ்ஞான அல்லது மருத்துவக் கல்விச் சாலைகளில் கற்றறிந்த முறைமைகளின் மூலம் அல்லாது, வழிவழிமரபான அல்லது அனுபவ அறிவு சார்ந்த முறைமைகளின் மூலம் நோய்க்கு மருத்துவ சிகிச்சை அளிப்பதனை “நாட்டுப்புற மருத்துவம்” எனப் பிரிட்டானிக்கா கலைக்களஞ்சியம் குறிப்பிடுகிறது.¹

நாட்டுப்புற மருத்துவர்கள் நோயாளியைத் தனிமனிதனாகப் பார்க்காமல் சமூகக் குழுவினருடன் இணைத்தே நோக்குகிறார்கள். நோயுற்றவரின் உளநிலையையும் நாட்டுப்புற மக்களின் உளநிலையையும் நன்றாகப் புரிந்து கொண்ட பின்னரே இவர்கள் மருத்துவம் செய்கின்றனர். புராதன மருத்துவ முறையில் நோயாளியுடன் சமூகத்தையும் இணைத்தே குணப்படுத்தினர்.²

1. *New Encyclopaedia Britanica*, (Micro), Vol. IV; p. 211.

2. Don Yoder, ‘Folk medicine’, *Folklore and Folklife*, pp. 192, 193, 205, 206.

நாட்டுப்புற மருத்துவத்தினை ஆங்கில மரபில், ‘Folkmedicine’; ‘Ethno medicine’; ‘Popular medicine’ எனப் பல்வேறு பெயர்களால் குறிப்பர். தமிழில் இதனை நாட்டு வைத்தியம், கை வைத்தியம், தமிழ் வைத்தியம், மூலிகை வைத்தியம், இயற்கை வைத்தியம், பாட்டி வைத்தியம் முதலான பெயர்களால் குறிப்பிடுவர்.

நாட்டுப்புற மருத்துவத்தின் தோற்றம்

நாட்டுப்புற மருத்துவத்தின் வரலாறு மருத்துவ உலகின் வரலாற்றுக்கு இணையானது.³ மக்கள் நாட்டுப்புறங்களிலும் மலைகளிலும் கூட்டமாக வாழ்ந்த நிலையில் தூய்மையில்லாத சுகாதாரமற்ற சூழலில் விலங்கோடு விலங்காக வாழ்ந்தனர். இக்காலத்தில் பரவிய நோய்கள் வேகமாகப் பரவியமைக்கு மருத்துவ அறிவின்மையும் ஒரு காரணம் எனலாம். மேலும் உடல் நிலை கெடுதல் என்பதனை மிகவும் பாதிக்கப்பட்ட நிலையிலேயே அவர்கள் உணர்ந்த கொண்டனர். அவ்வாறு உடல்நிலை சரியில்லாமைக்குத் தெய்வம் மற்றும் ஆவிகளின் சீற்றமே காரணம் என முழுமையாக நம்பிய நிலையில் நாட்டுப்புற மருத்துவமும் முளை கொள்ளத் தொடங்கியது எனக் கருதலாம். ஆதி மனிதனும், பிறவிலங்குகளும் தமக்குண்டான நோயைத் தணிக்கவும், உடல் உற்சாகத்தைப் பேணவும் பல்வேறு வகையான செடிகொடிகள் மற்றும் பல்வேறு வகையான மூலிகைகளை நாடிய நிலையையே இயற்கை மருத்துவத்தின் ஆரம்பநிலை எனக் கருதலாம்.

உலகநாடுகள் பலவற்றிலும் நாட்டுப்புற மருத்துவமே நவீன மருத்துவத்திற்கு அடிப்படையாக இருந்திருக்கிறது. சீனா, அரேபியா, மலேசியா, எகிப்து முதலான நாடுகளில் பரம்பரை பரம்பரையாக நடைமுறையில் இருந்து வந்த நாட்டுப்புற மருத்துவம் பற்றி ஆராய்ந்த அறிஞர்கள் இம்மருத்துவத்தின் நம்பகத் தன்மை பற்றித் திருப்தி கொண்டுள்ளனர்.⁴

இந்திய மரபின் வேதகாலப்பகுதியிலேயே இவ்வாறான நாட்டுப்புற மருத்துவ நடைமுறைகள் வழக்கில் இருந்ததாகத் தெரிகிறது.⁵

தமிழின் தொன்மையான இலக்கியங்கள் மூலம் பண்டைத் தமிழரிடையே வழக்கிலிருந்து வந்த பாரம்பரிய மருத்துவ முறைகள் பற்றி அறிய முடிகிறது. பண்டைத் தமிழர், பசி, நீர்வேட்கை, முதலானவற்றைக் கூட நோய் எனக் கருதினர். பசிப்பிணியைப் போக்க முன் வந்த “வள்ளல்கள்”, “பசிப்பிணி மருத்துவர்கள்” எனப் பாராட்டப்பட்டனர்.

3. Leach Maria, *Standard Dictionary of Folklore; mythology and legend*, p. 699.

4. வேங்கடேசன் சு., *ஆய்வு நோக்கில் நாட்டுப்புற மருத்துவம்*, ப. 13.

5. சக்திவேல், சு., *நாட்டுப்புற இயல் ஆய்வு*, ப. 264.

உடல் முழுவதும் புண்பட்டுக் காணப்பட்ட மறவனுடைய உடல்

மருந்து கொண் மரத்தின் வாள்வடு மயங்கி ⁶

என மக்களால் மருந்துத்தேவையின் பொருட்டு வெட்டப்பட்ட மருந்து மரம் போலிருந்ததாக புறநானூற்றுப் பாடலடி குறிப்பிடுகின்றது.

நோயாளி கேட்டதைக் கொடாது அவனுக்கு எது நன்மையானது என ஆராய்ந்து அளித்த மருத்துவனை “அறவோன்” என நற்றிணைப் பாடல் சுட்டுகிறது.⁷

வருந்திய செல்லல் தீர்த்த திறனறியொருவன்

மருத்தறை கோடலின் கொடிதே

எனவரும் கலித்தொகைப் பாடலடிகள், மருத்துவன் தனக்குத் தெரிந்த கலையை மறைத்தல் கொடியபாவம் எனக் குறிப்பிடுகின்றமை கருதத் தக்கதாகும்.

தமிழரின் பாரம்பரிய மருத்துவக்கலை குறித்துத் திருவள்ளுவர் விரிவாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

நோய் நாடி நோய்முதல் நாடியது தணிக்கும்

வாய்நாடி வாய்ப்பச் செயல் ⁸

என்ற குறட்பா, மருத்துவத்துறையின் அடிப்படைச் செயற்பாடுகளை விரித்துரைத்து நிற்கிறது.

சமணர், பௌத்தர் முதலானோர் மருத்துவக் கலையில் சிறந்து விளங்கினர். இம்மதங்கள் குறிப்பிடும் பல்வேறு வகையான அறங்களில் மருத்துவமும் ஒன்றாக உள்ளமை கருதத்தக்கதாகும். பதினெண் கீழ்க் கணக்கு நூல்களில் ஏலாதி, சிறுபஞ்சமூலம், திரிகடுகம் முதலான நூல்கள் மருத்துவ மூலிகைகளால் பெயர் பெற்றவையாகும்.

பொதுவாக நாட்டுப்புற மருத்துவ நடைமுறைகள், இனமத பேதமின்றி அனைத்துச் சமூகப் பிரிவு மக்களிடையேயும் ஆழமாக வேருன்றியுள்ளன. இம்மருத்துவ நடைமுறைகள், நம்பிக்கைகள், சடங்குகள், மூலிகைகள் என்பனவற்றை அடிப்படைகளாகக் கொண்டு காணப்படுகின்றன. மருத்துவ நடைமுறைகளைப் பற்றிய செய்திகள், பாடல்கள், பழமொழிகள் முதலான வழக்காறுகளிலும் செறிந்து காணப்படுகின்றன.

6. புறநானூறு, பாடல் - 180:5.

7. நற்றிணை, பாடல் - 136.

8. திருக்குறள், அங்கவியல், நூற்பா 8.

நோய்க்கான காரணங்கள்

நாட்டுப்புற மக்கள், தமக்கும் தம்மைச் சார்ந்த விலங்குகள் உள்ளிட்ட பிராணிகளுக்கும் ஏற்படும் நோய்களுக்கும் பல்வேறு காரணங்களைக் கருதிக் கொள்கின்றனர். அவற்றில் பல நம்பிக்கைகளைச் சார்ந்தனவாகக் காணப்படுகின்றன.

1. தெய்வத்தின் சினம்
2. தீய ஆவிகளின் செயல்
3. மந்திரவாதிகளின் செயல்
4. தீயபார்வைகள்
5. முறையற்ற உணவு
6. சீதோஷ்ண நிலை
7. பல்வேறு வகையான தீட்டுக்கள்
8. இரத்தம் கெடுதல்
9. நீர்த்தோய்வு
10. கண்ணேறு
11. மிதமிஞ்சிய உடலுறவு
12. கவனக் குறைவு
13. முற்பிறப்புப் பாவங்கள்

முதலானவை அவற்றுள் குறிப்பிடத்தக்கனவாகக் காணப்படுகின்றன.

மேற்படி காரணங்களினால் உண்டாகும் நோய்களுக்கு நாட்டுப்புற மக்கள் பல்வேறு வகையான மருத்துவமுறைகளைக் கையாண்டு தீர்வைப் பெற்றுக் கொள்வதனைப் பார்க்க முடிகிறது. இம்மக்கள் சில வகையான மருந்துகளை மேற்பூச்சுக்களாகத் தடவியும், பற்றுப் போட்டும் சில வகையான மருந்துகளை முறையான அனுபானங்களுடன் உள்ளெடுத்தும் பயன்பெற்றுக் கொள்வதனை வழக்கமாகக் கொண்டுள்ளனர்.

நாட்டுப்புற மருத்துவ நடைமுறைகளில் சிலவற்றை நாட்டுப்புறத் தொழில் முறை மருத்துவர்கள் பிறருக்கு சொல்லித் தர விரும்புவதில்லை. மறைவான இடங்களில் மருந்துகளை ஒன்று சேர்த்துச் சிலவகைப் பத்திய நடைமுறைகளைக் கூறி அவற்றைப் பாவிக்கச் சொல்வதனை இவர்கள் வழக்கமாகக் கொண்டுள்ளனர். தமது குடும்பங்களிலிருந்து வழிவழியாக மருத்துவத் தொழிலுக்கு வரும் பிள்ளைகளுக்கு மருத்துவ நுணுக்கங்-களையும் சுவடிகளையும் இவர்கள் உரிய நேரத்தில் கையளிப்பார்கள்.

நாட்டுப்புற மருத்துவத்தின் வகைப்பாடு

நாட்டுப்புற மக்களின் பண்பாட்டோடும், பழக்க வழக்கத்தோடும், சமூக அமைப்போடும் பின்னிப்பிணைந்துள்ள நாட்டுப்புற மருத்துவ நடைமுறைகளைப் பலவாறாக வகைப்படுத்தி நோக்குவர்.

டான்யோடர் (Donyoder) நாட்டுப்புற மருத்துவத்தினை,

1. மந்திர சமய மருத்துவம்
(Magico Religious medicine)
2. இயற்கை மருத்துவம்
(Natural Folk medicine)

என இருவகைகளாகப் பாகுபாடு செய்கிறார்.⁹

கி. கருணாகரன், இரா. பாக்கியலட்சுமிஆகியோர் நாட்டுப்புற மருத்துவத்தினை,

1. நாட்டுப்புற மந்திரத்தின் மூலம் நோய்களைத் தீர்ப்பதற்கான முறைகள்.
2. நாட்டுப்புற மருத்துவத்தின் மூலம் நோய்களைத் தீர்ப்பதற்கான முறைகள்.

என வகைப்பாடு செய்கின்றனர்.¹⁰

வ. ஜெயா என்பவர் நாட்டுப்புற மருத்துவத்தினை,

1. மூலிகை மருத்துவம் (Natural Folk medicine)
2. மந்திரச் சடங்கு மருத்துவம் (Magico Ritual Folk medicine)

என வகைப்படுத்துகிறார்.¹¹

சு. சண்முகசுந்தரம் நாட்டுப்புற மருத்துவத்தினை,

1. இயற்கை மருத்துவம்
2. மத மாந்திரீக மருத்துவம்

9. Donyoder ; 'Folk medicine', *Folklore and Folklife*, p. 197.

10. கருணாகரன், கி. பாக்கியலட்சுமி, இரா: நாட்டுப்புறவியல் ஆய்வு நெறிமுறைகள், பக். 51- 52.

11. ஜெயா. வ, (க.ஆ.), "நாட்டுப்புற மூலிகை மருத்துவமும் மந்திரமும்", தன்னன் னானே இதழ், ப. 27.

3. நம்பிக்கை மருத்துவம்
4. திட்டமிட்ட மருத்துவம்
5. முரட்டு மருத்துவம்

என ஐந்து வகையாகப் பாகுபாடு செய்கிறார்.¹²

மேற்படி வகைப்பாடுகள் யாவும் டான்யோடரின் (Donyoder) வகைப் பாட்டினை ஒட்டியனவாகவே அமைந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். நாட்டுப்புற மருத்துவத்தினைப் பொறுத்த வரை டான்யோடரின் வகைப்பாடு பொருத்தமான அணுகுமுறை என்றே குறிப்பிடலாம்.

மந்திர சமய மருத்துவம் (Magico Religious Folk medicine)

நோய்க்கான சிகிச்சையினை மதத்திலும், மந்திரத்திலும், நாடி நிற்பதனை மத மாந்திரீக மருத்துவம் எனலாம். இயற்கையின் இயக்க விதிகளைப் புரிந்து, கொள்ளாத மனிதன், இயற்கையைக் கட்டுப்படுத்தவும், அதனிடமிருந்து சில பயன்களைப் பெற்றுக் கொள்ளவும் உருவாக்கிய ஒன்றே மந்திரமாகும். தொன்மைச் சமூகத்தில் மந்திரம் என்பது பிரிக்க முடியாத ஒரு கூறாகவே இருந்து வந்துள்ளது.

மந்திர சமய மருத்துவத்தில் நோய்கள் ஏற்படுவதற்கான காரணங்களைப் பின்வருமாறு வகைப்படுத்திக் கொள்வர்.

1. இயற்கைச்சக்தி, உடற்கூறுகள் காரணமாதல்
(Natural of Physical causes).
2. இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட சக்திகள் காரணமாதல்
(Super natural causes).¹³

இயற்கைச் சக்தி மற்றும் உடற்கூறுகள் என்ற பாகுபாட்டுக்குள் சடங்குரீதியான தீட்டுக்கள் (Ritual impurity), உடல்கேடுகள் (Physical impurity), முறையற்ற உணவு (Improper Food), முறையற்ற தட்ப வெப்ப நிலைகள் (Improper weather), பாலியல் நடத்தைகள் (over indulgence in sexual acts) முதலான காரணங்களை க. சாந்தி குறிப்பிடுகிறார்.

12. சண்முகசுந்தரம். சு., "நாட்டுப்புறமருத்துவம்." தன்னன்னானே இதழ், ப. 15.

13. சாந்தி. க., நாட்டுப்புற மருத்துவம் - ஓர் ஆய்வு, ப. 148.

இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட சக்திகள் என்ற வகையில் முற்பிறவியின் பாவச்செயல்கள் (Sins of previous birth); தெய்வத்தின் சினம் (Wrath of gods & goddesses); முன்னோர்களின் ஆவி (Ancestral Spirits); பேய் பிசாசுகள் (Ghosts); முதலான துர்மேவதைகள், கண்ணேறு (evil eye); சூனியம் (witch craft);, விலக்குகள் (taboos) முதலானவை பிரதான இடம் பெறுகின்றன.

தெய்வத்தின் சீற்றத்தால் துன்பங்கள் நேரிடும் என்ற நம்பிக்கை உலகளாவிய வியாபகம் பெற்றுக்காணப்படுகிறது. செய்யக் கூடாதவற்றைச் செய்தாலோ, தெய்வங்களுக்கு நிந்தனை செய்தாலோ, துன்பம் வரும் என நம்பப்படுகிறது. அம்மைநோய், இருமல், வயிற்றம்மை, உடலுறுப்பு நோய்கள், நச்சுக்கடி முதலானவை தெய்வத்தின் சீற்றத்தால் ஏற்படும் என்றும்; அவற்றினின்றும் விடுதலை கிடைத்தபோது சீற்றம் தணிந்து விட்டதென்றும் நாட்டுப்புற மக்கள் நம்புகின்றனர்.¹⁴ அம்மை நோயும் அதற்கான கட்டுப்பாடான மருத்துவ ஒழுங்கு முறைகளும் இங்கு கருதத்தக்கனவாகும்.

பண்டைத் தமிழ் இலக்கியங்களிலே தெய்வக்குற்றத்தால் ஏற்படும் தீமைகள் பற்றியும், வெறியாடல் முதலான சடங்குகள் பற்றியும், பரவலாகச் செய்திகள் கிடைக்கின்றன. தெய்வம் மனிதநிலைக்குக் கீழே இறங்கி வந்து, நோய்கள், துன்பங்கள், ஆகியவற்றுக்கான காரணங்களையும், பரிகாரங்களையும், பூசாரி மூலமோ அல்லது வழிபடுநர் மூலமோ தெரியப்படுத்தும் என்ற நம்பிக்கை தொன்று தொட்டே இருந்து வருகிறது. தாயத்துக்கட்டுதல், நூல்கட்டுதல், மந்திரித்த பனையோலை கட்டுதல் முதலானவற்றின் மூலம் நோய்களிலிருந்து பாதுகாப்புப் பெறலாமெனக் கருதுவர்.

பருக்கள், பாலுண்ணிகள், நச்சுக்கடி (விசகடி) முதலான நோய்களுக்கு மந்திர அடிப்படையிலேயே நாட்டுப்புறமக்கள் தீர்வு காண்கின்றனர். விஞ்ஞானம் வளர்ந்து விட்ட இற்றைக் காலத்திற் கூட நச்சுக்கடிகளுக்கு மாந்திரீகனைக் கொண்டு "பார்வை பார்ப்பித்து" நஞ்சை இறக்கும் நிலைமை தொடர்கிறது. "தண்ணீரில் மந்திரித்தல்" என்பது இங்கு கருதத்தக்கதாகும். நாட்டுப்புற மக்கள், தமது உடல் உறுப்புக்கள் நோய்வாய்ப்பட்டால் அவ்வுடல் உறுப்புக்களை உலோகங்களாலும், மண்ணாலும் செய்வித்துக் கடவுளுக்குக் காணிக்கை செலுத்துவதனை வழக்கமாகக் கொண்டுள்ளனர். ஒரு வகையான "பாவனைச் சடங்காக" இச்செய்கை அமைந்துள்ளதெனலாம்.

இருள் அல்லது பேய் அடித்தவர்களுக்கும் மந்திரித்துத் தாயத்துக் கட்டும் வழக்கம் மிகப்பழங்காலம் தொட்டே வழக்கிலிருந்து வருகிறது. நாட்டுப்புற மக்களிடையே அமாவாசை, பெளர்ணமி இரவுகளில் தீய ஆவிகளின் நடமாட்டம் உள்ளமை பற்றிய அச்சம் இன்றும் காணப்படுகிறது. பேய்களை ஓட்டுவதற்கு சாம, பேத, தான, தண்டம் என்ற ஒழுங்கில்

14. முத்தையா. இ., நாட்டுப்புற மருத்துவ மந்திரச்சடங்குகள், ப. 15.

நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்படுகிறது. பெண்கள், குழந்தைகள் முதலானோரிடத்தில் தீய ஆவிகளின் நடமாட்டம் அதிகமாகக் காணப்படும் என்பது நம்பிக்கையாக உள்ளது.

மந்திரவாதிகள் தாம் செய்யும் மந்திரச் சடங்குகள் மூலம் ஒருவரைத் துன்பத்தில் ஆழ்த்தலாம் என்ற நம்பிக்கை வலுவான ஒன்றாக உள்ளது. பில்லி, சூனியம், வசியம், செய்வினை முதலான பெயர்களிலே இச்சடங்குகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. தலைமுடி, நகம், இளவயதினரின் எலும்பு எச்சங்கள், எலுமிச்சம்பழம், செப்புத்தகடுகள் முதலானவை மந்திரித்துத் தீமை செய்வதற்குப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. செய்வினை மூலம் பாதிப்படைந்தவர்கள் மதமாந்திரீக மருத்துவத்தின் மூலம் "காவல் செய்தல்", "தடை வெட்டுதல்" முதலான முன்னேற்பாடுகளையும் பிற மருத்துவ சிகிச்சைகளையும் மேற்கொள்வர். கீழைத்தேயத்தவர் போலவே மேலை நாட்டினரும் இவ்விடயங்களில் அதீத ஈடுபாடு காட்டி வருவது கருதத் தக்கதாகும்.

ஆஸ்திரேலியரில் சிலர் மனித எலும்புகளாற் செய்யப்பட்ட அம்புகளைப் பகைவர் மேல் ஏவி நோயை உண்டாக்கும் வல்லமை பெற்றிருந்தனர் எனக் கூறப்படுகின்றது. எல்லா நோய்களும் எலும்பு, மரத்துண்டு, கல் முதலானவற்றால் ஏற்படுவதாகவே அவர்களில் பெரும்பாலானோர் நம்பினர்.

அமெரிக்க இந்தியர்களிற் சிலரும் ரோமானியர்களும் மெழுகினால் செய்த ஒரு மனிதனின் உருவத்தை அம்மனிதனுக்குக் கெடுதல் நேர்வதற்காக எரிக்கும் வழக்கம் உடையவர்களாகச் சட்டப்படுகின்றனர்.

ஆபிரிக்கக் கண்ட மலைகளிலும் காடுகளிலும் வசிக்கும் ஆதி மனிதர்கள் சூனியம், மாந்திரீகம் முதலானவற்றில் மிகவும் சிறந்து விளங்கினர்.¹⁵

மனிதனின் உடலோடு உறவு கொண்டுள்ள பொருட்களைப் பிரித்தாலும் உடலுக்கும் அப்பொருட்களுக்குமுள்ள உறவைப் பிரிக்க முடியாது. பொருளுக்கு ஏதேனும் நடந்து விட்டால் அது அந்தப் பொருளின் சொந்தக்காரனையும் பாதிக்கும் என்ற அளவிற்கு மக்கள் நம்பிக்கை கொண்டுள்ளனர். இதனால் முடி, நகம், இவற்றைப் பாதிப்படையச் செய்தால் அப்பாதிப்பு குறிப்பிட்ட நபருக்குச் சென்று சேரும் என மக்கள் நம்புகின்றனர் என பிரேசர் குறிப்பிடுவது கருதத்தக்கதாகும்.¹⁶

"கண்ணேறு" காரணமாகப் பாதிப்படையும் நாட்டுப்புற மக்கள் அதற்குப் பார்வைபார்த்தல், சுற்றிப்போடுதல் முதலான மரபுவழிச் சீர்மியங்கள் மூலம் நிவாரணம் பெறுகின்றனர்.

15. கலைக்களஞ்சியம், தொகுதி. 8 : பக். 224-225.

16. Frazer. J.G; *The Golden bough (The Magic Art)*, Vol. I; Part. I, p.54.

மந்திரவாதிகள், சூனியக்காரர்கள் ஜாதகத்தில் தீய நட்சத்திரங்களின் ஆட்சி பெற்றோர், கொடி சுற்றிப் பிறக்கும் குழந்தைகள், பொறாமையுடையோர், இயல்பு கடந்த உடலமைப்புடையோர், நோய் காரணமாக உழல்வோர், தெய்வத்தன்மையுடையோர், மாதவிலக்குடைய பெண்கள் ஆகியோருடன் பாம்பு, பல்லி, நரி, மயில் முதலான உயிரினங்களுக்கும் கண்ணேறு விளைவிக்கும் ஆற்றல் உள்ளதாகக் கருதப்படுகிறது. கண்ணேற்றினால் உடல்நலக்குறைவு, மரணம், ஆகியன ஏற்படும் என்ற நம்பிக்கை ஆதிகால மக்களிடமும் இக்காலமக்களிடமும் நிலவி வருகிறது. தலைவலி, விக்கல், கொட்டாவி, பசியின்மை, முதலானவை இந்நோயின் விசேட அறிகுறிகளாகக் கொள்ளப்படுகின்றன.

மந்திரம், திருநீறு, மஞ்சள், குங்குமம், கோழி, எலுமிச்சை, உப்பு, சங்கு, தெருமண், மிளகாய் வற்றல், கற்பூரம், நீர், தானியம், விலங்கு உறுப்பு, நூல், நறும்புகை, குருதி, வாத்தியஒசை, எருக்கு முதலானவற்றை முறைப்படுத்திப் பயன்படுத்துவதன் மூலம் கண்ணேற்றுக்கு மருத்துவம் பார்ப்பர்.

கண்ணேறு கழிக்கும் முறைகளில் கண்ணேறு படுவதைத்தடுத்தல், பட்டதை நீக்குதல் என இருவகையான முறைகள் காணப்படுகின்றன. ஒன்று வருமுன் காத்தல், மற்றொன்று வந்தபின் காத்தல்.

ஆராத்தி சுற்றியெடுத்தல், சாம்பிராணிப்புகையிடுதல் கற்பூரம் சுற்றிப்போடுதல், கருப்புப்பொட்டு இடுதல், கண்ணுக்குமையிடுதல், சொடக்கு, நகையணிவித்தல், மணிவகைகளை அணிவித்தல், கரடி, பன்றி, புலி, முதலானவற்றின் மயிர், பல், நகம் முதலானவற்றை அணிவித்தல் ஆகிய செயல்கள் மூலம் கண்ணேற்றைப் போக்கிக் கொள்வதை இம்மருத்துவ நடைமுறையில் காணலாம். கண்ணேறு கழிக்கும் நடைமுறைகளைப் பிரேசர் "தொத்துமந்திரம்" என்ற வகைக்குள் அடக்கிக் குறிப்பிடுகிறார்.¹⁷

மக்களிடையே அறிவியல் அடிப்படையிலான துணிவு, விளக்கம், என்பன இருந்தும் ஆவிகளைப் பற்றிய நம்பிக்கையினாலும் தெய்வ நம்பிக்கையினாலும் இவ்வாறான மத மாந்திரீக மருத்துவ நடைமுறைகள் இன்றும் மிகுந்த செல்வாக்குடனிருந்து வருவதை நோக்க முடிகிறது.

17. சிவசுப்பிரமணியன். ஆ., மந்திரமும் சடங்குகளும், ப. 33.

இயற்கை மருத்துவம் (Natural Folk Medicine)

இயற்கையாகக் கிடைக்கும் மூலிகைகள், தாதுப்பொருட்கள், மருந்துகள் முதலானவற்றைக்கொண்டு மருத்துவம் பார்த்தலை “இயற்கை மருத்துவம்” எனக் குறிப்பிடலாம். இம்மருத்துவ நடைமுறைகளில் மதம், மந்திரம் போன்றவற்றிற்கு முதன்மையிராது. இம்மருத்துவ முறையில் பத்தியம் காத்தல், மருந்துகளை முறையாக எடுத்தல் என்பன பிரதான விடயங்களாகும்.

இயற்கை, மருத்துவமுறை மிகவும் தொன்மையான ஒன்றாகும். உட்கொள்ளும் மருந்து, வெளிப்பூச்சு மருந்து என இருவகையான மருந்துகளைப் பாவிப்பதன் மூலம் நோய்களிலிருந்து நிவாரணம் பெறுவது இம்மருத்துவத்தின் அடிப்படையான பண்பாகும். இம் மருத்துவத்தினை மனிதர்களுக்கு மட்டுமன்றி விலங்குகளுக்கும் பயன்படுத்தி வருவதனைப் பார்க்க முடிகிறது.

பல்வேறு வகையான மூலிகைகள் இம்மருத்துவத்தில் பிரதான பங்கை வகிக்கின்றன. தவிர ஏனைய இயற்கைப் பொருட்களான கீரைகள், இஞ்சி, மிளகு, சீரகம், வெள்ளைப்பூண்டு, கற்பூரவள்ளி. துளசி, கீழாநெல்லி, வேப்பிலை, வில்வ இலை, மரப்பட்டைகள், வேர்கள் ஆகியவற்றுடன் விலங்குகளிலிருந்து பெறப்படும் பல்வேறு மருந்துப் பொருட்களும் இயற்கை மருத்துவ முறையில் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன.

தமிழர் வாழ்க்கையோடு பின்னிப்பிணைந்த பல்வேறு வகையான மருத்துவச் செடிகொடிகள் மற்றும் விலங்குகளிடமிருந்து பெறப்படும் பல்வகைப் பொருட்கள் முதலானவை இன்றும் பயன்பாட்டில் இருந்து வருகின்றன. அவற்றுள் சில வருமாறு:

செடி, கொடிகள் மற்றும் பல்வகைத் தாவரங்களிலிருந்து பெறப்படும் மருந்துப் பொருட்கள்,

இலை

1. அம்மாம் பச்சரிசி	7. அரைக்கீரை
2. ஆடாதோடை	8. ஆமணக்கு
3. ஆடு தீண்டாப்பாளை	9. ஓரிதழ்த் தாமரை
4. ஆரை	10. கரிசலாங்கண்ணி
5. ஆவிரை	(கையான்தகரை)
6. அகத்தி	11. கறிவேப்பிலை

12. குப்பை மேனி	22. வேப்பிலை
13. குல்லை	23. தூதுவளை
14. சதை ஒட்டி	24. வெற்றிலை
15. நொச்சி	25. சிறுகீரை
16. பீச்சங்கு	26. முருங்கை இலை
17. பொன்னாங்காணி	27. தவசி முருங்கையிலை
18. மணத்தக்காளி	28. வள்ளைக்கொடி
19. முசுமுசுக்கை	29. தேசியிலை
20. வேலிப்பருத்தி	30. முடக்கொத்தான்
21. சண்டியிலை	31. பாவட்டாம் இலை

காய்

1. ஏலம்	9. முள்ளங்கி
2. கடுக்காய்	10. வெங்காயம்
3. சுண்டங்கத்தரி	11. கரட்
4. நெருஞ்சில்	12. பீற்றூட்
5. பப்பாக்காய்	13. பாகல்
6. அவரை	14. கத்தரி
7. ஈரப்பலா	15. நெல்லி
8. பூண்டு	16. வெள்ளரி

தண்டு

1. வாழை	2. பிரண்டை

பட்டை

1. கறுவா	6. மாதுளை
2. வேம்பு	7. நாவல்
3. நெல்லி	8. மாமரம்
4. பலா	9. ஒதியம்
5. புளி	10. மாவிலங்கம்

பூ

1. சிறுபூளை	15. வாழை
2. ரோஜா	16. சிவலிங்கம்
3. தும்பை	17. மரிக்கொழுந்து
4. வேம்பு	18. செண்பகம்
5. செம்பருத்தி	19. மா
6. நித்திய கல்யாணி	20. பூவரசு
7. வாழை	21. கொன்றை
8. நொச்சி	22. இலவம்
9. மானுளை	23. கொத்தமல்லி
10. புளி	24. ஆவாரம்
11. பாதிரி	25. அல்லி
12. முருங்கை	26. அகத்தி
13. விளாத்தி	27. புங்கம்
14. அத்தி	28. மந்தாரை

விதை

1. கொத்துமல்லி	7. பனை
2. இலுப்பை	8. புளி
3. வேம்பு	9. மா
4. திராட்சை	10. மானுளை
5. நாவல்	11. முந்திரி
6. பலா	

விழுது

1. ஆல்

வேர்

1. அதிமதுரம்	6. வெட்டிவேர்
2. அமுக்காரக்கிழங்கு	7. இலாமிச்சை
3. திப்பிலி	8. வசம்பு
4. நாயுருவி	9. நெல்லி
5. கீழாநெல்லி	

கனிகள்

1. அன்னாசி	12. எலுமிச்சை
2. அத்தி	13. இலந்தை
3. பப்பாளி	14. கொய்யா
4. புளி	15. ஆப்பிள்
5. வாழை (இதரை, மலைவாழை, கதலி, கப்பல், யானை)	16. நெல்லி
6. பலா	17. நாவல்
7. மா	18. விளாத்தி
8. பனை	19. வில்வம்
9. பேரீந்து	20. கொவ்வை
10. மாதுளை	21. வேம்பு
11. தோடை	22. திராட்சை
	23. மங்குஸ்தான்

விலங்குகளிடமிருந்து பெறப்படும் மருந்துப் பொருட்கள்

1. ஆட்டுப்பால்
2. ஆவின் சாணம்
3. ஆவின்சிறுநீர்
4. குதிரைச் சாணம்
5. கோழி எலும்பு
6. சவ்வாதுப் பூனைக்கழிவு
7. பன்றிக் கொழுப்பு
8. புறாத்தசை

9. புனுகுப் பூனைக் கழிவு
10. யானைத் தந்தம்
11. வெளவால் குருதி

இயற்கை மருத்துவத்தினை மூலிகை மருத்துவம், இதர இயற்கை மருத்துவம் என இரு பெரும் பிரிவுகளாக வகுத்து, இதர இயற்கை மருத்துவத்தினை, செடி கொடிகள், தாதுப்பொருட்கள், பூச்சிகள் விலங்கின மருந்துகள் என நுணுக்கமான பகுப்புக்களை அறிஞர்கள் முன் வைத்துள்ளனர்.¹⁸

இயற்கை மருத்துவத்தில் வழங்கப்படும் மருந்து வகைகளை, குறிப்பாக உள்ளெடுக்கும் மருந்துகளைப் பால், தேன், நீர், முலைப்பால், வெற்றிலைச்சாறு, துளசி இலைச்சாறு, பனை வெல்லம் முதலான அனுபானப் பொருட்களுடன் சேர்த்து உள்ளெடுப்பது வழமையாகக் காணப்படுகிறது.

நாட்டுப்புற மருத்துவ நடைமுறைகள் பலவும் இன்று வேகமாக வழக்கிறந்து வருகின்றமையினைக் காணக் கூடியதாக உள்ளது. அறிவியல் வளர்ச்சி காரணமாக அபாரவளர்ச்சி கண்டுள்ள மேனாட்டு மருத்துவம் நாட்டுப்புற மருத்துவத்தின் பிரதான சவாலாக உருமாறியுள்ளது.

நாட்டுப்புற மருத்துவத்தின் பயில்நிலை அருந்தலுக்கு மேனாட்டு மருத்துவத்தினை மட்டுமே குற்றம் சாட்ட முடியவில்லை. நாட்டுப்புற மருத்துவத்தின் "கையளிப்பு" (Handed down) குறைபாடும் இதற்கான பிறிதொரு காரணமாகும். நாட்டுப்புற மருத்துவர்களில் பெரும்பாலானோர் தங்களின் வாரிசுகளுக்கல்லாது பிறர்க்கு இம் மருத்துவ முறைகளைக் கற்றுக் கொடுக்காமை; நாட்டுப்புற மருத்துவத்தின் பிரதான கையளிப்பு ஊடகமாக எளிதில் அழிந்து போகக்கூடிய பனை ஓலை ஏடுகளைப் பயன்படுத்தியமை; ஏடுகளில் உள்ள வாசகங்களில் சங்கேத மொழி (Code word)களைப் பயன்படுத்தியமை முதலானவை இவற்றுட் சிலவாகும்.

18. சாந்தி க., நாட்டுப்புற மருத்துவம் - ஓர் ஆய்வு, ப. 19.

நாட்டுப்புறக் கலைகள் (Folk Arts)

மனித இனம் தோன்றி வளர்ந்த இடங்களில் எல்லாம் அவரவர்களின் இயல்புக்கும், வாழ்வியல் முறைமைகளுக்கும் ஏற்றவாறு, மக்கள் தம் உணர்வுகளை வாய்மொழி மூலமாகவோ, கைவினைகள் மூலமாகவோ வெளிப்படுத்தி வந்தனர். இவ்வாறானவற்றைப் பொதுவாக நாட்டுப்புறக் கலைகள் என வழங்குவர். மரபு வழியாக வழங்கப்பட்டு வரும் இக்கலைகளுக்குள் தனிமனித நிகழ்த்துதல்களும், கூட்டு நிகழ்த்துதல்களும் அடங்குகின்றன.

கலையுணர்வு என்பது இயல்பாகத் தோன்றுகின்ற உணர்வாகக் கருதப்படுகின்றது. மனித உணர்ச்சிகளின் வடிகால்களாக அமைந்த கலைகள், அழகியல் சார்ந்தனவாகக் காணப்படுகின்றன. தேங்கி நிலைத்து நிற்காத இக்கலைகள் எந்தவிதமான இலக்கண வரையறைகளையும் தம்முள்ளே கொண்டவையல்ல. மகிழ்ச்சி ஒன்றே இக் கலைகளின் பிரதான இலக்கு எனக் குறிப்பிடலாம்.

கலைகளின் தோற்றம்

மனித இனம் தோன்றி விட்டபோதே கலைகளும் தோன்றிவிட்டன. கலைகளின் தோற்றத்துக்கும், மனித வாழ்க்கைக்கும் இடையில் பிரிக்க முடியாத, நெருக்கமான உறவு காணப்பட்டது. ஒன்றை ஒன்று சார்ந்த நிலையில் இவை நிலை பெற்றன எனக் கருதலாம். பொதுவாகக் கலைகளின் தோற்றத்திற்கு முருகியல் (Aesthetic) உணர்வே காரணம் எனலாம். இயற்கை மீது தொடக்ககால மனிதன் கொண்ட முருகியலே கலைத் தோற்றத்தின் ஊற்றாக அமைந்தது. அடுத்த நிலையில் ஒருவனது திறமையை வெளிப்படுத்தும் கருவியாகவும் கலைகள் அமைந்தன.

உலகெங்கும் தொடக்ககாலக் கலையென்பது, மனிதர்கள் தங்களால் புரிந்துகொள்ளப் பெறாத இயற்கைக் கூறுகள் பலவினின்றும் தம்மைப் பாதுகாத்துக்கொள்ளும் செயல்களோடு தொடர்புடையனவாகவே இருந்திருக்கின்றன. பிரான்ஸ், லாசெக்ஸ், முதலான இடங்களில் பதினையாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு மக்கள் வாழ்ந்ததாக நம்பப்படும் குகைகளில் அக்கால ஓவியர்களால் தீட்டப்பட்டதான ஓவியங்களில் இயற்கைக்கும் கலைகளுக்குமுள்ள தொடர்பினைக் காணமுடிகிறது.¹

வேட்டைச் சமூகத்தில் வேட்டைக்குப் புறப்பட முன்பு ஆதிமனிதன் ஆடிய "வேட்டை நடனங்களை" இக் கலைகளின் ஊற்றுக்களாக ஊகிக்க முடிகின்றது.

விலங்குகளைக் குத்தி வீழ்த்தி வேட்டையாடுவது போல நடனமாடி விட்டு வேட்டைக்குச் சென்றால் நிறைய விலங்குகள் கிடைக்கும் என்று நம்பிய நிலையில் இவ்வாறான "போலச் செய்தல்" (Imitative) நடனங்கள் நிகழ்த்தப்பட்டன. வேட்டை நிலைச் சித்திரிப்புக்களை உள்ளடக்கிய குகை ஓவியங்களும் வரையப்பட்டன. இவ்வாறான ஓவியங்களின் சாயலை இன்றும் பல்வேறு கிராமங்களிலும் காணமுடிகிறது.² நாகர், கோண்டு இன மக்களின் நடனம் காட்டிலுள்ள அபாயங்களைக் குறிக்கும் வண்ணம் அமைந்துள்ளமை கருத்ததக்கதாகும். பழங்குடி மக்களிடமுள்ள வீரநடனமும் இங்கு கருத்தக்க ஒன்றாகும்,³

கலைகள், மனிதச்சமூகத்தின் உழைப்புப் போக்கில் பிறந்தன எனக் கோ. கேசவன் குறிப்பிடுவார்.⁴ பிறிதொரு போக்காகக் கெட்ட ஆவியினின்றும் தம்மைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளும் பொருட்டுத் தெய்வங்களை வேண்டிய நிலையிலும், வழிபாட்டுச் சடங்கின் ஒரு பகுதியாகவும் கலைகள் தோற்றம் பெற்றன எனக் கூறலாம். இந்த அடிப்படையானது கலைகளைச் சமூகச் சார்பாகவும், சமயச் சார்பாகவும் பிரித்துப் பார்க்கும் நடைமுறைக்கு ஆதாரமாக அமைந்தது.

தொல்காப்பியம், சங்க இலக்கியங்கள் முதலான பண்டைத் தமிழ் இலக்கியங்களில் தமிழரிடையே வழக்கிலிருந்த புராதன காலச் சமூகக் கலைகளைப் பற்றியும், அவற்றை ஆற்றுகை செய்த பல்வேறு வகையான கலைஞர் குழாங்களைப் பற்றியும் பரவலாகச் செய்திகள் பயின்றுள்ளன.

1. பாலசுப்பிரமணியன். கு. வெ., சங்க இலக்கியத்தில் கலையும் கலைக் கோட்பாடும், ப. 15.

2. இராமநாதன் ஆறு., நாட்டுப்புற இயல் ஆய்வுகள், ப. 144.

3. கேசவன் கோ., நாட்டுப்புறவியல் கட்டுரைகள், ப. 9.

4. கேசவன் கோ., நாட்டுப்புறவியல் கட்டுரைகள், ப. 9.

களவேள்வி, துணங்கை, குரவை, வெறியாட்டு, வாடாவள்ளி, முதலானவை இவ்வகைக் கலைகளில் சிலவாகும்.

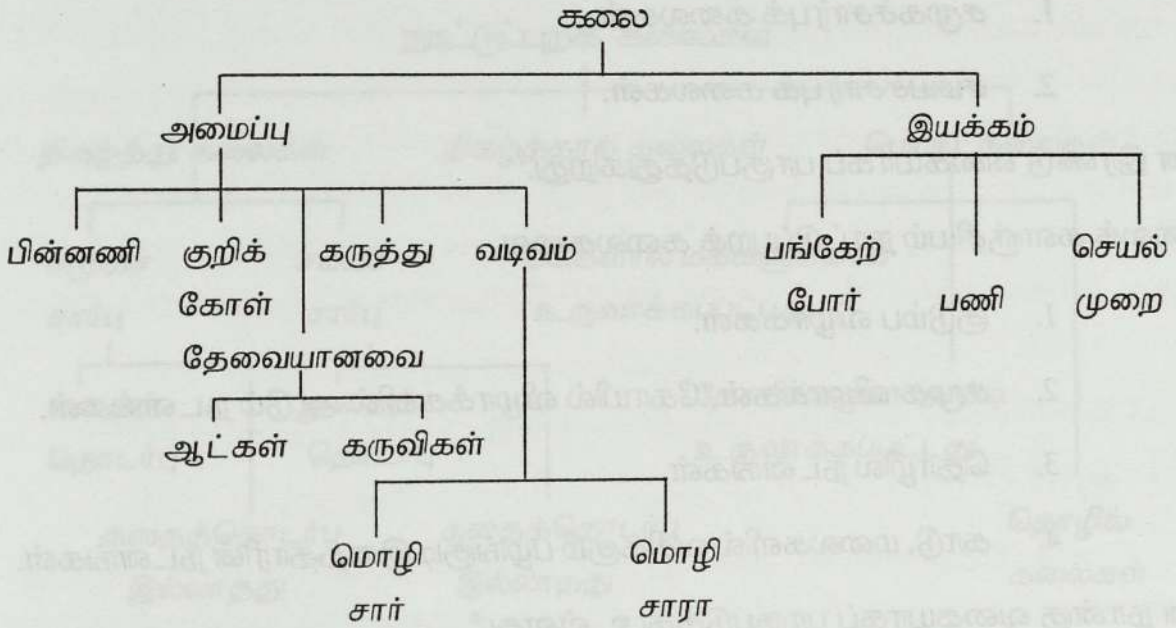
நாட்டுப்புறக் கலைகளின் வளர்ச்சி நிலைகளை,

1. தொன்மக்கலை (Primitive Art)
2. நாட்டுப்புறக்கலை (Folk Art)
3. செம்மைக்கலை (Classical Art)

என மூன்று பெரும் பிரிவுகளாகப் பகுத்து நோக்கும் பண்பு காணப்படுகிறது.⁵ இம் மூன்று வகையான பிரிவுகளின் தாக்கங்களைப் பரஸ்பரம் ஒவ்வொரு வகைக் கூறுகளிலும் இனம் காணலாம்.

கலைகளின் இயக்கம்

எந்த ஒரு கலையும் அதன் அமைப்பு நிலையில் பின்வரும் இயக்கத்-
தினைக் கொண்டிருக்கும்.

மேலே குறிப்பிட்ட விடயங்கள் கலைகளுக்கேற்ப ஓரளவு மாற்ற-
மடைந்தும், வேறுபட்டும் காணப்படும். பொம்மலாட்டம் முதலான சிலவகைக்
கலைகளில் மொழியின் பயன்பாடு இல்லாமலிருக்கும். கரகாட்டம், காவடி-
யாட்டம், போன்ற கலைகளில் இசையும், ஆடலும், இணைவு பெற்றிருக்கும்.

5. சக்திவேல். சு., நாட்டுப்புற இயல் ஆய்வு, ப. 167.

பொம்மலாட்டம், சிலம்பாட்டம், முதலான கலைகளில் வெறும் செய்கைகள் மட்டுமே முதன்மை பெறும். சிலவகைக் கலைகளில் மொழி, இசை, செய்கை, ஆகிய மூன்றும் இணைவு பெற்றிருக்கும்.

நாட்டுப்புறக் கலைகளின் வகைப்பாடு

கலைகளைப் பொதுவாகச் செவ்வியற்கலை, நாட்டுப்புறக்கலை என இரண்டு பெரும் பகுதிகளாகப் பகுத்து நோக்கும் பண்பு தமிழ் மரபில் நீண்ட காலமாகவே இருந்து வருகிறது.

வேத்தியல், பொதுவியல், குறித்துச் சிலப்பதிகாரம் குறிப்பிடுகின்றது. மேற்படி நூலுக்கு உரை கண்ட இடைக்கால உரையாசிரியர்கள், "வேத்தியல்" என்பது, வேந்தனுடைய அவையில் வேந்தனுக்கும், அவனைச் சார்ந்த குழாத்துக்கும் நிகழ்த்தப் பெறும் கலை எனவும், "பொதுவியல்" என்பது வேத்தியற் கலையை எளிமைப்படுத்திச் சாதாரண மக்களிடையே பரப்பிய கலை எனவும் பொருள்பட உரை கொள்கிறார்கள்.⁶

வாழ்வியற் களஞ்சியம் கலைகளை,

1. சமூகச்சார்புக் கலைகள்.
2. சமயச்சார்புக் கலைகள்.

என இரண்டு வகையாகப் பாகுபடுத்துகிறது.⁷

கலைக் களஞ்சியம் நாட்டுப்புறக் கலைகளை,

1. குடும்ப விழாக்கள்.
2. சமூக விழாக்கள், கோயில் விழாக்களில் ஆடும் நடனங்கள்.
3. தொழில் நடனங்கள்.
4. காடு, மலைகளில் வசிக்கும் பழங்குடி இனத்தாரின் நடனங்கள்.

என நான்கு வகையாகப் பாகுபடுத்தி உள்ளது.⁸

6. சிலப்பதிகாரம். அடியார்க்கு நல்லாருரை.

7. வாழ்வியற்களஞ்சியம், தொகுதி, 11, ப. 380.

8. கலைக்களஞ்சியம், தொகுதி - 6, ப. 382.

கி. கருணாகரன், இரா. பாக்கியலட்சுமி ஆகியோர் நாட்டுப்புறக் கலைகளை,

1. வாய்மொழிக் கலைகள் (Verbal Arts)
2. வாய்மொழி சாராக் கலைகள் (Non Verbal Arts)

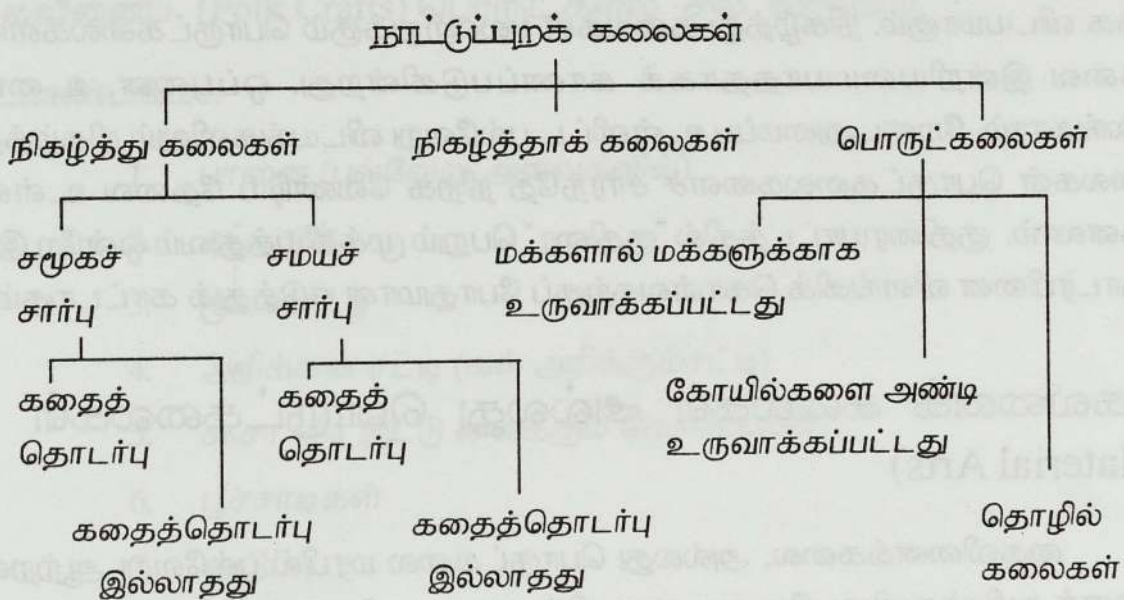
என இருவகைகாகப் பாகுபடுத்துகின்றனர்.⁹

பானர்ஜி என்பார் நாட்டுப்புறக் கலைகளை,

1. சமூகச் சார்புக் கலைகள்
2. சமயச்சார்புக் கலைகள்
3. போர் இயல்புக் கலைகள்

என மூன்று வகையாகப் பாகுபடுத்துகிறார்.¹⁰

சு. சக்திவேல் நாட்டுப்புறக் கலைகளைப் பின்வமாறு பாகுபாடு செய்கிறார்.¹¹

9. கருணாகரன். கி., பாக்கியலட்சுமி. இரா., நாட்டுப்புறவியல் ஆய்வு நெறி முறைகள், ப. 31.

10. சக்திவேல், சு., நாட்டுப்புற இயல் ஆய்வு, ப. 169.

11. சக்திவேல், சு., நாட்டுப்புற இயல் ஆய்வு, பக். 170 - 171.

ஆறு. இராமநாதன் என்பவர் நாட்டுப்புறக் கலைகளை,

1. பொருட்கலைகள்
2. நிகழ்த்து கலைகள்

என்று இருபெரும் பிரிவுகளாகப் பகுத்து நோக்குகிறார்.¹² தவிர நாட்டுப்புறக் கலைகளைச் சாதி (பறைமேளக்கூத்து, கணியான் ஆட்டம், தேவராட்டம்); ஆடும்முறை (ஓயிலாட்டம்), பயன்படுத்தும் பொருட்கள் (மரப்பாவைக்கூத்து, பொய்க்கால் குதிரையாட்டம், கோலாட்டம்); இசைக்கருவி (உடுக்கடிப்பாடல், வில்லுப்பாட்டு); வேடம் (புலியாட்டம், கரடியாட்டம், மயிலாட்டம்); நிகழ்த்தும் இடம் (தெருக்கூத்து, வட்டக்களரிக்கூத்து) முதலான அடிப்படைகளில் வகைப்படுத்தும் பண்பும் காணப்படுகிறது.

நாட்டுப்புறக் கலைகளை, உருவாக்குதல், பயன்படுத்துதல், அல்லது நிகழ்த்துதல் முதலான விடயங்களை அடிப்படையாகக்கொண்டு மேலே சுட்டியவாறு பலரும் பல்வேறு வகையான வகைப்பாடுகளை முன் வைத்துள்ளதனை நோக்க முடிகிறது. ஆயினும் நிகழ்த்து கலைக்கும் (Performing Art), பொருட்கலைக்கும் (Material Art) இடையிலான வேறுபாட்டைக் கோடு கிழித்தது போலத் திட்டவாட்டமாக வறையறுக்க முடியாது என்பது கருத்ததக்க விடயமாகும். நிகழ்த்து கலைகள் பலவற்றுக்கும் பொருட்கலைகளின் தேவை இன்றியமையாததாகக் காணப்படுகின்றது. ஒப்பனை, உடை, அலங்காரம், மேடைஅமைப்பு உள்ளிட்ட பல்வேறு விடயங்களிலும் நிகழ்த்து கலைகள் பொருட்கலைகளைச் சார்ந்தே நிற்க வேண்டிய தேவை உள்ளதெனலாம். குதிரையாட்டத்தில் "குதிரை" பெறும் முக்கியத்துவம் ஒன்றே இத் தொடர்பினை விளங்கிக் கொள்வதற்குப் போதுமான எடுத்துக் காட்டாகும்.

கைவினைக் கலைகள் அல்லது பொருட்கலைகள் (Material Arts)

கைவினைக்கலை, அல்லது பொருட்கலை மரபில் பல்வேறு ஆற்றல்களைத் தமிழர்களிடையே காணமுடிகின்றது. கைவினைக் கலைகள் குறித்த உத்திகள் (Technics), தினுசுகள் (Designs) முதலானவை மக்களிடையே தலைமுறை தலைமுறையாக மரபு வழியாகக் கையளிக்கப்பட்டு வருவனவாக உள்ளன. "கண் பார்க்கக் கை செய்யும்" என்ற மரபுத் தொடர் இவ்விடத்தில் நினைத்தற்குரிய ஒன்றாக உள்ளது. மரபுசார்ந்த கைவினைப்பொருட்கள் வரலாறு சார்ந்தும், நிலவியல் சார்ந்தும் அமைவன.

12. இராமநாதன் ஆறு., நாட்டுப்புற இயல் ஆய்வுகள், ப. 146.

கைவினைக் கலைகளில் மட்பாண்டக்கலை சிறப்பான ஓரிடத்தைப் பெறுகிறது. ஆதிச்ச நல்லூரில் அகழ்ந்தெடுக்கப்பட்ட சுடுமண் படிவங்கள், முதுமக்கட் தாழிகள் முதலானவை பண்டைத் தமிழரின் மட்பாண்டத்தொழில் தேர்ச்சிக்குச் சான்றுகளாக அமைபவையாகும்.

மட்பாண்டங்கள் தவிர, காகிதம், பொம்மைகள், மரப்பொம்மைகள், பாய்கள், பெட்டிகள், கடகங்கள், கதவு, யன்னல் நிலைகள், சிற்பங்கள் முதலான மரவேலைப்பாடுகள், கண்ணாடியில் வரையப்படும் ஓவியங்கள், உலோகச் சிற்ப வேலைப்பாடுகள், கற்சிற்ப வேலைப்பாடுகள், சப்பரம், தேர், மணவறை வேலைப்பாடுகள், ஒப்பனைக் கலை, நெசவுக்கலை, சாயம் போடுதல், வேலி வகைகள் முதலான பல்வேறு கைவினைக் கலைகள் தமிழரிடையே வழக்கில் உள்ளன. கைவினைக் கலைகள் பலவும் குறிப்பிட்ட சிலவகைச் சமூகப்பிரிவு மக்களிடமே பெரிதும் வழக்கில் இருந்து வருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இக்கலை வடிவங்களை உருவாக்குவதில் பின்பற்றப்படும் உத்தி முறைகள் மற்றும் கலை நுட்பங்களைப் பிறருடன் பகிர்ந்து கொள்வதை, வெளிப்படுத்துவதை இவ்வாறான சமூகப்பிரிவு மக்கள் பெரிதும், விரும்பாத நிலையே தொடர்கிறது.

கைவினைப் (Folk Crafts) பொருட்களில் சில வருமானு, மட்பாண்டங்கள்

1. பானை (பல்வேறு அளவுகளில்)
2. சட்டிகள்
3. மூடல்சட்டி
4. அரிக்கன் சட்டி (கல் அரிக்கும்சட்டி)
5. கூசா (நீர் இட்டு வைக்கும் கொள்கலன்)
6. பூச்சாடிகள்
7. அடுப்பு
8. சுட்டிகள் (எள்ளெண்ணெய் எரிக்கும் சுட்டி)
9. ஓடு (தட்டை ஓடு, முகட்டு ஓடு)
10. செங்கல்

காகிதப் பொருட்கள்

1. பல்வேறுவகைப் பொம்மைகள்
2. கடவுளர் சிலைகள்

3. பூச்சாடிகள்
4. பூவேலைப்பாடுகள்
5. பல்வேறு வகையான முகமூடிகள்
6. தட்டுக்கள்

மர்ப்பொருட்கள்

1. சிற்ப வேலைப்பாடுகள்
2. தேர்
3. சப்பரம்
4. மணவறை
5. கதவு வேலைப்பாடுகள் (கொத்துவேலை)
6. உரல், உலக்கை
7. பாக்கு உரல்
8. இடியப்ப உரல்
9. அச்ச உரல்
10. திருகுவலை
11. பல்வேறு வகைக் கைப்பிழிகள்
12. ஊன்று கோல்கள்
13. நாற்காலிகள்
14. கடவுளர் வாகனங்கள்
15. கூரை வேலைப்பாடுகள்

ஓலை, புல் வேலைப்பாடுகள்

1. பல்வேறு வகைப்பெட்டிகள்
2. மூடல் பெட்டி
3. கடகம்
4. நார்க்கடகம் (பனைநார்)
5. குஞ்சுக்கடகம் (சிறிய கடகம்)
6. குட்டான் (கரக்குட்டான், பனங்கட்டிக்குட்டான்)
7. பட்டை (கைப்பட்டை)
8. பீலிப்பட்டை (கிணற்றிலிருந்து நீர் அள்ளப் பயன்படுவது)

9. தட்டுவம் (உண்கலம்)
10. பூத்தட்டுக்கள்
11. பாய் (ஓலை, புல்)
12. தடுக்கு (சிறிய பாய்)
13. சுளகு
14. கொட்டப்பெட்டி (பணப்பை)
15. பன்னாங்கு (பிணத்தை எடுத்துச் செல்லப் பயன்படுவது)
16. பனையோலை வேய்ச்சல்
17. தென்னோலை வேய்ச்சல்
18. பறி
19. பிளா (கள் குடிப்பதற்குப் பயன்படும் கலம்)
20. கரப்பு - (பறவைகளை அடைத்தல், உணவுகளைச் சிறு பிராணிகளிடமிருந்து பாதுகாத்தல்)
21. பனைமட்டை வரியல்
22. உறி
23. திருகாணி
24. நீற்றுப்பெட்டி

உலோக வேலைப்பாடுகள்

1. சிற்பங்கள்
2. தட்டுக்கள் (தாம்பாளங்கள்)
3. கோவிற பூசைப் பொருட்கள்
4. பல்வேறு வகை விளக்குகள் (குத்து விளக்குகள்)
5. கத்திகள், கோடரிகள்.
6. அரிவாள் (நெல் முதலானவற்றை அறுவடை செய்யப் பயன்படும் கத்தி)
7. குத்தாசி - (வேலி அடைத்தலில் பயன்படும் கருவி)
8. பாக்குவெட்டி
9. பாக்கு உரல்
10. சத்தகம் (பனை ஓலையை வாரப் பயன்படும் கருவி)

11. பூட்டுக்கள் (பல்வேறு வகை)
12. கிறில் வேலைப்பாடுகள் (யன்னல், கதவு)
13. கிண்டி (புல் முதலான களைகளை அகற்றுவதற்குப் பயன்படும் கருவி)

கல் வேலைப்பாடுகள்

1. சிற்பங்கள் (கடவுளர், மனிதர்..)
2. உரல்
3. அம்மி
4. ஆட்டுக்கல்
5. திருகுகல்
6. மருந்து உரைக்கும் கல்
7. கல்லிலான தூண்கள்

நெசவு, பின்னல், வேலைப்பாடுகள்

1. சேலை
2. வேட்டி
3. துண்டுகள்
4. வலைகள் (பின்னுதல்)
5. நாற்காலி உறைகள்

நிகழ்த்து கலைகள் (Performing Arts)

தமிழரிடையே நிகழ்த்து கலை மரபில் பல்வேறு வகையான கலைகள் மிகுந்த செல்வாக்குடன் இருந்து வருகின்றன.

நிகழ்த்து கலைகளில் அர்த்தமும், கலைத்திறமும், வெளிப்படுவதோடு, வெறும் சொற்களுக்கு மட்டும் முதன்மை தராது, அவை எவ்வாறு மக்கள் முன்பாக வழங்கப்படுகின்றன என்ற வினைத்திறத்திலும் கவனம் செலுத்தப்படுகிறது. இன்னிசை, வேகம், சந்தம், குரல், நாடகப்பண்பு, புலப்படுத்தும் வழிமுறைகள், நிகழ்த்தும் உத்திகள் முதலானவை நிகழ்த்து கலைகளை அறிய உதவுவனவாகும்.

நிகழ்த்து கலைகள், ஆடும்முறை, சாதி, நிகழ்த்துதலில் முதன்மை வகிக்கும் பொருட்கள், இசைக்கருவி. நிகழ்த்தப்படும் இடம். மற்றும் போடப்படும் வேடம் எனப் பல்வேறு காரணங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு பெயர் பெறுகின்றன.

தமிழரிடையே பல்வேறு வகையான நிகழ்த்து கலைகள் வழக்கில் இருந்து வருகின்றன. அவற்றுட் சில வருமாறு:

1. நாட்டுப்புற நடனங்கள்
2. காவடி (அன்னக்காவடி, செடில்காவடி, பறவைக்காவடி, பாற்காவடி, தாளக்காவடி)
3. கரகம் (ஆடுகரகம், சக்திக்கரகம்)
4. கோலாட்டம்.
5. கும்மி
6. பொம்மலாட்டம்
7. வில்லிசை
8. தெருக்கூத்து
9. விஜயமனோகரன் கூத்து
10. தேவ சகாயம்பிள்ளை கூத்து
11. பண்டார வன்னியன் கூத்து
12. கம்பன் மகன்
13. இராவணேசன்
14. கர்ணன் போர்
15. வாலிவதை
16. அனுவுருத்திர நாடகம்
17. வாளபிமன்
18. அர்ச்சுனன் தபசு
19. காத்தான் கூத்து
20. பவளக்கொடி
21. கோவலன் கூத்து
22. வீரகுமாரன்
23. கோவலன் கண்ணகி
24. சத்தியவான் சாவித்திரி
25. அரிச்சந்திரா மயான காண்டம்
26. நல்லதங்காள்
27. ஞானசுவந்தரி
28. பக்த நந்தனார்
29. சகுந்தலை
30. அல்லி அர்ச்சுனா
31. வள்ளி திருமணம்
32. சாரங்கதாரா
33. கீசகன் வதை
34. அங்கசுந்தரி
35. அல்லி நாடகம்
36. அலங்காரரூபன்
37. ஆரவல்லி
38. இரணிய சம்ஹாரம்
39. இராமநாடகம்
40. கிருஷ்ண விலாசம்
41. கற்பலங்காரி
42. குசலவ நாடகம்
43. சித்திரசேனன் சண்டை
44. தருமபுத்திரன்
45. புலந்திரன் களவு
46. மகுடி
47. பறைமேளக் கூத்து
48. மாரியம்மன் குளிர்த்திக் கதை
49. கழைக்கூத்து
50. பாவைக்கூத்து
51. தோற்பாவைக்கூத்து

முதலானவை, அவற்றுட் சிலவாகும். நாட்டுப்புற நிகழ்த்து கலைகளில் “கூத்துக்கள்” பிரதான இடம் பிடிப்பனவாகக் காணப்படுகின்றன. வடமோடிக் கூத்து, தென்மோடிக் கூத்து, விலாசக் கூத்து, இசைநாடகம், சிந்துநடைக் கூத்து முதலான பல்வேறு வகைகளில் இக்கூத்துக்கள் பயிலப்பட்டு வருகின்றன.

பாரம்பரியமான நாட்டுப்புற நிகழ்த்துகலை வடிவங்களுக்குள் சமகாலப் பிரச்சினைகளைப் பாடுபொருள்களாக்கி ஆற்றுகை செய்யும் வழக்கமும் காணப்படுகின்றது. தெருக்கூத்துக்களில் இருந்து கூத்தின் ஏனைய வகைகளிலும் இத்தகைய பொருள் மாற்றத்தினைக்காணமுடிகிறது.

நாட்டுப்புற மக்களுடைய வாழ்வியல், வரலாறு மற்றும் உணர்ச்சி முதலானவற்றுடன் பெரிதும் தொடர்புபட்டனவாக விளங்குகின்ற இக் கலைகளைப் பற்றி ஆராய்வோர் நாட்டுப்புறக் கலைகள் ஆற்றுகை செய்யப்படும் சமுதாயச் சூழல்களை நுணுக்கமாக அவதானித்து அவை ஒவ்வொன்றுக்குமிடையிலான தொடர்புகளை இணைத்து நோக்கி விளக்குதல் அவசியமானதாகும். இவ்வாறான செயற்பாட்டின் மூலம் நாட்டுப்புறக் கலைகளின் சிறப்பியல்புகளையும், குறித்த கலைகளைக் கொண்டுள்ள சமுதாயத்தின் சிறப்பியல்புகளையும் மற்றும் இக்கலைகளின் சமுதாய முக்கியத்துவத்தினையும் துல்லியமாக வெளிக்கொணர முடியும். சமுதாயப் பின்புலம் என்பது இக்கலைகளின் அமைப்பில் மிகவும் முக்கியமான ஒன்றாக விளங்குகிறது.

நாட்டுப்புற விளையாட்டு (Folk Game)

மானுட உயிர்கள் எல்லாவற்றுக்கும் பொதுவான வெளிப்பாட்டு நடத்தைகளுள் விளையாட்டும் ஒன்றாகும். கலை, மொழி, சமயம், ஆகியவற்றைப் போல விளையாட்டும் கலவையான ஒரு நிகழ்வாகும். விளையாட்டு, என்பது ஒரு தன்னார்வச் செயற்பாடாகும். இஃது உடலுக்கும் உள்ளத்திற்கும் வலிமை சேர்க்க வல்லது. ஆயினும், "பொழுது போக்குதல்" என்ற செயற்பாடே விளையாட்டுக்கான அடிப்படை எனலாம். விளையாட்டுக்கள் நாட்டுக்கு நாடு, சமூகத்துக்குச் சமூகம் வேறுபாடுடையனவாகப் பயின்று வருகின்றன. இவை நாட்டுப்புற மக்களின் நாகரிகத்தோடும், பண்பாட்டோடும் இணைந்து காணப்படுகின்றன.

விளையாட்டு : சொல்லும் பொருளும்

விளையாட்டு என்பதற்குச் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ப் பேரகராதி பின்வரும் ஐந்து பொருள்களைக் குறிப்பிடுகிறது. அவை,

1. பொழுது போக்குக்குரிய மகிழ்ச்சிச் செயல்.
2. சிரமமின்றி இலேசாகச் செய்யும் தொழில்
3. வேடிக்கை
4. காமலீலை
5. கலைத்தொழில் எட்டனுள் பாடநினைத்த வண்ணத்தில் சத்தத்தை விடுகை என்பனவாகும்.¹

1. Tamil Lexicon, Vol. VI, Part I. p. 3730.

மேலும் இது, ஆட்டம் (Play), போட்டி விளையாட்டு (Sports), இன்பப் பொழுதுபோக்கு (Recreation) ஆகியனவற்றையும் குறிக்கும் என மேற்படி அகராதி குறிப்பிடுகின்றது.

தனித்தனியே இயங்கும் பல உறுப்புக்களைப் பல வகையாக ஒன்று சேர்த்து, இயக்கி, அவற்றினை அடக்கி, ஆடப்பழகுவதே விளையாட்டு எனக் குறிப்பிடும் கலைக்களஞ்சியம், விளையாட்டின் அடிப்படைஇயல்பு, அதன் பயன், விளையாடுவதற்கான காரணம் என்பனவற்றுக்குப் பதிலிறுக்கும் வகையில் அமைந்த விளையாட்டுக் கொள்கைகளாக (Theories of Play);

1. மிகை ஆற்றல் கொள்கை (Surplus Energy Theory).
2. ஆயத்தக் கொள்கை (Preparatory Theory).
3. பொழுதுபோக்குக்கொள்கை (Recreation Theory).
4. புனராக்கக் கொள்கை (Recapitulatory Theory).
5. காலதிற் கொள்கை (Cathartic Theory).
6. போட்டி மனப்பாங்கு (Rivalry).

ஆகியனவற்றைக் குறிப்பிடுகின்றது.²

ஆங்கிலக்கலைக்களஞ்சியம், ஓய்வுவேளையில் மன மகிழ்ச்சிக்காகச் செய்யக்கூடிய எளிய அல்லது வேடிக்கையான செயல்களே “விளையாட்டு” என விளக்கம் தருகிறது.³

விளையாட்டாவது விரும்பி ஆடும் ஆட்டம், விளை-விருப்பம், ஆட்டு-ஆட்டம் என விளையாட்டு என்ற சொல்லுக்கு ஞா. தேவநேயப்பாவாணர் விளக்கம் தருகிறார்.⁴

விளையாட்டு, வாழ்க்கைக்குப் பயிற்சியளிக்கும் களங்களில் ஒன்று.⁵ விளையாட்டு என்பது இன்பம் விளைவிக்கும் ஆட்டம்.⁶ விளையாட்டு என்பது நாட்டுப்புற மக்களின் வாழ்வியலைப் பற்றி ஆராய்வது⁷ எனப் பல்வேறு வகையான விளக்கங்களை அறிஞர்கள் முன்வைக்கின்றனர்.

2. கலைக்களஞ்சியம், தொகுதி. 9. பக் - 423- 424.

3. *The World Book Encyclopaedia* , p. 506.

4. வேதநேயன் ஞா., தமிழ் நாட்டு விளையாட்டுக்கள், ப. 5.

5. பாலசுப்பிரமணியம். இரா., தமிழ் நாட்டு விளையாட்டுக்கள். ப. 448.

6. இராகவையங்கார். மு. (க.ஆ.), “விலங்குப்போர் விளையாட்டு”, ஆராய்ச்சித் தொகுதி. ப. 297.

7. சக்திவேல். சு., நாட்டுப்புற இயல் ஆய்வு, ப. 246.

மேலே குறிப்பிட்ட விளக்கங்களிலிருந்து விளையாட்டு என்பது மனமகிழ்ச்சியோடு தொடர்புடையதும், ஒருவரது ஆற்றலை வெளிக்கொணர வல்லதுமான ஒருவகை நடத்தை என விளங்கிக் கொள்ளலாம். பொழுது போக்குதல் என்ற நிலை இதன் பொதுவான கருத்தாக உள்ளது.

விளையாட்டின் தோற்றம்

சமூகத்திலுள்ள ஏனைய நிறுவனங்களைப் போல விளையாட்டும் வரையறுக்க முடியாத மூலத்திலிருந்து தோன்றியது எனலாம். ஆதிமனிதன் வேட்டையாடித் திரிந்த காலத்திலும் நிலையான வாழ்வு வாழத் தொடங்கிய காலத்திலும் பல்வேறு பயிற்சிகளைப்பெற்றுக் கொண்டான். மனிதன் தற்பாதுகாப்புக்காகத் தாண்டவும், நீந்தவும், ஓடவும், மரமேறவும் பழகினான். வேட்டை விளையையில் அனுபவம் உள்ளோர் பிறர்க்குப் பயிற்சி தரமுன்வரலாயினர். அவை, குறிபார்த்து எறிதல், வீழ்த்துதல், ஆயுதங்களைக் கையாளுதல் முதலான பயிற்சிகளாக அமைந்தன. நாடோடி வாழ்வை விடுத்து நிலைத்த வாழ்வு வாழத் தொடங்கிய நிலையில் அடிக்கடி போர்கள் மூண்டன. அதன் பயனாகப் போரின் செயற்பாடுகள் குறித்தும் பயிற்சிகள் தரப்பட்டன.

நாளடைவில் நாகரிக வளர்ச்சி, பண்பாட்டு வளர்ச்சி ஆகியன காரணமாக வேட்டையும் போரும், குறைவடையத் தொடங்க; பலர் காணத்தம் வீரத்தைப் புலப்படுத்தவும், மன மகிழ்ச்சிக்காகவும் விளையாட்டுக்களை விளையாட, விளையாட்டுக்கள் தோன்றின.⁸ மேலும் வீரத்தை வளர்க்க, பயத்தை விரட்ட, நம்பிக்கையை ஊட்ட; நண்பர்களைப் பெருக்க, பொழுதுபோக்கை வரவேற்க, முரண்பாட்டை உணர்த்த, வாழ்க்கையினையும் தொழிலினையும் எதிரொலிக்க, போலச் செய்ய எனப் பல்வேறு நிலைகளில் விளையாட்டுக்கள் வேர் கொண்டன.⁹

விளையாட்டு முதன் முதலில் சிறுவரிடையே தான் தோன்றியிருக்க வேண்டும் எனக் கருதும் தேவநேயப்பாவாணர், ஓய்வு நேரத்தில் அல்லது வேலை செய்யாத பருவத்தில் சிறுவர் பெரியோரின் செயலை அல்லது இயற்கை நிகழ்ச்சியை நடித்து மகிழ்ந்த நிலையிலேயே விளையாட்டுக்கள் தோற்றம்பெற்றன என்பர்.¹⁰

தமிழ் மக்களிடையே பல்வேறு வகையான நாட்டுப்புற விளையாட்டுக்கள் பயில்நிலையில் இருந்து வருகின்றன. இவ் வகையான விளையாட்டுக்களைச் சமுதாய மேல் மட்டத்தில் உள்ள கற்றோரிடத்துக் காண முடியாது.

8. பாலசுப்பிரமணியம். இரா., தமிழ்நாட்டு விளையாட்டுக்கள், ப. 27.

9. சிவகாமசுந்தரி. சு., சங்க இலக்கிய விளையாட்டுக்களஞ்சியம், பக். 6-7.

10. தேவநேயன். ஞா., தமிழ்நாட்டு விளையாட்டுக்கள், ப. 5.

சமுதாயத்தின் இடை, கடை நிலை மக்களிடையே இவ்வகையான விளையாட்டுக்களைப் பெரிதும் காண முடியும். அவற்றுள் சில வருமாறு:

1. கிட்டிப்புள் விளையாட்டு (கிட்டியடி)
2. கெந்தியடித்தல் (கிந்தியடித்தல்)
3. ஆடு புலியாட்டம்
4. தாயம்
5. பேணிப்பந்து (தகரப்பந்து)
6. அம்பெறிதல்
7. போர்த்தேங்காய் அடித்தல்
8. கோழிச்சண்டை (சேவற்சண்டை)
9. வண்டிச்சவாரி (சவாரி விடுதல்)
10. சில்லிக்கோடு
11. கள்ளன் பொலிஸ்
12. கீச்சு மாச்சுத் தம்பலம்
13. மாபிள் விளையாட்டு (போளையடி)
14. சறுக்கு மரம் ஏறுதல் (கிறீஸ்மரம் ஏறுதல்)
15. பட்டம் விடுதல் (காற்றாடி விடுதல்)
16. வெள்ளமடித்தல்
17. சிற்றில் (வீடுகட்டி விளையாடுதல்)
18. கிளித்தட்டு (தாச்சி)
19. வாண விளையாட்டு
20. குலை குலையாய் முந்திரிக்காய்.
21. பசுவும் புலியும்
22. அடிச்சப் பிடித்தல் (தொட்டுப்பிடித்தல்)
23. மாங்கொட்டை
24. கயிறடித்தல்
25. கயிறிழுத்தல்
26. கப்பல் விடுதல் (தோணி விளையாட்டு)
27. சிலம்படி (சீனடி சிலம்படி)
28. சங்கிலிப்பற்று

29. தேர்கட்டி விளையாட்டு
30. பம்பரம்
31. உப்பு மூட்டை
32. பந்து விளையாட்டு
33. உறியடி
34. தும்பி விளையாட்டு
35. கண் பொத்தி விளையாட்டு
36. தெப்ப விளையாட்டு
37. கபடி
38. எல்லே எல்லே
39. ஆடு வீடு
40. பாண்டி
41. உருளைக் கிழங்குப் பிரட்டல்
42. ஊஞ்சல்
43. பாம்பும் ஏணியும்
44. தலையணை அடி
45. கருவாடு
46. புளியடி புளியடி
47. கோழியும் பருந்தும்
48. ஒப்பு விளையாட்டு
49. கொக்கான் அடித்தல்
50. ஊதல் விளையாட்டு
51. எண் விளையாட்டு
52. நட்சத்திர விளையாட்டு
53. பொறிக்கிடங்கு விளையாட்டு
54. மண் விளையாட்டு
55. குடம் விளையாட்டு
56. காளை விளையாட்டு
57. குதிரை ஓட்ட விளையாட்டு
58. றிம் விளையாட்டு

59. குளம் கரை விளையாட்டு
60. தொலைபேசி விளையாட்டு
61. ரெயின் விளையாட்டு
62. சச்சுர விளையாட்டு
63. கமுக மட்டை இழுத்தல்.
64. சாமி விளையாட்டு
65. ஒளித்துப் பிடித்து விளையாட்டு
66. நாயும் இறைச்சித்துண்டும்
67. டிக் டிக் விளையாட்டு
68. டக்கோ டக்கோ (டக் டக் டோஸ்)
69. ஓரம்மா கடைக்குப் போனா
70. கோழி பற பற
71. நுள்ளுப் பிராண்டி கிள்ளுப் பிராண்டி
72. 1,2,3,4, பம்பலப்பிட்டி
73. சுண்டி விளையாட்டு
74. நண்டுறுது நரியுறுது
75. கப்டின் கப்டின் யார் கையில்

முதலான விளையாட்டுக்கள் இவற்றுள் குறிப்பிடத்தக்கனவாகக் காணப்படுகின்றன. மேற்குறிப்பிட்ட விளையாட்டுக்கள், சிறுவர், சிறுமியர், மகளிர், ஆடவர் எனப் பலதரப்பட்டோராலும் விளையாடப்பட்டு வருகின்றன. இவற்றுள் சிலவகை விளையாட்டுக்களை இருபாலரும் இணைந்தும் விளையாடுவது குறிப்பிடத்தக்க விடயமாகும். தாயம், உப்புமுடை, அடிச்சுப்பிடிச்சு, கள்ளன் பொலிஸ், முதலானவை இவ்வகை விளையாட்டுக்களுக்கான வகை மாதிரியான உதாரணங்களாகும்.

நாட்டுப்புற விளையாட்டுக்களின் வகைப்பாடு

நாட்டுப்புற விளையாட்டுக்களைப் பல்வேறு அடிப்படைகளை முதன்மைப்படுத்தி வகைப்படுத்தும் வழக்கம் காணப்படுகிறது. அவற்றுட் சில வறுமாறு:

1. நிலைக்களன்
2. காலம்
3. நேரம்

4. பங்கு பற்றுவோரின் எண்ணிக்கை
5. பங்கு பற்றுவோரின் வயது
6. பால்
7. சமுதாயச்சூழல்
8. தன்மை
9. கருவிகள்

விளையாட்டுக்களை நிலைக்களன் அடிப்படையில்,

1. வீர விளையாட்டுக்கள்
2. பொழுது போக்கு விளையாட்டுக்கள்

எனவும்,

நாட்டுப்புற விளையாட்டுக்களைக் கால அடிப்படையில்,

1. காற்றுக்கால விளையாட்டுக்கள்
2. மழைக்கால விளையாட்டுக்கள்
3. நிலாக்கால விளையாட்டுக்கள்
4. விடுமுறைக்கால விளையாட்டுக்கள்
5. எல்லாக் காலங்களிலும் விளையாடும் விளையாட்டுக்கள்

எனப் பாகுபடுத்துவர்.

விளையாட்டுக்களை அவை விளையாடும் நேரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு,

1. காலைநேர விளையாட்டுக்கள்
2. பகல்நேர விளையாட்டுக்கள்
3. இரவு நேர விளையாட்டுக்கள்

எனவும்,

விளையாட்டுக்களை இட அடிப்படையில்.

1. தெரு விளையாட்டுக்கள்
2. வீட்டு விளையாட்டுக்கள்
3. பொது விளையாட்டுக்கள்

எனவும்,

பங்கு பற்றுவோரின் எண்ணிக்கை அடிப்படையில்,

1. தனிநபர் விளையாட்டு
2. இருவர் விளையாட்டு
3. குழு விளையாட்டு

எனவும்,

விளையாட்டுக்களைப் பால் அடிப்படையில்,

1. ஆண்கள் விளையாட்டு
2. பெண்கள் விளையாட்டு

எனவும்,

சமுதாயச்சூழல் அடிப்படையில்,

1. பொழுதுபோக்கு விளையாட்டு
2. அறுவடை விளையாட்டு
3. பண்டிகை விளையாட்டு

எனவும்,

விளையாட்டுக்களைத் தன்மை அடிப்படையில்,

1. உடல்திறன் விளையாட்டு
2. அறிவுத்திறன் விளையாட்டு
3. வாய்ப்புநிலை விளையாட்டு
4. மனமகிழ்ச்சி விளையாட்டு

எனவும் வகைப்படுத்தி நோக்கலாம்.

விளையாட்டுக்களைப் பொதுவாக,

1. அக விளையாட்டுக்கள் (Indoor Games)
2. புற விளையாட்டுக்கள் (Out door Games)"

என இருவகையாகப் பாகுபடுத்தும் வழக்கமும் காணப்படுகிறது.

கலைக்களஞ்சியம் விளையாட்டுக்களை,

1. இயக்கவகை
2. அறிவுவகை
3. பொறிவகை¹²

என மூன்று வகையாகப் பாகுபடுத்தி உள்ளது.

அக விளையாட்டுக்கள் பெரும்பாலும் வீட்டிலேயே விளையாடப்படுவனவாக உள்ளன. பாண்டி, தாயம், பம்பரம் முதலானவை இவற்றுட் சிலவாகும். காற்றாடி, கிளித்தட்டு, சிலம்பம் முதலான விளையாட்டுக்கள் பெரும்பாலும் வீட்டுக்கு வெளியிலேயே விளையாடப்படுதலின் இவை புற விளையாட்டுக்கள் என அழைக்கப்படுகின்றன.

வீர விளையாட்டுக்களில் உயிரைத் துச்சமென மதித்துப் பணயம் வைத்து விளையாடுவர். இவற்றின் வெற்றி, தோல்வி என்பது வீரர்களைப் பாதிப்பதாக அமையும். சிலம்பம், விலங்குச்சண்டை முதலான விளையாட்டுக்கள் இவ் வகையைச் சார்ந்தனவாகும்.

காற்று வீசும் காலங்களை அறிந்து கடதாசிப்பட்டம், கொக்குப்பட்டம், பிராந்துப்பட்டம், விண்பூட்டிய பட்டம் முதலான விதம் விதமான பட்டங்களை (காற்றாடி) ஏற்றுவர். விழாக்காலங்களில் வண்டிச்சவாரி, சறுக்குமரம் (உரிமரம்), சிலம்பம், வாண விளையாட்டு, முதலான விளையாட்டுக்களை நிகழ்த்துவர். மழைக்காலத்தில், கப்பல் விளையாட்டு, வெள்ளமடித்தல், முதலானவையும், நிலாக்காலங்களில் பெண்கள் கும்மியடிப்பதும் கால அடிப்படையிலான விளையாட்டுக்களில் சிலவாகும்.

விளையாட்டுக்களில் சில ஆண்களுக்கு உரியனவாகவும், சில பெண்களுக்கு உரியனவாகவும், சில இருபாலருக்கும் உரியனவாகவும் உள்ளன. இவ்வகையான பாகுபாட்டில் உடல்திறன் மற்றும் பண்பாடு ஆகியனவற்றின்தொழிற்பாடு கணிசமானதாகக் காணப்படுகின்றது. ஓடுதல், குதித்தல், பாய்தல், தாவுதல் முதலானவற்றை நிகழ்த்தும் உடல்வாகு என்பது ஒப்பீட்டு நிலையில் பெரும்பாலும் ஆடவர்க்கே சாத்தியமானதாகக் காணப்படுகின்றது.

குதித்தல், பாய்தல், தாவுதல், முதலான செயற்பாடுகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட சிலவகையான விளையாட்டுக்களைப் பெண்கள் விளையாட சமூகத்தின் பண்பாடு அனுமதிப்பதில்லை. ஆண்களைப் போல வீட்டுக்கு வெளியே தூர இடங்களுக்குச் சென்று விளையாடுவதற்கும் பெண்கள் அனுமதிக்கப்படுவதில்லை என்பதும் குறிப்பிடுவதற்குரியதாகும்.

12. கலைக்களஞ்சியம், தொகுதி. 9, ப. 424.

விளையாட்டுக்கள் பொழுதுபோக்குக்காகப் பெரும்பாலும் ஆடப் பட்டாலும், மனமகிழ்ச்சிக்காக ஆடும் நிலையில் இவற்றில் அதிகமான நன்மை கிடைப்பதாகக் கருதலாம். நாட்டுப்புற விளையாட்டுக்கள். குறித்த மக்களின் பழக்கவழக்கங்கள், வரலாறு முதலானவற்றை வெளிப்படுத்துவனவாக அமைகின்றன.

உரையாடல்முறை, பழமொழி, விடுகதை ஆகிய முறைகளில் அமைந்த விளையாட்டுக்களினால் அறிவுத்திறன் மட்டுமன்றி, மொழி வளர்ச்சியும் ஏற்படுகிறது. இவ்வகை விளையாட்டுக்களில் ஈடுபடுவோர் தம் சொந்தத்திறன் (Physical Skill) அடிப்படையில் நேரடியாகச் செயற்படுவர்.

அறிவுத்திறன் விளையாட்டில், பங்குபற்றுவோரின் சொந்தத்திறன் குறிப்பாக அறிவுத்திறன் போட்டியின் விளைவுக்கு அடிப்படையாக இருக்கும். வாய்ப்பு நிலை விளையாட்டில் போட்டி என்பது வாய்ப்பு நிலையின் அடிப்படையில் நடைபெறும்.

மனமகிழ்ச்சி விளையாட்டில் நடிப்பு, போலச் செய்தல் அல்லது பாசாங்கு செய்தல் முதலானவை அடங்கும். போட்டி இவ்வகை விளையாட்டுக்களில் இடம் பெறுவதில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

நாட்டுப்புற விளையாட்டுக்கள் சமுதாயத்தையும், அச்சமுதாய உறுப்பினர்களாக இருக்கின்ற மக்களுடைய பல்வேறு மனப் பிரதிபலிப்புக்களையும் வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றன. சமுதாய அறிவு, சமுதாயக் கட்டுப்பாடுகள், ஒழுங்குகள், ஒற்றுமை உணர்வு, பொறுப்புணர்ச்சி, வெற்றி தோல்வியைச் சமமாக மதிக்கும் பண்பு, பிறருக்குதவும் பண்பு முதலானவற்றை இந்நாட்டுப்புற விளையாட்டுக்கள் கற்றுத் தருகின்றன.

பெயராய்வு (Oncomatics)

பெயராய்வினை ஆங்கிலத்தில் 'Oncomatics' என அழைப்பர். இப்புலமைத்துறையுள் மக்கட் பெயராய்வு (Anthroponym Study), இடப் பெயராய்வு (Toponym Study) என்னும் இருவேறு பிரிவுகள் அமைந்துள்ளன.

மக்கட் பெயர்

ஒரு மனிதனைப் பிறமனிதனிடமிருந்து வேறுபடுத்திக் காட்டுவது பெயராகும். இப்பெயரானது மனிதனுக்குரிய குறியீடாக நின்று அவனது ஆளுமையினையும், இயல்பையும் காட்டுவதாக மட்டும் அமையாது அவனுடைய சமுதாயத்தின் பழக்கவழக்கங்கள், நம்பிக்கைகள் உள்ளிட்ட பண்பாட்டுக் கூறுகள் பலவற்றையும் உள்ளடக்கி நிற்பதாகக் குறிப்பிடலாம்.¹

மனிதர்களை இனங்கண்டு வேறுபடுத்த அவர்களுடைய இயற் பெயரையும் மானிடவியலாளர் பயன்படுத்துவர். இனத்துக்கு இனம் பெயரிடும் நடைமுறைகளில் பல்வேறு மரபுகள் செல்வாக்குச் செலுத்துவதனைக் காணமுடியும். சில இனங்களில் பெயரிடுதல் என்பது ஒரு சடங்காகவே நடைபெறுவதனைப் பார்க்க முடிகிறது.

பெரும்பாலும் குடும்பத்தின் மூத்தவராலும், பெரியோர்களாலும், கோவில் பூசாரிகளாலும் பெயர்கள் வைக்கப்படுகின்றன. இப்பெயர்கள் பல்வேறு அடிப்படைகளில் இடப்படுவதனைக் காணமுடியும்.

கடவுள், முன்னோர், புராணங்கள், இதிகாசங்கள், காப்பியங்கள் முதலானவற்றில் வருகின்ற கதை மாந்தர்கள், இறந்த அரசன், வீரன், ஞானி,

1. சக்திவேல், சு., நாட்டுப்புற இயல் ஆய்வு, ப. 306.

சமயவாதி, மரம், செடி, கொடி, விலங்கு, பறவை, நதி. மலர், உடலுறுப்புக் குறைபாடு, தோற்றம், பண்பு, மந்திரம், ஆடை அணிகலன்கள், இயற்கைப் பொருட்கள், அரசியல்வாதிகள், விளையாட்டு வீரர்கள், நம்பிக்கைகள் முதலானவற்றைச் சார்ந்து பெயிரிடுதலே மரபாக உள்ளது. அவற்றுட்சில வருமாறு:

வழிபடு கடவுள்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட பெயர்கள்

பரமேஸ்வரன்	கார்த்திகேயன்
மகேஸ்வரன்	ஜேசுதாசன்
ஐயப்பசாமி	காத்தவராயன்
ஐயப்பன்	மாடசாமி
லோகேஸ்வரன்	ஏழுமலை
வேல் முருகோன்பிள்ளை	கண்ணபிரான்
வேலும் மயிலும்	மரிய சேவியர்
வேலன்	கண்ணதாசன்
சுப்பிரமணியன்	அடைக்கலசாமி
பால சுப்பிரமணியன்	அடைக்கலமுத்து
பாலசுந்தரன்	இராமன்
சிவலிங்கம்	மயூரன்
சிவலிங்கராஜா	சரஸ்வதி
கடம்பேஸ்வரன்	இலட்சுமி
இலிங்கேஸ்வரன்	தெய்வானை
முருகமூர்த்தி	காமாட்சி
மயிலேறும் பெருமாள்	விசாலாட்சி
சிவபாதம்	மீனாட்சி
சிவபாத சேகரம்	வாலாம்பிகை
மாயவன்	மைதிலி
திருவேங்கடவன்	வைதேகி
கோணேஸ்வரன்	ஜானகி
சிதம்பரம்	பூமகள்
சிதம்பரப்பிள்ளை	மகாலட்சுமி
கந்தப்பு	மரியாள்
கந்தசுவாமி	மேரி

கந்தசாமிப்பிள்ளை
 இராமநாதன்
 பொன்னம்பலம்
 கைலாசநாதன்
 மாரியம்மாள்
 உமையாள்
 துர்க்கா

நாகூரான்
 பூசணி
 இராஜேஸ்வரி
 கண்ணகை
 மாரி
 மாதுமையாள்
 நாகபூசணி

வழிபடு கடவுள்கள் மற்றும் அக்கடவுளரின் ஆலயங்கள் அமைந்துள்ள இடங்களின் பெயர்களை மக்கட் பெயராக்குவதே பெரும்பான்மை வழக்காக இருந்து வந்துள்ளது. நாகரிக வளர்ச்சி, கல்வி அறிவு, பிற உலகத் தொடர்பு, பிறநாகரிகத் தாக்கம், முதலான காரணங்களால் பெயரிடல் மரபில் பல்வேறு விடயங்கள் செல்வாக்குச் செலுத்தத் தொடங்கியதனைப் பார்க்க முடிகிறது.

முன்னோரின் பெயர்களை வழிவழியாகத் தம் வாரிசுகளுக்கு இடம் மரபும் நீண்ட வரலாறு கொண்டதாகக் காணப்படுகிறது. இவ்வாறான பெயர்கள் நீண்ட அமைப்பினைக் கொண்டனவாகவும் அமைந்திருப்பது வழமையாகும். தமது குடியின் பெருமையை, சிறப்பை அதன் மரபில் வந்தவர்களுக்கும் பிறர்க்கும் உணர்த்துவதே இவ்வாறான பெயரிடுதலின் நோக்கமாக உள்ளது.

இறந்த அரசர்கள் அவர்தம் பெண்டிர், பிள்ளைகளின் பெயர்களை இடுவதும் மரபாக உள்ளது.

இராஜராஜன்
 கரிகாலன்
 பாண்டியன்
 பாண்டியராஜன்
 சேரன்
 நந்திவர்மா
 நந்திவர்மன்
 குந்தவை
 வானதி

நலங்கிள்ளி
 கோப்பெருந்தேவி
 சோழன்
 தருமர்
 அருச்சுனன்
 வீமன்
 இளமாறன்
 குலோத்துங்கன்
 செழியன்

வீரர்களின் பெயர்களை அடிப்படையாகக் கொண்டும் மக்கட் பெயர்கள் அமைகின்றன.

நேதாஜி
இந்திரா
கர்ணன்
அருச்சுணன்
ஏகலைவன்

பண்டார வன்னியன்
நெப்போலியன்
சங்கிலியன்
வன்னியன்
சங்கிலி

சமயவாதிகளின் பெயர்கள் மக்கட் பெயராதல்

திருநாவுக்கரசு
ஞான சம்பந்தன்
சுந்தரன்
சேக்கிழான்
நாவலன்
நாவலர்
சிவபாதவிருதையர்
நாவுக்கரசன்
திலகவதி

புனிதவதி
ஞானப்பிரகாசம்
மாணிக்கவாசகர்
மாணிக்கவாசகம்
இளங்கோ
ஆரூரன்
நந்தனார்
சேந்தனார்
கண்ணப்பன்

செடி, கொடிகள் மற்றும் மரங்களின் பெயர்கள் மக்கட் பெயராதல்

முல்லைக்கொடி
பூங்கொடி
துளசி
மல்லிகா
மல்லிகை
முல்லை
சந்தனமாரியம்மன்
சந்தனம்

அசோகன்
வாகையூரான்
செவ்வந்தி
செந்தாமரை
தாமரைச் செல்வி
மலர்
தாமரை
துளசிகா

காப்பிய, புராணப் பெயர்கள்

மக்களிடையே மிகுந்த செல்வாக்குச் செலுத்திவரும் காப்பியங்கள், புராணங்கள், இதிகாசங்கள் முதலானவற்றில் வருகின்ற கதைமாந்தர்களின் பெயர்களைக் குறிப்பாக மக்கள் மனங்களைக் கவர்ந்த கதைமாந்தர்களின் பெயர்களை இடுவதும் வழக்கமாக உள்ளது.

இராவணேஸ்வரன்	கண்ணகி
இராமேஸ்வரன்	மாதவி
இராமப்பிள்ளை	வைதேகி
இராமர் பிள்ளை	மைதிலி
இராமசாமி	ஜானகி
ஜனகன்	கோவலன்
இலட்சுமணன்	நகுலன்
தருமராசா	சகாதேவன்
தருமராசர்	கர்ணன்
அருச்சுனா	குந்தவை
அருச்சுனன்	புனிதவதி
லவன்	மிதிலா
குசன்	அகல்யா
அபிமன்யு	துச்சாதனன்
சீதா	திலகவதி
சீதையம்மாள்	மங்கையர்க்கரசி

காரணப்பெயர் அல்லது பட்டப்பெயர் (Nick Name)

இயற்கைப் பெயர்களுக்குப் புறம்பாகப் பட்டப் பெயர்களை வைத்து அழைக்கும் மரபும் பல்வேறு இன மக்களிடையேயும் வழக்கில் இருந்து வருவதனைப் பார்க்க முடிகிறது. சமுதாயம் குறித்த ஆய்வில் "பட்டப் பெயர்கள்" மிகுந்த செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றன.

ஆங்கில மரபில் காரணப்பெயரை (பட்டப்பெயர்) 'Nick Name' என்ற சொற்றொடரால் குறிப்பிடுவர். இச்சொல்லுக்கு நிந்தைப்பெயர், மாறுபெயர், விளையாட்டுப்பெயர், பரிகாசப் பெயர் முதலான பொருண்மைகள் சுட்டப்படுகின்றன.²

2. The Great Lifco Dictionary, English - English - Tamil, p. 65

தமிழ் மரபில் காரணப்பெயரிடும் வழக்கம் பண்டைக்காலம் முதற்கொண்டே இருந்து வந்துள்ளது, அவரவர்க்குரிய சில விசேடத் தன்மைகள், உடல் தோற்றம் முதலானவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு இப்பெயர்கள் வழங்கப்பட்டமை குறித்து அறிய முடிகிறது.

தொல்காப்பியர், பாலறிவந்த உயர்திணைப் பெயர்கள் பற்றிக் குறிப்பிடும் நூற்பா ஒன்றில் காரணப் பெயர்களாகக் கருதக்கூடிய பெயர்கள் சிலவற்றையும் குறிப்பிடுகிறார்:

நிலப்பெயர், குடிப்பெயர், குழுவின் பெயரே
வினைப்பெயருடைப் பெயர் பண்பு கொள்பெயரே
பல்லோர்க் குறித்த முறைநிலைப் பெயரே
பல்லோர்க் குறித்த சினைநிலைப் பெயரே
பல்லோர்க் குறித்த திணைநிலைப்பெயரே
கூடிவரு வழக்கினாடியற் பெயரே
யின்றிவரென்னு மெண்ணியற் பெயரோ
டன்றியனைத்து மவற்றியல்பினவே³

மேற்படி நூற்பாவுக்கு உரை செய்த சேனாவரையர், மேற்குறித்த பெயர்கள் எல்லாம் ஏதோ ஒரு "நிமித்தம்" பற்றியே அமைவன எனக் குறிப்பிடுவதும் இவ்விடத்தில் கருதத்தக்கதாகும்.⁴

உ.வே. சாமிநாதையர். ருஷ்ய அறிஞர் விதாலி ஃபுர்னீக்கா, அ. துரையாங்கனார் முதலானோர் பழந்தமிழரிடையே வழக்கிலிருந்த பல்வேறு வகையான பட்டப்பெயர்களை அடையாளங்கண்டு வெளிப்படுத்தி உள்ளனர்.⁵

காரணப்பெயர்கள் அல்லது பட்டப்பெயர்கள் பின்வரும் அடிப்படைகளில் வழங்கப்படுவதனை அவதானிக்கலாம்.

1. மக்களின் தோற்ற அமைப்புக் குறித்த காரணப் பெயர்
2. பண்புநலன் குறித்த காரணப்பெயர்
3. செய்யும் தொழில் குறித்த காரணப் பெயர்
4. செயல்கள் குறித்த காரணப் பெயர்

3. தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், சேனாவரையம் நூற்பா, 165.

4. தொல்காப்பியம், சேனாவரையம், பக். 119 - 120.

5. சாமிநாதையர், உ.வே., "முன்னுரை", குறுந்தொகைப் பதிப்பு, பக். 3 - 5.

விதாலி ஃபுர்னீக்கா, பிறப்பு முதல் இறப்பு வரை

துரை அரங்கசாமி, அ. மொ., சங்ககாலச் சிறப்புப் பெயர்கள்.

5. வாழ்கின்ற இடம் குறித்த காரணப்பெயர்
6. நம்பிக்கைகள் குறித்த காரணப்பெயர்
7. சாதி குறித்த காரணப்பெயர்

காரணப்பெயர்கள் அல்லது பட்டப்பெயர்கள் ஒரே இயற்பெயருடைய இருவரை வேறுபடுத்தி உணர்ந்து கொள்வதற்காகவும், ஒருவரைக் கேலி செய்வதற்காகவும் ஒருவரைப்பற்றி மறைமுகமாகப் பேசுவதற்காகவும் பயன்படுகின்றமை குறித்து அறிஞர்கள் விளக்கியுள்ளனர்.⁶

தோற்றம் குறித்த காரணப்பெயர்கள்

தோற்றம் குறித்த காரணப்பெயர்களைப் பின்வரும் மூன்று நிலைகளாகப் பகுத்துக்காண முடியும்.

1. உடல் உறுப்புக்களுடன் தொடர்புடையன
(Body Parts, Physical Handicapped)
2. நிறத்துடன் தொடர்புடையன.
3. உருவத்துடன் தொடர்புடையன.

உடல் உறுப்புக்கள் இயல்புக்கு மாறான தன்மையில் அமைந்திருந்தாலோ, இல்லாமல் இருந்தாலோ அல்லது உறுப்புக்களின் எள்ளல் தன்மை கொண்ட தோற்றத்தினாலோ இவ்வகையான காரணப் பெயர்கள் அமையலாம். இவ்வகையான பெயர்கள், உறுப்புக்களின் பெயர்களோடு பால்விசுதி பெற்றும் அல்லது அதே வகையான தோற்றம் கொண்ட மிருகங்களோடும், பிற பொருட்களோடும் தொடர்புபடுத்தப்பட்ட நிலையிலும் அமைகின்றன.⁷

எருமைப்பல்லன்
மம்பட்டிப் பல்லன்
மண்டையன்
ஏறுநெத்தி
முட்டைக்கண்ணன்
கொள்ளிக்கண்ணன்
முழியன்
முட்டிவயிறன்

சப்பையன்
சப்பளிஞ்ச வாயன்
கொக்கன்
பெருங்குடும்பி
மொட்டையன்
பெல்மூடி
வழுக்கல்
வழுக்கல் மண்டை

6. இராமநாதன் ஆறு., நாட்டுப்புற இயல் ஆய்வுகள், ப. 280.
7. இராமநாதன் ஆறு., நாட்டுப்புற இயல் ஆய்வுகள், ப. 280.

மீசைக்காரன்	முள்ளம் பண்டி
தடிவாயன்	சடையன்
பூனைக் கண்ணன்	பறட்டையன்
கூர்மூக்கன்	சுறுட்டை
செவியன்	சொடுகன்

முதலான காரணப் பெயர்கள் இயல்புக்கு மாறான உடல் அமைப்புக் கொண்டவர்களைக் குறித்து நிற்கும் சிலவகைப் பெயர்களாகும்.

குருடன்	சப்பாணி
கூனன்	குள்ளன்
பொடிலன்	நெடில்
கட்டையன்	நெட்டை
சொத்தியன்	மாறு கண்ணன்
வாக்கன்	சொத்திக் கண்ணன்
செகிட்டுச் சாத்திரி	தூங்கல் கண்ணர்
செகிடன்	இறங்கல் கண்ணர்

முதலான பெயர்கள் உடல் ஊனத்துடன் தொடர்புடைய காரணப் பெயர்களாக உள்ளன.

உடலின் பகுதிகளாலன்றி மொத்த உருவத்தினையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு அவ்வுருவத்தோடு தொடர்புடைய, ஒப்புமையுடைய பொருட்களை ஒப்பிடுவதன் மூலம் தோற்றம் பெறும் காரணப்பெயர்களும் உள்ளன. அவற்றுள் சில வருமாறு:

மாமூட்டையன்	கொக்கு
புளிமூட்டையன்	அரிக்கன்
உப்புச் சாக்கு	வெள்ளடியன்
குண்டம்மா	குட்டையன்
ஹெவி வெயிக்கிள்	பேத்தை
பூசணிக்காய்	பேத்தையன்
சாக்கு	குண்டான்
பீப்பா	கொத்து
எலும்பர்	காக்கொத்து
ஊசியன்	ஒல்லி
ஊசி	குச்சியன்

நிறம் குறித்த காரணப் பெயர்கள் சிலவருமாறு:

அவிச்சறால்	செம்படவன்
சிவப்பி	வயிரவர்
கறுப்பி	சிவலை
நல்லெண்ணெய்க்கறுப்பி	கறுவல்
கறுப்பன்	வெள்ளையன்
செம்படைச்சி	வெள்ளை

பண்பு நலன் குறித்த காரணப்பெயர்கள்

மக்களின் பல்வேறு விதமான பண்பு நலன்களைக் குறித்து இவ்வகைப் பெயர்கள் தோற்றம் பெறுகின்றன.

விடுப்புப்பிடுங்கி	பேமானி
ஒட்டைவாய்	வெள்ளை வேட்டிக்கள்ளன்
உளறுவாய்	சுத்துமாத்தன்
துருதுருத்தி	பெண்ணையன்
ரெட்டைநாக்கன்	கேணையன்
நாக்குப் பிரட்டி	மேய்ச்சல்காரன் (பெண்கள்
சோம்பேறி	பின்னால் அலைபவர்)
சீனிவருத்தக்காரன் (பெண்	அலுகோசு
ஆசை மிகுந்தவர்)	காரியக் கெட்டி
மன்மதன்	விறுக்கன்
கோள்மூட்டி	சுறுக்கன்
கொழுவல்	விசயகாரன்
நட்டுவக்காலி	வலுசுட்டி
இழுவல்	சுழட்டல் காய்

தொழில் குறித்த காரணப் பெயர்கள்

ஒருவர் ஆற்றுகின்ற தொழிலை அடிப்படையாகக் கொண்டு அமையும் காரணப் பெயர்கள் அனைத்தும் இவ்வகையினைச் சார்ந்தனவாகும்.

வண்டில் பொன்னுத்துரை
மாட்டுக்கு விடுகிற சோமு (மாடுகளைச் செயற்கை முறையில்
சினைப்படுத்துபவர்)

குழை வெட்டிக் கந்தையா
 கூத்தாடி சரவணை
 கடைக்கார மணியன்
 தரகர் செல்லையா
 வாழையன் (வாழைப்பயிர் செய்பவர்)
 அகிலான் ஆறுமுகம்
 கொக்கர் மாரிமுத்தர் (பட்டத் தயாரிப்பாளர்)
 கோர்வை தள்ளி (முடிதிருத்துபவர்)
 மேசன் நல்லையா
 பிளாச்சப்பன் (பிளா வடிவமைப்பாளர்)
 சிலம்படி ரெத்தினம்

செயல் குறித்த காரணப் பெயர்கள்

ஒருவரது செயல்களை அடிப்படையாகக் கொண்டும் காரணப் பெயர்கள் அமைகின்றன. இச்செயல்கள் சமூகத்தின் பார்வையில் கேலிக்கு உரியனவாகவோ அல்லது வினோதமானவையாகவோ இருக்கலாம். இவ்வகைப் பெயர்கள், சமூகத்தின் விருப்பு, வெறுப்புக்களை வெளிப்படுத்துவனவாகவும், சமூகத்தை நெறிப்படுத்துவனவாகவும் அமைந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

இறால் தின்னி

மாடு தின்னி

வழிச்சி நக்கி

கும்பகர்ணன்

கீளி தின்னி

காகம் தின்னி

அப்பச் சட்டி

புக்கை தின்னி

கண்டவீடு தூங்கி

பிளாட்டுத் தின்னி

ஒடியல் தின்னி

வாலொடியல் தின்னி

பனங்கொட்டை தின்னி

பனங்கொட்டை சூப்பி

சீப்பிலேன்

கண்டவீடு தின்னி

பால்குடி

கும்பிடு கள்ளர்

பூசல் புணத்தல்.

குருந்துகிள்ளி

வாழ்கின்ற இடம் குறித்த காரணப் பெயர்கள்

ஊரின் பெயர்களைக் கொண்டு அமைகின்ற காரணப் பெயர்கள் இவ்வகைப்பாட்டினுள் அடங்குகின்றன. குறித்த சில ஊர்களின் சிறப்புக்களை, சிறப்பின்மைகளை உணர்த்துவதற்கு இவ்வகைப் பெயர்கள் பயன்படுகின்றன.

வன்னியான்	பண்டாரக்குளத்தடி முத்தன்
தீவான்	கொட்டடி ஆறுமுகம்
வடமராட்சியான்	நவாலி வீரசிங்கம்
தென்மராட்சியான்	தாவடி முத்தையா
மட்டக்களப்பான்	கரவெட்டி சின்னத்தம்பி
தோட்டக்காடு	இந்தியாக்காரன்

இவ்வகையாக அமையும் பெயர்கள் இடப்பெயர்களை முன்னொட்டாகக் கொண்டு அமைவனவாக உள்ளன.

நம்பிக்கை குறித்த காரணப் பெயர்கள்

நாட்டுப்புற மக்களிடையே காணப்படும் பல்வேறு விதமான நம்பிக்கைகளை அடியொற்றிப் பிறக்கும் பெயர்களாக இவை அமைகின்றன.

நாகபூசணி	நமசிவாயம்
நாகராசா	மார்க்கண்டேயன்
வல்லிபுரம்	ஆரோக்கிய சாமி
மடுமாதா	சாமிப் பிள்ளை
வேலும் மயிலும்	கந்தசாமி

சாதி குறித்த காரணப் பெயர்கள்

ஒருவர் சார்ந்துள்ள சமூகப் பிரிவினை அடிப்படையாகக் கொண்டும் பல்வேறு வகையான காரணப் பெயர்கள் வழக்கிலிருந்து வருகின்றன.

நீர்க் காகங்கள் (கடற்றொழில் செய்பவர்கள்)

சவந் தூக்கி (பிணத்தைக் காவுபவர்கள்)

பைலட் (கள் இறக்கும் தொழில் செய்பவர்கள்)

கோவியச் சின்னான் (பிணத்தைக் காவுபவர்)

துரும்பமிக்கேல் (ஒருவகைச் சலவைத் தொழிலாளர்)

கட்டாடி கந்தையா (சலவைத் தொழிலாளர்)

அம்பட்ட முருகேசு (முடி திருத்துபவர்)

கொல்லச் செல்லத்துரை (இரும்பு வேலை செய்பவர்)

முதலான பெயர்கள் குறித்த சில சமூகப் பிரிவுகளின் பெயர்களை முன் அடையாகக் கொண்டனவாகவும், குறித்த சில சமூகப் பிரிவுகளைக் குறித்து நிற்பவையாகவும் அமைந்துள்ளன. தொழில் குறித்த பெயர்கள் பழமை எச்சங்களாக நின்று மனித வரலாற்றையும் பண்பாட்டையும் பிரதிபலிக்கின்றன. ஒரு நாட்டின் வரலாறும், மதமும், நாகரிகப் பண்பாடுகளும் அந்நாட்டு மக்கள் பெயர்களில் பிரதிபலிக்கும் என சார்லட் யங் (Charlotte Younge) குறிப்பிடுவது கருதத் தக்கதாகும்.

இயற்பெயர், காரணப் பெயர் அல்லது பட்டப்பெயர்களுக்கு மேலதிகமாகச் செல்லப் பெயர்களை இடுகின்ற வழக்கமும் பல்வேறு இன மக்களிடமும் காணப்படுகிறது. யாழ்ப்பாணத் தமிழரிடையேயும் இவ்வாறான வழக்கம் காணப்படுகிறது. அவ்வாறான பெயர்களில் சில வருமாறு:

குஞ்சு	அம்மன்
செல்லக் குஞ்சன்	சின்னவன்
குட்டி	அப்பு
செல்லம்	ஆச்சி
தங்கம்	திரவியம்
கட்டி	ராசா
கிளி	கற்கண்டு
ராசகிளி	மாம்பழம்
செல்லவண்டு	பிள்ளை
வண்டு	கரும்பு

தொழில் குறித்த காரணப் பெயர்கள் சாதி குறித்த காரணப் பெயர்களின் தோற்றத்துக்கு அடிப்படைகளாக அமைந்துள்ளன. காரணப் பெயர்கள் நாட்டுப்புற மக்களின் புலமைத்திறனையும், உவமை கூறும் ஆற்றலையும் அவர்தம் நகைச்சுவை உணர்வையும் வெளிப்படுத்துவனவாக அமைந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.⁸

8. சக்திவேல், சு., நாட்டுப்புற இயல் ஆய்வு, ப. 306.

இடப்பெயர்

மக்கள் குடியிருக்கும் இடங்களின் பெயர்களே இடப்பெயர்கள் என அழைக்கப்படுகின்றன. மனிதனின் அடிப்படைத் தேவைகளுள் ஒன்றான இவ்வுறைவிடங்கள் பல்வேறு அடிப்படைகளில் பெயர் பெறுவதனைக் காணமுடிகின்றது.

இடப்பெயர்களின் தோற்றம் குறித்து இ. பாலசுந்தரம் குறிப்பிடுவது இவ்விடத்தில் கருதத்தக்கதாகும்.

ஆதிகால மக்கள் காடுகளிலும், நதிக்கரை ஓரங்களிலும் அலைந்து திரிந்து வேட்டையாடித் தமது உணவுத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்து வாழ்ந்த நிலையில் அவர்களுக்கு நிலையான இருப்பிட வசதிகளை அமைத்துக் கொள்ள வேண்டிய அவசியம் ஏற்படவில்லை. காலம் செல்லச் செல்ல நாகரிக வளர்ச்சியும், தேவைகளும் ஒழுங்குகளும் ஏற்பட்ட நிலையில் நிலையாக ஓரிடத்தில் இருந்து தொழிற்பட வேண்டிய அவசியம் ஏற்படலாயிற்று. அத்தகைய ஒரு சூழ்நிலையே இடப்பெயர்களின் தோற்றத்துக்குக் காரணமாயிற்று.⁹

நாடோடியாக வாழ்ந்த மனிதன் நிலையாக ஒரு இடத்தில் தங்கி வாழ்ந்த போது இரு இடங்களையும் வேறுபடுத்தி இடப் பெயர்களைத் துணைக் கொண்டான் என்பர்.¹⁰ அறிவியல் வளர்ச்சி எய்தப்படாத காலத்தில் தாங்கள் வசித்த ஊர்களை அவர்கள் அமைத்துக் கொண்ட விதம் நாகரிக மேம்பாடு அவர்களிடம் எவ்வளவு சிறப்பாக அமைந்திருந்தது என்பதனைக் காட்டுவதாக உள்ளது. இடப்பெயர்கள் வாழ்வியல், அரசியல், உளவியல், வரலாறு போன்ற விடயங்களை ஆராய இடம் தந்து நிற்பவையாக உள்ளன.¹¹

தமிழ் இடப்பெயர்வு குறித்து ஆராய்ந்த கி. நாச்சிமுத்து,

மனிதப் பண்பாட்டையும் நாகரிகத்தையும் ஆராய்ந்து வெளிப்படுத்துவதில் வரலாற்றுக்கும் தொல்பொருளாய்வுக்கும் என்ன பங்கு உண்டோ அப்பங்கு இடப் பெயராய்வுக்கும் உண்டு.¹²

என இடப்பெயர்வின் முக்கியத்துவத்தினை விளக்குகிறார்.

9. பாலசுந்தரம் இ., இலங்கை இடப்பெயர் ஆய்வு, தொகுதி 2, (வடமராட்சி - தென்மராட்சி), ப. 1.

10. பகவதி, கே., தமிழக ஊர்ப் பெயர்கள், ப. 4.

ஆளவந்தார் ஆர்., கல்வெட்டில் ஊர்ப் பெயர்கள், ப. 1.

11. பகவதி, கே., தமிழக ஊர்ப் பெயர்கள், ப. 5.

12. நாச்சிமுத்து, கி., தமிழ் இடப்பெயராய்வு, ப. 5.

ஒரு நாட்டின் விடுபட்டுப் போன வரலாற்றுச் செய்திகளை அறிந்து கொள்ளவும், மொழி மாற்றம், மொழியில் பிறநாட்டார் தாக்கம் ஆகியனவற்றை அறியவும் இடப்பெயராய்வு துணைபுரிகிறது. அத்துடன் மக்களின் குடிப்பெயர்ச்சி, அரசியல் நிகழ்வு உள்ளிட்ட பிறபண்பாட்டு மாற்றங்களையும் இடப்பெயராய்வினூடே கண்டு கொள்ள முடியும்.

இடப்பெயர்களை விஞ்ஞான முறையில் ஆராயும் முறை மேலை நாடுகளில் நன்கு பரிச்சயமாகி விட்டது. "கோட்பிரைடுவில் ஹெலம் லெய்ப்னிஷ்" (1768) என்ற மேலைத்தேய ஆராய்ச்சியாளர் முதன் முதலில் இடப்பெயரின் முக்கியத்துவத்தினை எடுத்துரைத்தார். தொடர்ந்து 1840கள் வரை இத்துறை குறித்த விழிப்புணர்வு வேகமாகக் காணப்பட்டது. 1949இல் ஐரோப்பிய ஆய்வாளர்களின் பெருமுயற்சியினால் UNESCO சார்பில் "அனைத்துலகப் பெயராய்வுக்குழு" ஒன்று உருவாக்கப்பட்டது.¹³ ஆயினும் J.J. Egli என்பவர் இடப்பெயராய்வு செய்தோரில் முதலிடமும் சிறப்பிடமும் பெறுபவராகக் குறிக்கப்படுகின்றார். இவருக்கு முன்னர் பிறர் செய்த பணிகள் அடிப்படைப் பணிகளாகவே குறிக்கப்படுகின்றன.¹⁴

குறிப்பிட்ட ஒரு இடத்தை உணர்த்தியும், அவ்விடத்தைப் பிற இடத்தினின்றும் தனிமைப்படுத்தியும் மக்களுக்கு அவ்விடம் பற்றிய உணர்வை அளிக்கும் இடப்பெயர்கள் அவ்வம் மக்களின் வாழிடம், வாழ்க்கை முறை போன்ற பண்பாட்டுக் கூறுகளைக் கொண்டு அமையும் எனலாம்.

"பெயர்" (Name) மொழியியலில் ஒரு கூறாக அமையினும், அது வரலாறு, தொல்பொருளாய்வு, பண்பாட்டியல், நாட்டுப்புறவியலாய்வு முதலானவற்றோடு நெருங்கிய தொடர்பினைக் கொண்டுள்ளது எனலாம். இடப்பெயராய்வு, மொழியியலையும் வரலாறு பண்பாட்டினையும் ஊன்றுகோலாகக் கொண்டு அறிவியலின் திட்பத்துடன் வளர்ந்து வரும் ஒரு துறையாகும்.¹⁵

இடப் பெயராய்வுச் செயற்பாட்டை கி. நாச்சிமுத்து பின்வருமாறு முறைப்படுத்துகிறார்:

1. இடப்பெயர்களைத் திரட்டுதல் (Collection of places).
2. சான்றுச் செய்திகளைத் திரட்டுதல் (Documentation).
3. அடையாளம் காணுதல் (Identification).
4. விளக்கம் செய்தல் (Inter pretation).
5. வெளியிடுதல் (Publication).¹⁶

13. பகவதி, கே., தமிழக ஊர்ப் பெயர்கள், பக். 9 - 10.

14. ஆளவந்தார் ஆர்., இலக்கியத்தில் ஊர்ப் பெயர்கள், (தொகுதி 1), ப. 14.

15. நாச்சிமுத்து, கி., தமிழ் இடப்பெயராய்வு, ப. XII.

16. நாச்சிமுத்து, கி., தமிழ் இடப்பெயராய்வு, ப. 12.

இடப்பெயர்களின் அமைப்பு

இடப்பெயர்களை அவற்றின் அமைப்பு நிலை நோக்கிப் பொதுவாக மூன்று நிலைகளில் வகைப்படுத்துவர். அவையாவன:

1. தனிப் பெயர்கள்
2. பொதுக் கூறுகள், சிறப்புக் கூறுகள்
3. மருஉப் பெயர்கள்¹⁷

தனிப் பெயர்களாக அமையும் பெயர்களை கி. நாச்சிமுத்து “ஒரு கூற்றுப் பெயர்கள்” எனச் சுட்டுகிறார்.¹⁸ “தனிப் பெயர்கள்” தான் முதலில் தோன்றியிருக்க வேண்டும் என்றும், இவை பழங்காலத்தில் மிகுந்த செல்வாக்குடன் விளங்கின என்றும், தனியே குறிப்பிடுவதில் குழப்பம் வராத நிலையிலும் ஊர்ப் பெயரைச் சிறப்பாக இனங்காட்டும் நிலையிலும் தொடர்ந்து தமிழரிடம் தனிப் பெயரிடும் மரபே இருந்ததாக கே. பகவதி கருதுவது சிந்திக்கத்தக்கதாகும்.¹⁹

பொதுவாக அமையும் கூறு “பொதுக் கூறு” (Generics) எனப் பொருள் படும். இது இடப்பெயரின் இறுதியிலே இடப்பெயரின் விகுதியாக அல்லது பின்னொட்டாக (Suffix) அமைந்திருக்கும். பொதுக் கூறுகள் இயற்கையமைப்பு, குடியிருப்பு, செயற்கையமைப்பு என மூன்று அடிப்படைகளில் பெயர் பெறும்.

இடப்பெயரொன்றில் அமைந்திருக்கின்ற பொதுக்கூறின் முன்பகுதியில் அமைவது “சிறப்புக்கூறு” எனப்படும். குறிப்பிட்ட இனம் மற்றும் இடத்தின் வரலாற்றைப் பொதுக் கூறுகளை விடச் சிறப்புக் கூறுகள் தெளிவாக விளக்க வல்லனவாகக் காணப்படுகின்றன.

சிறப்புக் கூறுகளின் அடிப்படையில் இடப்பெயர் அமைப்புக்களைப் பிரிட்டானிக்கா கலைக்களஞ்சியம்,

1. விளக்கப் பெயர்கள்
2. உடைமைப் பெயர்கள்
3. நினைவுப் பெயர்கள்
4. மங்கல வழக்குப் பெயர்கள்
5. உருவாக்கப் பெயர்கள்

17. பகவதி, கே., தமிழகம் - இலங்கை ஊர்ப் பெயர் - ஓர் ஆய்வு, ப. 11.

18. நாச்சிமுத்து, கி., தமிழ் இடப்பெயராய்வு, பக். 137 - 138.

19. பகவதி, கே. தமிழகம் - இலங்கை ஊர்ப் பெயர் - ஓர் ஆய்வு, ப. 165.

6. தழுவு பெயர்கள்

7. வழக்குத் திரிபு விளக்கப் பெயர்கள் ²⁰

என ஏழு வகையாகப் பாகுபடுத்துகிறது.

கி. நாச்சிமுத்து சிறப்புப் பெயர்களை,

1. அமைப்பு விளக்கப் பெயர்கள்

2. இயற்பெயர் தொடர்புப் பெயர்கள் ²¹

என இரண்டு வகையாகக் குறிப்பிடுகிறார்.

மா. நயினார் என்பவர் சிறப்புக் கூறுகளை,

1. விளக்கப் பெயர் அடைகள்

2. ஆட் பெயர்கள்

3. பிற வகைகள் ²²

என வகைப்படுத்துகிறார்.

தமிழ் மரபில் இடப்பெயராய்வு குறித்த ஆர்வம் அண்மைக் காலங்களில் வளர்ந்து வருகிறது.

பொதுக் கூறுகள் பின்னொட்டாக அமைந்த இடப்பெயர்கள் சில வருமாறு

துறை

ஊர்காவற்றுறை

வல்வெட்டித்துறை

உடுத்துறை

கொழும்புத்துறை

கொம்மாந்துறை

நாவாந்துறை

காங்கேசன்துறை

பருத்தித்துறை

குளம்

வன்னேரிக்குளம்

வவுனிக்குளம்

சுண்டிக்குளம்

புளியங்குளம்

பூவரசங்குளம்

மருதங்குளம்

20. *Encyclopaedia, Britanica*, Vol. 15, pp. 1160 - 1162.

21. நாச்சிமுத்து, கி., தமிழ் இடப்பெயராய்வு, ப. 114.

22. நயினார் மா., பேரும் பெருமையும், ப. 15.

சேந்தாங்குளம்	கொத்தம்பியா குளம்
ஆரியகுளம்	ஓட்டங்குளம்
தவசி குளம்	கனகராயன் குளம்
கொல்லைவிளான் குளம்	உயிலங்குளம்
மாங்குளம்	ஐயங்குளம்
பாண்டியன்குளம்	வேப்பங்குளம்
இரணைமடுக் குளம்	வைரவபுளியங்குளம்

வில்

கோண்டாவில்	மிருசுவில்
கொக்குவில்	இணுவில்
கொக்காவில்	நுணாவில்
கோணாவில்	உடுவில்
மட்டுவில்	இத்தாவில்

புரம்

கனகபுரம்	உமையாள்புரம்
சக்திபுரம்	சுட்டிபுரம்
ஆனந்தபுரம்	சிவபுரம்
செல்வபுரம்	தொல்புரம்
அனுராதபுரம்	அம்பாள்புரம்
விழுப்புரம்	யோகபுரம்
வல்லிபுரம்	செல்வபுரம்
கண்ணாபுரம்	சுழிபுரம்

மலை

கீரிமலை	கம்பர் மலை
சுதுமலை	திருகோணமலை

குடியிருப்பு

புதுக் குடியிருப்பு

படித்த மகளிர் குடியிருப்பு

கோயில் குடியிருப்பு

மடம்

கந்தர் மடம்

சுப்பர் மடம்

ஆறுகால் மடம்

மருதனார் மடம்

பணை

தெல்லிப்பணை

விடத்தற்பணை

புலோப்பணை

அல்லிப்பணை

சீறப்புக்கூறுகள் (specifics) அமைந்த இடப்பெயர்கள் சில வருமாறு

தாவரங்கள்

1. அத்தி	-	அத்தியடி
2. நாவல்	-	நாவற்குழி
		நாவலடி
		நாவற்காடு
		சாவற்காடு
3. அரசு	-	அரசடி
4. வேம்பு	-	வேம்படி
		வேம்பிராய்
5. நுணா	-	நுணாவில்
6. பனை	-	பனங்காடு
7. விடத்தல்	-	விடத்தல் பளை
8. பருத்தி	-	பருத்தித்துறை
9. தவசி	-	தவசி குளம்

விலங்குகள், பறவைகள்

ஆனை	-	இறவு
கரடியன்	-	ஆறு
புலிபாய்ந்த	-	கல்
நரிக்	-	குன்று
ஆனை	-	விழுந்தான்
ஆனைப்	-	பந்தி
புறாப்	-	பொறுக்கி
கீரி	-	மலை
மயிலங்	-	காடு
மாரீசங்	-	கூடல்
குளவிசட்ட	-	குளம்
பன்றிக்கெய்த	-	குளம்

ஆட்பெயர்கள்

கனகராயன்	-	குளம்
சேந்தான்	-	குளம்
கம்பர்	-	மலை

இடப்பெயராய்வின் மூலம் மக்கள் வாழும் இயற்கை அமைப்பு, வாழ்க்கைச் செழிப்பு, அரசியல் நிலைப்பாடுகள், சமுதாய மாறுதல்கள், உளவியல் சிந்தனைகள், பிறநாகரிகத் தொடர்புகள், மக்கள் வாழ்வியலோடு தொடர்புடைய பல்வேறு வகையான பொருட்கள் முதலானவற்றை இனங்கண்டு கொள்ளலாம்.

துணை நூற் பட்டியல்

- அகத்தியலிங்கம், ச., (பதி.ஆ) தமிழகப் பழங்குடி மக்கள், மொழியியல் துறை
ஆராய்ச்சி மாணவர் வெளியீடு, சிவகாமி அச்சகம், அண்ணா
மலை நகர், 1972.
- அண்ணாமலை, வே., சங்க இலக்கியத் தொன்மக்களஞ்சியம், தொகுதி - 2,
மெய்யப்பன் தமிழாய்வக வெளியீடு, சிதம்பரம், 2000.
- அறவாணன், க.ப., தமிழர்மேல் நிகழ்ந்த பண்பாட்டுப் படையெடுப்புக்கள்,
ஐந்திணைப் பதிப்பகம், சென்னை, 1987.
- அன்னகாழு, செ., ஏட்டில் எழுதாக் கவிதைகள், சைவ சிந்தாந்த நூற்பதிப்புக்
கழகம், சென்னை, 1959.
- அனுமந்தன், கி.ர., பண்டைக்கால நாகரிகங்களின் வரலாறு, தமிழ்நாட்டுப்
பாடநூல் நிறுவனம், சென்னை, 1985.
- ஆளவந்தார், ஆர்., கல்வெட்டில் ஊர்ப்பெயர்கள், உலகத் தமிழாராய்ச்சி
நிறுவனம், சென்னை, 1983
- ஆளவந்தார், ஆர்., இலக்கியத்தில் ஊர்ப்பெயர்கள் (தொகுதி ஒன்று),
உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், 1984.
- இராகவன், வி.எஸ்.வி., பிளினி, மணிவாசகர் நூலகம், சென்னை, 1977.
- இராகவையங்கார், மு., ஆராய்ச்சித் தொகுதி, தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்,
தஞ்சாவூர், 1984.
- இராமகிருஷ்ணன், எஸ்., இந்தியப் பண்பாடும் தமிழரும், மீனாட்சி புத்தக
நிலையம், மதுரை, 1971.
- இராமநாதன், ஆறு., தமிழில் புதிர்கள் - ஓர் ஆய்வு, சமுதாயச் சிற்பிகள்
வெளியீட்டகம், மஞ்சக் கொல்லை, புவனகிரி, 1978.

இராமநாதன், ஆறு., நாட்டுப்புறப்பாடல்கள் காட்டும் தமிழர் வாழ்வியல், மணிவாசகர் நூலகம், சிதம்பரம், 1982.

இராமநாதன், ஆறு., (பதி.ஆ.), நாட்டுப்புறவியல் ஆய்வுமுறைகள், சமூகவியல் துறை, தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர், 1991.

இராமநாதன், ஆறு., நாட்டுப்புற இயல் ஆய்வுகள், மணிவாசகர் பதிப்பகம், சென்னை, 1997.

இராமநாதன், பி., சிந்துவெளித்தொல் தமிழர் நாகரிகம், கழக வெளியீடு, சென்னை, 1999.

கைலாசபதி, க., பண்டைத் தமிழர் வாழ்வும் வழிபாடும், பாரி நிலையம், சென்னை, 1966.

கைலாசபதி, க., தமிழ்நாவல் இலக்கியம், பாரி நிலையம், சென்னை, 1968.

கைலாசபதி, க., நவீன தமிழ் இலக்கியத்தின் அடிப்படைகள், மக்கள் வெளியீடு, சென்னை, 1980.

கோமதி சங்கர், கே.எம்.கே., சமூகவியல் நோக்கில் நீதி இலக்கியம், சரயு பப்ளிகேஷன்ஸ், தென்காசி, 1989.

கோவைக்கிழார், எங்கள் நாட்டுப்புறம், கோவை நிலையம், கோவை, 1951.

சக்திவேல், சு., நாட்டுப்புற இயல் ஆய்வு, மணிவாசகர் பதிப்பகம், சென்னை, 1995.

சக்திவேல், சு. (பதி. ஆ.), நாட்டுப்புறவியல் - ஓர் அறிமுகம், தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர், 1996.

சண்முகசுந்தரம், சு., தமிழில் நாட்டுப்புறப் பாடல்கள், மணிவாசகர் பதிப்பகம், சிதம்பரம், 1985.

சண்முகசுந்தரம், சு., நாட்டுப்புறஇயல், மணிவாசகர் பதிப்பகம், சென்னை, 1996.

எஸ்ஜியார், திருநெல்வேலிப் பகுதியில் சிறுதெய்வ வழிபாடு, திருமகள் நூலகம், தூத்துக்குடி, 1986.

பாக்கியலட்சுமி, இரா., நாட்டுப்புறவியலாய்வு நெறிமுறைகள், இந்தியத் தமிழ் நாட்டுப்புறவியல் கழகம், அண்ணாமலை நகர், 1989.

கழனியூரன், நாட்டுப்புறத்து நம்பிக்கைகள், அன்னம் (பி.) லிட்., சிவகங்கை, 1995.

காந்தி, கா., தமிழர் பழக்கவழக்கங்களும் நம்பிக்கைகளும், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை, 1980.

குணசேகரன், கே.ஏ., நாட்டுப்புற நிகழ் கலைகள், நியூசெஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் பிரைவேட் லிமிடெட், சென்னை.

கேசவன், கோ., இயக்கமும் இலக்கியப் போக்குகளும், சென்னை புக் ஹவுஸ், சென்னை, 1982.

கேசவன், கோ., நாட்டுப்புறவியல் - ஒரு விளக்கம், புதுமைப் பதிப்பகம், திருச்சி, 1986.

கேசவன், கோ., நாட்டுப்புறவியல் கட்டுரைகள், புதுமைப் பதிப்பகம், திருச்சி, 1987.

சண்முகலிங்கம், க. (பதி.ஆ.), தமிழ் நாட்டார் வழக்காற்றியல், இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம், கொழும்பு, 1993.

சத்திய மூர்த்தி, அ.ம., தமிழ் நாட்டுப்புறக் கதைகள் - ஓர் ஆய்வு, மகேந்திரன் பதிப்பகம், அம்மாச் சத்திரம், தஞ்சாவூர், 1997.

சந்தானம், என்., கல்வி உளவியல், கார்த்திகேயன் அன் கம்பெனி, சென்னை, 1970.

சரசுவதி வேணுகோபால், நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் - சமூக ஒப்பாய்வு, மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம், மதுரை, 1982.

சரோஜா, வே., மண்ணின் மணம், வஞ்சிக்கோ பதிப்பகம், மதுரை, 1992.

சாந்தி, ந., பார்க்கவ குலச் சடங்குகளும் நம்பிக்கைகளும், குமரன் பதிப்பகம், வல்லம், தஞ்சை மாவட்டம், 1996.

சிவகாமசுந்தரி, சு., சங்க இலக்கிய விளையாட்டுக் களஞ்சியம், நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் வெளியீடு, சென்னை, 1995.

சிவசுப்பிரமணியன், ஆ., மந்திரமும் சடங்குகளும், மக்கள் வெளியீடு, சென்னை, 1999.

சிவத்தம்பி, கா. (பதி.ஆ.), இலங்கைத் தமிழர் நாட்டார் வழக்காற்றியல், தமிழ்த்துறை, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம், யாழ்ப்பாணம், 1980.

சுப்பிரமணியன், ச.வே., தமிழில் விடுகதைகள், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை, 1977.

சுப்பிரமணியன், ச.வே. (பதி.ஆ.), எண்பதில் தமிழ்.

விஜயலட்சுமி. ரா. (பதி.ஆ.), உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை, 1982.

சுப்ரமண்யன், ந., சங்ககால வாழ்வியல் : சங்கத் தமிழரின் அரசமுறையும் சமூக வாழ்வும், நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் பிரைவேட் லிமிடெட், சென்னை, 1986.

செல்லம், வே.தி., தமிழக வரலாறும் பண்பாடும், மணிவாசகர் பதிப்பகம், சென்னை, 1998.

செல்வநாயம், வி., தமிழ் உரைநடை வரலாறு, சாரதா விலாஸ் பிரஸ், கும்பகோணம், 1957.

சோமெல, தமிழ் நாட்டுமக்களின் மரபும் பண்பாடும், பாரி நிலையம், சென்னை, 1975.

ஞானசம்பந்தன், அ.ச., இலக்கியக் கலை, கழக வெளியீடு, சென்னை, 1999.

ஞானசேகரன், தே., மக்கள் வாழ்வில் மந்திரச் சடங்குகள், பார்த்திபன் பதிப்பகம், மதுரை, 1987.

ஞானசேகரன், தே., நாட்டார் சமயம் : தோற்றமும் வளர்ச்சியும், கியூரி பப்ளிகேஷன்ஸ், மதுரை, 1992.

தசரதன், ஆ., தமிழில் வசைப்பாடல்கள் (ஆண்டாள் கவிராயன் தனிப் பாடல்கள்), ஓலைச் சுவடிகள் பாதுகாப்பு மையம், சென்னை, 1996.

தமிழண்ணல், காதல் வாழ்வு, செல்வி பதிப்பகம், காரைக்குடி, 1960.

தமிழவன், நாட்டுப்புற நம்பிக்கைகள், கன்னட சங்கம், கிருத்துக் கல்லூரி, பெங்களூர், 1976.

தாயம்மாள் அறவாணன், திராவிட - ஆப்பிரிக்க ஒப்பீடு, பாரி நிலையம், சென்னை, 1988.

துளசி இராமசாமி, நெல்லை மாவட்ட நாட்டுப்புறத் தெய்வங்கள், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை, 1985.

துரை அரங்கசாமி, மொ.அ., சங்ககாலச் சிறப்புப் பெயர்கள் (இலக்கியச் சிறப்புப் பெயர்களும், குடி பற்றிய சிறப்புப் பெயர்களும்), பாரி நிலையம், சென்னை, 1980.

தேவநேயன், ஞா., தமிழ்நாட்டு விளையாட்டுக்கள், கழக வெளியீடு, சென்னை, 1962.

நடராசன், தி. (பதி.ஆ.), வன்னியடி மறவன் கதை, சர்வோதய இலக்கியப் பண்ணை, மதுரை, 1977.

நடராசன், தி., நாட்டுப்புறச் சிறுவர் பாடல்கள், மதுரை காமராசர் பல்கலைக் கழகம், மதுரை, 1979.

நயினார், மா., பேரும் பெருமையும், சோபிதம் பதிப்பகம், நாகர் கோயில், 1982.

நாச்சிமுத்து, கி., தமிழ் இடப்பெயராய்வு, சோபிதம் பதிப்பகம், நாகர் கோவில், 1983.

நாசிர் அலி, பி.அ.மு., நாட்டுப்புறப் பண்பாட்டியல், இக்ரஹ் பப்ளிகேஷன்ஸ், திருச்சி, 1987.

நாராயணன், பி., நாட்டுப்புற நம்பிக்கைகள், செல்வி பதிப்பகம், காரைக்குடி, 1986.

பக்தவச்சலபாரதி, சீ., பண்பாட்டு மானிடவியல், மணிவாசகர் பதிப்பகம், சென்னை, 1990.

பகவதி, கே., தமிழக ஊர்ப்பெயர்கள், உலகத் தமிழ்க் கல்வி இயக்கம், சென்னை, 1986.

பகவதி, கு., தமிழகம் இலங்கை ஊர்ப்பெயர்கள் - ஓர் ஒப்பாய்வு, உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை, 1991.

பகவதி, கு., தாய் நாட்டிலும் மேலைநாடுகளிலும் தமிழியல் ஆய்வு.

லாரன்ஸ், செ.ஜீன். (பதி.ஆ.) உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை, 2000.

பரமசிவானந்தம், அ.மு., வாய்மொழி இலக்கியம், தமிழ்க்கலைப் பதிப்பகம், சென்னை, 1964.

பாலகிருட்டினன், மு., கண்ணேறு கழித்தல், பாலகி பதிப்பகம், நாகமலை, மதுரை, 1993.

பாலசுப்பிரமணியம், இரா., தமிழர் நாட்டு விளையாட்டுக்கள், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை, 1980.

பாலசுப்பிரமணியன், இரா., நாட்டுப்புற வாழ்வியல், சத்யா வெளியீடு, மதுரை, 1990.

பாலசுப்பிரமணியன், கு.வெ., சங்க இலக்கியத்தில் சமூக அமைப்புகள், தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர், 1994.

பாலசுப்பிரமணியன், கு.வெ., சங்க இலக்கியத்தில் கலையும் கலைக் கோட்பாடும், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், 1998.

பாலசுப்பிரமணியன், கு.வெ., ஆய்வியல் நெறிகள், உமா நூல் வெளியீட்டகம், தஞ்சாவூர், 2001.

பாலசுந்தரம் இ., ஈழத்து நாட்டார் பாடல்கள் (மட்டக்களப்பு மாவட்டம்) ஆய்வும் மதிப்பீடும், தமிழ்ப் பதிப்பகம், சென்னை, 1979.

பாலசுந்தரம். இ., இலங்கை இடப்பெயர் ஆய்வு - 2, (வடமராட்சி - தென்மராட்சி), வல்லிபுரம் இந்து கல்விகலாசார மன்ற வெளியீடு, யாழ்ப்பாணம், 1989.

பாலசுந்தரம். இ., ஈழத்து இடப்பெயர் ஆய்வு - யாழ்ப்பாண மாவட்டம், தமிழர் செந்தாமரை வெளியீட்டகம், ரொறன்ரோ, கனடா, 2002.

பாஸ்கல் கிஸ்பர்ட், சமூகவியலின் அடிப்படைக் கோட்பாடுகள், ஜெ. நாராயணன் (தமிழாக்கம்), தமிழ் வெளியீட்டுக் கழகம், சென்னை, 1964.

பிலோ இருதயநாத், மேற்கு மலைவாசிகள், மல்லிகைப் பதிப்பகம், சென்னை, 1970.

பெருமாள், அ.நா., தமிழில் கதைப்பாடல், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை, 1987.

பெருமாள், அ.நா., நாட்டுப்புறவியல் சிந்தனைகள், தேன்மழை வெளியீடு, சென்னை, 1987.

மீனாட்சி சுந்தரம், தெ.பொ., தமிழும் பிறப்பண்பாடும், நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிலையம், சென்னை, 1980.

முத்தையா, இ., நாட்டுப்புற மருத்துவ மந்திரச் சடங்குகள், அன்னம் வெளியீடு, சிவகங்கை, 1986.

முத்தையா, இ., நாட்டுப்புறப் பண்பாட்டு மரபு மாற்று மரபு, அரசு பதிப்பகம், மதுரை, 1998.

லூர்து, தே., நாட்டார் வழக்காற்றியல் - கள ஆய்வு, பரிவேள் பதிப்பகம், திருநெல்வேலி, 1986.

- லூர்து, தே., நாட்டார் வழக்காறுகள், மணிவாசகர் பதிப்பகம், சென்னை, 1988.
- லூர்து, தே., நாட்டார் வழக்காற்றியல் - சில அடிப்படைகள், நாட்டார் வழக்காற்றியல் ஆய்வு மையம், பாளையங்கோட்டை, 1997.
- வசந்தா, ஜி., தஞ்சை மாவட்ட நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் - ஒரு சமுதாய ஆய்வு, தென்றல் பதிப்பகம், தஞ்சாவூர், 2000.
- வளவன், சா., நாட்டுப்புறவியல் கட்டுரைகள், மைதிலி பதிப்பகம், சென்னை, 1985.
- வானமாமலை, நா., தமிழ்நாட்டு பாமரர் பாடல்கள், எல்.சி.எச். பிரைவேட் லிட்., சென்னை, 1964.
- வானமாமலை, நா., பண்டைய வேதத் தத்துவங்களும், வேதமறுப்புப் பெளத்தமும், மக்கள் வெளியீடு, சென்னை, 1973.
- வானமாமலை, நா., தமிழர் பண்பாடும் தத்துவமும், நியூசெஞ்சரி புக்ஹவுஸ் பிரைவேட் லிமிடெட், சென்னை, 1973.
- வானமாமலை, நா., ஐவர் ராசாக்கள் கதை, மதுரைப் பல்கலைக்கழகம், மதுரை, 1974.
- வானமாமலை, நா. (பதி.ஆ.)தமிழர் நாட்டுப்பாடல்கள், நியூசெஞ்சரி புக்ஹவுஸ் பிரைவேட் லிமிடெட், சென்னை, 1977.
- வித்தியானந்தன், சு.,தமிழர் சாஃபு, பாரி புத்தகப் பண்ணை, திருவல்லிக்கேணி, சென்னை, 1985.
- விதாலி ஃபுர்னீக்கா, பிறப்புமுதல் இறப்புவரை, நியூசெஞ்சரி புக்ஹவுஸ் பிரைவேட் லிமிடெட், சென்னை, 1986.
- வையாபுரிப்பிள்ளை, எஸ்.,தமிழர் பண்பாடு, தமிழ்ப் புத்தகாலயம், சென்னை, 1963.
- ஜகந்நாதன், கி.வா. (பதி.ஆ.), மலையருவி, சரஸ்வதி மஹால் வெளியீடு, சென்னை, 1958.
- ஜகந்நாதன், கி.வா. (பதி.ஆ.), நாடோடி இலக்கியம், கலைமகள் காரியாலயம், சென்னை, 1944.
- ஸ்டீபன், ஞா. (தொ.ஆ.), பண்பாட்டு வேர்களைத் தேடி, நாட்டார் வழக்காற்றியல் ஆய்வுமையம், பாளையங்கோட்டை, 1999.

ஆய்வேடுகள் (அச்சிடப் பெறாதவை)

இராசேந்திரன், அ., செங்கை மாவட்ட நாட்டுப்புறப் பழக்க வழக்கங்களும் - நம்பிக்கைகளும், (செய்யூர் வட்டம்), முனைவர்ப் பட்ட ஆய்வேடு, நாட்டுப்புறவியல் துறை, தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர், ஆகஸ்ட் - 2000.

தமிழ்மணி, மா., நாஞ்சில் நாடன் நாவல்களில் நாட்டுப்புறவியல் கூறுகள், எம்.ஃபில் பட்ட ஆய்வேடு, தமிழியற் புலம், மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம், மதுரை, 1999-2000.

ரகுபதி, சே., கி. ராஜநாராயன் நாவல்களில் நாட்டுப்புறவியல் கூறுகள், எம்.ஃபில் பட்ட ஆய்வேடு, தமிழியற் புலம், மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம், மதுரை, 1999-2000.

கருத்தரங்க ஆய்வுக் கோவை இதழ்கள்

ஆராய்ச்சி (காலண்டிதழ்), பாளையங்கோட்டை, திருநெல்வேலி, 1973.

ஆராய்ச்சி (காலண்டிதழ்), பாளையங்கோட்டை, திருநெல்வேலி, 1983.

இளந்தென்றல், கொழும்பு வளாகத் தமிழ்ச்சங்கம், இலங்கைப் பல்கலைக் கழகம், கொழும்பு, 1976.

கருத்தரங்க ஆய்வுக் கோவை, தொகுதி : 22, இந்தியப் பல்கலைக்கழகத் தமிழாசிரியர் மன்றம், புதுச்சேரி, 1991.

கலைக்கதிர், மலர் 3, இதழ் 12 கோவை, 1951.

சிந்தனை, தொகுதி 1, இதழ் 3 & 4, இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம், யாழ்ப்பாண வளாகம், திருநெல்வேலி, 1976.

தன்னனானே, நாட்டுப்புற மருத்துவம், காவ்யா, தன்னனானே பதிப்பகம், 1997.

நாட்டுப்புறவியல், தொகுதி 1, 1 & 2, இந்தியத் தமிழ் நாட்டுப்புறவியல் கழகம், அண்ணாமலை நகர், 1983.

நாட்டுப்புறவியல், தொகுதி 3 & 4 & 1, 2, இந்தியத் தமிழ் நாட்டுப்புறவியல் கழகம், அண்ணாமலை நகர், 1987-1988.

அகராதி - கலைக்களஞ்சியம்

க்ரியாவின் தற்காலத்தமிழ் அகராதி, தமிழ் - தமிழ் - ஆங்கிலம், Cre - A Madras, 1992.

கலைக்களஞ்சியம், தொகுதி - 1, தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகம், சென்னை, 1954.

கலைக்களஞ்சியம், தொகுதி - 2, தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகம், சென்னை, 1954.

கலைக்களஞ்சியம், தொகுதி - 3, தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகம், சென்னை, 1956.

கலைக்களஞ்சியம், தொகுதி - 4, தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகம், சென்னை, 1956.

கலைக்களஞ்சியம், தொகுதி - 7, தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகம், சென்னை, 1960.

கலைக்களஞ்சியம், தொகுதி - 8, தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகம், சென்னை, 1961.

கலைக்களஞ்சியம், தொகுதி - 9, தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகம், சென்னை, 1963.

கலைக்களஞ்சியம், தொகுதி - 10, (இணைப்புத் தொகுதி) தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகம், சென்னை, 1968

தமிழ்ப் பேரகராதி (Tamil Lexicon), தொகுதி - 2, சென்னைப் பல்கலைக் கழகம், சென்னை, 1982.

தமிழ்ப் பேரகராதி (Tamil Lexicon), தொகுதி - 3, சென்னைப் பல்கலைக் கழகம், சென்னை, 1982.

தமிழ்ப் பேரகராதி (Tamil Lexicon), தொகுதி - 4, சென்னைப் பல்கலைக் கழகம், சென்னை, 1982.

தமிழ்ப் பேரகராதி (Tamil Lexicon), தொகுதி - 5, சென்னைப் பல்கலைக் கழகம், சென்னை, 1982.

தமிழ்ப் பேரகராதி (Tamil Lexicon), தொகுதி - 6, சென்னைப் பல்கலைக் கழகம், சென்னை, 1982.

மதுரைத் தமிழ்ப் பேரகராதி, இ.மா. கோபாலகிருஷ்ணன் & கோ, மதுரை, 1937.

வாழ்வியற்களஞ்சியம், தொகுதி - 6, தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர், 1988.

வாழ்வியற்களஞ்சியம், தொகுதி - 8, தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர், 1991.

வாழ்வியற்களஞ்சியம், தொகுதி - 11, தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர், 1991.

ஆங்கில நூல்கள்

- Abbe, J.A. Dubois, Hindu Manners, Customs and Ceremonies, Oxford University Press, Delhi, 1981.
- Alfred A. Knop F Inc., New York, 1976.
- Arunachalam, M., Ballad Poetry, Gandhi Vidhyalayam, Thiruchitrambalam, 1976.
- Bhagwat Durga, An Outline of Indian Folklore, Popular Prakashan, Bombay, 1958.
- Bowra, C.M., Primitive Songs, Weldenfeld & Nicolson, London, 1962.
- Charless, E. Gover, The Folksong of Southern India, Gian Publication, Delhi, 1981.
- Don Yoder, Folklore and Folklife - An Introduction, The University of Chicago Press, U.S.A., 1972.
- Dressler, David, Sociology; The Study of Human Interaction.
- Dundes Alan, Interpreting Folklore, Bloomington, Indiana University Press, 1980.
- Durkheim, Emile, The Elementary Forms of Religious Life, The Free Press, New York, 1965.
- Edward, S. Gifford, The Evil Eye Studies in the Folklore Vision, The Macmillan Company, New York, 1958.
- Edward Wesfer Mark, Early Beliefs and their Soocial Influence, Macmillan and Co., (Ltd), London, 1932.
- Enthoven, R.E., The Folklore of Bombay, The Clarendon Press, Oxford, 1924.
- Forster, E.M., Aspects of the Novel, Middle sex, Penguin Books Ltd., 1963.
- Frazer, J.G., The Golden Bough (The Magic Art), Vol. I., Macmillan & Co., London, 1955.
- Frazer, J.G., The Golden Bough (A study in Magic and Religion), Part I, Vol. I, The Macmillan Press Ltd., London, 1976.
- Frazer, J.G., The Golden Bough (After Math A Supplement to Golden Bough), Macmillan, London, 1976.

- Frederick Thomas Elworthy, The Evil Eye and Account of the Ancient and Widespread Superstition, London, 1995.
- Hando, Jawaharlal, South Indian Folklore : Growth and Development, Academy of General Education, Manipal, 1985.
- Hart, G.L., The Poems of Ancient Tamil, University of California Press, London, 1975.
- James Bissett Pratt, The Psychology of Religious Belief, The Macmillan Company, London, 1908.
- Javare Gowda, D., Indian and Japanese Folklore, Ramesh Mathur and Manabe Masahiro (eds.), Kufs Publication, Japan, 1984.
- Kosambi, D.D., The Cultures and Civilization of Ancient India (Festivals in India) in Historical Culture, Vikas Publishing House Ltd., New Delhi, 1970.
- Lakshmanan Chettiar, S.M.L., Folklore of Tamil Nadu, National Book Trust, New Delhi, 1973.
- Nilakshi Sengupta, The Evolution of Hindu Marriage, Bombay Popular Prakasam, Bombay, 1965.
- Richard, M. Dorson (ed.), Folklore and Folklife : An Introduction, The University of Chicago Press, Chicago and London, 1972.
- Sanker Sen Gupta, Folklore of Bengal - A Projected Study, Indian Publication, Culcutta, 1976.
- Shanmugampillai and Erica, A.E., Folk Beliefs of the Tamils, Muthu Pathippagam, Madurai, 1987.
- Sundaram, S.D., "Folk Art from Tamil Nadu", Bulletin of the Institute of Traditional Cultures, University of Madras, Madras, 1975.
- Sundaramoorthy, G., Early Literary Theories in Tamil, Sarvodaya Ilakkiya Pannai, Madurai, 1974.
- Thurston, E., Castes and Tribes of Southern India, Government Press, Madras, 1909.
- Turner Victor, Process Performance and Pilgrimage, Concept Publishing Company, New Delhi, 1979.

Tylor, E.B., Primitive Culture, G.P. Putnam's Sons, New York, 1920.

Van Gennep Arnold, The Rites of Passage, Routledge and Keganpall Limited, London, 1960.

Will and Durant, The Story of Civilization Part II, The Life of Greece, Simon and Schuster, Inc., New York, U.S., 1966.

Will and Durant, The Story of Civilization Part VII, The Age of Reason Begins, Simon and Schuster Inc. New York, U.S., 1967.

William Crooke, Religion and Folklore of Northern India, Government Press, Allahabad, 1894.

DISSERTATION

Vimalambikai, B., Folklore of Tamils in Sri Lanka, A Bibliographical Guide to the Literature in English and Tamil, Bibliography submitted as part requirement for Intermediate Examination of the Sri Lanka Library Association, University of Sri Lanka, Vidyodaya Campus, Colombo, 1977.

DICTIONARIES

A Tamil -English Dictionary, Visvanatha Pillai, V., The Madras School Book & Literature of Society, Madras, 1972.

English - Tamil Dictionary, University of Madras, 1981.

Oxford Advanced Learner's Dictionary (New Edition), Fifth Edition, Oxford University Press, 1966.

Standard Dictionary of Folklore, Mythology and Legend (ed. Leach, Maria), Funk and Wagnalls Company, New York, 1949.

The Great Lifco Dictionary, English-English-Tamil, The Little Flower Co., Chennai, 2000.

The Random House Dictionary of the English Language, The Unabridged Edition, New York, 1967.

ENCYCLOPAEDIAS

Chambers Encyclopaedia Vol. IV, International Learning Systems Corporation Ltd., London, 1973.

Coller's Encyclopaedia Vol. 23, Collier and Son Corporation, New York, 1955.

Collier's Encyclopaedia Vol. 7, Collier's Publishing Corporation, New York, 1960.

Encyclopaedia Britannica, Vol. 2 (Ant-Balfe), Encyclopaedia Britannica Inc., William Benton Publisher, Chicago, U.S.A., 1972.

Encyclopaedia Britannica, Vol. IV, Micropaedia, Encyclopaedia Britannica Inc., William Benton Publisher, Chicago, U.S.A., 1973-1974.

Encyclopaedia Britannica, Vol. VI, Macropaedia, Encyclopaedia Britannica Inc., Helen Hemingway Benton Publisher, Chicago, U.S.A., 1973-1974.

Encyclopaedia Britannica, Vol. VII, Micropaedia, Encyclopaedia Britannica Inc., Helen Hemingway Benton Publisher, Chicago, U.S.A., 1973-1974.

Encyclopaedia Britannica, Vol. 8, Macropaedia, Encyclopaedia Britannica Inc., Helen Hemingway Benton Publisher, Chicago, U.S.A., 1973-1974.

Encyclopaedia Britannica, Vol. 9, Macropaedia, Encyclopaedia Britannica Inc., Helen Hemingway Benton Publisher, Chicago, U.S.A., 1973-1974.

Encyclopaedia Britannica, Vol. 15, Macropaedia, Encyclopaedia Britannica Inc., Helen Hemingway Benton Publisher, Chicago, U.S.A., 1973-1974.

Encyclopaedia Britannica, Vol. 21, Macropaedia, Encyclopaedia Britannica Inc., University of Chicago, Chicago, U.S.A., 1986.

Encyclopaedia of Anthropology, Inc. 13, Phillip Whitten Harper and Row Publisher, New York, 1976.

Encyclopaedia of Americana, Vol. III, Americana Corporation, New York, U.S.A., 1950.

- Encyclopaedia of Religion and Ethics, Vol. V, Charles Scribner's Sons, New York, 1955.
- Encyclopaedia of Religion and Ethics, Vol. 6, ToT. Clerk, Edinberough, 1960.
- Encyclopaedia of the Social Science, Vol. 5, The Macmillan Company, New York, 1937.
- Encyclopaedia of the Social Science, Vol. III, The Macmillan Company, New York, 1954.
- Encyclopaedia of World Arts, Vol. 5, Mcgraw Hill, New York, 1959.
- Everyman's Encyclopaedia, Vol. 5, J.M. Dent and Sons Ltd., London, 1967.
- International Encyclopaedia of Social Science, Vol. X, Macmillan Company, The Free press, New York, 1972.
- The Encyclopaedia America Vol. II, Americana Corporation, NewYork, 1968.
- The New Book of Knowledge Vol. 13 (N), Grolier Incorporated, New York, 1973.
- The New Book of Knowledge Vol. 20 (W,X,Y,Z), Grolier Incorporated, New York, 1973.
- The New Caxton Encyclopaedia Vol. VI, The Caxton Publishing Company, London, 1972.
- The New Encyclopaedia Britanica, Vol. I, Micropaedia, Encyclopaedia Britanica Inc., William Benton Publisher, Chicago, U.S.A., 1973-1974.
- The New Encyclopaedia Britanica, Vol. IV, Micropaedia, Encyclopaedia Britanica Inc., Helen Hemingway Benton Publisher, Chicago, U.S.A., 1973-1974.
- The New Encyclopaedia Britanica, Vol. 9, Micropaedia, Encyclopaedia Britanica Inc., William Benton Publisher, Chicago, U.S.A., 1973-1974.
- The New Encyclopaedia Britanica, Vol. XV, Micropaedia, Encyclopaedia Britanica Inc., Helen Hemingway Benton Publisher, Chicago, U.S.A., 1973-1974.
- The New Encyclopaedia Britanica, Vol. 27, Macropaedia, Encyclopaedia Britanica Inc., University of Chicago, Chicago, U.S.A., 1986.

The New World Encyclopaedia, Vol.6, The Caxton Publishing Company Limited, U.S.A., 1974.

The Social Science Encyclopaedia, The Macmillan Company, London, 1970.

The World Book Encyclopaedia, Vol. 14, Field Enterprises Educational Corporation, Chicago, U.S.A., 1960.

World University Encyclopaedia, Vol.5, Treasury of Knowledge Book Inc., New York, 1968.

சுட்டி

பெயர்ச்சுட்டி

அ. நா. பெருமாள் 54, 66
 ஆப்ரஹாம் 63
 ஆர்ச்சர் ரெய்லர் 4
 ஆறு. இராமநாதன் 8, 41, 57, 112
 ஆன்ட்டி ஆர்னி 68
 இரா. பாக்கியலட்சுமி 97, 111
 இ. பாலசுந்தரம் 41, 43, 141
 இ. முத்தையா 89
 க. காந்தி 78
 க. சாந்தி 64, 75, 80, 98
 கி. கருணாகரன் 97, 111
 கி. நாச்சிமுத்து 141-144
 கி. வா. ஜகந்நாதன் 39, 42
 குரோகன் 6
 கு. வெ. பாலசுப்பிரமணியன் 83, 86
 கே. பகவதி 143
 கோ. கேசவன் 7, 15, 54, 108
 கௌடா 79
 ச. அகத்தியலிங்கம் 7
 சார்ல்ட்யங் 140
 சிக்மண்ட் பிராய்டு 83
 சு. சக்திவேல் 7, 12, 14, 41, 42, 43, 44,
 53, 64, 70, 79, 91, 111
 சு. சண்முகசுந்தரம் 7, 15, 41, 43, 45, 69,
 80, 97
 சுமித் 63
 டான்யோடர் 6, 97

தி. நடராசன் 45
 துளசி இராமசாமி 91, 151
 தே. லூர்து 25, 57, 60, 61, 63, 69, 71
 நா. வானமாமலை 40, 42, 49, 52

பிரான்சிஸ் லீஉட்லி 14
 பிருண்வார்ட் 6, 12, 36
 பிரௌனே 63
 பிலான்சிஸ் போட்டர் 6
 பெலிக்ஸ் ஓய்னாஸ் 52
 பொட்கின் 38
 போக்ஸ் 4, 13
 பெளரா 39

மக் எட்வர் லீச் 50
 மரியாலீச் 3, 6, 39, 56
 ம. வரதராசன் 42
 மா. நயினார் 144
 மு. அருணாசலம் 42, 53
 முத்து சண்முகம் 81

ரெய்லர் 4
 லெவிஸ்ட்ராஸ் 61

வ. ஜெயா 97
 வில்லியம் ஜான்தாமஸ் 1
 வில்லியம் பாஸ்கம் 5, 12, 68
 வில் றூரான்ட் 78

ஜான் ஹெரார்டு பிருண்வார்ட் 36
 ஜோன்ஸ் பால்ஸ் 5

ஸ்டுவர்ட் பிளாக்பான் 3, 51

பொருட்குட்டி

அ

அகப் பாடல் 46, 47
 அகமனம் 75
 அகராதி 3, 11, 12, 50, 59, 120, 156
 அச்ச உணர்வு 66, 92
 அச்சம் 48, 76, 83, 99
 அச்ச உரல் 114
 அடிப்படை 2, 93, 94, 95, 99, 101, 102,
 108, 112, 119, 124-130, 132, 134,
 137, 138, 139, 141, 143
 அணுகுமுறைகள் 21, 32
 அத்தி 105
 அதிமதூரம் 105
 அமாவாசை 85, 99
 அமைப்பியல் 57, 62, 63, 64
 அமெரிக்கா 3
 அரசமரம் 86
 அரசர்கள் 131
 அரசியல் 130, 141, 142, 147
 அரேபியா 94
 அவா 76
 அளவுகோல் 43
 அறவோன் 95
 அறியாமை 76, 78, 85
 அறிவியல் 1, 3, 8, 10, 13, 18, 78, 81, 93,
 101, 106, 141
 அறிவுவகை 127
 அன்பு 47, 50
 அன்னகாழு 42, 53, 148

ஆ

ஆசாரங்கள் 82
 ஆட்டுப்பால் 105
 ஆணை 73
 ஆதாரங்கள் 71
 ஆதிமனிதன் 66, 108, 121
 ஆபிரிக்கர் 58
 அபூர்வம் 168
 ஆய்வுக் கருதுகோள் 19
 ஆய்வுச் சிக்கல் 19
 ஆயத்தக் கொள்கை 120

ஆர்வம் 27, 47
 ஆவாரம் 104
 ஆவி 78, 84, 87, 94, 96, 99, 101, 108
 ஆழ்ந்த பேட்டி 26, 27
 ஆற்றல்கள் 24, 76, 86
 ஆற்றுகை 24, 33, 108, 118

இ

இங்கிலாந்து 3
 இசை 5, 8, 13, 37, 38, 43, 51, 52, 109,
 110, 112, 116, 118
 இசைப் பாடல்கள் 38, 43
 இஞ்சி 102
 இடப்பெயராய்வு 141-144, 147, 152
 இத்தாலி 2
 இதழியல் 25
 இதிகாசம் 58
 இயக்க விதி 83, 98
 இயக்கவகை 127
 இயங்கல் 72
 இயல்பு 37, 39, 50, 59, 60, 61, 77, 101,
 107, 111, 120, 135, 136
 இயற்கை 25, 34, 35, 37, 45, 48, 55, 58,
 62, 74, 76, 79, 83, 84, 85, 86, 92, 94,
 97, 98, 102, 106, 107, 121, 133, 143,
 147
 இயற்கைச் சூழல் 34, 35
 இயற்கைப் பாடல்கள் 39
 இயற்கையான போக்கு 24
 இயற்கை மருத்துவம் 97, 102, 106
 இயற்கை வழிபாடு 83, 86, 87
 இரத்தல் 42
 இரவுக்குறி 46
 இருத்தல் 26, 60
 இலந்தை 105
 இலக்கு 107
 இலக்கியம் 2, 4, 6, 14, 58, 149
 இலத்தீன் 49, 55
 இலாமிச்சை 105
 இன்பியல் 53
 இனக்குழுவியல் 17

இனமொழியியல் 17
இனவரைவியல் 17

உ

உட்கொள்ளும் மருந்து 102
உடல் கேடுகள் 98
உடல் 134-136
உடல் திறன் 126, 127
உடல் நலம் 83
உடுக்கடிப்பாடல் 112
உண்மை 56, 64, 73, 75
உணர்வு 44, 54, 66, 89, 107
உணவு 9, 13, 58, 79, 80, 96, 98, 115, 141
உத்திமுறை 29, 89
உப்பு 101, 123, 124, 136
உயர்திணைப் பெயர்கள் 134
உயிர்த்துடிப்பு 37
உருமாற்றம் 16
உருவரைகள் 9
உவமை 60, 61, 62, 63, 140
உளவியல் 27, 75, 89, 141, 147, 150
உள்ளீடுகள் 33
உள்ளூர்த் திட்டம் 19, 20
உற்று நோக்கல் 18, 23, 24, 25, 31
உறி 115
உறியடி 123
உருபு 61

ஊ

ஊடகம் 166
ஊடல் 46
ஊழ்வினை 79
ஊற்று 74, 108
ஊன்று 114, 142

எ

எகிப்து 94
எச்சங்களாக 85, 140
எடுத்துரைத்து 51
எண் 79, 82
எதிருரைகள் 8
எருது 86

எழுத்துமுறை 64
எலுமிச்சை 101
எலுமிச்சம்பழம் 100
எழுத்தறிவு 30
எளிமை 21, 22, 37, 45, 59, 89, 90, 110
ஏற்றப்பாட்டு 47

ஏ

ஏலாதி 95
ஏற்றப்பாட்டு 47

ஐ

ஐம்பெரும் பூதங்கள் 83
ஐரோப்பியர் 58

ஒ

ஒதியம் 103
ஒப்பாரி 40, 41, 42, 48
ஒழுக்கம் 67

ஓ

ஓசை 37, 44, 101
ஓய்வு நேரம் 21

க

கட்டுக்கதை 65
கடகம் 113, 114
கடலியல் 8
கண்ணேறு 79, 96, 99, 100, 101, 152
கதைகள் 5, 8, 11, 37, 51, 53, 65, 66, 67
கதைப் பாடல்கள் 8, 14, 37, 38, 49
கதைப் பொருள் 62, 68
கதைமாந்தர் 133
கப்பல் 122
கரகாட்டம் 8, 109
கருவாடு 123
கருவிகள் 23, 44, 109, 125
கலைக்களஞ்சியம் 4, 56, 58, 59, 65, 66,
69, 71, 73, 74, 78, 83, 87, 93, 110,
120, 127, 143, 156
கலையுணர்வு 107

கலைவடிவம் 5
 கவனிப்பு முறை 23, 24
 கள ஆய்வு 17-24, 25, 30, 34, 74, 154
 களப்பணி 17, 18, 22
 களவேள்வி 109
 கற்பூரவள்ளி 102
 கற்றோர் 20
 கனவு 77, 79, 80, 81

கா

காணிக்கை 88, 99
 காதல் 40, 41, 46, 51, 67, 151
 காப்பு 52
 காமலீலை 119
 காரணப் பெயர் 134, 136, 137, 138, 139
 காலத்திற் கொள்கை 120
 காலநிலை 19
 காலம் 1, 66, 68, 80, 124, 141
 காலநேர விளையாட்டுக்கள் 125
 காவடியாட்டம் 8, 109
 காற்றாடி 127

கி

கிராமப்புறக்கலை 7
 கிரேக்கம் 55
 கிளித்தட்டு 127
 கிளைக்கதை 70
 கிறீஸ்தவம் 53

கீ

கீசகன் 117
 கீழ்த்திசை 71
 கீழாநெல்லி 102, 105
 கீழைத்தேயத்தவர் 100

கு

குடம் விளையாட்டு 123
 குடும்பப் பாடல் 40
 குணங்கள் 80
 குத்தாசி 115
 குதித்தல் 127
 குதிரையாட்டம் 112

கும்மி 40, 47, 117, 127
 குரவை 109
 குருவணக்கம் 52
 குலக்குறி 85, 86, 87
 குலக்குறியம் 85
 குலங்கள் 85
 குல தெய்வ வழிபாடு 85
 குலதெய்வங்கள் 91
 குழந்தை 9, 41, 43, 44, 45, 77, 79, 80, 81, 100, 101
 குழந்தைப் பாடல்கள் 39, 42, 44, 45
 குளம் கரை விளையாட்டு 124
 குளிர்த்தி போடுதல் 91
 குறியீடுகள் 88

கூ

கூட்டுநிலை 15
 கூத்துக்கள் 11, 118
 கூர்மை 44, 51, 60

கே

கேட்டல் 24, 29
 கேட்போர் 44

கை

கைவினைக் கலைகள் 12, 112, 113
 கைவினைகள் 107
 கைவினைப்பொருட்கள் 14, 112
 கை வைத்தியம் 94

கொ

கொட்டாவி 101
 கொத்துமல்லி 104
 கொம்புகள் 86
 கொவ்வை 105

கோ

கோட்பாடு 1, 2, 3, 71, 86, 153
 கோண்டு 108
 கோலாட்டம் 112
 கோழி 88, 101, 105, 122, 123, 124
 கோழி எலும்பு 105

ச

சகுனங்கள் 78
 சங்க இலக்கியங்கள் 84, 108
 சங்கு 101, 103
 சங்கேத மொழி 61, 106
 சடங்குகள் 3, 6, 8, 12, 31, 87, 95, 99,
 100, 151
 சந்ததி 73
 சமணர் 95
 சமயம் 13, 58, 79, 81, 82, 92, 119
 சமயச் சிந்தனைகள் 65
 சமரச மனப்பாங்கு 92
 சமஸ்கிருதம் 56
 சமுதாயம் 20, 61, 133
 சமூகக் கதைப்பாடல் 53
 சமூகப் பிரிவினை 139
 சமூகப் பிரிவுகள் 19, 95
 சமூகவியல் 17, 37, 74, 149
 சருக்கம் 70

சா

சாதி 21, 62, 116, 135, 139, 140
 சாதித் தெய்வங்கள் 91
 சாமியாடுதல் 90
 சாயல் 58

சி

சில்லிக்கோடு 122
 சிலம்பம் 127
 சிலுவைகள் 86
 சிறப்புக் கூறுகள் 143
 சிறுகதை 70
 சிறுதெய்வம் 87
 சிறுதெய்வ வழிபாடு 87
 சிறுபஞ்சமூலம் 95
 சிறுபூளை 104
 சிறுமரபு 87
 சிறுமியர் 57, 124
 சிறுவர் 40, 41, 45, 57, 124

சீ

சீனா 94

சு

சுண்டங்கத்தரி 103
 சுதைச்சிற்பம் 8
 சுருக்கம் 59, 60
 சுவடி 96
 சுவைத்தல் 24

செ

செடிகொடிகள் 94
 செப்புத்தகடுகள் 100
 செம்பு 87
 செம்மை 87, 109
 செய்வினை 76, 100
 செயற்கை 137
 செல்லப் பெயர் 140
 செவ்வியல் 46
 செவிலி 46

சே

சேகரித்தல் 10, 19, 25
 சேகரிப்பாளன் 22
 சேகரிப்போன் 10

சொ

சொந்தத்திறன் 128

த

தகடுகள் 86
 தகவலாளி 18, 20-23, 25, 26, 27, 30, 31,
 32, 34, 35
 தட்டுவம் 115
 தடுக்கு 115
 தமிழ் வைத்தியம் 94
 தமிழவன் 74, 76, 151
 தரவு 10, 17-20, 22, 23, 24, 27, 30, 31, 32,
 35
 தலைமுறை 4, 65, 72, 112
 தவசி முருங்கை 103
 தற்சார்பற்றது 51
 தன்னார்வச் செயற்பாடு 119
 தனித்தன்மை 37

தனிப் பெயர்கள் 143

தனிநிலை 15

தா

தாயத்துக்கள் 86

தாயம் 122, 124, 127

தாலாட்டு 8, 39, 40, 41, 42, 43, 44

தாவதல் 127

தி

திசை 71, 79, 81

திட்டமிட்ட மருத்துவம் 98

திரிகடுகம் 95

திருகாணி 115

திருகுகல் 116

திருகுவலை 114

திருவிழாக்கள் 9, 88

தீ

தீய ஆவி 91, 96, 99

தீயபார்வைகள் 96

து

துணங்கை 109

துணைமை மூலம் 17

துன்பம் 67, 76, 88, 89, 99

துளசி 106

தூ

தூதுவளை 103

தே

தெம்மாங்கு 39, 46

தெய்வத்தின் சினம் 96, 99

தெய்வம் 40, 62, 94, 99

தெருக்கூத்து 8, 88, 112, 117, 118

தெரு விளையாட்டுக்கள் 125

தே

தேவதைகள் 11, 99

தேன் 106

தொ

தொகுத்தல் 10

தொத்துமந்திரம் 101

தொல்காப்பியம் 55, 59, 72, 84, 108, 134

தொழில் 21, 42, 46, 79, 96, 113, 119, 134, 137, 140

தொழில் நடனங்கள் 110

தொன்மை நிலை 87

தொன்மைச் சமூகம் 98

தொனி 29, 48

தோ

தோய்தல் 16

தோழி 46

ந

நகைச்சுவை 68, 140

நகை வினாக்கள் 56

நச்சுக்கடி 99, 168

நடத்தை 3, 22, 81, 98, 119, 121

நடனங்கள் 108, 110, 117

நடைமுறை 7, 9, 16, 24, 58, 65, 74, 83, 87, 90, 91, 94-97, 101, 102, 106, 108, 129

நம்பிக்கை 4-8, 11, 14, 22, 37, 58, 62, 65, 67, 72-82, 84, 86, 87, 88, 92, 95, 96, 98, 99, 100, 101, 121, 129, 130, 135, 139, 152

நரி 87, 90, 147

நவீன கருவிகள் 25

நா

நாகரிகம் 76, 149

நாட்டார் உவமை 8

நாட்டார் உருவகங்கள் 8

நாட்டார் வழக்காற்றியல் 1, 3-7, 9-18, 35, 36, 37, 50, 69, 82

நாட்டு வைத்தியம் 94
 நாட்டுப்புற நாடகம் 13
 நாட்டுப்புற நடனங்கள் 117
 நாட்டுப்புற இசை 13
 நாட்டுப்புற மருத்துவம் 13, 14, 76, 93,
 94, 95, 98, 101, 106, 155
 நாட்டுப்புற ஆடைகள் 13
 நாட்டுப்புறப் பேச்சுவழக்கு 13
 நாட்டுப்புறத் தெய்வங்கள் 14, 82, 89,
 91, 151
 நாட்டுப்புறச் சமயம் 13, 83, 87, 92
 நாப்பயிற்சிப் பாடல்கள் 45
 நாயுருவி 105
 நாள் 16, 62, 80, 81, 85

நி

நிகழ்த்துக் கலைகள் 8, 16, 111
 நியதி 71, 167
 நில அதிர்ச்சி
 நிலவியல் 8, 112
 நிலவு 48, 83
 நிலைக்களன் 124, 125

நீ

நீதிப் பாடல்கள் 45
 நீர்த்தோய்வு 96
 நீர்வேட்கை 94
 நீலாம்பரி 43

நு

நுகர்தல் 24
 நுட்பம் 59, 166

நெ

நெடுங்கதை 70
 நெருஞ்சில் 103
 நெருப்பு 84

நே

நேர்காணல் 21, 30, 32
 நேர்பொருள் 60
 நேரம் 19, 21, 22, 28, 47, 124

நை

நையாண்டி 8

ப

பக்தி 41, 42, 48
 பகற்குறி 46
 பசுவும் புலியும் 122
 பட்டப்பெயர் 8, 133, 134, 135
 படிமங்கள் 86
 பண்பாட்டுச் சின்னங்கள் 6
 பண்பாட்டுச் சூழல் 1, 19
 பண்பாட்டு மானிடவியல் 17
 பண்பாட்டு வேர் 82
 பண்பு நலன் 137
 பணிப்பகிர்வு 10
 பதிவு நாடாக்கள் 23
 பம்பரம் 127
 பயில் நிலை 33, 67, 79
 பரப்பில் 21
 பரப்பு 37
 பரப்புதல் 9
 பரம்பரைப் பாடல் 38
 பரிகலம் அழைத்தல் 90
 பரிகாசப் பெயர் 133
 பரிகாரன் 78
 பல்லி 101
 பலி 82, 88
 பழக்கவழக்கங்கள் 5-8, 12, 31, 65, 128,
 129
 பழங்கதை 3, 69, 70
 பழங்குடிகள் 58
 பறவை 45, 58, 62, 77, 79, 80, 81, 115,
 117, 130
 பறி 115
 பனையோலை 99 115
 பனைவெல்லம் 106

பா

பாக்கு 115
 பாகல் 103
 பாங்கன் 46
 பாசம் 47
 பாசாங்கு 128
 பாடல்கள் 5, 8, 16, 37, 43, 45, 49,
 52, 95

பாடுபொருள் 51, 118

பாத்திரங்கள் 50

பாதிரி 104

பாம்பு 48, 84, 101

பாம்பு வழிபாடு 84

பாய்தல் 127

பார்த்தல் 24, 91, 100

பால்குடம் 88

பாலியல் நடத்தைகள் 98

பாவனை 46, 99

பாறைகள் 86

பி

பிரதிநிதித்துவம் 20

பிரதிசுருக்கம் 70

பிரண்டை 103

பிரான்ஸ் 108

பிறவி 79

பிறன்மனை 51

பின்னணி 20, 28, 29, 76, 109

பீ

பீலிப்பட்டை 114

பு

புத்தார்வம் 53

புதிர் 8, 55-58

புராதன சமயம் 85

புராண இதிகாசங்கள் 12

புராணக்கதைகள் 5, 8

புராணம் 53, 58, 70, 71, 79

புலம்பல் 40, 48

புலமைத்துறை 1, 2, 3, 6, 8, 9, 11, 16

புலி 87, 90, 101, 112, 147

புறப்பண்புகள் 11

புறப் பாடல் 47

புறாத்தசை 105

புனராக்கக் கொள்கை 120

புனிதப் போலி 86, 87

பூ

பூதங்கள் 51

பெ

பெண் தெய்வங்கள் 91

பெரிய சரிதம் 65

பெருந்தெய்வ வழிபாடு 87

பெருந்தெய்வம் 87

பெருமரபு 87

பெருமை 48, 87, 131, 144, 152

பே

பேச்சுமுறை 64

பொ

பொருட்கலைகள் 111

பொதுவியல் 110

பொம்மலாட்டம் 110

பொய்க்கால் 112

பொய்க்கால் குதிரையாட்டம் 112

பொருத்தம் 59

பொருள்சார் பண்பாடு 6, 13

பொழுதுபோக்கு 13, 120, 126, 128

பொழுதுபோக்குக்கொள்கை 120

பொறாமை 67, 101

பொறிவகை 127

போ

போட்டி மனப்பாங்கு 120

போலச் செய்தல் 4, 108, 128

போலிஉரு வழிபாடு 86

பெள

பெளத்தர் 95

பெளர்ணமி 99

ம

மக்கட் பெயராய்வு 129

மக்கள் இலக்கியம் 2

மக்கள் தொகைக் கணிப்பு 31

மகுடி 117

மச்சம் 79
 மணவறை 113, 114
 மந்திர சமய மருத்துவம் 97, 98
 மந்திர தந்திரங்கள் 6
 மரச்சிற்பம் 8
 மரப்பாவை 112
 மரபுக்கதைகள் 5
 மரபுகள் 58, 87, 88, 90, 92
 மரபுச் சொற்கள் 9
 மரப்பொம்மை 113
 மரவழிபாடு 84
 மராத்தி 56
 மரத்துண்டு 100
 மரிக்கொழுந்து 104
 மலையாளம் 56
 மலேசியா 94
 மழை 48, 76, 79
 மன உணர்வு 67, 89
 மனநிலை 76
 மனப்பான்மை 67, 73
 மனிதப் பண்பாடு 141
 மனிதப்பண்பு 49
 மனித நாகரிகம் 3

மா

மாதிரி வினாவிடைகள் 32
 மாற்று வழி 23
 மானிட மொழியியல் 17

மி

மிகை ஆற்றல் கொள்கை 120
 மிளகு 102

மு

முகமுசுக்கை 103
 முடக்கொத்தான் 103
 முத்து சண்முகம் 81
 முதன்மை மூலம் 17
 முரட்டு மருத்துவம் 98
 முரண்தொடை 60
 முலைப்பால் 106
 முள்ளங்கி 103

முறையற்ற உணவு 96, 98
 முன்னோடி ஆய்வு 21
 முன்னோர்களின் ஆவி 99
 முஸ்லிம் 53

மூ

மூட நம்பிக்கை 5, 8, 75, 77, 78, 79, 80, 81
 மூடல்சட்டி 113
 மூலப்பண்பு 60
 மூலிகை 94, 95
 மூன்றாம் நிலைத்தரவு 18

யா

யானை 86, 105
 யானைத் தந்தம் 86

ரு

ருஷ்ய 2, 134

வ

வகைப்படுத்துதல் 10
 வகைமை 10, 16
 வசவுகள் 8
 வசை 64, 151
 வடிகால் 46, 67, 107
 வமிசம் 70
 வமிசானுசரிதம் 70
 வரலாறு 19, 31, 49, 50-53, 94, 112, 118, 128, 131, 140, 141, 142, 148, 151
 வரையறை 3-6, 8, 12, 51, 59
 வலைகள் 116
 வழக்காற்று வடிவம் 11
 வழக்காறுகள் 37
 வழி விடுதல் 90
 வழிபடு கடவுளர்கள் 131
 வள்ளைக்கொடி 103
 வளவன் 42, 81, 154

வா

வாடாவள்ளி 109
வாய்பாடு 36
வாய்ப்புக்கள் 26
வாய்மொழிக்கலை 12, 111
வாய்மொழி வழக்காறுகள் 13, 36, 37,
39, 41, 43, 47, 49, 53, 55, 57, 65, 67
வாழ்க்கைச் சுழற்சிச் சடங்குகள் 31
வான் பொருள் 80
வானியல் 8

வி

விகுதி 135, 143
விசுவாசம் 73
விடுகதை 5, 6, 7, 8, 14, 37, 54-58
விடை 30, 32, 58
விண்ணுலகம் 81
வியப்பு 51
விருப்பு 1, 16, 67, 138
வில்வம் 102
விலக்கு 76, 79, 86, 99
விளையாட்டு 13, 14, 40, 42, 45, 119, 120-
128, 130, 152
வினாப்பட்டியல் 19, 21, 23, 30-33
வினா நிரல் 30
வினைத்திறன் 23, 28

வீ

வீர உணர்வு 49
வீரதீர்ச் செயல்கள் 51
வீரர் 127, 130, 132
வீர நடனம் 108
வீர விளையாட்டுக்கள் 125

வெ

வெள்ளைப்பூண்டு 102
வெளிப்பூச்சு 102
வெறியாட்டு 109

வெறியாடல் 99

வெறுப்பு 1, 67, 138

வெறுமை 88

வே

வேட்டை 66, 86, 108, 121, 141
வேடிக்கைப் பாடல்கள் 45
வேத்தியல் 110
வேப்பிலை 88

ஜெ

ஜெர்மனியர்கள் 2

ஜோ

ஜோதிடம் 79

Donated in memory of late
Professor Dr. N. VELMURUGU;
(University of Peradeniya)

Donated in memory of late
Professor Dr. N. VELMURUGU
(University of Peradeniya)

நாட்டார் வழக்காற்றியல் : ஓர் அறிமுகம்

கலாநிதி கிருஷ்ணபிள்ளை விசாகரூபன்

"இந்நூலிலே அவர் படித்த துறை சார்ந்த பல்வேறு நூல்களின் பரப்பளவும், எடுத்த விடயத்தினைப் பற்றிய ஆய்வு நோக்குகளும், ஆராய்ந்து கண்டவற்றை வகை துறையாகவும் விளக்கமாகவும் தந்திருக்கும் மாண்பும் விதந்தோதத்தக்கன. ஈழத்திலே நாட்டார் வழக்காற்றியல் துறையில் முதற் கலாநிதிப் பட்டம் 1977இல் பெற்றவன் என்ற அடிப்படையில், எனது முதல் மாணாக்கனாகிய விசாகரூபன் இந்த ஆய்வியல் துறையைச் செம்மையாக வழிநடத்திச் செல்வதை அறிந்து நான் பெரிதும் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன். "நாட்டார் வழக்காற்றியல்" ஆய்வாளர்களாகத் தமிழகத்துக் கலாநிதிகள் நா. வானமாமலை, ஆறு. இராமநாதன், சு. சண்முகசுந்தரம், சு. சக்திவேல், தே. லூர்து, தமிழண்ணல், ஆறு. அழகப்பன் முதலியோரின் பெயர்வரிசை இடம்பெறுவதுபோன்று, ஈழத்திலே கலாநிதிகள் இ. பாலசுந்தரம், சி.மௌனகுரு, கி.விசாகரூபன் என்போரது பெயர்கள் என்றும் நிலைத்திருக்கும்."

— அணிந்துரையில் பேரா. இ. பாலசுந்தரம்

"கலாநிதி கிருஷ்ணபிள்ளை விசாகரூபன் தமிழ்த்துறையின் ஆற்றல் மிக்க இளம் விரிவுரையாளர்களில் ஒருவர். யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ்ச் சிறப்புக் கலைமாணித் தேர்வில் முதலாம் வகுப்பில் சித்தியடைந்த இவர், தனது முதுதத்துவமாணிப் பட்டத்தினையும் இப்பல்கலைக்கழகத்திலேயே பெற்றுக் கொண்டார்.

தனது கலாநிதிப் பட்டத்தைத் தமிழ் நாட்டிலுள்ள தஞ்சாவூர் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழக இலக்கியத்துறையில் முதுபெரும் தமிழ் அறிஞர் பேராசிரியர் முனைவர் கு.வெ. பாலசுப்பிரமணியன் அவர்களின் நெறிப்படுத்தலின் கீழ் தனது முப்பத்தைந்தாவது அகவையிலேயே நிறைவு செய்த பெருமைக்குரியவர். தமிழ்நாட்டில் தங்கியிருந்த காலப்பகுதியில் காரைக்குடி அழகப்பா பல்கலைக் கழகத்தில் "கோயிற்கலை"(Temple Art) யில் பட்டப்பின்படிப்பு டிப்ளோமாவையும், மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகத்தில், இதழியல் மற்றும் மக்கள் தகவல் தொடர்பியலில் (Journalism and Mass Communication) பட்டப்பின்படிப்பு டிப்ளோமாவையும் இவர் நிறைவு செய்திருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

நாட்டார் வழக்காற்றியல், சங்க இலக்கியம், பண்பாடு, இதழியல், மக்கள் தகவல் தொடர்பியல் முதலான ஆய்வுப் புலங்களில் இவர் தனது புலமைச் சிந்தனையினைச் செலுத்தி வருகிறார்."

— கலாநிதி. எஸ். சிவலிங்கராஜா
தமிழ்த்துறை, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்

ISBN 955107100 - X

9 789551 071004